

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ζ' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Π'

Πέμπτη 21 Δεκεμβρίου 2000

Αθήνα, σήμερα στις 21 Δεκεμβρίου 2000, ημέρα Πέμπτη και ώρα 11.10', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΙ - ΤΟΝΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Κώστα Καρρά, Βουλευτή Β' Αθηνών, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. **ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Οργάνωση Αγwonιστών Εθνικής Αντίστασης ζητεί να περιληφθεί στο σχετικό Προεδρικό Διάταγμα η σύσταση και στην πόλη της Θεσ/νίκης Μουσείου Εθνικής Αντίστασης Μακεδονίας - Θράκης.

2) Ο Βουλευτής Θεσ/νίκης κ. **ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κοσμητεία Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης ζητεί την επίλυση του προβλήματος στέγασης της πιο πάνω Σχολής.

3) Οι Βουλευτές κύριοι **ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ** και **ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΥΤΥΡΗ** - **ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Ανεξάρτητος Αγροτικός Σύλλογος Επαρχίας Αλμυρού Μαγνησίας ζητεί την άμεση αλλαγή του τρόπου πληρωμής όλων των επιδοτήσεων με καταβολή απευθείας στους λογαριασμούς των παραγωγών.

4) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ** - **ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Εκπαιδευτικών Λειτουργιών ΟΑΕΔ ζητεί τη λήψη μέτρων για την αναβάθμιση του συστήματος της Μαθητείας.

5) Η Βουλευτής Πέλλας κ. **ΠΑΡΘΕΝΑ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ** - **ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Συνταξιούχων Έδεσσας και Περιχώρων ζητεί την επιχορήγηση του ΤΕΒΕ προκειμένου να ανταποκριθεί στις ανάγκες των ασφαλισμένων του.

6) Ο Βουλευτής Πέλλας κ. **ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Συνταξιούχων Έδεσσας και Περιχώρων ζητεί την επιχορήγηση του ΤΕΒΕ προκειμένου να ανταποκριθεί στις ανάγκες των ασφαλισμένων του.

7) Ο Βουλευτής Δωδεκανήσου κ. **ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Περιφερειακό Γενικό Νοσοκομείο Ρόδου ζητεί το διορισμό ενός νευρολόγου και ενός ψυχιάτρου στο Νοσοκομείο Ρόδου.

8) Ο Βουλευτής Αιτωλ/νίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ** - **ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Αγwonιστών Εθνικής Αντίστασης - Παράρτημα Αιτωλ/νίας ζητεί τη χορήγηση του αντιστασιακού επιδόματος και σε μέλη της που καθυστέρησαν να υποβάλουν τα δικαιολογητικά.

9) Ο Βουλευτής Έβρου κ. **ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΛΥΜΠΕΡΑΚΙΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Ορεστιάδας ζητεί να μην μειωθούν οι μέχρι τώρα καλλιεργούμενες με τεύτλα εκτάσεις στο Νομό Έβρου κ.λπ.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 815/21.6.00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 71/24.8.00 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

“Σχετικά με την υπ' αριθμό 815/21.6.2000 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιορδάνη Τζαμτζή, σας αποστέλλονται σχετικές καταστάσεις επιχορήγησης από τις πιστώσεις Αριθμολαχείων και επισημαίνεται ότι από το Π.Δ.Ε. ο Δήμος Σκύδρας Ν. Πέλλας έχει επιχορηγηθεί μόνο κατά το έτος 1996 με το ποσό των 10.000 .000 δρχ.

Ο Υπουργός
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ*

2. Στην με αριθμό 824/21.6.00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 184/28.8.00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση 824/21.6.2000 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Σ. Ταλιαδούρος, σας πληροφορούμε τα εξής:

Όπως προβλέπεται στη Διευπουργική Απόφαση 38570/10.2 .2000 “Διοικητικά μέτρα για τη στήριξη της βαμβακοκαλλιέργειας”, οι παραγωγοί που εντάσσονται ως διάδοχοι γεωργοί στο πρόγραμμα “πρόωρης συνταξιοδότησης” μπορούν να καλλιεργήσουν την έκταση που προκύπτει βάσει της κατάταξης των πρόωρα συνταξιοδοτηθέντων στο σχετικό πίνακα υπολογισμού του μέσου όρου αυτής. Στη συνολική αυτή έκταση περιλαμβάνονται και οι τυχόν ενοικιαζόμενες εκτάσεις.

Η διαταξη αφορά τους γεωργούς που εντάχθηκαν ως διάδοχοι γεωργοί από την 1/1/99 μέχρι και την καταληκτική ημερομηνία υποβολής των αιτήσεων δηλώσεων του Ο.Σ.Δ.Ε. για την ε-

μπορική περίοδο 2000-2001 υπό την λογική ότι, στο μεγαλύτερο ποσοστό των περιπτώσεων, αυτοί δεν είχαν προλάβει να καλλιεργήσουν την παραχωρηθείσα σε αυτούς έκταση κατά το έτος 1999, έτσι ώστε αυτή να συνυπολογισθεί στο μέσο όρο τους και να μην υπάρξει εις βάρος τους αδικία.

“Όσον αφορά τα κτήματα των Ο.Τ.Α. το θέμα εξετάζεται προκειμένου να αντιμετωπισθεί.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ”

3. Στην με αριθμό 866/27.6.00 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 666/21.8.00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 866/27.6.00 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Προκόπης Παυλόπουλος, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ο.Σ.Κ. ΑΕ έχει οριστεί με τη ΣΤ1/1860/22.6.2000 Απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Ο ορισμός του Δ.Σ. του Ο.Σ.Κ. Α.Ε. απετέλεσε και την αφετηρία διευθέτησης όλων των θεμάτων που σχετίζονται με την αναδιοργάνωση του Ο.Σ.Κ. Α.Ε. σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Π.Δ. 414/98.

Ήδη το Δ.Σ. του Ο.Σ.Κ. Α.Ε. στην 2η μετά τον ορισμό συνεδρίασή του στις 27.7.2000 και με τη σύμφωνη γνώμη των εργαζομένων, ψήφισε το Νέο Γενικό Κανονισμό Προσωπικού και το σχέδιο Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Αυτό κατέστη δυνατό μετά από πολύμηνες συζητήσεις και συνεργασία της Διοίκησης με το Σύλλογο των εργαζομένων του Ο.Σ.Κ. Α.Ε.

Στο ίδιο χρονικό διάστημα καταρτίζεται το Στρατηγικό και Επιχειρησιακό Σχέδιο καθώς και το Συμβόλαιο Διαχείρισης μέσω των οποίων προετοιμάζεται και οργανώνεται και η αναπτυξιακή πλευρά του Ο.Σ.Κ. Α.Ε. στη νέα του νομική μορφή.

Σε ό,τι αφορά τον Κανονισμό Εσωτερικής Οργάνωσης και Λειτουργίας (ΚΕΟΛ) ήδη από 11.7.2000 έχει δοθεί τελικό σχέδιο στους εργαζομένους με τη σύμφωνη γνώμη των οποίων και αφού διευθετηθούν και πάλοι συνοπτικά όλα τα θέματα. Ας σημειωθεί ότι στη νέα σύνθεση του Δ.Σ. του Ο.Σ.Κ. Α.Ε. εκπροσωπούνται οι εργαζόμενοι μέσω 2 αιρετών εκπροσώπων.

Ο Ο.Σ.Κ. Α.Ε., πέραν των έργων των επισκευών των κτιρίων που στεγάζουν 430 περίπου σχολικές μονάδες και την τοποθέτηση 480 προκατασκευασμένων σχολικών αιθουσών ελαφρού ή βαρέως τύπου μετά το σεισμό της 7.9.99 πρόσφατα σε εφαρμογή των οριζόμενων στο άρθρο 4 παρ.28 του ν. 1418/84 και μετά από έγκριση όλων των αρμοδίων κατά περίπτωση οργάνων (Απόφαση Υπουργού ΥΠΕΠΘ, Απόφαση Δ.Σ. του τελευταίων κτιρίων που είχαν απομείνει με βαριές βλάβες και για τα οποία συντάχθηκαν ειδικές μελέτες επισκευής).

Οι τεθέντες συμβατικοί χρόνοι επισκευής των διδακτηρίων αυτών, τα ειδικά στοιχεία κόστους που προκύπτουν από την ι-διαιτερότητα των επισκευαστικών ερασιών σε συνδυασμό με την κοινωνική ανάγκη της επιστροφής των μαθητών στα κτίρια το ταχύτερο δυνατό οδηγούν στο συμπέρασμα ότι οι επιτευχθείσες επιπτώσεις κρίνονται απολύτως ικανοποιητικές και συμφέρουσες.

Με την ανάθεση στον Ο.Σ.Κ. Α.Ε. της αρμοδιότητας για την επισκευή των σχολικών κτιρίων της Αττικής σε συνδυασμό με την αρμοδιότητα άσκησης Τ.Α.Σ. για τα σχολικά κτίρια στην Αττική προέκυψε η ανάγκη πρόσληψης έκτακτου προσωπικού κατόπιν εγκρίσεως των αρμοδίων για την εφαρμογή των νόμων οργάνων. Οι σχετικές εγκρίσεις παρείχαν τον Ο.Σ.Κ. Α.Ε. τη δυνατότητα πρόσληψης 50 ατόμων ενώ η τελική έγκριση που δόθηκε από τη Διοίκηση αφορά 22 άτομα. Ας σημειωθεί ότι ο Ο.Σ.Κ. έχει να προσλάβει νέο προσωπικό από το έτος 1985.

Σε ότι αφορά στο θέμα της υπεξαίρεσης, ο Ο.Σ.Κ. Α.Ε. μας πληροφορεί ότι εντός ημέρας ετέθη σε διαθεσιμότητα ο συγκεκριμένος υπάλληλος ενώ παράλληλα κατετέθη μηνυτήρια αναφορά στον εισαγγελέα και αίτηση ασφαλιστικών μέτρων δέσμευσης της περιουσίας του μέχρι το ποσό των 150.000.000.

Ο Υφυπουργός
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ”

4. Στην με αριθμό 881/23.6.00 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 202/24.8.00 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση 881/23.6.2000 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Λ.Ι. Παπανικολάου, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αλιείας 2000-2006 θα έχει εφαρμογή σ' όλη τη χώρα συμπεριλαμβανομένης βεβαίως και της Μεσσηνίας.

Ειδικότερα, το νέο Επιχειρησιακό του τομέα Αλιείας είναι συνολικού κόστους 483.000 ΜΕΥΡΟ (γύρω στα 164 δισ. δρχ.) και οι δράσεις του, που καλύπτουν το σύνολο της χώρας, διακρίνονται στους παρακάτω άξονες του προγράμματος:

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ 1

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΑΛΙΕΥΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ 2

ΑΝΑΝΕΩΣΗ ΚΑΙ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ ΣΚΑΦΩΝ

1. Κατασκευή νέων σκαφών

2. Εκσυγχρονισμός αλιευτικών σκαφών

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ 3

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΝΩΝ ΠΟΡΩΝ

ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΛΙΜΕΝΩΝ

ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑ

1. Προστασία και ανάπτυξη των υδάτινων πόρων

2. Υδατοκαλλιέργεια-Αλιεία εσωτερικών υδάτων

3. Εξοπλισμός λιμένων αλιείας

4. Μεταποίηση και Εμπορία

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ 4

ΑΛΛΑ ΜΕΤΡΑ

1. Μικρή παράκτια Αλιεία

2. Κοινωνικο-οικονομικά μέτρα

3. Προώθηση

4. Ενέργειες που τίθενται σε εφαρμογή από τους επαγγελματίες

5. Προσωρινή διακοπή δραστηριοτήτων και άλλες χρηματοδοτικές αντισταθμίσεις

6. Καινοτόμα Μέτρα

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ 5

ΤΕΧΝΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ 6

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΕΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΑΠΟ ΑΛΛΑ

ΔΙΑΦΘΩΡΙΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ

ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Μετά την έγκριση του Προγράμματος από τις Υπηρεσίες των Ε.Κ. (ήδη διεξάγονται διαπραγματεύσεις) θα υπάρξει ευρεία δημοσιοποίηση και ενημέρωση των εμπλεκόμενων φορέων προκειμένου να προωθηθούν απρόσκοπτα και υλοποιηθούν οι σχετικές δράσεις του προγράμματος, προς όφελος των δραστηριοποιούμενων στον Τομέα της αλιείας.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ”

5. Στην με αριθμό 906/27-6-2000 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 210/28-8-00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση 906/27-6-00 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Η. Καλλιώρας, σας πληροφορούμε τα εξής :

Οι καλλιεργηθείσες εκτάσεις ρυζιού στην Περιφέρεια Ι, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και ο Νομός Φθιώτιδας, υπολείπονται κατά πολύ από τη Μέγιστη Εγγυημένη έκταση της Περιφέρειας Ι (223.300 στρ.) και συνεπώς μια ενδεχόμενη συμπερίληψη των Νομών Αιτωλοακαρνανίας και Καβάλας στην Περιφέρεια Ι δεν αναμένεται να έχει την οποιαδήποτε δυσμενή επίδραση στο ύψος της στρεμματικής ενίσχυσης για τους παραγωγούς της εν λόγω Περιφέρειας.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ”

6. Στην με αριθμό 913/27-6-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 72/23-8-00 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

“Σε απάντηση της υπ' αριθ. 913/27-6-00 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Λευτ. Παπανικολάου, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1) Δεν ισχύουν και δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση των ταυτοτήτων οι δηλώσεις μου, αλλά ο ν. 2472/97, ο οποίος εισήγαγε στην ελληνική έννομη τάξη τις ρυθμίσεις της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Στο μέτρο που οι προηγουμένως ισχύουσες διατάξεις προβλέπουν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ν.2472/97 και συνεπώς έχουν τροποποιηθεί και αντικατασταθεί από τις νεότερες διατάξεις του προαναφερθέντος νόμου οι οποίες καίεφαρμόστηκαν στην προκείμενη περίπτωση.

2) Δεν υπάρχει λόγος νέας νομοθετικής ρύθμισης για τη μη αναγραφή του θρησκευματος στις ταυτότητες, αφού το θέμα έχει λυθεί με μονή του ν. 2472/97.

Ο Υπουργός
ΜΙΧ. Π. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

7. Στις με αριθμό 920/27-6-00, 1338/14-7-00 ΑΚΕ 154 & 1503/2000 ΑΚΕ 168, ερωτήσεις δόθηκε με το υπ'αριθμ. 73/29-8-00 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

“Σε απάντηση των υπ' αριθ. 920/27-6-00, 1338/14-7-00 ΑΚΕ 154 & 1503/2000 ΑΚΕ 168 ερωτήσεων, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Ευγένιος Χαϊτίδης, σας διαβιβάζουμε τα υπ'αριθμ. 850/25-07-00 και 875 04-08-00 έγγραφα της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, που εξεδόθησαν κατ'εντολή του Προέδρου της.

Τα έγγραφα αυτά καλύπτουν κατά τη γνώμη μας ικανοποιητικά τα ζητήματα που απασχολούν τον ερωτώντα Βουλευτή και που ανάγονται στην αρμοδιότητα της ανεξάρτητης αυτής Διοικητικής Αρχής. Θεωρούμε ότι η Αρχή Προστασίας Δεδομένων κατά το μικρό χρόνο της λειτουργίας της και ενόψει του όγκου των προβλημάτων που έχει να αντιμετωπίσει, έχει προσφέρει ως τώρα σημαντικό έργο και κάθε άλλο παρά ολιγωρία έχει επιδείξει.

Ο Υπουργός
ΜΙΧ. Π. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

8. Στην με αριθμό 922/27-6-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 213/28-8-00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση 922/27-6-00 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ι. Λαμπρόπουλος, σας πληροφορούμε τα εξής:

Το Υπ.Γεωργίας θεσμοθέτησε Νομικά και εξέδωσε σχετική Υπουργική απόφαση για την δημιουργία Εθνικής Διεπαγγελματικής Οργάνωσης ελαιολάδου η οποία σε συνεργασία με τις αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπ.Γεωργίας θα επιλαμβάνεται του σχεδιασμού της πολιτικής αλλά και της επίλυσης κάθε ανακύπτοντος προβλήματος σχετικά με τον ελαιοκομικό τομέα.

Το Υπ. Γεωργίας την παρούσα χρονική περίοδο είναι σε συνεργασία με την Ε.Α.Σ. Μεσσηνίας για τη σύνταξη φακέλου ώστε να επιχειρηθεί η επέκταση της ήδη αναγνωρισμένης γεωγραφικής περιοχής παραγωγής ελαιολάδου ΠΟΠ “Καλαμάτα”.

Μέσω του μέτρου 8.3 του Λειτουργικού Προγράμματος του Υπουργείου Γεωργίας του Κ.Π.Σ. 11 (1994 -99), επιχορηγούνται προγράμματα προβολής και προώθησης αγροτικών προϊόντων εν γένει.

Στα πλαίσια αυτά το Υπ.Γεωργίας μαζί με άλλα προϊόντα έχει προβάλει το ελληνικό ελαιόλαδο σε χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης (Πολωνία, Ρωσία, Τσεχία, Σλοβακία, Ρουμανία, Ουκρανία, Ουγγαρία, Μολδαβία, Γερμανία) σε συνεργασία με το Σύνδεσμο Εξαγωγέων Βορείου Ελλάδος (ΣΕΒΕ), Οργανισμό Προώθησης Εξαγωγών (ΟΠΕ) και άλλους φορείς, καθώς και αποκλειστικά το βιολογικό λάδι σε συνεργασία με το Μεσογειακό Ινστιτούτο Χανίων (ΜΑΙΧ), στην αγορά των ΗΠΑ

(έκθεση FANCY FOOD) και της Γερμανίας (έκθεση BIO FACH).

Το συνολικό κόστος των δράσεων προβολής και προώθησης των αγροτικών προϊόντων για την 5ετία 1994 - 1999 στις αγορές του εσωτερικού και του εξωτερικού θα ξεπεράσει το 1.200.000 .000 δρχ. Σε όλες αυτές τις δράσεις προβλήθηκε και το ελαιόλαδο σε μερικές μάλιστα κατ' αποκλειστικότητα.

Συγκεκριμένα η Δ/νση Γεωργ.Ανάπτυξης Μεσσηνίας κατά το 1999 διέθεσε 23 εκ. δρχ. για την προβολή του ελαιολάδου στο εσωτερικό της χώρας.

Το Διεθνές Συμβούλιο Ελαιολάδου εφαρμόζει ήδη προγράμματα προώθησης της κατανάλωσης ελαιολάδου, διοργανώνοντας δράσεις και εκδηλώσεις σε διάφορες Χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, με ιδιαίτερη έμφαση στις διαιτητικές αξίες και τις θετικές επιδράσεις του λαδιού στην υγεία του ανθρώπου. Κατόπιν ενεργειών του Υπ. Γεωργίας προς το Διεθνές Συμβούλιο Ελαιολάδου, η Χώρα μας συμμετείχε στο πρόγραμμα προώθησης του ελαιολάδου στην μεγάλη αγορά της Κίνας προβάλλοντας το εξαιρετικό ελαιόλαδο μας με ιδιαίτερη επιτυχία.

Στην εν λόγω εκδήλωση την Κυβέρνηση εκπροσώπησε ο Πρέσβης και ο Εμπορικός Σύμβουλος στην Κίνα.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει αναθέσει σε εταιρείες με διεθνείς διαγωνισμούς, την προώθηση της κατανάλωσης του ελαιολάδου εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για τη χώρα μας το σχετικό πρόγραμμα ξεκίνησε τον Απρίλιο 2000 και θα διαρκέσει μέχρι το 2003.

Με την έναρξη του ΚΠΣ 111 για τα έτη 2000 - 2006 το Υπουργείο Γεωργίας θα εντάξει νέα προγράμματα προβολής και προώθησης σε συνεργασία με φορείς που δραστηριοποιούνται στο χώρο του ελαιολάδου και σε χώρες της Άπω Ανατολής.

Από το πρόγραμμα “Βιολογική Γεωργία” του Καν. ΕΟΚ 2078/92, σε σύνολο 212.000 στρ. σε επίπεδο χώρας, στο Νομό Μεσσηνίας έχουν διατεθεί 7.300 στρ. από τα οποία μέχρι τώρα έχουν αξιοποιηθεί μόνο τα 5.600. Σήμερα δεν υπάρχει δυνατότητα διάθεσης επί πλέον στρ/των, αφού και τα 212.000 στρ. έχουν συνολικά εγκριθεί από την Ε.Ε. έχουν ήδη διατεθεί.

Σε περίπτωση νέας έγκρισης, από το Υπ.Γεωργίας θα αξιολογηθεί η πορεία εφαρμογής του προγράμματος στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις της χώρας προκειμένου να ξεκινήσει η διαδικασία διάθεσής τους.

Ο Υφυπουργός
Ε. ΑΡΓΥΡΗΣ

9. Στην με αριθμό 927/27-6-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 177/28-8-00 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην 927/2000 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Γ. Κουράκη, για το θιγόμενο σ' αυτή θέμα, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 3 του ν. 2643/1998, από την προστασία που παρέχει ο νόμος αυτός αποκλείονται, μεταξύ άλλων, όσοι παίρνουν σύνταξη από το Δημόσιο ή οποιοδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ή επικουρικής ασφάλισης αθροιστικά μεγαλύτερη από το κατώτατο όριο σύνταξης γήρατος που καταβάλλει κάθε φορά το Ι.Κ.Α., εκτός από τους παραπληγικούς - τετραπληγικούς, ημιπληγικούς, κωφούς και τυφλούς κατά την έννοια των διατάξεων του ν. 958/1979, οι οποίοι αποκλείονται εφόσον λαμβάνουν το διπλάσιο της σύνταξης αυτής.

2. Το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων εξετάζει με προσοχή όλες τις προτάσεις και τα θέματα, που συνδέονται με την απασχόληση και την προστασία προσώπων ειδικών κατηγοριών του ν. 2643/98.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ

10. Στην με αριθμό 963/29-6-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 180/28-8-00 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην 963/2000 ερώτηση, που κατατέθηκε στη

Βουλή από το Βουλευτή κ. Ε. Μπασιάκο, για το θιγόμενο σ' αυτή θέμα, σας πληροφορούμε, τα εξής:

1. Ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας (ΟΕΚ) απέκτησε από το Δημόσιο έκταση στο Δήμο Λειβαδιάς και έχει ήδη εκπονήσει την πολεοδομική και αρχιτεκτονική μελέτη προς ανοικοδόμησης αυτής.

Εν τούτοις, το πρόγραμμα ανέγερσης των εργατικών κατοικιών αναστάλη, λόγω των υφιστάμενων μορφολογικών ιδιοτήτων του εδάφους.

Αποφασίστηκε μετά από συνεργασία Δήμου και Ο.Ε.Κ., να προβεί ο Δήμος σε εργασίες διαμόρφωσης του χώρου προκειμένου να δημιουργηθούν συνθήκες ευχερέστερης ανοικοδόμησης του.

2. Στο Δήμο Αλιάτρου δεν ολοκληρώθηκε η μεταβίβαση των αγροτεμαχίων στον ΟΕΚ, διότι ύστερα από έλεγχο των τίτλων διοικησίας από το νομικό τμήμα του, ευρέθη αναντιστοιχία μεταξύ των αγροτεμαχίων, που αποφάσισε να παραχωρήσει ο Δήμος στον ΟΕΚ, και αυτών που απέκτησε ο Δήμος από το Υπουργείο Γεωργίας.

Η διευθέτηση της εκκρεμότητας αυτής θα έχει σαν αποτέλεσμα την υπογραφή των συμβολαίων μεταβίβασης συγκεκριμένης πλέον έκτασης στον ΟΕΚ, ώστε στη συνέχεια η ανέγερση των οικισμών εργατικών κατοικιών να ενταχθεί σε προσεχές κατασκευαστικό πρόγραμμα.

Παράλληλα, ο ΟΕΚ είχε ζητήσει από το Υπουργείο Γεωργίας να παραχωρήσει συνεχόμενη έκταση, όμορη της ανωτέρω, για επέκταση των στεγαστικών του δραστηριοτήτων στην περιοχή. Η μεταβίβαση όμως αυτή δεν πραγματοποιήθηκε μέχρι σήμερα.

3. Για την περιοχή του Σχηματαρίου, επειδή ο Δήμος δεν διαθέτει κατάλληλο ακίνητο για παραχώρηση στον ΟΕΚ, ο Οργανισμός προσανατολίζεται στη διεξαγωγή δημοσίου διαγωνισμού με σκοπό την αγορά ιδιόκτητου οικοπέδου για την ανέγερση εργατικών κατοικιών.

Παράλληλα αποφασίστηκε η διενέργεια ενδεικτικής απογραφής αστέγων δικαιούχων, προκειμένου να έχει ο ΟΕΚ μία εικόνα του αριθμού αστέγων της περιοχής, ώστε να προγραμματίσει το κατασκευαστικό του έργο.

**Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ***

11. Στην με αριθμό 970/29-6-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 591/21-8-00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντούμε στην ερώτηση 970/29.6.2000, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γεωργ. Καρασμάνης και σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Ύστερα από μελέτη όλων των αιτημάτων των αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης από ειδική ομάδα εργασίας που λειτούργησε στο Υπουργείο Οικονομικών, ψηφίστηκε ο ν. 2320/95, με τον οποίο επαναχορηγήθηκαν οι συντάξεις που προβλέπονται από το άρθρο 27 του ν. 1813/1988 για τους αγωνιστές - συνταξιούχους του ΟΓΑ, οι οποίες είχαν καταργηθεί με το άρθρο 7 του ν. 1976/91 (άρθρο 6 ν. 2320/1995).

Η επαναχορήγηση περιορίστηκε μόνο στα πρόσωπα στα οποία καταβάλλονταν οι συντάξεις αυτές καθώς και τα πρόσωπα για τα οποία είχαν εκδοθεί πράξεις ή αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων.

2. Με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 2703/99 (ΦΕΚ 72 Α') παρέχεται η δυνατότητα χορήγησης σύνταξης και σε εκείνους τους αγωνιστές - συνταξιούχους του ΟΓΑ, των οποίων οι αιτήσεις είχαν υποβληθεί στο Γ.Λ. Κράτους μέχρι την έναρξη ισχύος του ν. 1976/1991 και για τις οποίες δεν είχε εκδοθεί πράξη κανονισμού σύνταξης, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις που απαιτούνταν κατά το χρόνο της υποβολής τους.

Η ικανοποίηση άλλων αιτημάτων, δεν αντιμετωπίζεται, γιατί οι παρούσες δημοσιονομικές συνθήκες δεν το επιτρέπουν.,

**Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ***

12. Στην με αριθμό 984/29-6-2000 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2587/24-8-2000 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 984/29-6-2000 που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Αν. Σπηλιόπουλο, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Το "Village Inn", ένα από τα τρία κτίρια που συγκροτούν το ξενοδοχειακό συγκρότημα "ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ" παραμένει κλειστό ήδη από το τέλος Φεβρουαρίου του 2000, με συνέπεια να θίγονται τα συμφέροντα των χρονομισθωτών, αφού δεν μπορούν να κάνουν χρήση των μισθίων κατά τα χρονικά διαστήματα που δικαιούνται.

2. Η εταιρεία "ΠΟΤΙΔΑΙΑ Α.Ε.", θυγατρική της Εθνικής Τράπεζας, που έχει αποκτήσει το συγκρότημα "ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ", μέχρι τον Οκτώβριο του 1999 διαβεβαίωνε τους χρονομισθωτές για την πρόθεσή της να τιμήσει όλες τις υποχρεώσεις προς αυτούς και απαιτούσε την καταβολή των ετήσιων εξόδων συντήρησης. Το Μάρτιο του 2000, μετά την αλλαγή της μετοχικής σύνθεσης, κοινοποίησε μέσω δικαστικών επιμελητών προς τους μισθωτές: α) την κατ' ανάθεση επιστημονική μελέτη (γνωμοδότηση επ' αμοιβή) ενός καθηγητή της Νομικής και δύο δικηγόρων, σύμφωνα με την οποία η ίδια δεν έχει αναδεχθεί τις έναντι των χρονομισθωτών υποχρεώσεις του "Village Inn". β) τη σύμβαση μεταβίβασης του ενεργητικού της υπό εκκαθάριση εταιρείας "Τουριστική, Γεωργική Εξαγωγική Α.Ε. ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ", με εκτελεστό απόγραφο από 21-1-99 και διεκδικούσε από τον κάθε χρονομισθωτή την απόδοση του μισθίου και ποσό 45.000 δρχ. περίπου για τις δαπάνες της.

3. Ο ΕΟΤ, μετά από σύσκεψη με το Σύλλογο των Χρονομισθωτών (9-6-00), προέβη στις εξής ενέργειες, οι οποίες, εκ μέρους του ΕΟΤ έχουν ήδη ολοκληρωθεί και συγκεκριμένα: α) υπέβαλε στο Νομικό Συμβούλιο του Κράτους ερωτήματα, σχετικά με (i) το κατά πόσον η "Ξενοδοχειακή Τουριστική, Γεωργική Α.Ε." ή "Ποτίδαια" υπεισήλθε ως ειδική διάδοχος και στις υποχρεώσεις της δικαιοπαρόχου της, ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "Τουριστική, Γεωργική Εξαγωγική Α.Ε." (Τ.Γ.Ε.), από τις συμβάσεις της χρονομεριστικής μίσθωσης που είχε η τελευταία συνάψει, (ii) τη δυνατότητα επιβολής διοικητικών κυρώσεων σε μη λειτουργούσα και μη αδειοδοτηθείσα επιχείρηση, (iii) το τυχόν δικαίωμα του ΕΟΤ ν' αρνηθεί τη χορήγηση ειδικού σήματος λόγω μη εκπλήρωσης των υποχρεώσεων της εταιρείας από τις χρονομεριστικές συμβάσεις και (iv) τις δυνατότητες του ΕΟΤ να παράσχει προστασία στους 3.000 χρονομισθωτές και να αποτρέψει τη δυσφήμιση του θεσμού της χρονομεριστικής μίσθωσης στη χώρα.

β) Ανέστειλε τη χορήγηση του νέου σήματος λειτουργίας στο όνομα του νέου ιδιοκτήτη-επιχειρηματία, μέχρι ότου διευθετηθεί το ζήτημα της αποκατάστασης των δικαιωμάτων των χρονομισθωτών, σύμφωνα και με τη γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

**Ο Υπουργός
Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ***

13. Στην με αριθμό 995/29-6-2000 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 387/24-8-2000 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 995/29-6-2000 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ευάγ. Πολύζος σχετικά με την πορεία εκσυγχρονισμού του Οργανισμού Σιδηροδρόμων Ελλάδος καθώς και την εξέλιξη των έργων του προαστικού σιδηροδρόμου και του δικτύου τηλεπικοινωνιών όπως μας πληροφορήσε ο εν λόγω Οργανισμός με το με αριθμ. πρωτ. 145664/11-7-2000 έγγραφό του, σας γνωρίζουμε τα παρακάτω:

1. Επί του πρώτου ερωτήματος του σχετικού με τη στασιμότητα στη διαδικασία εκσυγχρονισμού:

Θέματα εκσυγχρονισμού σε συνάρτηση με το προσωπικό. Στα πλαίσια εκσυγχρονισμού του ΟΣΕ, και προκειμένου να μπορέσει ο Οργανισμός να ανταποκριθεί και να φέρει σε πέρας το έργο που του έχει ανατεθεί στα πλαίσια του ν. 2414/1996, εντοπίστηκε σαν ελάχιστη απαίτηση η πρόσληψη εξειδικευμένου

προσωπικού (143 άτομα), στους κλάδους Διπλωματούχων Μηχανικών (84 άτομα) και Διοικητικών - Οικονομικών Υπαλλήλων (59 άτομα). Για να έχει δε επαρκή νομική υποστήριξη των υποθέσεών του, οι οποίες αναφύονται καθημερινά σε όλη την Ελληνική Επικράτεια, είναι απαραίτητη και η πρόσληψη επτά (7) Διηγόρων.

Αναμένεται ήδη σχετική γνωμοδότηση από τη Γενική Διεύθυνση ΔΕΚΟ του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και έγκριση από τη Γενική Γραμματεία του Υπουργικού Συμβουλίου, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.

Στα πλαίσια της υλοποίησης των όσων ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 12 του πρώτου μέρους του ν. 2671/1998, που αφορά στη μεταφορά του πλεονάζοντος προσωπικού του ΟΣΕ σε άλλους Φορείς, κλήθηκε το ενδιαφερόμενο προσωπικό, κατόπιν σχετικής εγκυκλίου, να υποβάλλει στη Δ/ση Προσωπικού αίτηση - δήλωση, με συνημμένο σ' αυτήν βιογραφικό σημείωμα, μέχρι πέντε (5) προτιμήσεις κλάδων ή ειδικοτήτων του αυτού ή διαφορετικών φορέων, μέχρι 31 Μαΐου 2000.

Ήδη γίνεται, από τη Δ/ση Προσωπικού, η επεξεργασία των υποβληθεισών αιτήσεων - δηλώσεων προκειμένου να ολοκληρωθεί η προβλεπόμενη από το άρθρο 12 του ν. 2671/98 και η οποία προβλέπεται να έχει τελειώσει το μήνα Αύγουστο τρέχοντος έτους.

Θέματα εκσυγχρονισμού σε συνάρτηση με την οικονομική εξυγίανση.

Σύμφωνα με τα στοιχεία των οικονομικών καταστάσεων της χρήσης 1999 (πίνακας αποτελεσμάτων χρήσης), τα μεν οργανικά έσοδα ανήλθαν σε 38.133 εκατ. δρχ. και το σύνολο αυτών (συμπεριλαμβανομένων και των ανόργανων) ανήλθαν σε 39.446 εκατ. δρχ. ενώ το κόστος προσωπικού ανήλθε στο ποσό των 85.081 εκατ. δρχ.

Σε ό,τι αφορά την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, σας πληροφορούμε με την κοινή Υπουργική απόφαση αριθμ. 2/56980/0025/25-10-99 των Υπουργών Οικονομικών και Μεταφορών και Επικοινωνιών, που εκδόθηκε σε εφαρμογή των διατάξεων των παρ. 1,2 και 5 του άρθρου 10 του Ν. 2671/98, προσδιορίστηκαν τα χρέη του ΟΣΕ προς το Ελληνικό Δημόσιο από καταπτώσεις εγγυημένων δανείων στο ποσό των 163.566.030.000 (163.566.049.842-19.842 που κατέβαλε ο ΟΣΕ στο Δημόσιο χάριν στρογγυλοποίησης).

Η διαγραφή του πιο πάνω πραγματοποιήθηκε από τη ΔΥΟ ΦΑΒΕ Αθηνών τον Ιανουάριο του 2000 και η αντίστοιχη αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου θα πραγματοποιηθεί εντός του έτους 2000.

Για τις αυξήσεις του μετοχικού κεφαλαίου από το Επενδυτικό Πρόγραμμα για τα έτη 1997, 1998 και 1999 αναμένουμε από το Υπουργείο Οικονομικών την έκδοση κοινών Υπουργικών Αποφάσεων.

2. Επί του δεύτερου ερωτήματος του σχετικού με την πορεία των έργων του προαστιακού σιδηροδρόμου και του δικτύου τηλεπικοινωνιών.

Βασικός στόχος, για τον προαστιακό, είναι να ολοκληρωθούν τα έργα μέχρι τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004. Το γεγονός ότι ματαιώθηκε ο διαγωνισμός, για την επιλογή Χρηματοοικονομικού συμβούλου δεν είναι καθοριστικό, δεδομένου ότι το σύνολο σχεδόν των έργων του προαστιακού θα χρηματοδοτηθούν από πρόγραμμα έργων του Γ' Κοινοτικού Πλασίου Στήριξης.

Επί της πορείας των έργων του προαστιακού, εκθέτουμε τα παρακάτω:

Για τα τμήματα του προαστιακού, που αφορούν και το υφιστάμενο υπεραστικό δίκτυο του ΟΣΕ ισχύουν τα εξής:

- Στο βόρειο κλάδο, Σιδηροδρομικό Κέντρο Αχαρνών (ΣΚΑ) - Οινόη, Οινόη - Χαλκίδα, Οινόη - Θήβα - Λιβαδειά, έχουν ολοκληρωθεί όλα τα απαραίτητα για τις ανάγκες του προαστιακού έργα υποδομής γραμμής (χωματουργικά, τεχνικά). Υπολείπονται έργα ανακαίνισης στρώσης γραμμής, έργα ανακαίνισης σταθμών και ηλεκτροκίνηση.

- Στο τμήμα Πειραιάς - ΣΚΑ ολοκληρώνονται οι μελέτες αναστοχασμού. Όλα τα έργα θα ανατεθούν τμηματικά εντός της προσεχούς διετίας.

Για τα τμήματα του προαστιακού, που αφορούν νέες γραμ-

μές ισχύουν τα εξής:

- Στο τμήμα Ελευσίνα - Θριάσιο - ΣΚΑ της νέας γραμμής Κορίνθου - ΣΚΑ τα έργα βρίσκονται σε εξέλιξη στο μεγάλο μέρος του τμήματος που κατασκευάζεται στην κεντρική νησίδα της Αττικής Οδού (Ελευσίνα - Θριάσιο και Άνω Λιόσια - ΣΚΑ), ενώ στο εκτός Αττικής Οδού τμήμα (Άνω Λιόσια - Θριάσιο) τα έργα υποδομής (χωματουργικά, τεχνικά) έχουν σχεδόν ολοκληρωθεί.

- Στη νέα γραμμή ΣΚΑ - Αεροδρόμιο Σπάτων, που προβλέπεται να κατασκευαστεί στην κεντρική νησίδα του ανατολικού κλάδου της Αττικής Οδού, ξεκινούν άμεσα οι διαδικασίες διενέργειας διαγωνισμού με στόχο την εγκατάσταση αναδόχου στα τέλη του Α' εξαμήνου του 2001.

Η προμήθεια του συνόλου του απαιτούμενου τροχαίου υλικού για τη λειτουργία των προαστιακών υπηρεσιών, τόσο στη διαδρομή Αθήνα - Αεροδρόμιο, όσο και στις υπόλοιπες, υλοποιείται με συμβάσεις που εκτελούνται.

Όσον αφορά τον εκσυγχρονισμό των τηλεπικοινωνιών αναφέρουμε ότι εγκαταστάθηκε πρόσφατα πλήρες σύστημα τηλεπικοινωνιών που καλύπτει τρέχουσες και μελλοντικές ανάγκες του σιδηροδρόμου, χωρίς φυσικά να αποκλείονται οι δυνατότητες περαιτέρω βελτιώσεων.

Ο διαγωνισμός για την παροχή υπηρεσιών Συμβούλου για την εξέρεση φορέα για την ανάπτυξη (μελέτη, συγχρηματοδότηση, κατασκευή), λειτουργία και εκμετάλλευση τηλεπικοινωνιακής επιχείρησης με τον ΟΣΕ απέβη άκαρπος. Αυτό δεν έχει σχέση με τις άμεσες ανάγκες του σιδηροδρόμου. Ήταν μια προσπάθεια, που θα επαναληφθεί, για να εκμεταλλευθεί ο ΟΣΕ επιχειρηματικά, το εκτεταμένο δίκτυο, που διαθέτει, για την ανάπτυξη και συνεκμετάλλευση τηλεπικοινωνιακής επιχείρησης.

3. Επί του τρίτου ερωτήματος.

Όσον αφορά την κατασκευή, σε νέα θέση, του Εμπορευματοικού Σταθμού Θεσσαλονίκης, σας γνωρίζουμε ότι με την υπ' αριθμ. 666/17-5-90 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΣΕ εγκρίθηκε η διαδικασία κήρυξης της απαλλοτρίωσης του χώρου με την προϋπόθεση ότι η δαπάνη θα βαρύνει τα έργα του Ρυθμιστικού Σχεδίου Θεσσαλονίκης, δεδομένου ότι ο ΟΣΕ δεν έχει άμεσο όφελος από τη μεταφορά. Για το λόγο αυτό ο ΟΣΕ δεν πρότεινε την ένταξη της μεταφοράς του Εμπορευματοικού Σταθμού Θεσσαλονίκης στα έργα του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, εξετάζει δεν την περίπτωση απευθείας σύνδεσης του βου προβλήτα με τον υφιστάμενο σταθμό διαλογής.

Ο Υπουργός
ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ"

14. Στην με αριθμό 1085/5-7-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 559/22-8-00 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην με αριθμό 1085/5-7-2000 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Γ. Λαμπρόπουλο και αναφέρεται στην αναπροσαρμογή των ορίων των οικογενειακών εισοδημάτων για χορήγηση επιδόματος τρίτου παιδιού, πολυτεκνικού επιδόματος και ισόβιας σύνταξης, σας γνωρίζουμε τα παρακάτω:

Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, στα πλαίσια της κυβερνητικής πολιτικής για την άμβλυνση του δημογραφικού προβλήματος και την υποβοήθηση στην αντιμετώπιση των οικονομικών προβλημάτων των πολύτεκνων οικογενειών, χορηγεί μέσω του ΟΓΑ, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.1892/90, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 39 του ν. 2459/97, το επίδομα τρίτου παιδιού, το πολυτεκνικό επίδομα και την ισόβια σύνταξη στην πολύτεκνη μητέρα.

Τα οικονομικά κριτήρια που προβλέπονται με το ν. 2457/97, προκειμένου να είναι δυνατή η χορήγηση και η συνέχιση της καταβολής των επιδομάτων και της ισόβιας σύνταξης της πολυτεκνης μητέρας, τέθηκαν με σκοπό τη στήριξη και την αύξηση των παροχών των οικονομικά ασθενέστερων οικογενειών.

Τα επιδόματα αυτά κατ' έτος αναπροσαρμόζονται σύμφωνα με το δείκτη τιμών καταναλωτή του προηγούμενου έτους. Το ύψος των οικογενειακών εισοδημάτων δύναται να αναπροσαρμό-

ζεται με κοινές αποφάσεις των υπουργών Οικονομικών και Υγείας και Πρόνοιας. Έτσι με την αριθμ. 2/17961/0020/27-1-2000 (ΦΕΚ 291/10-3-2000 τ.Β') Κοινή Υπουργική απόφαση τα όρια των ετήσιων οικογενειακών του άρθρου 39 του ν. 2459/97 αναπροσαρμόστηκαν από 1/1/2000 ως εξής:

Για την καταβολή του επιδόματος τρίτου παιδιού στο ποσό των οκτώ εκατομμυρίων δραχ. (8.000.000) από επτά εκατομμύρια δραχ. (7.000.000) που ήταν πριν.

Για την καταβολή του επιδόματος στην πολύτεκνη μητέρα στο ποσό των δέκα εκατομμυρίων δραχ. (10.000.000) που για κάθε παιδί πέραν του τέταρτου προσαυξάνεται κατά ένα εκατομμύριο δραχ. (1.000.000), από οκτώ εκατομμύρια δραχ. (8.000.000) που ίσχυε πριν.

Για την καταβολή του επιδόματος σύνταξης στην πολύτεκνη μητέρα στο ποσό των τριών εκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων δραχ. (3.500.000) από τρία εκατομμύρια δραχ. (3.000.000) που ίσχυε πριν.

Όσον αφορά την επέκταση της ισόβιας σύνταξης και στον πολύτεκνο πατέρα, ο λόγος για τον οποίο θεσμοθετήθηκε από το νομοθέτη η ισόβια σύνταξη στην πολύτεκνη μητέρα ήταν τιμής ένεκεν, για να δείξει τη στοργή και την ευγνωμοσύνη της πολιτείας στην ελληνίδα μητέρα η οποία κυφορεί και φέρνει στον κόσμο πολλά παιδιά.

Τέλος, το Υπουργείο μας κατά το σχεδιασμό αντιμετώπισης θεμάτων που αφορούν τους πολύτεκνους και γενικότερα το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας εκτιμά και λαμβάνει υπόψη τις προτάσεις της Ανώτατης Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων, των Πολυτεκνικών Οργανώσεων, καθώς και των άλλων συναρμόδιων φορέων για τα θέματα αυτά.

Ο Υφυπουργός
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΑΝΟΣ

15. Στην με αριθμό 1064/4-7-00 ερώτηση ΑΚΕ 138 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 83/29-8-00 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

“Σε απάντηση της 1064/138/4-7-00 ερώτησης και Αίτησης Κατάθεση Εγγράφων που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Στ. Καλογιάννης, σας γνωρίζουμε ότι η πειθαρχική δίωξη των φερόμενων ως εμπλεκόμενων προσώπων δεν ασκείται από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, ο οποίος δεν είναι η ιεραρχικά προϊσταμένη αρχή. Όσον αφορά την ποινική τους δίωξη αυτή χωρεί αυτεπάγγελα από τις Εισαγγελικές Αρχές. Δεν απαιτείται κατά νόμον αίτηση αρχής, αφού τα φερόμενα πρόσωπα ως εμπλεκόμενα πρόσωπα δεν εμπίπτουν σε εκείνα, για τη δίωξη των οποίων απαιτείται τέτοια άδεια κατά το Σύνταγμα ή τον νόμο περί ευθύνης Υπουργών.

Τέλος σας επισυνάπτουμε το υπ' αριθμ. 92954/25-7-00 έγγραφο με το οποίο διαβιβάσαμε την εν λόγω ερώτηση στον κ. Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για ενημέρωσή του και τυχόν διέκδοξή του ενέργειες.

Ο Υπουργός
Μ. Π. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο ο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

16. Στην με αριθμό 1008/30-6-00 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 231/29-8-00 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

“Απαντώντας στην ερώτηση 1008/30-6-00 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ε.Γ. Πολύζος, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σημαντικοί προσδιοριστικοί παράγοντες του γεωργικού εισοδήματος είναι οι ενισχύσεις των προϊόντων, οι τιμές πώλησης αυτών και το διαμορφούμενο κόστος εισροών στη γεωργική παραγωγή.

Το γεωργικό εισόδημα της χώρας μας εξακολουθεί να διαμορφώνεται κατά ένα μεγάλο ποσοστό (45%) από τις επιδοτήσεις και τους προστατευτικούς μηχανισμούς της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής.

Οι επωφελείς συμφωνίες της αγροτικής πτυχής της Agenda 2000 εξασφάλισαν για την επόμενη περίοδο 2000-2006 επαρκή χρηματοδότηση για τη στήριξη της γεωργίας της χώρας μας που θα φθάσει τα 9,5 τρις δραχμές.

Όσον αφορά τις τιμές διάθεσης των προϊόντων είναι γεγονός ότι υφίστανται τον έντονο ανταγωνισμό στην εσωτερική αλλά κυρίως στην εξωτερική αγορά. Για τη στήριξη των προϊόντων μας στις αγορές αυτές και την αύξηση της ανταγωνιστικότητάς τους, ιδιαίτερη σημασία δίνεται στη βελτίωση της ποιότητας και του τρόπου εμπορίας των προϊόντων (συσσκευασία, τυποποίηση, μεταποίηση).

Σειρά θεσμικών αποφάσεων έχουν ληφθεί προς την κατεύθυνση αυτή, όπως η δημιουργία οργανισμών πιστοποίησης αγροτικών προϊόντων και εταιρίας προώθησης αγροτικών προϊόντων καθώς και η καθιέρωση των διεπαγγελματικών οργανώσεων.

Όσον αφορά τη μείωση του κόστους παραγωγής αυξήθηκαν αππο 1-1-2000 οι επιστροφές Φ.Π.Α. και ισχύουν οι εξής συντελεστές στα ακαθάριστα έσοδα των γεωργών από την πώληση των προϊόντων τους.

- Για τη φυτική παραγωγή 5% (από 3,5%)
- Για τη ζωική παραγωγή 6% (από 5%)
- Για την αλιεία και δασική παραγωγή 4% (από 2,5%)

Διατηρείται, επίσης, το καθεστώς απαλλαγής σε ποσοστό 40% επί του εκάστοτε ισχύοντος συντελεστού ειδικού φόρου κατανάλωσης (Ε.Φ.Κ.) στο πετρέλαιο κίνησης, το οποίο χρησιμοποιείται για την παραγωγή αγροτικών προϊόντων.

Σημαντική δε ήταν και η αποκλιμάκωση των επιτοκίων δανεισμού των αγροτών την τελευταία περίοδο.

Η σημερινή μας προσπάθεια είναι η εφαρμογή μιας ολοκληρωμένης πολιτικής ανασυγκρότησης της υπαίθρου που θα ενισχύσει το εισόδημα των αγροτών με εξωγεωργικές απασχολήσεις (αγροτουρισμός, αγροτοβιοτεχνίες κλπ.) και θα βελτιώσει σημαντικά το βιοτικό επίπεδο των αγροτών μας.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών: α) Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών οικονομικού έτους 2001.

β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1999.

γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1999.

Το λόγο έχει ο κ. Αποστολίδης.

ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ: Καλή σας ημέρα, κύριοι συνάδελφοι. Λέω “καλημέρα σας”, γιατί νομίζω ότι κάπου αλλού δεν είναι καλή η ημέρα. Ειλικρινά θα ήθελα να κάνω μια αναφορά και ένα σχόλιο διότι όταν παλαιότερα μικρότερος έβλεπα την ταινία “το Εξπρές του Μεσονυχτίου”, αναρωτιόμουν αν είναι δυνατό να συμβαίνουν αυτά τα πράγματα.

Ζώντας σήμερα αυτήν την κατάσταση στην Τουρκία, θεωρώ ότι διαγράφεται κάτι παραπάνω από το “Εξπρές του Μεσονυχτίου”. Διαγράφεται μια θλιβερή πραγματικότητα, όπου η καταπάτηση και η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων δεν έχει όρια. Η πρόκληση απέναντι στη διεθνή κοινότητα επίσης δεν έχει όρια.

Όσο θλιβερή και αν είναι αυτή η κατάσταση και όσο και αν μπορεί να συμπαρασταθεί κανείς ολόψυχα δεν νομίζω ότι φθάνουν οι καλές προθέσεις. Χρειάζεται να καταγραφεί η πολιτική διαμαρτυρία στον πιο έντονο βαθμό. Η πραγματικότητα γίνεται πολύ πιο θλιβερή όταν η ευρωπαϊκή οικογένεια μέσα από τους θεσμούς της, αλλά και γενικότερα μέσα από το πολιτικό της προσωπικό δεν αντιδρά απέναντι σ' αυτές τις χειρότερες μορφές καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Όλα αυτά έρχονται μετά από τη συγκυρία της Νίκαιας, όπου ψηφίστηκε ο χάρτης των θεμελιωδών δικαιωμάτων αυτής της Ευρώπης, της πιο ανθρωπίνης, της πολιτισμικής Ευρώπης, της κοινωνικής Ευρώπης, που θα σέβεται τα δικαιώματα του πολίτη. Βλέπουμε ότι αυτός ο χάρτης μετά τη πρώτη πολιτική του διακήρυξη γίνεται κυριολεκτικά κουρελόχαρτο από μια χώρα, η οποία θέλει να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θα πρέπει πράγματι να συγχαρούμε τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης διότι περιέγραψαν αυτά τα γεγονότα με τα πιο μελανά χρώματα.

Είναι όμως ντροπή για τον πολιτικό κόσμο και για τους θεσμούς μιας άλλης Ευρώπης, που θέλουμε να οικοδομήσουμε, που δεν αντιδρά, που δεν δίνει την απάντηση που ταιριάζει σε αυτούς που μεταχειρίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα κατ' αυτόν τον τρόπο.

Θέλω να εκφράσω πραγματικά -και θεωρώ ότι διερμηνεύω τα αισθήματα του ελληνικού λαού- την πιο έντονη διαμαρτυρία μου, μια κραυγή απέναντι σ' αυτούς που συμπεριφέρονται κατ' αυτόν τον τρόπο.

Βέβαια θα μου πείτε ότι έτσι όπως πάει η πολιτική, ζώντας τη και με τις εκλογές στις Η.Π.Α., βλέπουμε το περιεχόμενό της να μετατρέπεται σε σόου. Και βλέπουμε τα κάθε λογής ισχυρά λόμπι είτε τα οικονομικά είτε αυτά που ελέγχουν τα ηλεκτρονικά μέσα, να μετατρέπουν το περιεχόμενο της δημοκρατίας σε μια νέα μορφή δημοκρατίας ολιγαρχικής. Είναι ένα ζήτημα, που νομίζω ότι θα πρέπει να προβληματίσει σοβαρά τον πολιτικό κόσμο.

Κάνω αυτές τις αναφορές, όχι απλά για να αγγίξω την πολιτική επικαιρότητα, αλλά επειδή μέσα σ' έναν προϋπολογισμό καταγράφεται η ουσία της πολιτικής, την οποία εφαρμόζει κάθε φορά η Κυβέρνηση μέσα σε ένα δεδομένο οικονομικό, κοινωνικό, τεχνολογικό περιβάλλον, όπου με συγκεκριμένες προτεραιότητες σηματοδοτεί όμως και την πορεία αυτής της χώρας για το πού θέλει να πάει και το τι θέλει να κατακτήσει.

Στα γενικά χαρακτηριστικά ο Προϋπολογισμός αυτός μπορεί κανείς πραγματικά να αναφέρει ότι είναι ένας προϋπολογισμός πλεονασματικός, ότι είναι ένας προϋπολογισμός που τείνει

πραγματικά σε μια κατεύθυνση αναδιανεμητική, ότι αναδεικνύει προτεραιότητες και ότι καταγράφει συγκεκριμένα κονδύλια σε αυτές τις προτεραιότητες του λεγόμενου κοινωνικού προσώπου, του κοινωνικού κράτους, που αφορά την κοινωνία στα ζητήματα της υγείας, της παιδείας και της εργασίας.

Θα μπορούσε κανείς να πει ότι πράγματι έχει κατεύθυνση αναπτυξιακή. Και θα ήταν λίγοι, κατά την άποψή μου, αυτοί που θα ήθελαν ουσιαστικά να τοποθετηθούν επί του Προϋπολογισμού, να αρνηθούν αυτά τα γενικά χαρακτηριστικά, που περιγράφονται και συγκεκριμενοποιούνται στον Προϋπολογισμό. Είναι όμως αρκετά, ανταποκρίνονται στις ανάγκες της κοινωνίας, στις ανάγκες των πολιτών. Έχουμε φθάσει αυτό που θα λέγαμε, να το πούμε πολύ απλά, ότι ο λαός μας έχει λύσει τα προβλήματά του, τρώει με χρυσά κουτάλια και άρα δεν έχουμε προβλήματα, δεν μπορούμε να περιγράψουμε ελλείψεις;

Έχω την άποψη ότι αυτά τα χαρακτηριστικά που προανέφερα σηματοδοτούν μια πορεία θετική, υπάρχουν όμως σημαντικά στοιχεία που θα πρέπει να συζητήσουμε. Και με αυτά τα σημαντικά στοιχεία στη μετά ΟΝΕ περίοδο μπορεί πράγματι με αυτήν την κορυφαία κατάκτηση της χώρας μας, η οποία συγκέντρωσε και τις κοινωνικές και τις πολιτικές και τις οικονομικές δυνάμεις του τόπου, να πήραμε το εισιτήριο για να μπορέσουμε σε ευρωπαϊκό επίπεδο να ανταγωνιστούμε και να μπορέσουμε πραγματικά να βλέπουμε με αισιοδοξία το μέλλον. Τώρα όμως αρχίζουν τα πραγματικά, τα ουσιαστικά προβλήματα, που αναφέρονται αφ' ενός μεν στις ανάγκες του λαού, αφ' ετέρου στα προβλήματα, που η Κυβέρνηση θα πρέπει να επιλύσει.

Κατά την άποψή μου, τα τρία με τέσσερα σημαντικά προβλήματα, που θεωρώ ότι σηματοδοτεί ο Προϋπολογισμός, αλλά θα πρέπει με έμφαση να τονιστούν, είναι πρώτα απ' όλα το μέτωπο των κοινωνικών ελλειμμάτων και τα ζητήματα, που έχουν τεθεί ως προτεραιότητα από την Κυβέρνηση.

Δεύτερον, τα ζητήματα μιας ουσιαστικής ανάπτυξης, η οποία θα έχει και διαχρονικότητα, αλλά και η οποία θα διαχέεται στο κέντρο και στην περιφέρεια, διότι ακόμα οι αντιθέσεις, οι ανισότητες και οι αδικίες ανάμεσα στην περιφέρεια και στο κέντρο υφίστανται και είναι σημαντικές.

Τρίτη σημαντική προτεραιότητα κατά την άποψή μου είναι τα ζητήματα της απασχόλησης και της ευημερίας του λαού. Ιδιαίτερα τα ζητήματα της απασχόλησης είναι τα θέματα στα οποία αυτή η Κυβέρνηση αυτήν την τετραετία θα δώσει εξετάσεις. Και θεωρώ πραγματικά ότι ο εκσυγχρονισμός που επιχειρείται τώρα και χθες από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χρειάζεται μια πιο έντονη, κατά την άποψή μου, κοινωνική αναφορά με συγκεκριμένα ιδεολογικά κοινωνικά και πολιτικά χαρακτηριστικά, διότι δεν φτάνουν οι προθέσεις, χρειάζονται οι συγκεκριμένες πολιτικές και τα συγκεκριμένα μέτρα για να ανταποκριθούμε στις ανάγκες του ελληνικού λαού, στις ανάγκες της οικονομίας, στις ανάγκες της κοινωνίας μας.

Και σ' αυτήν την κατεύθυνση θα ήθελα να κάνω μια έκκληση σε όλους τους συναδέλφους. Η έκκλησή μου αυτή έχει να κάνει με το θέμα του πώς σήμερα κάνουμε πολιτική. Είναι μ' αυτό που ξεκίνησα στην αρχή: Θεωρούμε ότι πολιτική είναι το θέαμα; Θεωρούμε ότι πολιτική είναι απλά η αντιπαράθεση και οι κορόνες; Η πολιτική είναι η ουσιαστική αντιπαράθεση στα ανοικτά προβλήματα που και μπαίνουν, αλλά και αν θέλετε καταγράφονται από τις ανάγκες και την αγωνία του λαού μας για καλύτερες μέρες;

Νομίζω ότι κλείνοντας αυτός ο χρόνος θα πρέπει να πάμε στο 2001 με περισσότερη αισιοδοξία, με γραμμή και πολιτική συνεργασίας όλων των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων, διότι αυτός ο τόπος πρόκοψε μονάχα όταν οι δυνάμεις οι κοινωνικές οι οικονομικές και πολιτικές βρέθηκαν ενωμένες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Γκατζής έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κυρία και κύριοι Βουλευτές, πριν μπω στο θέμα θα ήθελα να καυτηριάσω την υποκρισία της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέναντι στα τόσο σοβαρά εγκλήματα που γίνονται στην Τουρκία, που συνιστά αυτοσυγκράτηση και στις δύ-

ο πλευρές. Είναι ένα δείγμα ακόμη, μια επιβεβαίωση αυτών που έλεγε το Κ.Κ.Ε. για τον ιμπεριαλιστικό ρόλο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όχι μόνο για το σήμερα, αλλά για το τι μέλλει για τους λαούς αύριο, αν λάβουμε υπόψη την τακτική και την πολιτική που ακολούθησε με την επιδρομή της σφαγής, που έκανε και στη γειτονική Γιουγκοσλαβία.

Μπαίνοντας στο θέμα, κύριοι Βουλευτές, ΚΕΔΚΕ και ΕΝΑΕ γενικά δηλαδή η Τοπική Αυτοδιοίκηση σήμερα βρίσκεται σε μεγάλη ανησυχία. Οι πόροι περιορίζονται, αρμοδιότητες δίνονται χωρίς πόρους. Ήδη συζητιέται να πάνε υποχρεωτικά οι παιδικοί σταθμοί. Δηλαδή ένας εργαζόμενος, ο οποίος πήγαινε σήμερα στον κρατικό παιδικό σταθμό και δεν έδινε δεκάρα για το παιδί του, τώρα θα υποχρεώνεται με την υποχρεωτική μεταφορά που γίνεται και αυτής της αρμοδιότητας στους δήμους, να πληρώνει το λιγότερο είκοσι πέντε χιλιάδες (25.000) δραχμές το μήνα. Πρώτα είχε την επιλογή για καλύτερη ποιότητα, άμα ήθελε να διαλέξει, είχε τη δυνατότητα να το πάει το παιδί στο δημοτικό παιδικό σταθμό. Σήμερα αποκλείεται. Θα το κρατήσει η γιαγιά και αν δεν έχει θα διαβάζουμε ότι μητέρα εγκατέλειψε το παιδί της κλπ. όπως συμβαίνει συχνά.

Δεύτερον, οι κεντρικοί αυτοτελείς πόροι, κύριοι Βουλευτές, συρρικνώνονται κάθε χρόνο. Το 1999 είχαμε 521,5 δισεκατομμύρια δραχμές στην πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση και για το 2001 έχουμε 523,6 δισεκατομμύρια δραχμές, δηλαδή η διαφορά τους είναι δύο δισεκατομμύρια (2.000.000.000) σ' αυτήν τη διετία.

Να πάρουμε τα κλεμμένα: Ένα τρισεκατομμύριο επτακόσια δισεκατομμύρια δραχμές (1.700.000.000.000) με σημερινές τιμές τα βγάζει η ΚΕΔΚΕ, που σήμερα δεν διοικείται από το Κ.Κ.Ε. Είναι εκπρόσωποι ουσιαστικά, στην πλειοψηφία, της Νέας Δημοκρατίας και κύρια του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και βγάζουν ότι έχουν παρακρατηθεί παράνομα ένα τρισεκατομμύριο επτακόσια εξήντα δισεκατομμύρια (1.760.000.000.000) δραχμές.

Και αυτό συνεχίζεται: Το 2001 προβλέπεται να παρακρατηθούν περίπου τριακόσια δισεκατομμύρια (300.000.000.000) δραχμές.

Να πάρω από εκεί και πέρα στις αρμοδιότητες. Είπα και στην αρχή ότι σήμερα γράφουν οι εφημερίδες πως σχολεία υποχρεωτικά θα μεταφερθούν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, η οποία θα αναλάβει συντήρηση, κτήρια, διδακτήρια, λειτουργικά. Όλα θα τα αναλάβει η Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Οι πόροι; Τι γίνεται, κύριοι Βουλευτές; Μεταφέρονται αρμοδιότητες, οι οποίες έχουν πολιτικό και οικονομικό κόστος στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, χωρίς να συνοδεύονται από τους αντίστοιχους πόρους. Να μη διαμαρτύρεται δηλαδή ο κόσμος στην Κυβέρνηση για την άθλια κατάσταση που υπάρχει στην παιδεία, στην υγεία -όπως θα δούμε αργότερα- στα γυμναστήρια -που και αυτά μεταφέρονται χωρίς αρμοδιότητες- αλλά να τρέχει ο κόσμος και να διαμαρτύρεται για τον κακό δήμο, για την κακή Τοπική Αυτοδιοίκηση. Το πολιτικό κόστος, επομένως, μεταφέρεται εκεί.

Να σας πω και κάτι άλλο, κύριοι Βουλευτές; Την κοινωνική αναλγησία της Κυβέρνησης, κυρία συνάδελφε από το Βόλο, να πάτε να τη δείτε στο κολυμβητήριο του Βόλου. Το έκανε η Χούντα και εδώ και δεκαπέντε χρόνια το κολυμβητήριο βρίσκεται νεκρό, άχρηστο. Γιατί; Γιατί η Κυβέρνηση δεν θέλει να διαθέσει τα απαιτούμενα λεφτά και ζητάει να τα διαθέσει ο δήμος, που είναι σήμερα κάτω από την κρατική εποπτεία. Δέκα χρόνια τα παιδιά μας πηγαίνουν στα Τρίκαλα, κύριοι συνάδελφοι, να κάνουν κολυμβήση.

Φυσικά με αυτόν τον τρόπο η Κυβέρνηση πάει ουσιαστικά να καταργήσει τους κεντρικούς αυτοτελείς πόρους. Πρέπει να το λάβουν αυτό υπόψη οι αρετοί και περισσότερο ο ελληνικός λαός.

Και με την ανταποδοτικότητα, που ισχύει σε όλες τις υπηρεσίες, φορολογείται ο Έλληνας πολίτης από το κρατικό φορολογικό σύστημα, θα φορολογείται από τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, θα φορολογείται και από το δήμο, δηλαδή την πρωτοβάθμια Τοπική Αυτοδιοίκηση. Τα πάντα πάνε να λειτουργήσουν σε ανταποδοτική βάση.

Πλήρωσε, πλήρωσε, πλήρωσε! Πλήρωσε στο κράτος, πλήρωσε στη νομαρχία, πλήρωσε στο δήμο, πλήρωσε και ξαναπλήρω-

σε! Από πού θα τα βρει αυτός ο έρμος ο λαός, ο έρμος ο εργαζόμενος με την πολιτική λιτότητας, που έχει ακολουθηθεί όλα αυτά τα χρόνια, και με το πρόγραμμα σταθερότητας και τη διατηρησιμότητα, που λέει η Κυβέρνηση ότι θα πρέπει να ακολουθηθεί μετά την ένταξη μας στην ΟΝΕ; Πού να τα βρει ο εργαζόμενος να ανταποκριθεί σε τόσες βαριές υποχρεώσεις;

Να πάρω στα "ΕΠΤΑ". Η κύρια πολιτική του Π.Α.Σ.Ο.Κ. χρησιμοποίησε τα "ΕΠΤΑ", σαν δέλεαρ, για να κλέψει ουσιαστικά την έγκριση του ελληνικού λαού για την κατάργηση της πρωτοβάθμιας αυτοδιοίκησης των κοινοτήτων και από εκεί και πέρα να κερδίσει τις εκλογές.

Τι γίνεται, κύριοι Βουλευτές; Βρισκόμαστε στον τρίτο χρόνο που έπρεπε να χορηγηθεί το 60% από το "ΕΠΤΑ", από το ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000). Έχει δοθεί εντολή να πιστωθούν οι δήμοι με το 15%. Και λίγοι το έχουν πάρει, γιατί δεν είχαν τη δυνατότητα να υποβάλουν ώριμες μελέτες, και λιγότεροι έχουν ενταχθεί στο 50%. Διανύουμε το τρίτο έτος, στο οποίο έπρεπε να πιστωθεί με το 60%.

Πού θα καταλήξουμε; Μου το είπε ένας πρόεδρος δικός σας, μιας ΕΤΕΚ, ότι αυτό είναι: Θα σταματήσουν στο 50%. Πάει το "ΕΠΤΑ". Και πέρα από εκεί υποχρεώνουν την Τοπική Αυτοδιοίκηση να συμμετέχει με τα λεφτά των πενιχρών αυτών αυτοτελών κεντρικών πόρων, να συμμετέχει στον προϋπολογισμό του ΕΠΤΑ. Και παρακρατάνε πενήντα ένα δισεκατομμύρια (51.000.000.000) -παρακαλώ- από τους δήμους για να πάνε στο "ΕΠΤΑ". Δεν πάνε όμως στο "ΕΠΤΑ", πάνε για να βουλώσουν άλλες τρύπες και -κύρια- για να δοθούν προς την πολιτική που η Κυβέρνηση έχει υπαγάγει σε κυρίαρχη, δηλαδή στους μεγαλοκαρχαρίες.

Θα ήθελα να πω δυο λόγια, κύριοι Βουλευτές, γι' αυτά που ειπώθηκαν χθες από τους κυρίους Υπουργούς και ιδιαίτερα από τον κ. Γιαννίτη. Μίλησε για τα μέτρα, τα οποία έχουν παρθεί για τις εργασιακές σχέσεις, η ανατροπή, δηλαδή η κατάργηση του οκταώρου, η εισαγωγή στην κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, η γενίκευση της μερικής απασχόλησης, η αύξηση του πρόσθετου χρόνου εργασίας χωρίς αμοιβή, δηλαδή κατάργηση των υπερωριών, το κακό κλίμα που κυριαρχεί μέσα στους εργασιακούς χώρους.

Σας αναφέρω τι γίνεται στο Βόλο: Τρία δυστυχήματα από την αυθαιρεσία και ασυδοσία των εργοδοτών -τα δυο θανατηφόρα- και πέντε σοβαρά τραυματίες. Και όλα αυτά βρίσκονται κάτω από τη στέγη της Κυβέρνησης, που δεν επιβάλλει κανένα μέτρο.

Κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να πω ότι δεν είναι δυνατόν αυτά τα μέτρα που έχουν εξαγγελθεί και αυτά που μας είπε ο κ. Γιαννίτης για την κατάργηση του κοινωνικοασφαλιστικού, που θα ακολουθήσει τα μέτρα για τα εργασιακά, να τα επαγγέλλει σαν μέτρα κοινωνικά, σοσιαλιστικά, προοδευτικά!

Εν πάση περιπτώσει, θα πρέπει να δουν οι εργαζόμενοι αυτό που είπαμε και επιβεβαιώνεται το ΚΚΕ, ότι δηλαδή τα μέτρα σταθερότητας που θα ακολουθήσουν μετά τη χρόνια λιτότητα της δεκαετίας και μέσα στην ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ, αφού θα ακολουθηθεί η ίδια πολιτική, θα έχουν τρομερές συνέπειες για τους εργαζόμενους. Και αν συνυπολογίσουμε, κύριοι Βουλευτές, το τι πληρώνουν οι εργαζόμενοι για δαπάνες για την υγεία, για την παιδεία, τι ξοδεύουν επιπλέον για το πετρέλαιο και το φορολογικό σύστημα, όπως αναπτύχθηκε από τον εισηγητή μας και τον Κοινοβουλευτικό μας Εκπρόσωπο, θα δείτε ότι οι εργαζόμενοι βρίσκονται σήμερα σε δίνη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να πω ένα τελευταίο και να κλείσω μ' αυτό. Θα ήθελα να απευθυνθώ σε όσους μίλησαν απ' αυτό το Βήμα, στην Κυβέρνηση, αλλά και στην Αξιωματική Αντιπολίτευση που ζητά περισσότερα, περισσότερη δηλαδή εφαρμογή αυτών των μέτρων, δηλαδή των αναδιαρθρώσεων, των ιδιωτικοποιήσεων, της λιτότητας κλπ. Κυρίως όμως απευθύνομαι στην Κυβέρνηση, που όλα αυτά τα μέτρα που παίρνει πάει να τα "ξεπλύνει" με τις εκλογές και λέει ότι μας έχει εγκρίνει ο λαός κλπ..

Θα ήθελα, λοιπόν, να πω, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιείτε τις εκλογές σαν την κολυμβήθρα

του Σιλβάμ, για να ξεπλένετε όλα αυτά τα αντιλαϊκά, αντικοινωνικά μέτρα και ανομήματα και να λέτε στον ελληνικό λαό ότι όλα πάνε καλά.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεφύρας): Ο Υπουργός Γεωργίας κ. Ανωμερίτης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πρωτογενής τομέας της οικονομίας μας είχε και εξακολουθεί να έχει σημαντική θέση ως τομέας της οικονομικής δραστηριότητας, αλλά και ως παράγοντας διατήρησης της κοινωνικής και οικονομικής συνοχής της ελληνικής περιφέρειας, με κύριους βασικούς στρατηγικούς στόχους: την ανάπτυξη της γεωργίας, την ανασυγκρότηση της υπαίθρου και φυσικά, την ανταγωνιστικότητα των ελληνικών προϊόντων και με βασικούς άξονες των πολιτικών μας τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας εν όψει των προκλήσεων ενός συνεχώς μεταβαλλόμενου, ανταγωνιστικότερου περιβάλλοντος, το οποίο μάλιστα μέσα και από το νέο γύρο της χιλιετίας, στα πλαίσια του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, θέσεις και διαπραγματεύσεις, οι οποίες αμέσως μετά τις αμερικανικές εκλογές αναμένουμε όλοι ότι θα επιταχυνθούν. Θα πρέπει να δούμε την αγορά μας, τα προϊόντα μας μέσα σε ευρύτερες αγορές, γι' αυτό και ο στόχος της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας ήταν και είναι ένας κυρίαρχος στόχος.

Με βασικούς άξονες, επίσης, τη βιώσιμη και ολοκληρωμένη ανάπτυξη της υπαίθρου για την αποκατάσταση μιας μακροχρόνιας διαταραγμένης κοινωνικής και περιβαλλοντικής ισορροπίας, της οποίας μάλιστα στις προηγούμενες δεκαετίες οι ρήξεις και οι ανατροπές υπήρξαν τραγικές, την εξασφάλιση της κοινωνικής συνοχής και προστασίας για το σύνολο του αγροτικού πληθυσμού. Αυτό προκύπτει, αν θέλετε, και από τον κοινοτικό ορισμό για τον αγρότη, που θέλει ως αγρότη εκείνο τον εργαζόμενο, που διαθέτει το 50% του χρόνου του σε αγροτικές εργασίες ή αποκτά το 50% του εισοδήματός του από την αγροτική εργασία. Άρα έχουμε ευθύνη όχι μόνο για τους κατά κύριο επάγγελμα αγρότες, αλλά συνολικά για τους πολίτες της υπαίθρου. Γι' αυτό και κύριος στόχος είναι, επίσης, η διασφάλιση του αγροτικού εισοδήματος με ιδιαίτερη έμφαση και στη γρήγορη καταβολή των κοινοτικών ενισχύσεων, όπως έγινε με ακρίβεια φέτος.

Καθώς επίσης και τη μείωση του κόστους παραγωγής με συγκεκριμένες αποφάσεις και φυσικά την ενίσχυση με νέους θεσμούς των μηχανισμών για την κατάκτηση υψηλότερων εμπορικών τιμών ενός πεδίου, το οποίο ανήκει στους αγρότες, τις οργανώσεις τους και τους μηχανισμούς τους και όχι φυσικά στη Κυβέρνηση. Με κύριες πολιτικές για την ποιότητα των παραγόμενων προϊόντων, ποιότητα που αποτελεί τον κορυφαίο στόχο των επιμέρους πολιτικών μας, την ποιότητα φυσικά μέσα από ένα αξιόπιστο σύστημα ελέγχου και πιστοποίησης των γεωργικών προϊόντων. Με κύριες επίσης, πολιτικές τη διαχείριση των υδάτινων πόρων μέσα από ένα πλέγμα μικρών αποκεντρωμένων έργων, που θα μπορούν να τα κατασκευάζουν ακόμα και οι δήμοι, καθώς επίσης και μέσα στα πλαίσια της νέας κοινοτικής οδηγίας διαχείρισής τους κατά λεκάνη απορροής.

Μέσα όμως από το πλέγμα των πολιτικών της "Αντζέντα 2000" κύριος στόχος θα είναι και η προστασία του περιβάλλοντος του χώρου της γεωργικής γης με συγκεκριμένη εφαρμογή ορθών γεωργικών πρακτικών, καθώς επίσης και πλήρη -ιδιαιτέρως από το 2004 και μετά- διασύνδεση των περιβαλλοντικών μέτρων και της παραγωγής.

Αυτός είναι ο λόγος που τους τελευταίους μήνες μέσα από σημαντικές αποφάσεις προσπαθούμε να συμβάλουμε κατ' αυτόν τον τρόπο στην ισορροπία, που πρέπει να προκύψει στην ελληνική περιφέρεια ανάμεσα στην παραγωγή και το περιβάλλον. Δύο θέματα ιδιαίτερα αλληλένδετα.

Συνδεδεμένο με το θέμα της ποιότητας είναι από την άλλη πλευρά και όχι μόνο -γιατί και ο αγρότης είναι καταναλωτής- η απαίτηση στο καταναλωτή για παραγωγή υγιών και ασφαλών τροφίμων στο σύνολο της αλυσίδας και όχι απλώς από "το χωράφι μέχρι το ράφι", όπως λέμε, αλλά από "το χωράφι μέχρι το τραπέζι" με παράλληλη όμως προώθηση και στήριξη της ποικι-

λομορφίας της ελληνικής διατροφής, ώστε οι επόμενες γενιές να πάνε να τρέφονται με τα προϊόντα εκείνα των γνωστών πολυεθνικών, δηλαδή με δύο τροφές.

Με κύριους επίσης, στόχους πολιτικής τη διασφάλιση της κύριας, αλλά και συμπληρωματικής απασχόλησης μέσα από μέτρα, τα οποία στοχεύουν στην ισορροπία μιας ηλικιακής σύνθεσης και φυσικά την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας σε όλα τα επίπεδα και στην παραγωγή και στη μεταποίηση και στις εξαγωγές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχοντας διασφαλίσει το 1999 τους πόρους μέσα από τις διαπραγματεύσεις της "Αντζέντα 2000", πιστεύω ότι η ελληνική γεωργία με κοινοτικούς, με εθνικούς πόρους, αλλά και με βαθιές τομές στις υποδομές και ρήξεις με λογικές, που κυριάρχησαν όλα αυτά τα χρόνια, θα προχωρήσει μπροστά. Οφείλουμε να δούμε το ρόλο της ελληνικής γεωργίας στο ξεκίνημα αυτού του αιώνα, ως σημαντικό ρόλο της συνολικής οικονομίας, γιατί η γεωργία δεν είναι απλά ο πρωτογενής τομέας, είναι η βάση πάνω στην οποία δομείται και ο δευτερογενής τομέας και ως παραγωγός και ως καταναλωτής. Η γεωργία στηρίζει το δευτερογενή τομέα.

Να προσθέσω και πάλι ότι η γεωργία είναι καταναλωτής προϊόντων είκοσι ενός βιομηχανικών κλάδων και στηρίζει τη δυναμική ελληνική βιομηχανία τροφίμων και όχι μόνο, και επομένως η σωστή πορεία και στήριξη του αγροτικού τομέα έχει πολύ μεγάλες επιπτώσεις και στο δευτερογενή τομέα, αλλά θα έλεγα, και στον τριτογενή τομέα, εφόσον άμεσα συνδέεται με την τουριστική δραστηριότητα και φυσικά και με άλλους τομείς.

Η προσπάθεια που καταβάλαμε και παλιότερα με το Α' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης ή τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα, αλλά ιδιαίτερα την περίοδο 1994-2000, φαίνεται ότι έχει αρχίσει να αποδίδει καρπούς.

Είχαμε πολλές φορές την ευκαιρία -μα και οι περισσότερες επερωτήσεις γίνονται στον τομέα της γεωργίας- να καταθέσουμε στοιχεία και να αποδείξουμε, όχι φυσικά με τις δικές μας απόψεις του Υπουργείου Γεωργίας, αλλά με τις απόψεις των αξιολογητών του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, ότι αυτή η πορεία έχει αρχίσει πραγματικά να αποδίδει καρπούς.

Η εξέλιξη των μακροοικονομικών μεγεθών στο τέλος του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, στο οποίο ειδικά στον τομέα της γεωργίας έχουμε υπεραπορρόφηση των συγκεκριμένων πόρων που είχαν διατεθεί, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι έχουμε επιτέλους διασφαλίσει την αναστροφή δυσμενών εξελίξεων και μια μικρή ποσοτικά, αλλά ιδιαίτερα σημαντική ποιοτικά, βελτίωση σημαντικών μεγεθών.

Και φυσικά οι πόροι των έντεκα τρισεκατομμυρίων (11.000.000.000.000) δραχμών, τους οποίους διασφαλίσαμε όπως είπα μέσα από την "Ατζέντα 2000", ειδικά μέσα από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με τα δύο του σκέλη, τα σχέδια αγροτικής ανάπτυξης, το "LEADER PLUS", αλλά και τον εθνικό προϋπολογισμό, είναι βέβαιο ότι θα μας δώσουν τη δυνατότητα, με το σχεδιασμό που έχει γίνει, που εγκρίθηκε από τους πρώτους ολόκληρος και χωρίς καμία παρατήρηση από τα κοινοτικά όργανα, να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις, αλλά και να ξεπεράσουμε τα ελλείμματα, τα οποία κανείς δεν αρνείται ότι και σήμερα υπάρχουν.

Επειδή όμως η συζήτηση έχει σχέση με τον προϋπολογισμό και χωρίς να μπω σε αριθμητικά δεδομένα, θα ήθελα να πω ότι η ελληνική γεωργία είναι, θα έλεγα, ο πιο ξεκάθαρα, ο κύρια ωφελούμενος τομέας από την είσοδό μας στην ΟΝΕ και φυσικά στη Ζώνη ευρώ.

Αυτό θα πρέπει να το εξηγήσω, γιατί πολλές φορές οι πολίτες ακούν απ' όλους μας για την ΟΝΕ, αλλά πολύ πιο δύσκολα συνδέουν το τελικό αποτέλεσμα, το οποίο σε λίγες μέρες έρχεται εφαρμοστικά από κάποιους γενικούς, πολιτικούς ή οικονομικούς στόχους. Θα ήθελα να πω ότι ειδικά για τον αγροτικό τομέα η πιο σημαντική βαθιά τομή, μεγάλη αλλαγή θα είναι το χαμηλό κόστος του χρήματος, μέσω των χαμηλών επιτοκίων που τόσο πολύ βασάνισαν την αγροτική παραγωγή και τους αγρότες, αφού ειδικά σ' αυτόν τον τομέα είχαμε μια πολύχρονη περίοδο υψηλών επιτοκίων. Να θυμίσω ότι τα επιτόκια ακόμα και πριν από λίγο ήταν 18% και λίγο πιο πριν 23%.

Αντιλαμβάνεται κανείς ότι από την 1.1.2001 μπαίνουμε σε μια νέα περίοδο. Τα επιτόκια της Αγροτικής Τράπεζας θα κυμαίνονται μεταξύ του 5% και του 7%. Είναι γνωστό ότι η Αγροτική Τράπεζα δεν είχε ΕΦΤΕ, άρα δεν μπορώ να τον αφαιρέσω, γιατί και αυτό το ξεχνάμε. Είναι μια πολύ μεγάλη απόφαση για όσους ξέρουν από οικονομικά ότι έπαψε ο ΕΦΤΕ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Είχε όμως υψηλότερα επιτόκια από τις άλλες τράπεζες. Είχε ακριβότερο χρήμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας): Είναι κέρδος για τις άλλες τράπεζες. Αλλά το λέω επειδή ξεχνάμε ότι η ΑΤΕ δεν είχε ΕΦΤΕ, δεν είχε τον Ειδικό Φόρο Τραπεζικών Εργασιών. Έτσι, λοιπόν, θα πω ότι το μεγάλο κέρδος, η μεγάλη τομή για την ανταγωνιστικότητα των προϊόντων μας, για τις εξαγωγές μας, για την ίδια την παραγωγή θα είναι ότι σε μία εβδομάδα, σε λίγες μέρες, ο αγροτικός τομέας της οικονομίας θα κυριαρχείται από χαμηλά επιτόκια. Ακόμα θα πω ότι τα στεγαστικά αγροτικά επιτόκια είναι 3,25% έως 7% και επομένως θα έχουμε τα επιτόκια, που θα έχουν οι εταίροι μας, τους οποίους δεν μπορούσαμε να ανταγωνιστούμε, όταν εκείνοι είχαν 7% ή 8% και εμείς είχαμε 23%. Έτσι η ανταγωνιστικότητα και οι εξαγωγές μπαίνουν σε νέους δημιουργικούς δρόμους.

Το δεύτερο από τη νέα περίοδο, που σηματοδοτεί και ο Προϋπολογισμός του 2001, είναι ότι μπαίνουμε σε ένα νέο αναπροσαρμοσμένο αγροτονομισματικό σύστημα, το οποίο είναι το πιο απλό που υπήρξε ποτέ. Διότι στη Ζώνη ευρώ καταργείται - έχει καταργηθεί ήδη - η πράσινη γραμμή, το SWITCH OVER και όλα εκείνα τα συστήματα που ήταν τόσο σύνθετα που ταλαιπώρησαν γενιές και γενιές, όχι μόνο αγροτών, αλλά και φορέων και συνεταιριστών, και των ιδίων των μηχανισμών των συναλλαγών, τα οποία κινήθηκαν σε εμάς ιδιαίτερα αρνητικά, λόγω του υψηλού πληθωρισμού και της διολίσθησης και όλο αυτό το σύνθετο πράγμα των συναλλαγματικών ισοτιμιών και των ειδικών μηχανισμών για τις συναλλαγές στο χώρο της γεωργίας την 1.1.2000 παύει να υπάρχει.

Να, λοιπόν, ένα δεύτερο πολύ σημαντικό στοιχείο, το οποίο πιστεύω ότι αποτελεί κάτι καινούργιο, και οδηγεί στο τέλος τους τις αρνητικές συνέπειες που ποτέ κανείς δεν μπορούσε να προβλέψει με τόσα πολλά νομίσματα και μέσα από τόσο πολυσύνθετους μηχανισμούς.

Εγώ θα έλεγα ότι αν κανείς πάρει ιστορικά να δει αυτούς τους πολυσύνθετους μηχανισμούς, θα δει γιατί πολλές φορές από κακούς υπολογισμούς αντί να κερδίζαμε χάναμε και πιστεύω ότι και αυτό είναι ένα δεύτερο στοιχείο, το οποίο πραγματικά μας οδηγεί σε μια νέα εποχή.

Το τρίτο είναι η διαφάνεια γιατί ακριβώς επειδή το σύστημα γίνεται απλό, ακριβώς επειδή οι τιμές είναι οι τιμές, επειδή πετύχαμε δε στα περισσότερα προϊόντα, με βάση τους νέους κανονισμούς, οι πληρωμές να γίνονται κατευθείαν στον παραγωγό - πιστεύω ότι αυτό είναι ένα καινούριο τρίτο στοιχείο - άρα χαμηλά επιτόκια, διασφαλισμένα ότι είναι ακριβώς ίδια με τους ανταγωνιστές μας, ο Έλληνας αγρότης θα πληρώνει το χρήμα που θα αποκτά, το κεφάλαιο που θα παίρνει, ακριβώς στο ίδιο κόστος που θα το αποκτούν οι συνάδελφοί του στις άλλες χώρες.

Η κατάργηση του νομισματικού συστήματος των πράσινων ισοτιμιών, της πράσινης δραχμής κλπ., καθώς και η διαφάνεια, νομίζω ότι αποτελούν κυρίαρχα στοιχεία για το 2001. Και μέσα από την εφαρμογή των νέων κανονισμών για τις κοινοτικές επιδοτήσεις, όλες οι επιδοτήσεις από το 2001 θα καταβάλλονται απευθείας στον παραγωγό, χωρίς καμία κράτηση ούτε υπέρ ΕΛΓΑ ούτε υπέρ συνεταιρισμών ούτε υπέρ ΑΤΕ ούτε υπέρ κανενός. Επομένως και αυτό είναι ένα καινούριο στοιχείο.

Πρέπει να σας πω ότι ήδη και για τις φετινές καταβολές των επιδοτήσεων ελαιολάδων, με απόφαση που υπέγραψε πριν από λίγες μέρες οι επιδοτήσεις αυτές καταβάλλονται χωρίς την κράτηση του 3% υπέρ του ΕΛΓΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν καταβάλλονται όμως. Τις τρώνε οι ενώσεις συνεταιρισμών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας): Μέσα από το ισχύον σύστημα, κύριε Πρόεδρε, η καταβολή...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν τα πήραν οι αγρότες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας): Εμείς έχουμε καταβάλει από τις 15 Οκτωβρίου μέχρι σήμερα τριακόσια δισεκατομμύρια (300.000.000.000) δραχμές και μέσα στον τρέχοντα χρόνο ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000) δραχμές...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν τα πήραν όμως οι αγρότες. Όταν τα τρώνε τα λεφτά οι ενώσεις, τι κερδίζει ο αγρότης;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας): Κύριε Πρόεδρε, γι αυτό και όπως...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ να μην ανοίξετε διάλογο, γιατί πολλοί συνάδελφοι περιμένουν να μιλήσουν.

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ να μη διακόπτετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Αναγκάζομαι να διακόψω γιατί είναι μέγα θέμα στην Κρήτη και θέλει απάντηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας): Θεωρώ τη σημερινή μέρα -δεν ήθελα να μιλήσω για τη συγκυρία- μια ιστορική μέρα, γιατί σήμερα εκλέγεται η νέα ηγεσία της ΠΑΣΕΓΕΣ, γιατί έγιναν τους τελευταίους τρεις μήνες εκλογές σε πρωτοβάθμιο, δευτεροβάθμιο και τριτοβάθμιο επίπεδο χωρίς ποδοσφαιρικούς όρους και χωρίς να διαβάζουμε κάθε μέρα στις εφημερίδες ποιος νίκησε και ποιος δεν νίκησε.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Οι περισσότερες είναι εκλογές μαϊμού-δός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας): Αν δεν σας συμφέρει, κύριε συνάδελφε του ΚΚΕ, ξέρουμε τις απόψεις σας για τους συνεταιρισμούς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ηρεμία.

Κύριε Τζέκη, σας παρακαλώ! Ηρεμία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας): Εγώ θεωρώ υποχρέωσή μου να τονίσω ότι μέσα στο 2000 ψηφίσαμε νέο νόμο για τους συνεταιρισμούς...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΤΑΚΗΣ: Τι το θέλετε αυτό, κύριε Υπουργέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας): ...τον οποίο είχε εγκρίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση...

ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Ισχύει μόνο για τους συνεταιρισμούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριοι συνάδελφοι, οι διακοπές δεν είναι ο καλύτερος τρόπος άσκησης κοινωνικο-βουλευτικού έργου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας): Αντιλαμβάνομαι ότι μέσα από το σύστημα του ενιαίου ψηφοδελτίου πολλοί έχασαν τα στηρίγματά τους στην εκλογική τους πελατεία. Πρέπει όμως να σας πω ότι με βάση το νέο νόμο για τους συνεταιρισμούς έγιναν εκλογές με ενιαίο ψηφοδέλτιο και χωρίς κομματικά ψηφοδέλτια, πέρα από τις μεταβατικές καταστάσεις, που όλοι γνωρίζουμε και τις γνωρίζετε καλύτερα εσείς οι Βουλευτές της περιφέρειας.

ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Εμείς σας το προτείνουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας): Ξεχνάτε φαίνεται ότι από την 1.1.2001 -και αυτό είναι νέο στοιχείο- οι συνεταιριστικές οργανώσεις κάθε βαθμού θα ελέγχονται από ελεγκτικές εταιρείες και ορκωτούς λογιστές.

ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Χρόνια τους ζητάμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ (Υπουργός Γεωργίας): Ξεχνάτε ότι αυτοί που εκλέχθηκαν θα πρέπει να προσλάβουν μάντζερς. Και πρέπει να ακολουθήσουν τις διατάξεις για τις συγχωνεύσεις, γιατί θέλουμε δυνατούς συνεταιρισμούς. Οι μεγάλες αγορές θέλουν μεγάλα μεγέθη.

Και δεν θα πάμε ούτε με νάνους συνεταιρισμούς ούτε με περιθωριοποιημένους ούτε με υπερχρεωμένους. Και όποιος ακολουθήσει. Και θα ακολουθήσουν. Και δεν είναι δυνατόν πραγματικά, όταν μιλάμε παραδείγματος χάρι για το Νομό Χανίων, να έχουμε δέκα δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες οργανώσεις και από τους σαράντα χιλιάδες τόνους του καλύτερου λαδιού στον κόσμο, που παράγουν τα Χανιά, το αγνό παρθένο λάδι των Χανίων, οι τριάντα επτά χιλιάδες τόνοι να εξάγονται χύμα στην Ιταλία.

Αυτές τις παρεμβάσεις τις κάναμε, με αυτές θα πορευθούμε. Θέλουμε μεγάλα και ισχυρά μεγέθη, γιατί μέσα στις νέες προκλήσεις και στις νέες αγορές δεν μπορούμε να πάμε με αυτά τα μεγέθη που πάμε. Και αν έκανα επίκληση στη συγκυρία, είναι για να πω ότι μπορεί στη Βουλή να ψηφίστηκε κατά πλειοψηφία, αλλά στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής όλες, μα, όλες οι συνδικαλιστικές και συνεταιριστικές παρατάξεις στήριξαν αυτόν τον νόμο και πορευθήκαμε χωρίς τις γνωστές αντιδικίες του παρελθόντος για την εφαρμογή αυτού του νόμου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2000 πράγματι ξεκίνησε με αυτό το σύγχρονο νόμο, ξεκίνησε με τις εθνικές διεπαγγελματικές οργανώσεις και φυσικά θα περάσουμε στο 2001 με την ολοκλήρωση των τομών. Και όποιοι ακολουθήσουν, γιατί μέσα στη νέα εποχή δεν είναι δυνατόν να πάμε με τις λογικές και ι-διαίτερα με τις μικροκομματικές λογικές του παρελθόντος.

Εμείς τουλάχιστον ό,τι υποσχθήκαμε, το κάνουμε πράξη και πρέπει να πω ότι και αυτά που προϋποσχθήκαμε και προεκλογικά και τον περασμένο χρόνο -για να μην το συνδέσω με εκλογές- και αυτά όλα έχουν γίνει υπουργικές αποφάσεις.

Και πρέπει να σας πω ότι μέσα στα θέματα αυτά, με συνεχή παρουσία στο εξωτερικό και μέσα από συγκροτημένη αγροτική διπλωματία, έχουμε καταφέρει να πετύχουμε το μάξιμουμ των κατακτήσεων που θα μπορούσαμε να έχουμε μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη, τις μεσογειακές χώρες και τις βαλκανικές χώρες.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, έχουμε στρατηγική, έχουμε επεξεργασμένες πολιτικές, τις οποίες έχει εγκρίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα όργανά της. Με τους πόρους τους οποίους έχουμε, αλλά και με την πίστη που έχουμε, χωρίς να παραβλέπουμε ότι ακριβώς του μικρό μέγεθος υπάρχουν προβλήματα, προβλήματα όμως που θα ξεπεραστούν, δεν αγνοούμε την καθημερινή δυσκολία. Είναι προβλήματα που θα ξεπεραστούν και στα πλαίσια του Προϋπολογισμού του 2001 και με τις πολιτικές ρήξεις, που σας είπα και τις ανατροπές, αλλά και με την αναγκαία συναίνεση και με την αναγκαία σύνθεση μιας εικόνας, που είμαι βέβαιος ότι θα είναι μια εικόνα προοπτικής.

Αυτή η εικόνα προοπτικής θα έχει έναν υπέρτιτλο, τουλάχιστον από την πλευρά του Υπουργείου Γεωργίας, το οποίο αλλάζει το όνομά του και θα ονομάζεται μετά την κατάθεση του νέου οργανισμού, που κάναμε την περασμένη εβδομάδα, Υπουργείο Γεωργίας και Ανάπτυξης της Υπαίθρου, διότι ο υπέρτιτλος των πολιτικών μας θα έχει να κάνει με την ελληνική περιφέρεια και όχι απλώς με τη γεωργία. Γι' αυτό και όλες αυτές οι πολιτικές θα είναι πολιτικές προοπτικής και πιστεύω ότι μέσα στα πλαίσια του νέου Προϋπολογισμού θα τις πετύχουμε μέχρι την τελευταία τελεία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω τη τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα γενικά δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" για τα ογδόντα χρόνια από την ενσωμάτωση της Θράκης στην Ελλάδα, εβδομήντα πέντε μαθητές και επτά συνοδοί-δασκάλοι από τα εκπαιδευτήρια "ΖΩΗ".

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο κ. Τσουκάτος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι και συναδέλφισσες, τρία είναι τα χαρακτηριστικά της οικονομικής πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Είπατε κάτι, κύριε Μητσοτάκη; Δεν άκουσα, καλά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ρώτησα αν είναι παρθενοκός λόγος.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, έχω μιλήσει και στο εργασιακό, αλλά ήταν μόνο ένας εδώ που παρακολουθούσε την ομιλία μου.

Τρία είναι τα χαρακτηριστικά της οικονομικής πολιτικής, που σημάδεψαν το 2000 και αποτελούν τη βάση για τον Προϋπολογισμό του 2001.

Πρώτον, είναι οι μεγάλοι ρυθμοί ανάπτυξης 4% έως 5% με

βασικό αναπτυξιακό εργαλείο τους πόρους του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, δεκαεπτάμισι τρισεκατομμύρια. Ποτέ τέτοιοι πόροι δεν είχαν έρθει στη χώρα, που μαζί με τα εννιάμισι τρισεκατομμύρια, που ανέφερε και ο Υπουργός Γεωργίας για την αγροτική οικονομία και τις υποδομές, αποτελούν πραγματικά ένα μεγάλο στοιχείο, ένα μεγάλο επίτευγμα και στο τέλος της τετραετίας η εικόνα της χώρας θα έχει αλλάξει.

Δεύτερον, η μείωση του ελλείμματος: Εκτός από οικονομικό δεδομένο, η μείωση του ελλείμματος αποτελεί σημαντικό πολιτικό στοιχείο, αν αναλογισθούμε ότι ήταν το 2000 ένα έτος εκλογών και παρ'όλο που μειώσαμε τους φόρους, τους φορολογικούς συντελεστές, το ΦΠΑ, κτυπήθηκε η φοροδιαφυγή. Αυτό σημαίνει υπευθυνότητα και κοινωνική δικαιοσύνη.

Και τρίτον, πλεονασματικός προϋπολογισμός. Εδώ ανοίγει ένας μεγάλος πολιτικός διάλογος, όπως είπε και πολύ σωστά ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, για την κατανομή του πλεονάσματος, με βάση το τρίπτυχο σταθερότητα -πραγματικά με δημοσιονομική πειθαρχία- ανάπτυξη και κοινωνική δικαιοσύνη.

Εμείς θέλουμε να υλοποιούμε την ανάπτυξη για όλες τις κοινωνικές ομάδες, θέλουμε δηλαδή μία ανάπτυξη για τα 3/3 και όχι για τα 2/3. Έχουμε να διανύσουμε μεγάλες αποστάσεις, για να φθάσουμε στο σημείο που θέλουμε. Είμαστε πιο ώριμοι από το παρελθόν και πιο ικανοί. Στόχος, λοιπόν, του Προϋπολογισμού είναι μία ισχυρή Ελλάδα, με ισχυρή οικονομία.

Θα αναφερθώ σε δύο ειδικά θέματα. Το ζήτημα της απασχόλησης πρώτο και κυρίαρχο. Η αντιμετώπιση του προβλήματος των πεντακοσίων χιλιάδων ανέργων στη χώρα, πρέπει να είναι πρώτο και βασικό καθήκον όλων μας. Σωστά η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός χαρακτήρισε την τετραετία σαν τετραετία απασχόλησης. Όμως η ανεργία δεν αντιμετωπίζεται μόνο από το Υπουργείο Εργασίας, χρειάζεται το συντονισμό όλων των Υπουργείων. Πιστεύω ότι δεν πρέπει να έρχεται πλέον νομοσχέδιο στη Βουλή, οικονομικού, αναπτυξιακού χαρακτήρα, που να μην έχει πρόβλεψη για νέες θέσεις εργασίας.

Σημείο κλειδί για το πρόβλημα της αντιμετώπισης της απασχόλησης είναι ο ΟΑΕΔ που χρειάζεται βέβαια να γίνει ένας οργανισμός με νέα αντίληψη και νέα οργάνωση με ποιοτικούς και ποσοτικούς στόχους, ευέλικτα λειτουργικά στοιχεία, συστήματα παρέμβασης και μέτρησης των αποτελεσμάτων, ώστε πραγματικά να είναι αποτελεσματικός.

Πρέπει δηλαδή να μετατραπεί άμεσα μέσα από τον εκσυγχρονισμό και την αναδιάρθρωση σε ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με μορφή ανώνυμης εταιρείας, που θα εποπτεύεται από το Υπουργείο Εργασίας. Για να γίνουν όμως πραγματικότητα οι τριακόσιες χιλιάδες θέσεις εργασίας, που έχουμε βάλει στόχο αυτήν τη τετραετία, χρειάζεται ένας σκληρός έλεγχος, χρειάζεται μια παρακολούθηση. Προτείνω, λοιπόν, και στην Κυβέρνηση και στον κύριο Πρωθυπουργό αυτήν τη στιγμή να ανακοινώσουμε κάθε τρεις τέσσερις μήνες πόσες θέσεις εργασίας δημιουργήσαμε το τετράμηνο, ώστε μέσα από μια τέτοια πολιτική να υπάρχει έλεγχος να κτυπηθεί ο εφησυχασμός, να είμαστε πιο αποτελεσματική και να έρθει πραγματικά η πολιτική στο προσκήνιο μέσα από το Κοινοβούλιο.

Το δεύτερο ζήτημα είναι το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Πριν από μερικές μέρες πενήντα τρεις Βουλευτές -και υπογράψαμε όσοι ήμασταν εδώ, στη Βουλή μπορούσαν να ήταν και περισσότεροι- καταθέσαμε μια πρόταση νόμου για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, σαν κύριο μέτρο ενάντια στη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Στόχος ήταν η κοινωνική ένταξη και αλληλεγγύη για να προλάβουμε την περιθωριοποίηση και να αντιμετωπίσουμε τα ακραία όρια της φτώχειας. Βέβαια δεν επιδιώκαμε ούτε παραπολιτικές συζητήσεις, ούτε φανταστικά σενάρια. Επιδιώκαμε να γίνει ένας διάλογος επί της ουσίας.

Έχουμε μπροστά μας έναν πλεονασματικό προϋπολογισμό, συζητάμε δηλαδή τον Προϋπολογισμό του 2001 με μεγάλους ρυθμούς ανάπτυξης. Το ίδιο θα ισχύει με βάση τους ρυθμούς της οικονομίας και για το 2002. Στο άρθρο 23 της πρότασής μας προτείνουμε ένα χρονοδιάγραμμα, δεν λέγαμε να γίνει το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα το 2000 ούτε το 2001, αλλά να γίνει το 2002 γιατί πραγματικά θέλαμε να προχωρήσουμε χωρίς κανέναν κλυδωνισμό για την οικονομία.

Επειδή, λοιπόν, από την έρευνα στην ευρωπαϊκή εμπειρία είναι ένα δύσκολο εγχείρημα, που θα έχει προβλήματα και στις αιτήσεις και το πλήθος των αιτήσεων και στις ενστάσεις και για να είναι πραγματικά δίκαια η κατανομή αυτού του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος και ποιοι το παίρνουν πιστεύουμε -και στην πρότασή μας αυτό λέμε- ότι πρέπει να ξεκινήσει η διαδικασία τους πρώτους μήνες του 2001 και προετοιμαστικά, ώστε να μπορέσουμε να το δώσουμε το 2000.

Εμείς, κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, θέλουμε να ενισχύσουμε την πολιτική της κυβέρνησης και να συμβάλουμε θετικά στο διάλογο σε ένα τέτοιο κρίσιμο ζήτημα.

Τελειώνοντας, υπάρχει ένα γεγονός αναμφισβήτητο που οι συνάδελφοι από την Αντιπολίτευση, από όλα τα κόμματα, από τις ομιλίες ή το ξεχνούν ή πραγματικά πιστεύουν ότι δεν υπάρχει. Είναι η είσοδος της χώρας στην ΟΝΕ, η είσοδος στους ισχυρούς της Ευρώπης, εκεί όπου παίρνονται οι μεγάλες αποφάσεις, η Ελλάδα είναι παρούσα και συναποφασίζει. Και όμως αυτό το γεγονός εδώ αγνοείται. Πώς έγινε αυτό το πράγμα; Θυμηθείτε πραγματικά ότι για να γίνει είχαμε πολιτική, είχαμε συγκεκριμένους στόχους, δεν λέγαμε ναί σε όλα όπως έκαναν τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης και συγκρουστήκαμε και με κοινωνικές ομάδες, σε σχέση με το πολιτικό κόστος.

Υπήρξε μια μεγάλη προσπάθεια και πρώτα απ' όλα είχε αυτή η προσπάθεια τη στήριξη της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Δεν έγινε γιατί η χώρα ήταν στον αυτόματο πιλότο.

Το δεύτερο είναι τι λέγατε σε όλο αυτό το διάστημα και κύρια η Νέα Δημοκρατία και ο Πρόεδρός της από αυτό το Βήμα. "Ψεύτικα τα στοιχεία της οικονομίας, τραβεστί η οικονομία". Πέσατε έξω στις εκτιμήσεις σας. Το ίδιο συνεχίζει ένας μονότονος μονόλογος στην εκτίμηση της ελληνικής οικονομίας και της πορείας της και σήμερα και δεν υπήρξε ούτε μια αυτοκριτική. Δεν υπήρξαν κάποιες νέες θέσεις, ώστε πραγματικά ο λαός να δει ότι αυτά που ακούγονται είναι προς θετική κατεύθυνση.

Εμείς δεν λέμε ότι το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή του έχει λύσει όλα τα προβλήματα. Εμείς δεν λέμε ότι η χώρα ζει σ' έναν παράδεισο. Το κεντρικό μας προεκλογικό σύνθημα ήταν: "Κάνανε πολλά, μπορούμε περισσότερα". Γιατί; Πιστεύουμε ότι ο ελληνικός λαός έχει ακόμη πολλά προβλήματα και ιδιαίτερα οι ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες, που περιμένουν πολλά από εμάς. Βέβαια έχουμε καθυστερήσεις, βέβαια έχουμε προβλήματα, βέβαια κάνουμε λάθη, όμως μέσα στην πορεία, μέσα στο συνολικό απολογισμό, η θετική κατεύθυνση, ο θετικός απολογισμός είναι πολύ μεγαλύτερος από οποιαδήποτε λάθη ή αδυναμίες.

Τελειώνοντας, θέλω να τονίσω το εξής: Ακούστηκε πάρα πολλές φορές "είσατε είκοσι χρόνια". Αγαπητοί συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ και η Κυβέρνησή του δεν είναι είκοσι χρόνια ελέω κάποιου, είναι ελέω του ελληνικού λαού. Υποτιμάται η ψήφος του ελληνικού λαού. Υποτιμάται η μεγάλη δημοκρατική διαδοχή, όπου ο λαός αποφασίζει ποιος θέλει να τον κυβερνήσει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Εμείς πιστεύουμε ότι μοναδικός αντίπαλός μας είναι τα προβλήματα του ελληνικού λαού. Είμαι σίγουρος και αισιόδοξος ότι θα τα καταφέρουμε, γι' αυτό ψηφίζω τον Προϋπολογισμό. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Καλός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όποιες και όσες κι αν είναι οι διαφορές μας, ιδεολογικές, προγραμματικές, ιστορικές έστω, σε αυτήν την Αίθουσα από πτέρυγα σε πτέρυγα, νομίζω ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε και συμφωνούμε, το αποδεικνύει η πορεία μας εξάλλου, ότι η παιδεία είναι, όπως και η κατά πράξη λειτουργία της η εκπαίδευση, σπουδαιότερες εθνικές υποθέσεις, χάριν των οποίων πρέπει να αφιερώνουμε το μέγιστο των δυνάμεών μας σε επίπεδο πάλη εθνικό.

Θα ήθελα, λοιπόν, με βάση αυτήν τη συλλογιστική, να συμφωνήσω και με τον κ. Ευθυμίου, τον Υπουργό Παιδείας, που δυστυχώς δεν είναι σήμερα εδώ. Αν έχει ένα μόνιτορ -πιστεύω ότι

το έχει στο γραφείο του- μπορεί να με ακούει, για να ακούσει και τη φωνή της Αντιπολίτευσης, μια και όπως καταλαβαίνετε θα μιλήσω για τον Προϋπολογισμό παιδείας, που καλούμεθα να ψηφίσουμε για το 2001.

Θα συμφωνήσω, λοιπόν, μαζί του, για να αποδείξω την πρώτη καλή πίστη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που εκπροσωπώ, ότι η παιδεία είναι η καρδιά του μέλλοντός μας. Το έχω γραμμένο, έτσι το είπα χθες. Όμως θα ήθελα να του αντιπείνω ότι η καρδιολογία της παιδείας, δηλαδή η μελέτη των προβλημάτων της παιδείας λέει ότι για να μη φθάσουμε ποτέ σε έμφραγμα -κατά τρόπο επιστημονικό το καταγράφει- αυτήν την πολύ σπουδαία καρδιά, θα πρέπει πρώτα απ' όλα να της δώσουμε δύναμη, να της δώσουμε αίμα, να της δώσουμε δυναμική. Που σημαίνει δει δη χρημάτων κατά το αντίστοιχο αρχαίο ρητό και άνευ τούτων τίποτε το σημαντικό δεν μπορεί να γίνει σε αυτόν τον επίσης πολύ σημαντικό τομέα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δει δη χρημάτων, ω 'Ανδρες Αθηναίοι!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Μπράβο, συμφωνώ μαζί σας, λοιπόν, και έτσι εσείς το συμπληρώνετε στην αρχαία του έκφραση.

Είδαμε, λοιπόν, την αλλαγή που έκανε το κυβερνών κόμμα μετά τον Απρίλιο στην ηγεσία της Μητροπόλεως. Είδαμε την αλλαγή Υπουργού Παιδείας και πίστεψε ο ελληνικός λαός, πιστέψαμε και εμείς οι της Αντιπολίτευσης, ότι η πολύφερνος νύφη θα είχε και κάποια προικιά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΤΑΚΗΣ: Καταργήθηκε η προίκα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Δηλαδή αυτή η αλλαγή -δεν εννοώ τον κ. Ευθυμίου νύφη, εννοώ τη νέα πολιτική της Κυβέρνησης στα θέματα της παιδείας, όπως πολυδιαφημίστηκε- αυτή η νέα πολιτική θα έφερνε μαζί της και ένα μεγαλύτερο Προϋπολογισμό παιδείας, όχι έξω από εκείνο που εμείς, λόγω των περιορισμένων δυνατοτήτων της ελληνικής πολιτείας, θεωρούμε πιθανό, αλλά τουλάχιστον σε ένα επίπεδο που να θυμίζει σύγκλιση, αφού περί συγκλίσεως μιλάμε προς τα ευρωπαϊκά δρώμενα, όπου το 5,5% του μέσου Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος των δεκαπέντε διατίθεται για την παιδεία.

Κι εδώ εμείς αποδεικνύουμε -το αποδεικνύει η Κυβέρνηση, το αποδεικνύει ο κ. Ευθυμίου, το αποδεικνύει ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και όλο το κυβερνητικό στρατόπεδο, που θα ψηφίσει τον Προϋπολογισμό, γιατί εγώ δεν θα τον ψηφίσω γι' αυτόν το λόγο- ότι θα πρέπει να έχουμε ξανά κολλημένη στο 3,49% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος μας την εθνική δαπάνη γι' αυτήν την τόσο σπουδαία υπόθεση. Για την καρδιά, όπως είπα ο κ. Ευθυμίου.

Αντί προικιών πήραμε διαφημίσεις αύξησης της δαπάνης σε σχέση με τα περσινά. Η εκπαίδευση, λέει, για να αποδειχθεί περφόρα το κοινωνικό πρόσωπο του Προϋπολογισμού, θα φθάσει το 8% φέτος σε σχέση με τα περσινά. Κι εγώ θα σας έλεγα: Είναι δυνατόν να κομπάζει η Κυβέρνηση για ένα τέτοιο ποσοστό όταν πέρσι η αντίστοιχη αύξηση με πρόπερσι ήταν 7,9%; Δηλαδή τι το καινούριο φέρατε; Το 0,1%; Γιατί αν το αποπληθωρίσουμε, θα το δούμε πολύ πιο κάτω και αν το πάμε σε πραγματικές τιμές να δούμε τι από χάος της παιδείας μπορεί να καλύψει αυτό το 0,1% ως ρυθμός αύξησης των δαπανών για την παιδεία.

Να πούμε, λοιπόν, ότι και σε σχέση με τον ίδιο σας τον εαυτό, κύριοι της Κυβέρνησης, είσατε κατώτεροι γιατί τα τέσσερα τελευταία χρόνια ο μέσος ρυθμός αύξησης ήταν 8,5% στη δαπάνη για τη συνολική παιδεία και στις τρεις βαθμίδες. Κι εσείς φέτος δίνετε 8%. Άρα είσατε κάτω κατά μισή μονάδα και από τον ίδιο σας το μέσο όρο των τεσσάρων τελευταίων ετών. Αφήστε, λοιπόν, τις διαφημίσεις και ας περάσουμε στην πραγματική εξέταση αυτών των λίγων αριθμών, που μπορούν να μας δείξουν πού πάμε.

Αποπληθωρίζουμε το 8%, θα πάει στο 5% με το μέσο επίπεδο του πληθωρισμού το 2000 στο 3%. Και το ερώτημα είναι: Το 5% αύξηση από πέρσι μέχρι φέτος σε πραγματικούς όρους, σε πραγματική δαπάνη, τι μπορεί να καλύψει από τις τεράστιες ανάγκες της προσχολικής παιδείας, της παιδείας της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, της παιδείας στο δευτεροβάθμιο στάδιο εκπαίδευσης; Και πού να πάμε και στο καζάνι που βράζει στην τρι-

τοβάθμια εκπαίδευση, η οποία ζητά εναγωνίως πόρους και δεν τους βρίσκει, δεν της τους δίνει κανείς.

Θα μου πείτε τους δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση; Άκουσα χθες τον κύριο Υπουργό να κομπάζει: "Μη νομίζετε", λέει, "ότι στηρίζομαστε στο πόδι της Ευρωπαϊκής Ένωσης". Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μας δίνει παρά το έξι τοις χιλίοις". Κι εγώ ρωτώ τον κ. Ευθυμίου: Αν το έξι τοις χιλίοις είναι αυτά που πήραμε από το Β' και Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, γιατί έδωσε πριν από λίγες ημέρες στο Ζάππειο ολόκληρη προβεβλημένη συνέντευξη Τύπου για να εξηγήσει πώς απορροφήθηκε από την Κυβέρνηση αυτό το έξι τοις χιλίοις και πού πήγε; Γιατί και ανορθόδοξα και ανορθολογικά κατανεμήθηκε, βεβιασμένα, όπως-όπως, για να καλυφθούν κάποιες ανάγκες και για να μην υπάρχει η μόνιμη δική μας δικαιολογημένη αιτίαση και κατηγορία ότι απλώς τρέχεται για να προλάβετε να απορροφήσετε χωρίς να έχετε εθνικό σχεδιασμό και χωρίς να ξέρετε πού τα πηγαίνετε.

Έτσι, λοιπόν, 3% φέτος παραπάνω για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και 2,9% για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Για να δούμε όμως τι ξοδεύουν παράλληλα πέρα απ' αυτά τα ποσά που αναλογούν αντίστοιχα στο έσοδα πάλι από την τσέπη των Ελλήνων φορολογουμένων κι όχι από την τσέπη της Κυβέρνησης. Για να δούμε τι δίνει ο ελληνικός λαός ταυτόχρονα για την ίδια εθνική υπόθεση, για την ίδια καρδιά. Πεντακόσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) κατά έκθεση του IOBE, κατά αντίστοιχη μελέτη πανεπιστημιακών ερευνητικών τμημάτων θα ξοδέψουν τα νοικοκυριά φέτος για φροντιστήρια μόνο στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση την ώρα που κάποιους πολύτιμους πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης τους δίνουμε -με υπόσχεση μάλιστα του νέου Υπουργού ότι θα βελτιώσει την κατάσταση- σε φροντιστηριακή εκπαίδευση μέσα στο σχολείο. Ενώ η ενισχυτική διδασκαλία.

Πού πήγαν οι αυξήσεις; Αυξήθηκε 50% σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό η δαπάνη που πηγαίνει στην κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Παιδείας και 100% αυξήθηκε η δαπάνη της Νέας Γενιάς με σκάνδαλα που ταλανίζουν την κοινή γνώμη, με έρευνες που τις κάνει η ίδια η δικαιοσύνη για το πώς οι δαπάνες αυτές, τα ποσά αυτά που παίρνει η Νέα Γενιά πηγαίνουν για το στήρεο από τη μια πλευρά και για τη φοιτητική εστία από την άλλη, δηλαδή για τη στεγάση και την ενδιάθεση των φοιτητών, που είναι ελλειπστάτη και για την οποία φέτος τα νοικοκυριά με τα δεδομένα του 2000 προς το 2001 καλούνται να ξοδέψουν τριακόσια δισεκατομμύρια (300.000.000.000) δραχμές.

Κοντολογίς και για να τελειώσω. Ξέρετε εάν βάλετε κάτω τα πράγματα και δείτε τι ξοδεύει η ελληνική οικογένεια για να στηρίξει την ανυπαρξία ουσιαστικής κρατικής χρηματοδότησης της παιδείας, θα διαπιστώσετε και το λέγω εδώ καθαρότητα να το ακούσει ο ελληνικός λαός, το εξής. Το ισόποσο ενός διαμερίσματος τριών δωματίων σε μέση περιοχή της Αττικής το καταναλώνει μια οικογένεια με δύο παιδιά για να τα σπουδάσει από το Γυμνάσιο και να τα βγάλει έξω από μία σχολή των ΑΕΙ ή των ΤΕΙ με πτυχίο. Πρέπει, λοιπόν, να επαίρεται αυτή η Κυβέρνηση για τη δωρεάν παιδεία; Εάν αυτή είναι η έννοια της δωρεάν παιδείας τότε εγώ θα έλεγα εις μέν την Κυβέρνηση να τη χαιρείται όταν κομπάζει εις δε τον ελληνικό λαό να την κλαίει γιατί είναι το πολυτιμότερο που θα μπορούσε να είχε υπό τις σκληρότατες αυτές οικονομικές συνθήκες που ζούμε. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα) : Το λόγο έχει ο κ. Αλέξανδρος Αθανασιάδης.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ : Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε χρόνο η συζήτηση του Προϋπολογισμού στη Βουλή μας δίνει την ευκαιρία να συζητήσουμε και για την πορεία της οικονομίας της χώρας σε ένα μέσο -μακροπρόθεσμο ορίζοντα. Θα ελέγχουμε ειδικότερα την ποιότητα της δημοσιονομικής διαχείρισης, που εφαρμόζει η Κυβέρνηση.

Φυσικά μπροστά μας έχουμε την πρόταση της Κυβέρνησης, δηλαδή του Προϋπολογισμού για μόνο ένα έτος, το 2001. Και γι' αυτόν τελικά εμείς οι Βουλευτές θα ψηφίσουμε. Όμως θα ή-ταν εντελώς αποσπασματική και άρα λανθασμένη η συζήτηση αν περιοριζόμαστε μόνο στη δημοσιονομική διαχείριση του 2001. Μπορεί να μας στερούσε δυνατότητες, μπορεί να μας α-

πέκρυνε προβλήματα καθώς μάλιστα ωριμάζει γενικότερα η άποψη να διαφοροποιηθεί ο τρόπος συζήτησης του Προϋπολογισμού, έτσι που η συμβολή των Βουλευτών κατά τη διαδικασία της με προτάσεις, τροποποιήσεις και ιδέες να είναι ουσιαστική και άμεση.

Η αποτύπωση της πραγματικής εικόνας της οικονομίας για ένα μακρύτερο χρονικό διάστημα είναι ακόμα πιο απαραίτητη. Έχουμε έναν Προϋπολογισμό που είμαι σίγουρος ότι μπροστά του ο μελετητής των δημοσιονομικών μας πραγμάτων στο μέλλον θα σταθεί πολύ, δεν θα τον προσπεράσει.

Μπορώ να δεχθώ πολλές από τις κριτικές που ακούστηκαν τόσο από τα Αριστερά όσο και από τα Δεξιά. Δεν έχω κανένα πρόβλημα. Όμως πάντοτε θα παραμένει η κεντρική του αλήθεια. Δηλαδή ότι είναι ένας Προϋπολογισμός με περίσσειμα και ότι ενώ διαρκεί πάντοτε η προσπάθεια της χώρας να μπει στην ΟΝΕ και όχι μόνο να μπει, αλλά και να λειτουργήσει σταθερά, σωστά και ισότιμα μέσα σε αυτήν εξοικονομεί παρ' όλο αυτά τα περιθώρια να ασκηθεί μία φιλολαϊκή πολιτική χωρίς να αυξηθούν τα βάρη σε καμία κοινωνική ομάδα ή τάξη.

Η θέση και η προσπάθεια μηδενισμού των πάντων από την Αξιοματική Αντιπολίτευση δεν οδηγεί πουθενά και βέβαια δεν ωφελεί κανέναν. Στη θέση της δεν θα καταλάω να το χρόνο μου στο να λέω ότι αυτά που αναφέρονται ως κοινωνικές παροχές είναι λίγα ή λέγοντας με γενικούς αφορισμούς ότι η εικόνα που παρουσιάζεται είναι πλαστή -πλαστή για τις ανάγκες των Ευρωπαίων προφανώς- αλλά θα προσπαθούσα αντίθετα πολύ συγκεκριμένα και σε βάθος να δω τα διάφορα μεγέθη και την αλήθεια τους. Τότε θα ήταν πειστική η τοποθέτησή της. Τώρα δεν είναι. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι άνθρωπος της εφαρμοσμένης οικονομίας. Σε αυτήν λειτουργώ και τους δικούς της κώδικες γνωρίζω και χρησιμοποιώ. Αν θέλω, λοιπόν, να κρίνω αξιόπιστα την αλήθεια της θετικής εικόνας, που παρουσιάζει ο Προϋπολογισμός θα ελέγξω το που στηρίζεται.

Πρώτον, το περίσσειμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν προέκυψε ως διά μαγείας φέτος -αυτό θα ήταν ύποπτο βεβαίως- αλλά ήρθε βαθμιαία.

Πολλοί μίλησαν και μιλάνε Έλληνες και ξένοι, για το μικρό θαύμα της οικονομίας, που έγινε τα τελευταία χρόνια. Αυτό βέβαια δεν ήρθε τυχαία. Ήρθε μέσα από θυσίες και μέσα από προσπάθειες της Κυβέρνησης και του ελληνικού λαού. Έτσι βρεθήκαμε στο τέλος μιας διαδρομής, μιας σκληρής προσπάθειας, δύσκολης, που με ετήσιους στόχους κάθε χρόνο που υλοποιούνται, είχε σχεδιαστεί για να συμβεί και συνέβη. Αυτό δείχνει τη σταθερότητα του αποτελέσματος. Αυτό είναι το πρώτο δεδομένο για εμάς.

Το δεύτερο, αφορά το περίσσειμα που προέκυψε από πολλούς κρουνούς, δηλαδή από πολλές προσπάθειες και πολλά, ποικίλα μέτρα, θα έλεγα μέτρα και αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία. Μέτρα όχι μόνο ποσοτικά, όπου αυξάνεις τούτο ή κείνο το φόρο, αλλά θεσμικά που οικοδομείς μηχανισμούς και λειτουργίες μόνιμες, όπως και μέτρα απλού νοικοκυρέματος, κάτι που στο ελληνικό δημόσιο, τολμώ να πω όλοι το ξέρουμε. Ήταν μία ακόμη σπουδαία μεγάλη κρυμμένη δυνατότητα.

Πολλά χρόνια μιλούσαμε στην Ελλάδα για φοροδιαφυγή, φοροαποφυγή, σπατάλη, σκανδαλώδεις απαλλαγές, αδικίες. Ξεκίνησε επιτέλους εδώ και λίγα χρόνια η αντιμετώπισή τους. Γι' αυτό και είχαμε αποτέλεσμα, για όλους αυτούς τους λόγους, ως αποτέλεσμα των μεγάλων και μικρών προσπαθειών. Γι' αυτό και τώρα το περίσσειμα ως αποτέλεσμα είναι αληθινό και πολύ σπουδαιότερο. Δεν κινδυνεύει να ανατραπεί, έχει βάση και στηρίζεται. Δεν προέκυψε από μέτρα μιας χρήσης.

Αυτός ο τρόπος που προέκυψε το φανερό και αξιόπιστο, σημάδι ότι θεμελιώθηκε μια νέα εποχή για τα δημοσιονομικά μας πράγματα, δηλαδή το έγγραφο της κοινωνικής και αναπτυξιακής πολιτικής μας, μου δίνει τη δυνατότητα να τοποθετηθώ και στις κριτικές που μας ασκούνται από τα Αριστερά.

Στην πορεία προς την ΟΝΕ ασφαλώς θα απαιτούνται θυσίες.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΤΑΚΗΣ : Και άλλες;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ : Αυτό δεν κρύβεται και ούτε είναι σωστό να κρύβεται. Η Κυβέρνηση, όμως, θέλει να κριθεί συγκριτικά. Προσπάθησε, εξαντλώντας κάθε τι -διάρκεια χρό-

νου, μέτρα, ελαφρύνσεις- και υιοθέτησε τέτοιο μείγμα, ώστε να καταφέρει η διαδρομή να είναι λιγότερο οδυνηρή ιδιαίτερα για το λαό, για τα λαϊκά στρώματα ακόμη περισσότερο. Σε άλλες χώρες δεν το κατάφεραν αυτό. Εμείς αντίθετα, το ίδιο διάστημα είχαμε άνοδο του εθνικού μας εισοδήματος, ενδυνάμωση δηλαδή της οικονομικής δραστηριότητας και της παραγωγικής υποδομής. Αυξήθηκαν οι επενδύσεις. Αυτή είναι και η βάση όπου μπορούμε να στηριχθούμε για να αντιμετωπίσουμε το μέγα θέμα της ανεργίας.

Θα ψηφίσω, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον Προϋπολογισμό όχι μόνο γιατί τον προτείνει η Κυβέρνηση του κόμματός μου, αλλά γιατί με πείθει ως πραγματικός και αξιόπιστος. Μέσα δε στις δυνατότητες που υπάρχουν, με ενθαρρύνει η δικαιοσύνη και η αναπτυξιακή γραμμή, που τον διακρίνει. Ακριβώς όμως, επειδή είναι σταθμός και αφηγηρία με μεγαλύτερες δυνατότητες, δημιουργεί περισσότερες υποχρεώσεις σε εμάς.

Ποιοι πρέπει να είναι οι στόχοι μας από εδώ και πέρα και πώς τροποποιείται η πολιτική μας;

Ο Προϋπολογισμός περιλαμβάνει ήδη μέτρα, που θέλουν να δείξουν ότι η βελτίωση των αριθμών δεν έγινε για τους αριθμούς, όπως μας κατηγορεί η Αξωματική Αντιπολίτευση, αλλά επιδιώχθηκε για το καλό των πολιτών και ιδιαίτερα των λαϊκών στρωμάτων. Οι φορολογικές ελαφρύνσεις, οι αυξημένοι πόροι για υγεία, παιδεία, πρόνοια, ασφάλιση, ασφάλεια, το μεγάλο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, είναι οι μάρτυρες οι αληθινοί. Χρειαζόμαστε, όμως, περισσότερα.

Έχω την εμπειρία ενός νομού, όπως ο δικός μου, με άπειρες δυνατότητες, αλλά και ποικίλα πιεστικά προβλήματα. Με την ανισομερή ανάπτυξη του, με το κλείσιμο των εργοστασίων, της ΑΕΒΑΛ, των ΕΛΣΗ και τώρα με τα ΜΑΒΕ, του εργοστασίου δηλαδή των αμιάντων, σε ένα νομό όπου παράγεται το 70% της ηλεκτρικής ενέργειας. Τι κάνει κανείς για όλα αυτά, όπως βέβαια τι κάνει για ολόκληρη τη χώρα;

Βρισκόμαστε, αγαπητοί συνάδελφοι, σε μια περίοδο - στροφή που μπορούμε πλέον χωρίς τις αδυσώπητες ανάγκες του παρελθόντος να δούμε από κοντά το πώς θα καταφέρουμε τις επιτυχίες στο γενικό πεδίο, που είναι αναμφισβήτητες, όχι γιατί μας το λένε οι Ευρωπαίοι, αλλά γιατί το ζούμε εμείς εδώ, να τις "παντρέψουμε" με την καθημερινή ζωή των πολιτών. Αυτό είναι το στοίχημα. Έχει και τούτο τις δυσκολίες του. Δεν ήταν δύσκολο μόνο να μειωθούν τα ελλείμματα ή να πέσει ο πληθωρισμός.

Με την ελπίδα ότι έχουμε πέρα από την πολιτική βούληση και τις υλικές πια προϋποθέσεις, θα το πετύχουμε αυτό στα επόμενα πέντε χρόνια εφόσον φυσικά οι προσπάθειες συνεχιστούν από την Κυβέρνηση και απ' όλους τους Έλληνες πολίτες. Είμαι αισιόδοξος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνω λέγοντας ότι η πολιτική δεν είναι έννοια αφηρημένη, δεν είναι έννοια αόριστη, είναι κάτι πολύ συγκεκριμένο. Είναι βέβαια διαφορετική για τον καθένα μας. Όμως έχει κάποια κοινά σημεία για όλους, όπως η συνεχής προσπάθεια για το καλύτερο και βέβαια η αναγκαιότητα της θυσίας για τον άνθρωπο. Αυτό λέει η Κυβέρνηση, αυτό λέει ο Πρωθυπουργός, αυτό λένε οι Υπουργοί, αυτό λέμε όλοι εμείς οι Βουλευτές που στηρίζουμε αυτό το Κόμμα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων κατέθεσε την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών "Κώδικας αναγκαστικών απαλλοτριώσεων ακινήτων".

Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Καρράς.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΡΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμεθα στη συζήτηση του Προϋπολογισμού του 2001, του τελευταίου προϋπολογισμού σε δραχμές. Ο Προϋπολογισμός αποτελεί μια απογοήτευση που επιφύλαξε στους πολίτες αυτής της χώρας η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Ο κύριος Πρωθυπουργός βρήκε μια ακόμη ευκαιρία να αποδείξει ότι η έλλειψη φαντασίας, η κόπωση και η παντελής απουσία κοινωνικής ευαισθησίας χαρακτηρίζουν το φετινό Προϋπολογισμό.

Οι ελπίδες ότι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, όλοι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες, που σήκωσαν τα βάρη για την πολυπόθητη είσοδο της Ελλάδος στην ΟΝΕ θα ανακουφίζονταν, αποδείχθηκαν φρούδες. Μια εισπρακτική πολιτική, που έδειχνε ότι είχε εξαντλήσει τα όριά της στο μυαλό του κ. Σημίτη και στην εκτέλεση των αρμοδίων Υπουργών φαίνεται να συνεχίζει την τακτική της αφαίμαξης.

Μια από τις προεκλογικές εξαγγελίες του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αποτελούσε η επίδειξη ιδιαίτερου ενδιαφέροντος για τον πολιτισμό. Με αυταρέσκεια πολλά κυβερνητικά στελέχη δήλωναν ότι ο πολιτισμός αποτελούσε βασικό συστατικό στοιχείο της πολιτικής πρότασης του δήθεν εκσυγχρονισμού. Η σημασία που έχει το εθνικό αυτό μας εφόδιο για την ανάδειξη της πολιτιστικής μας κληρονομιάς εν όψει της πρόκλησης του 2004 είναι τεράστια.

Σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να χωρέσει το ενδιαφέρον της Κυβέρνησης για τον πολιτισμό στο φτωχό 0,54% των δαπανών, που προβλέπει ο φετινός Προϋπολογισμός. Το ποσοστό αυτό είναι το μικρότερο ανάμεσα σε όλες τις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και του αναπτυσσόμενου κόσμου. Και ασφαλώς δεν ταιριάζει και δεν τιμά τη χώρα, που γέννησε τον πολιτισμό, τον καθιέρωσε ως στάση ζωής και διαιώνισε αρχές και αξίες στα πέρατα της οικουμένης.

Ο Προϋπολογισμός του 2001 ξέχασε τον πολιτισμό. Δεν τον τιμά. Τον υποτιμά με τη διάθεση ογδόντα πέντε δισεκατομμύρια (85.000.000.000) περιλαμβανομένων μάλιστα και των κονδυλίων της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού. Οι πολιτιστικές δράσεις απορροφούν μόλις είκοσι πέντε έως είκοσι έξι δισεκατομμύρια, καθώς το υπόλοιπο ποσό καλύπτει τις ανάγκες μισθοδοσίας και εξοπλισμού υπηρεσιών του Υπουργείου Πολιτισμού.

Μια πιο προσεκτική ματιά στα ειδικότερα στοιχεία αποδεικνύει περίτρανα την έλλειψη σοβαρού ενδιαφέροντος για τον πολιτισμό. Οι προεκλογικές εξαγγελίες παρέμειναν υποσχέσεις χωρίς αντίκρισμα. Οι ανεπαίσθητες αυξήσεις στις επιχορηγήσεις που προορίζονταν για εορτές πολιτιστικής δημιουργίας αναμένεται να εξανεμιστούν από τον τρέχοντα πληθωρισμό.

Το χειρότερο όμως απ' όλα είναι ότι και οι ελλείψεις αυτοί πόροι κατευθύνονται κυρίως στην Αθήνα, αγνοώντας επιδεικτικά την πολιτιστική δημιουργία της τόσο αδικημένης περιφέρειας.

Συγκεκριμένα, οι επιχορηγήσεις προς τα δημοτικά περιφερειακά θέατρα, τα ΔΗΠΕΘΕ, θα ανέλθουν στο ύψος του ενός δισεκατομμυρίου (1.000.000.000), ποσό αυξημένο έναντι του 2000 μόλις κατά 3,5%. Η αύξηση αυτή καταντά κοροϊδία, δεδομένου ότι ο αναμενόμενος πληθωρισμός την εξαφανίζει πλήρως. Τα συσσωρευμένα προβλήματα των ΔΗΠΕΘΕ, πολλά από τα οποία ασφυκτούν, δεν αναμένεται να βρουν λύση. Το εκπληκτικό είναι ότι οι επιχορηγήσεις κόπηκαν και από πολλά ιστορικά θέατρα της Αθήνας, όπως το Πειραματικό Θέατρο της Ριάλ-δης, το Θέατρο Έρευνας και άλλα.

Επιπλέον τα προαναγγέλλεται αυτή η Κυβέρνηση αποκέντρωση στην κατανομή των πόρων για τα πολιτιστικά σωματεία της περιφέρειας είναι μόνιμη συνήθεια που δεν πείθει πλέον. Στο φετινό Προϋπολογισμό φαίνεται ότι τα εκατό εκατομμύρια δραχμές (100.000.000), αύξηση μόλις 0,2% σε σχέση με το 2000 θεωρούνται ικανοποιητικό ποσό για την Κυβέρνηση.

Τι πολιτιστική δράση μπορεί άραγε να αναπτυχθεί με ένα τόσο πενιχρό ποσό;

Οι δαπάνες για βιβλιοθήκες, για μουσεία θα ανέλθουν στο "αστρονομικό" ποσό των πενήντα εκατομμυρίων (50.000.000) δραχμών. Αυτό σημαίνει ότι η αποκέντρωση παραμένει για φέτος γράμμα κενό. Δυστυχώς θα συνεχιστεί η τακτική των έργων βιτρίνας. Τέσσερα -πέντε μεγάλα μουσεία Αθηνών θα χρηματοδοτηθούν και αυτά όχι γενναιόδωρα. Ενώ τα μουσεία και οι βιβλιοθήκες της υπόλοιπης Ελλάδος καταδικάζονται σε μαρasmus και υπολειμμένη.

Ο κ. Πάγκαλος είχε δεσμευθεί ότι μέσα στο 2001 θα κατατεθεί στη Βουλή σχέδιο νόμου για την προστασία των αρχαιολογικών χώρων και την ανάδειξη των αρχαιοτήτων. Για να μας πείσει μάλιστα για τις καλές προθέσεις του Υπουργείου Πολιτισμού θεώρησε σκόπιμο να μην προβλέψει ούτε μια δραχμή για την ανάδειξη του εθνικού πλούτου και την πρόσληψη προσωπικού. Ο διάδοχός του ο κ. Βενιζέλος ελπίζω να μη νίψει τας χεί-

ρας του ως δεύτερος Πόντιος Πιλάτος.

Η Ελλάδα που αναμένεται να διοργανώσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες το 2004 -και όλες οι προβλέψεις οδηγούν στο συμπέρασμα θεαματικής αύξησης των ξένων επισκεπτών- δεν φαίνεται να ενδιαφέρεται για τους αρχαιολογικούς χώρους. Η Βεργίνα, η Κνωσός, η Επίδαυρος λέτε να έχουν αρκετό προσωπικό, επαρκές προσωπικό; Δεν νομίζω.

Για την πολιτιστική Ολυμπιάδα χρειάστηκαν δυόμισι ολόκληρα χρόνια για να καταλήξουμε στο οργανωτικό σχήμα και ακόμα δεν είμαστε έτοιμοι. Έχουμε παραιτήσεις, αντεγκλήσεις και τρομακτική καθυστέρηση. Τον περασμένο Νοέμβριο ο κ. Βενιζέλος δήλωσε ότι πρόκειται να διατεθεί το πενήνχρο ποσό των σαράντα δισεκατομμυρίων (40.000.000.000).

Είναι βέβαιο ότι ελλείψει επαρκών πόρων πολλές πόλεις της υπαίθρου δεν θα καταφέρουν να αισθανθούν συμμετοχές στο Ολυμπιακό ιδεώδες. Παραδείγματος χάρι σειρά εκδηλώσεων, όπως είναι το "Αξιον Εστί" που εντάσσεται στα προγράμματα της πολιτιστικής Ολυμπιάδας παραμένουν στα χαρτιά, καθώς δεν φαίνεται και δεν προκύπτει από κάπου ότι υπάρχει κρατική μέριμνα για τη χρηματοδότησή τους.

Για την Εθνική Βιβλιοθήκη, τη μεγαλύτερη της Ευρώπης οι δαπάνες είναι μηδαμινές. Ο Προϋπολογισμός του 2001 δεν λαμβάνει υπόψη του τις αυξημένες ανάγκες για την εισαγωγή νέων τεχνολογιών, για την πρόσληψη εξειδικευμένου προσωπικού.

Οι νέες τεχνολογίες που θα διευκόλυναν και θα παρότρυναν Έλληνες και ξένους να έλθουν σε επαφή με τους πνευματικούς θησαυρούς, είναι άγνωστη έννοια.

Το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, όπως παραδέχθηκε ο κύριος Υπουργός, παραμένει κατά το ήμισυ κλειστό, λόγω του ότι δεν ολοκληρώθηκε ως σήμερα η τεχνική μελέτη για την αποκατάσταση των ζημιών, που προκάλεσε ο σεισμός του 1999.

Ο Προϋπολογισμός δεν λαμβάνει υπόψη του αυτά τα μεγάλα ζητήματα. Ο Προϋπολογισμός στον τομέα του πολιτισμού απαιτεί ριζική αναδιάρθρωση, απαιτεί γενναία αύξηση των πόρων και κυρίως, μεταφορά πόρων από την Αθήνα στην περιφέρεια. Εξάλλου όλη η Ελλάδα κυριολεκτικά μυρίζει πολιτισμό. Οι επιχορηγούμενοι πολιτιστικοί φορείς, δυστυχώς έχουν στη συντριπτική τους πλειοψηφία την έδρα τους στην πρωτεύουσα. Για να αναπνεύσουμε χρειάζεται να ταχύτερο να γίνει κάτι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός που συζητάμε αυτήν τη στιγμή μάλλον έχασε τον πολιτισμό. Δικαίωση, δυστυχώς, αυτούς που πιστεύουν ότι στη γενέτειρά του την ίδια ο πολιτισμός περνάει κρίση. Η δημοκρατία περνάει κρίση. Οι Έλληνες περνάει κρίση. Ο πολιτισμός είναι κυριολεκτικά το αποαίδι της οικονομικής πολιτικής, όπως αυτή εκφράζεται στον Προϋπολογισμό. Στην μετά ΟΝΕ εποχή, που δεν προβλέπεται ρόδινη, ο πολιτισμός για την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει να είναι στάση ζωής.

Δεν λήφθηκε υπόψη ο ρόλος του πολιτισμού για μία υπερήφανη Ελλάδα στην εποχή μας στο δύσκολο στίβο της παγκοσμιοποίησης. Δικαίωση έτσι τη θέση της Νέας Δημοκρατίας για την καταψήφισή του. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα) : Το λόγο έχει ο κ. Πιπεργιάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συστηματική προσπάθεια, που καταβάλλεται τα τελευταία επτά χρόνια από τις Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ για τη δημοσιονομική εξυγίανση έφερε θετικά αποτελέσματα.

Τα αποτελέσματα αυτά οδήγησαν τη χώρα μας στην Οικονομική και Νομισματική Ενοποίηση και είναι επόμενο να καταγράφονται στον Προϋπολογισμό του 2001. Όλοι οι μακροοικονομικοί δείκτες παρουσιάζουν θεαματική βελτίωση, βελτίωση που επιτεύχθηκε μάλιστα χωρίς να εγκαταλειφθεί το κράτος της κοινωνικής δικαιοσύνης, το κράτος πρόνοιας.

Η μακρόχρονη αυτή προσπάθεια δεν μπόρεσε, όπως εξάλλου ήταν αναμενόμενο, να λύσει όλα τα προβλήματα. Παρά την αύξηση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος σε ποσοστό μεγαλύτερο των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ανεργία παραμένει το μεγαλύτερο πρόβλημα.

Οι ελληνικές επιχειρήσεις παρά τις εξαιρετικά ευνοϊκές συνθήκες που επικράτησαν τα τελευταία χρόνια, επέδειξαν αδυναμία να κινηθούν με γρηγορότερους αναπτυξιακούς ρυθμούς, παρ' ότι δεν τους έλλειψαν ούτε τα μέσα ούτε οι πόροι. Η διαπίστωση αυτή πρέπει να μας προβληματίσει όπως επίσης πρέπει να κινητοποιήσει και όλες τις ζωντανές δυνάμεις της κοινωνίας μας για την επίτευξη των στόχων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, που αποτελεί μια μοναδική ευκαιρία.

Στη χώρα μας υπάρχει έλλειψη κοινού οράματος για τη μετά ΟΝΕ εποχή. Η έλλειψη αυτού του οράματος, τα οξυμένα κοινωνικά προβλήματα και η αδυναμία συμμετοχής και κινητοποίησης των κοινωνικών δυνάμεων οδηγούν σε αποστασιοποίηση των πολιτών από την πολιτική και σε αποδιάρθρωση πολιτικές δυνάμεις, που δεν κατανοούν και δεν αντιμετωπίζουν τη σημερινή πολύπλοκη πραγματικότητα.

Δεν υπάρχουν κοινά αποδεκτοί στόχοι. Η έκρηξη των κερδών στις επιχειρήσεις, που μας κατατάσσει στη δεύτερη θέση της παγκόσμιας λίστας κερδοφορίας, η άνθηση και η κρίση του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών και η ανεργία, αποκαλύπτουν αυτήν την πραγματικότητα.

Αυτήν την πραγματικότητα προσπαθεί να αντιμετωπίσει η Κυβέρνηση τόσο με τον Προϋπολογισμό όσο και με τις επιμέρους επιλογές της. Η προσπάθεια αυτή δέχεται επιθέσεις και επιθέσεις κυρίως από τη Νέα Δημοκρατία, που είναι μετέωρες, αφού είναι σε όλους πια γνωστό ότι η βίαιη προσαρμογή στην πραγματικότητα με λιγότερο κράτος -όπως ισχυρίζεται η Νέα Δημοκρατία- και περικοπές κοινωνικών δαπανών, οδηγεί σε παραπέρα όξυνση των κοινωνικών αντιθέσεων, σε κλίμα πόλωσης και αναπαράθεσης μεταξύ των κοινωνικών δυνάμεων, που πρέπει να αντιμετωπίσουν από κοινού τις προκλήσεις.

Ας γίνει από όλους μας δεκτό ότι πέρα από τους αριθμούς υπάρχουν και οι άνθρωποι. Άνθρωποι που έχουν ανάγκες. Ανάγκες που επιβάλλεται και πρέπει να καλυφθούν. Άρνηση αυτής της ανάγκης οδηγεί σε κοινωνικές εκρήξεις και σε συνολική αμφισβήτηση της ευρωπαϊκής προοπτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζήσαμε την άνθηση και την κρίση στα χρηματιστήρια. Η οικονομία δεν γνωρίζει πια σύνορα. Έχει απλωθεί παντού και γιγαντώνεται. Το κεφάλαιο αναπαράγει τον εαυτό του με ταχύτερους ρυθμούς. Έχει σε μεγάλο βαθμό αποσυνδεθεί από την παραγωγική διαδικασία, έχει αυτονομηθεί. Δεν είναι πια η αύξηση της παραγωγής και της κατανάλωσης η μόνη προϋπόθεση για τη μεγιστοποίηση των κερδών. Έχει επινοήσει μέσω της λογικής του Χρηματιστηρίου, την αυτοαναπαραγωγή του χωρίς να παράγει τίποτα. Απλώς επιτυγχάνεται ευκολότερα αναδιανομή. Αναδιανέμεται ο πλούτος και οδηγούμαστε ταχύτερα στις κοινωνίες των 2/3. Λόγω του τεράστιου μεγέθους των κερδοσκοπικά κινούμενων κεφαλαίων, σημειώνονται κρίσεις που κλυδωνίζουν οικονομίες, οδηγούν ακόμη και σε κατάρρευση εθνικά νομίσματα.

Η εργασία ως συντελεστής της παραγωγής, συρρικνώνεται και υποβαθμίζεται. Σ' αυτό το πλαίσιο οι εργαζόμενοι όλο και περισσότερο δυσκολεύονται να προσαρμοστούν. Εισπράττουν τις συνέπειες των δυσλειτουργιών του συστήματος. Υφίστανται όλο και μεγαλύτερη πίεση. Υπόκεινται σε εκβιασμούς και αντιδρούν αμυντικά και εθνοκεντρικά. Είναι ο αδύναμος κρίκος. Βρίσκονται σε αμηχανία. Έχουν αιφνιδιαστεί. Προσπαθούν με παραδοσιακές λογικές να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα, που αναπτύχθηκαν μέσα σε εντελώς νέες συνθήκες. Έχουν εγκλωβιστεί στο χθες και αδυνατούν να αντιμετωπίσουν τη νέα πραγματικότητα.

Όταν η "PIRELLI" μετακίνησε το εργοστάσιό της από την Ελλάδα στην Τουρκία για να συμπίσει το εργατικό κόστος, δεν άφησε πίσω της μόνο ανέργους. Άφησε και το στίγμα ότι οι εργαζόμενοι τάχατε ευθύνονται γι' αυτήν τη μετακίνηση.

Σε αυτές τις συνθήκες τα εργατικά συνδικάτα επιβάλλεται να επιδιώξουν ευρύτερους στόχους για να μην αυτοαναιρεθούν. Σε εθνικό επίπεδο πρέπει να εκφράσουν την κοινωνική αλληλεγγύη και με διεθνοποίηση της δράσης τους να αναζητήσουν διέξοδο.

Στα πλαίσια αυτά πιστεύω ότι το αίτημα για τη μείωση του χρόνου εργασίας στην κατεύθυνση των τριάντα πέντε ωρών την

εβδομάδα, πρέπει να αποκτήσει πανευρωπαϊκή διάσταση. Η θέσπισή του με ταυτόχρονη διασφάλιση του εισοδήματος των εργαζομένων, θα δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας.

Η εφαρμογή του θα συνοδευθεί από αναδιαρθρώσεις και οργανωτικές μεταβολές, που θα κάνουν καλύτερες και παραγωγικότερες τις επιχειρήσεις. Μία τέτοια εξέλιξη δεν αντιστρατεύεται τους στόχους της διατηρησιμότητας των οικονομικών μεγεθών, αφού και την απασχόληση διευρύνει και εξασφαλίζει την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και το εισόδημα των εργαζομένων.

Όμως η κοινωνική αλληλεγγύη δεν πρέπει να εξαντλείται με την στήριξη των ανέργων και των απόμαχων της δουλειάς. Πρέπει να εκφράζεται κυρίως με τη φροντίδα του κράτους για τη γνωστική "οχύρωση" των νέων και την εξασφάλιση ίσων ευκαιριών. Έτσι θα πετύχουμε η αλληλεγγύη να μην περιορίζεται μόνο στο σήμερα, αλλά να επεκτείνεται και στο μέλλον.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση συνεχίζεται και ολοκληρώνεται. Τα δημόσια σχολεία -αυτό είναι ορατό- αναβαθμίζονται τόσο από πλευράς υλικοτεχνικών υποδομών όσο και από πλευράς διδακτικού προσωπικού.

Επιβάλλεται όμως να αντιμετωπιστούν τα φαινόμενα της εμπορίας των προφορικών βαθμών, που ναρκωθούν τη θετική προσπάθεια που γίνεται στα λύκεια, όπως επίσης τα πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ να ανταποκριθούν ταχύτερα στις σύγχρονες τεχνολογικές εξελίξεις. Ας μην ξεχνάμε ότι με δημόσια παιδεία υποβαθμισμένη, τα παιδιά των φτωχών δεν θα έχουν αύριο ίσες ευκαιρίες με κίνδυνο να αντιμετωπίσουν τον κοινωνικό αποκλεισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εργαζόμενοι και τα ασθενέστερα κοινωνικά στρώματα γεύθηκαν τα αποτελέσματα των νεοφιλελεύθερων πειραματισμών στο παρελθόν. Χρειάζονται σκληρές και συντονισμένες προσπάθειες για να ξεπεραστούν τα προβλήματα, να ανοικοδομηθούν τα ερείπια που άφησαν στο διάβα τους και να αναπτυχθούν οι γνωστές γκρίζες περιοχές.

Η βορειοκεντρική Εύβοια, οι περιοχές της Χαλκίδας και του Αλβερίου, πλήττονται από την ανεργία όσο καμιά άλλη περιοχή της χώρας. Για να ξεπεραστούν τα προβλήματα χρειάζεται η διαμόρφωση και η υλοποίηση ολοκληρωμένων πολιτικών ανασυγκρότησης των περιοχών, που έχουν πληγεί και πλήττονται από την αποβιομηχάνιση και την ανεργία.

Παρά την καθολική αποδοχή της παραπάνω θέσης υπάρχει χαρακτηριστική βραδύτητα και απροθυμία για την εκπόνηση ειδικών αναπτυξιακών προγραμμάτων. Επιβάλλεται να εξευρεθούν πόροι και στα πλαίσια του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για την ανάπτυξη και την κάλυψη των βασικών υποδομών και στα πλαίσια των προϋπολογισμών για την κοινωνική συνοχή.

Η πάταξη της φοροδιαφυγής, η αποτελεσματική αντιμετώπιση της φοροκλοπής και της παραοικονομίας μπορούν να εξασφαλίσουν έσοδα -αυτό έχει αποδειχτεί από την εκτέλεση των προηγούμενων προϋπολογισμών- και έτσι να εξευρεθούν οι αναγκαίοι πόροι για την ανασυγκρότηση των αποδιαρθρωμένων και προβληματικών περιοχών και την οικοδόμηση του κράτους κοινωνικής προστασίας και συνοχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν ξεχνάμε ότι το κόμμα μας κλήθηκε στις 9 Απριλίου του 2000 να κυβερνήσει για την ισχυρή Ελλάδα, για την Ελλάδα της ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής. Στην κατεύθυνση αυτή -αυτό είναι ορατό διά γυμνού οφθαλμού- κινείται και ο Προϋπολογισμός του 2001. Είναι ένας προϋπολογισμός αναπτυξιακός, ένας προϋπολογισμός κοινωνικής συνοχής και ευαισθησίας, γι' αυτό και σας καλώ να τον υπερψηφίσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Τζαμτζής.

ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2001 είναι ο πρώτος, ο οποίος θα υλοποιηθεί μετά την ένταξή μας στην ΟΝΕ.

Τα επόμενα έξι χρόνια η Ελλάδα θα φιλοξενήσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες και θα λάβει από την Ευρωπαϊκή Ένωση περίπου δεκαεπτά τρισεκατομμύρια δραχμές μέσα από το Γ' Κοι-

νοτικό Πλαίσιο Στήριξης, γεγονός που δημιουργεί πολύ μεγάλες ευκαιρίες ανάπτυξης. Αυτό που διαφαίνεται όμως είναι ότι και αυτές οι ευκαιρίες θα χαθούν, λόγω της αλλοπρόσβαλης οικονομικής πολιτικής, που εφαρμόζει η Κυβέρνηση.

Οι περιφερειακές ανισότητες έγιναν πιο έντονες. Ο κόσμος στην επαρχία και ιδιαίτερα οι νέοι, μην μπορώντας να ζήσουν, έρχονται στα αστικά κέντρα προσπαθώντας να επιβιώσουν. Αποτέλεσμα αυτών των φαινομένων είναι η ερήμωση της υπαίθρου, όπου τα σπίτια πλέον τα καταλαμβάνουν οι Άλβανοί λαθρομετανάστες, το δημογραφικό μας πρόβλημα, διότι σε λίγα χρόνια η ελληνική κοινωνία θα θεωρείται γερασμένη, το πρόβλημα της ασφάλειας της πατρίδας μας, αλλά και το πρόβλημα ασφάλειας μέσα στην πατρίδα μας, στο σπίτι μας, στο χωράφι, στη δουλειά μας.

Φέτος κάθε ελληνική οικογένεια θα επιβαρυνθεί κατά διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) δραχμές. Ενώ αυξάνεται το Α-ΕΠ -αυτό είναι παγκόσμια πρωτοτυπία- αυξάνεται και η ανεργία, η οποία στο 2000 έφτασε στο 11,7% και συνεχίζει να αυξάνεται ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 8,4% και τείνει μειούμενη.

Οι εισαγωγές μας είναι τετραπλάσιες από τις εξαγωγές. Η Κυβέρνηση χαρακτηρίζει τον Προϋπολογισμό πλειονασματικό, αλλά είναι ελλειμματικός, εικονικός και δεν δίνει προοπτική στην ελληνική κοινωνία. Υπάρχει έλλειμμα στη Δημόσια Διοίκηση, η οποία είναι γραφειοκρατική, αναποτελεσματική, απόμακρη και πολλές φορές εχθρική απέναντι στον πολίτη. Προσπαθείτε σήμερα να φτιάξετε τη Δημόσια Διοίκηση, αφού πριν ισοπεδώσατε τα πάντα βάζοντας τους ψηφοφόρους σας στο δημόσιο από τα παράθυρα. Το κράτος κατάντησε να είναι συνώνυμο της αδιαφορίας και της διαφθοράς.

Μήπως όμως δημιουργείται έλλειμμα στη δημοκρατία μας; Έφτασαν κάποιοι να συλλαμβάνουν δημοσιογράφους για να τους φιλώσουν. Υπάρχει έλλειμμα στον τομέα της παιδείας όταν εμείς δαπανούμε λιγότερα χρήματα σαν ποσοστό επί του Α-ΕΠ από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν οι μαθητές πηγαίνουν σχολείο σε δύο βάρδιες και όταν σχολεία στην Πέλλα, στα χωριά Μαυροβούνι και Μεσημέρι, εδώ και δέκα χρόνια παραμένουν γιαπιά και καταστρέφονται, με την Κυβέρνηση να αδιαφορεί.

Υπάρχει έλλειμμα στην υγεία όταν τα κέντρα υγείας υπολείπονται. Στην Άρνισα της Πέλλας, δίπλα στο χιονοδρομικό κέντρο του Βόρα, δεν λειτουργεί το κέντρο υγείας λόγω έλλειψης ιατρών και νοσηλευτικού προσωπικού. Υπάρχει έλλειμμα στον τομέα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης όπου εμπαίζετε τους τοπικούς άρχοντες και το λαό. Παρά τις μεταρρυθμίσεις που έχετε εξαγγείλει η Τοπική Αυτοδιοίκηση και τα οικονομικά της πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο. Οι νεοσύστατοι δήμοι δεν έχουν τη δυνατότητα να καλύψουν τα λειτουργικά τους έξοδα. Γιατί δεν εγγράψατε στον Προϋπολογισμό τα διακόσια πενήντα δισεκατομμύρια (250.000.000.000) προκειμένου οι δήμοι να ασκήσουν τις αρμοδιότητές, που θα τους δώσετε;

Οι δήμοι αναλαμβάνουν τους παιδικούς σταθμούς, τα εθνικά στάδια, τη συντήρηση των σχολείων, αλλά δεν τους δίνετε τα ανάλογα χρήματα. Εδώ και δύο χρόνια δεν έχετε πληρώσει τα έξοδα παραστασης των προέδρων των τώως κοινοτήτων ή μάλλον έχετε πληρώσει με προσωπικές εντολές κάποιους συγκεκριμένους ανθρώπους. Δεν εμπιστεύεστε τους δήμους και τις νομαρχίες και τους έχετε παραγκωνίσει στη σχεδίαση και στη διαχείριση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Όσα αναφέρονται στον Προϋπολογισμό του 2001 για την Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση αποπνέουν μια κατάσταση μιζέριας. Οδηγείτε την αυτοδιοίκηση στο μαρasmus με τεράστιες συνέπειες για την ελληνική κοινωνία.

Υπάρχει έλλειμμα στην αγροτική πολιτική. Μας είπε ο κύριος Υπουργός για το νόμο "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ". Ισχύει όμως μόνο όσον αφορά τις διατάξεις για τις εκλογές. Χρόνια εμείς ζητούσαμε το ενιαίο ψηφοδέλτιο. Εσείς με το ν. 1541 θέλατε τα κομματικά ψηφοδέλτια. Χρόνια ζητούσαμε τον εκσυγχρονισμό και τους μάντζερς. Εσείς επιμένετε διαφορετικά. Χρόνια ζητούσαμε την εποπτεία στους συνταξιοδότες. Εσείς

την καταργήσατε. Γι αυτό και σήμερα στους συνεταιρισμούς έχουμε μαύρες τρύπες δισεκατομμυρίων από κάποιους, που έχουν φάει τον κόπο του αγρότη. Γι αυτό το λόγο μας "τρέχει" η Ευρωπαϊκή Ένωση στα δικαστήρια και η Ελλάδα είναι υποχρεωμένη να επιστρέψει χρήματα στο "ΦΕΟΓΚΑ".

Μίλησε ο Υπουργός για απευθείας επιδοτήσεις. Στα ροδάκια να θα δοθεί απευθείας επιδότηση στον παραγωγό δεκαέξι (16) δραχμές το κιλό, ενώ μέχρι σήμερα έπαιρνε τιμή ασφαλείας εννενήντα έξι (96) δραχμές το κιλό. Όμως αυτά ο κύριος Υπουργός δεν τα λέει στο λαό, διότι ντρέπεται. Με την πολιτική σας τα τελευταία τρία χρόνια μειώθηκε το εισόδημα του αγρότη κατά 8%. Η πολιτική σας έχει σκοπό να εξαφανίσει το μικρό καλλιεργητή. Δεν δίνετε στους αγρότες καμία διέξοδο, παρά μόνο τους συμπίεζετε. Πώς θα ζήσουν; Το κόστος παραγωγής για τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους αυξάνεται συνεχώς, ενώ οι τιμές παραγωγού είναι πολύ χαμηλές. Αυτά τα προβλήματα ο Προϋπολογισμός δεν τα αντιμετωπίζει.

Οι αγρότες αγωνίζονται χωρίς καμία βοήθεια. Η Αγροτική Τράπεζα τους καταδυναστεύει με τη ληστρική πολιτική των επιτοκίων, που εφαρμόζει. Τα πανωτόκια τους έχουν καταστρέψει. Και δεν μας είπε τίποτα ο κύριος Υπουργός, τι θα γίνει με τους αγρότες και με όλα αυτά τα χρέη, που τους έχει φορτώσει η Αγροτική Τράπεζα. Κίνητρα δεν τους δίνετε, αλλά από την άλλη λέτε ότι εφαρμόζετε αναπτυξιακή πολιτική!

Οι ροδακινοπαραγωγοί, οι καπνοπαραγωγοί, οι βαμβακοπαραγωγοί είναι απλήρωτοι και θα κάνουν μαύρα Χριστούγεννα. Οι κερασοπαραγωγοί είναι απλήρωτοι από το Μάιο. Και δεν είναι μόνο αυτό, αλλά θα χάσουν και τα λεφτά τους. Διότι υπάρχουν έμποροι, οι οποίοι εκδίδουν ακάλυπτες επιταγές και την ευθύνη την έχετε εσείς εξ ολοκλήρου, διότι τόσα χρόνια σας λέμε να φτιάξετε μητρώο εμπόρων και δεν το κάνετε. Φροντίζετε όμως να ενισχύετε κάποιους χρεοκοπημένους συνεταιρισμούς ημετέρων, δημιουργώντας πρόβλημα στους υγιείς συνεταιρισμούς.

Για να εισάγουμε φρούτα και λαχανικά το 1999, κύριοι συνάδελφοι, πληρώσαμε εκατόν είκοσι οκτώ δισεκατομμύρια (128.000.000.000) δραχμές. Κι εμείς τα θάβουμε, τα πετάμε στις χωματερές.

Για δημητριακά πληρώσαμε εκατόν ένα δισεκατομμύρια (101.000.000.000) δραχμές. Για καπνό εξήντα ένα δισεκατομμύρια (61.000.000.000) δραχμές. Για υφαντικές ίνες διακόσια δέκα δισεκατομμύρια (210.000.000.000) δραχμές. Για κρέατα και γαλακτοκομικά τετρακόσια δισεκατομμύρια (400.000.000.000) δραχμές. Δεν προστατεύετε τον αγρότη και ο αγρότης περνάει δύσκολες ώρες, κύριε Υπουργέ. Αυτή είναι η πολιτική σας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό. Σε όλους έχει δοθεί χρόνος παραπάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Εγώ, δυστυχώς, δεν δίνω παραπάνω χρόνο.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Δικαιούμαι το ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, όπως το πήραν όλοι μέχρι σήμερα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Δεν ξέρω τι έκαναν όλοι. Εγώ δεν σας το δίνω το ένα λεπτό!

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Αυτό είναι μεροληψία, κύριε Πρόεδρε. Σας παρακαλώ πολύ. Όλοι πήραν από ένα λεπτό!

Στον τομέα των εγγειοβελτιωτικών έργων δεν έχετε κάνει ουσιαστικά τίποτα. Θα πρέπει να δημιουργηθεί ο οργανισμός διαχείρισης υδάτινου πλούτου της χώρας μας.

Τι θα κάνετε με τα πρόδιμα που έχουν επιβληθεί για τη μόλυνση της λίμνης Βεγορίτιδας; Το 20% του ελληνικού λαού είναι αγρότες και εσείς τους αγνοείτε, κύριοι Υπουργοί. Αυτές οι μεγαλόστομες υποσχέσεις σας για καλύτερες μέρες για τους αγρότες μας προκαλούν πραγματικά ειρωνικό γέλιο στον αγροτικό κόσμο της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Τζαμτζή, ευχαριστούμε πολύ.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Οι αγρότες μας ζουν κάτω από τα ό-

ρια της φτώχειας και εσείς δεν δείχνετε να σας απασχολεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Τελειώσατε, κύριε Τζαμτζή.

Παρακαλώ να μη γραφεται τίποτα στα Πρακτικά στο εξής!

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Καταγγείτε, ό,τι θέλετε, αλλά κατεβείτε κάτω! Ευχαριστώ πολύ.

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Εδόθη εντολή να μη γράφεται τίποτα!

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Τελειώσατε, κύριε Τζαμτζή. Δεν ακούγεστε!

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Μα, είναι δυνατόν να γίνεται αυτό;

ΙΟΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Μη λέτε πράγματα, τα οποία σας εκθέτουν. Δεν είμαι καθόλου μεροληπτικός έναντι ουδενός. Θα το δείτε στη συνέχεια.

Ο κ. Λωτίδης έχει το λόγο.

Παρακαλώ ούτε ένα δευτερόλεπτο να μην περάσετε τα οκτώ λεπτά του χρόνου σας, διότι είναι εις βάρος των επομένων συνάδελφων.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με μια δήλωση. Θα ανταποκριθώ στο κάλεσμα του κ. Πιπεργιά να υπερψηφίσω τον Προϋπολογισμό, όπως δήλωσαν και άλλοι συνάδελφοι.

Κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να βάλουμε τα πράγματα στις πραγματικές τους διαστάσεις. Είναι γνωστό ότι η υπερβολή αποτελεί συστατικό στοιχείο της ιδιοσυγκρασίας μας, ως λαού. Η υπερβολή όμως όταν μεταφέρεται στο πολιτικό επίπεδο, τότε, αν μη τι άλλο, αποτυπώνει την έλλειψη επιχειρημάτων, θέσεων, προτάσεων και απόψεων για τα μεγάλα προβλήματα τα οποία συζητάμε. Έτσι, λοιπόν, βλέπουμε ότι η συζήτηση και στην επιτροπή αλλά και στην Ολομέλεια εξελίσσεται σε μια μάχη εντυπώσεων μεταξύ του άσπρου και του μαύρου. Και όταν μια συζήτηση δεν έχει και κάποιες παραδοχές ένθεν κακείθεν και δεν εκφράζει μίνιμουμ συμφωνίες, δίνουμε όλοι μας τη λανθασμένη εικόνα και εντύπωση στην κοινωνία και στους πολίτες που μας παρακολουθούν ότι η πολιτική ώρες-ώρες κινείται σε γκρίζο φόντο.

Ο Προϋπολογισμός, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, αντέχει καλοπροαίρετη κριτική, αλλά στην πραγματικότητα δεν μπορεί να είναι ούτε κοντόφθαλμος ούτε διαχειριστικός, όπως υποστηρίζετε από την πλευρά σας, ούτε βαθύτατα ταξικός και αντιλαϊκός, όπως υποστηρίζεται από την πλευρά της ήσσονος Αντιπολίτευσης. Βεβαίως κανένας δεν υποστηρίζει ότι με τον Προϋπολογισμό αυτόν έρχεται η γη της επαγγελίας στη χώρα. Από του σημείου όμως αυτού μέχρι του σημείου να υποστηρίζεται ο αδιέξοδος μηδενισμός των πάντων, υπάρχει πάρα πολύ μεγάλη απόσταση. Από το σημείο αυτό να δέχεται κριτική ο Προϋπολογισμός μέχρι του σημείου να μη βρίσκετε τίποτα θετικό στον υπό συζήτηση Προϋπολογισμό, να μη βρίσκετε τίποτα, που να μπορείτε να το ανεχθείτε στην καλύτερη των περιπτώσεων, υπάρχει πάρα πολύ μεγάλη απόσταση.

Οι υπερβολές, λοιπόν, από την πλευρά σας και απ' όλες τις πλευρές δεν βοηθούν. Δεν είναι δυνατόν κάθε χρόνο η μεν Αντιπολίτευση να λέει ότι είναι αντιαναπτυξιακός, αντικοινωνικός, φορομνηχτικός, ταξικός και πάει λέγοντας και η εκάστοτε κυβέρνηση να υποστηρίζει ότι είναι φιλολαϊκός, ότι είναι κοινωνικά δίκαιος, ότι είναι αναπτυξιακός. Ο μέσος πολίτης, ο τρίτος ο κριτής λέει ότι κάπου στη μέση θα πρέπει να βρίσκεται στην καλύτερη των περιπτώσεων για σας η αλήθεια. Έτσι όμως με αυτήν τη στάση και τη συμπεριφορά νομίζω ότι τροφοδοτείται ακόμη περισσότερο η αναξιοπιστία της πολιτικής και των πολιτικών και δίνεται πρόσφορο έδαφος στους διάφορους μεσίες, που εμφανίζονται στο πολιτικό στερέωμα.

Πρόκειται, λοιπόν, για έναν καλοζυγισμένο προϋπολογισμό, ρεαλιστικό, αισιόδοξο, νοικοκυρεμένο, περισσότερο δίκαιο από κάθε άλλον της προηγούμενης δεκαετίας, που αποπνέει σοβα-

ρότητα και είναι συμβατός με τις ανάγκες που έχει αυτήν την ώρα η χώρα μας.

Είναι ένας Προϋπολογισμός που προωθεί την ανάπτυξη και τάση με σταθερά βήματα στη νέα παγκόσμια κοινωνία στη χώρα μας. Δικαιώνεται, αγαπητοί συνάδελφοι, έτσι η πίστη της Κυβέρνησης αλλά και των Ελλήνων πολιτών η συμβολή των οποίων ήταν καθοριστική όλα αυτά τα χρόνια και καθόρισε τις εξελίξεις και τα γεγονότα για την ένταξη της χώρας μας στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ελλάδα πια αναγνωρίζεται ως μια ισχυρή χώρα και στα Βαλκάνια και στην Ανατολική Μεσόγειο με δυναμισμό σταθερότητα και ευημερία.

Κύριοι συνάδελφοι, γνώρισμα της παγκοσμιοποίησης που έχει και πολλές αρνητικές πλευρές και τις βιώνουμε καθημερινά όλοι, είναι η ανταγωνιστικότητα και εκεί θα δοθεί η μάχη. Μέσα σε ένα, λοιπόν, διεθνές περιβάλλον ασταθές, διαρκώς μεταβαλλόμενο, το κλειδί είναι η συνεχής δυναμική αυτοτροφοδοτούμενη πορεία ανάπτυξης με υψηλούς ρυθμούς.

Ο φετινός Προϋπολογισμός μας απομακρύνει από το μάτι του κυκλώνα και σηματοδοτεί το τέλος της σκληρής εποπτείας και των πιέσεων από τους διεθνείς οργανισμούς, που έχει μια υπό ένταξη χώρα. Έτσι και οι επόμενοι προϋπολογισμοί θα έχουν περισσότερες ευκαιρίες να είναι περισσότερο ελαστικοί με χαλαρότερες πολιτικές, που θα οδηγήσουν στο ζητούμενο που είναι η δικαιότερη κατανομή του εθνικού πλούτου.

Εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., αγαπητοί συνάδελφοι, είμαστε αισιόδοξοι και πιστεύουμε ότι θα συνεχιστεί η παράδοση που έχει το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης να παρουσιάζει μετριοπαθείς τις προβλέψεις του Προϋπολογισμού. Απόδειξη ότι ο Απολογισμός του τρέχοντος έτους, που κατατέθηκε μαζί με τον Προϋπολογισμό του 2001 αποτύπωσε πραγματικά τις προβλέψεις που είχαν γίνει πριν από ένα χρόνο. Και πρέπει να γίνει εδώ ιδιαίτερη μνεία στις αντίξοες διεθνείς συνθήκες, που είχαν να κάνουν με το δολάριο και το πετρέλαιο.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτή που νομίζω ότι δεν πρέπει να νιώθει περήφανη από τις εκτιμήσεις και τις προβλέψεις της είναι η Αξιωματική Αντιπολίτευση, που για να τεκμηριώσει τις θέσεις της, κατά καιρούς καταφεύγει σε προβλέψεις διάφορων διεθνών οργανισμών, όπως παραδείγματος χάρι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο που μιλούσε για 3,7%, νομίζω, ρυθμούς ανάπτυξης το 2000 και η πρόβλεψη της Κυβέρνησης ήταν μετριοπαθής κοντά στο 4% και ήρθε το πλήρωμα του χρόνου και κινείται πραγματικά αρκετά πάνω από το 4%. Το ίδιο και με τις δαπάνες που κουρασθήκαμε να ακούμε όλοι ότι θα πρέπει να μειωθούν. Πράγματι θα πρέπει να μειωθούν.

Δεν τις μειώσαμε στο βαθμό που θα έπρεπε. Νομίζω όμως ότι γίνεται προσπάθεια σε αυτήν την κατεύθυνση και κάπως σταθεροποιήθηκαν, όσον αφορά τη σχέση τους με το ΑΕΠ, ενώ όπως γνωρίζετε επί των δικών σας κυβερνήσεων, της Νέας Δημοκρατίας, αυξανόταν συνέχεια.

Εκείνο όμως που θα πρέπει να τονίσουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ότι τα πρόσθετα έσοδα, που παρουσιάζει ο Προϋπολογισμός μας κάνουν ιδιαίτερα αισιόδοξους γιατί δεν προέρχονται από νέους φόρους, αλλά είναι αποτέλεσμα της αύξησης του Εθνικού Προϊόντος και της διεύρυνσης της φορολογικής βάσης και του περιορισμού της μαστίγας της φοροδιαφυγής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριοι συνάδελφοι, βλέπω το χρόνο να τρέχει αμείλικτα και πρέπει να συντομίσω. Η στροφή προς την κοινωνία των πολιτών και όχι των μεγεθών επιτάσσει τη διαμόρφωση όρων υλοποίησης δομικών αλλαγών μεγάλου βάθους. Η κοινωνική μας πολιτική πρέπει να θέσει προτεραιότητες και να εντοπίσει της κατηγορίες εκείνες, στις οποίες θα απευθύνεται.

Η αντιμετώπιση της ανεργίας πρέπει να γίνει εθνικός στόχος και όχι αντιπολιτευτικό σύνθημα. Πρέπει επιτέλους να κατανοήσουν όλες οι πλευρές ότι οι νεόπτωχοι, οι πτωχοί και οι άνεργοι, που αποτελούν μια βραδυφλεγής βόμβα στα θεμέλια της κοινωνίας μας αφορούν όλους μας και όχι μόνο το ΠΑΣΟΚ.

Και εδώ πρέπει, αγαπητοί συνάδελφοι, να ξαναδούμε τη στάση του επιχειρηματικού κόσμου, όταν είναι γνωστό ότι έχει διατεθεί μέρος μόνο των πολλών τρισεκατομμυρίων που εισπρά-

χθηκε από τους επιχειρηματίες από τις αυξήσεις κεφαλαίων από το Χρηματιστήριο. Βεβαίως πρέπει να μπορούμε και να συνδέσουμε το θέμα των συμμετοχών των επιχειρήσεων, των αυξήσεων των κεφαλαίων ή της εισαγωγής τους στο Χρηματιστήριο με τις θέσεις εργασίας.

Κύριοι συνάδελφοι, το κατά κεφαλήν εισόδημα εξακολουθεί να είναι πολύ μικρότερο απ' ό,τι στις αγροτικές περιοχές. Βεβαίως το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως κατ' εξοχήν κόμμα της αυτοδιοίκησης και της περιφέρειας με το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης νομίζω ότι αυτό το αντιμετωπίζει. Έχουμε μπροστά μας...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει ξανά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ούτε μισό λεπτό, κύριε συνάδελφε. Σας προειδοποιήσα.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πέντε είναι οι βασικοί στόχοι που -νομίζω ότι τους ανέλυσαν- βγαίνουν απ' αυτά, αλλά με πιέζει ο χρόνος.

Κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι ο πρώτος Προϋπολογισμός μετά τις εκλογές της 9ης του Απριλίου είναι αυτός που δείχνει τις πραγματικές προθέσεις της Κυβέρνησης να υλοποιήσει τις προεκλογικές της εξαγγελίες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς στο ερώτημα αν καταναλώνουμε την Ελλάδα ή αν θα την αλλάξουμε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Τελειώστε, κύριε συνάδελφε. Ο κ. Τσούρνος έχει σειρά.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: ... απαντάμε ότι εμείς το ΠΑΣΟΚ θα την αλλάξουμε την Ελλάδα. Εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, αφού δεν μπορείτε να είστε σωστοί τιμητές ... φροντίστε να γίνετε καλοί εκτιμητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ευχαριστούμε τον κ. Λωτίδη. Να μη γράφεται τίποτα στα Πρακτικά απ' αυτά που λέει.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΩΤΙΔΗΣ: ...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Λυπάμαι που είμαι αυστηρός, αλλά δεν γίνεται διαφορετικά. Πρέπει να υπάρχει σεβασμός προς τους συναδέλφους, που θα μιλήσουν αργότερα.

Κύριε Τσούρνο, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά. Δεν δίνω παραπάνω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΥΡΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση στη Βουλή επί του Προϋπολογισμού είναι ίσως το σπουδαιότερο γεγονός σε μια κοινοβουλευτική δημοκρατία. Βέβαια στον ελάχιστο χρόνο, που έχουμε στη διάθεσή μας θα ήταν ουτοπία να επιχειρήσουμε μια εις βάθος προσέγγιση των στοιχείων και της φιλοσοφίας που εκφράζει.

Περιορίζομαι, λοιπόν, επιγραμματικά στα εξής: Επί δεκαεπτά χρόνια στην Αίθουσα αυτή οι εκάστοτε Υπουργοί Οικονομικών των Κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στις ανάλογες συζητήσεις μας διαβεβαίωναν ότι ο υπό συζήτηση Προϋπολογισμός ήταν έντονα αναπτυξιακός, κοινωνικός, πρωτοποριακός και ότι θα βελτίωνε το βιοτικό επίπεδο των πολιτών.

Τα αποτελέσματα είναι γνωστά. Οι υποσχέσεις και τα οράματα διαρκώς διαψεύδονται. Σήμερα ανησυχούν για το αύριο ακόμα και μερίδα των οπαδών του ΠΑΣΟΚ. Σήμερα έχει εκλείψει και η ελπίδα ακόμη για κάτι καλύτερο. Ο πολίτης διαπιστώνει καθημερινά και άμεσα πόσο έχει υποβαθμιστεί η ζωή του.

Το σύστημα υγείας νοσεί, η Δημόσια Διοίκηση είναι αναξιοκρατική, κομματική και σε ένα βαθμό διεφθαρμένη και από υπηρέτης του πολίτη έχει καταστεί δυνάστης. Στα εθνικά θέματα ειςπράττουμε εθνικές ήττες. Η ανεργία έχει καταστεί κοινωνική μάστιγα. Παιδεία, εγκληματικότητα, χρηματιστήριο κλπ. πρωταγωνιστούν σε αρνητικούς δείκτες.

Το δημόσιο χρέος από εξακόσια εβδομήντα πέντε δισεκατομμύρια (675.000.000.000) που ήταν το 1981, έχει ανέλθει στα σαράντα εννέα τρισεκατομμύρια (49.000.000.000.000) δραχμές. Το σύνολο των εσόδων του κράτους διατίθεται για την πληρωμή των τοκοχρεωλυσιών. Αυτή είναι η ανάπτυξη, που μας κληρονομεί το ΠΑΣΟΚ. Η Ελλάδα της διαπλοκής, της διαφθοράς και της διάλυσης.

Ευτυχώς που ελέω του αιμνήστου Κωνσταντίνου Καραμαν-

λή γίναμε μέλος της τότε ΕΟΚ και εισπράξαμε τα γνωστά οικονομικά πακέτα, χωρίς να παραβλέπουμε το γεγονός ότι αυτός ο πακτωλός των χρημάτων αντί να χρησιμοποιηθεί για την πραγματική ανάπτυξη του τόπου, κατασπαταλήθηκε είτε από ανικανότητα είτε για να υπηρετήσει τα οικονομικά συμφέροντα μιας νέας τάξης κομματικών στελεχών του ΠΑΣΟΚ.

Το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης είναι η τελευταία ευκαιρία και εύχομαι να αξιοποιηθεί σωστά, αν και πολύ αμφιβάλλω γι' αυτό. Κοινωνικοί φορείς όπως οι πρόεδροι της ΓΣΕΕ, της ΑΔΕ-ΔΥ, του ΣΕΒ, της ΠΑΣΕΓΕΣ και της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων κατέγραψαν τα λογιστικά τετρίπια του υπό ψήφιση Προϋπολογισμού και απέδειξαν στην πρώτη συζήτηση, που είχαμε ότι αυτός ο Προϋπολογισμός είναι ίσως ο χειρότερος όλων. 'Ισως για το λόγο αυτό η Κυβέρνηση θέλησε να πρωτοτυπήσει, να τον εμφανίσει πλεονασματικό κατά διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές. Δηλαδή αν μηδένιζε για παράδειγμα τις αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, καθώς και τις κοινωνικές δαπάνες, θα ήταν περισσότερο πλεονασματικός...

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εκατό χιλιάδες κάτοικοι της Αργολίδας, τους οποίους εκπροσωπώ, ουδόλως αντιλαμβάνονται το πολύπλοκο περιεχόμενο του υπό έγκριση προϋπολογισμού. Πολλοί από αυτούς με διάθεση χιούμορ, με ρώτησαν σε ποια σελίδα ή σελίδες του Προϋπολογισμού δίνονται οι λύσεις στα προβλήματα που ταλαιπωρούν την Αργολίδα, για τα οποία κατέπανάληψη έχουν δοθεί κυβερνητικές υποσχέσεις για επίλυση. Ανέλαβα την υποχρέωση να τα υπενθυμίσω διευκρινίζοντας ότι ο νομός στηρίζει την οικονομία του στη γεωργία και τον τουρισμό και ότι το 1981, σύμφωνα με το κατά κεφαλήν εισόδημα, η Αργολίδα ήταν τέταρτη σε όλη την Ελλάδα. Μετά από είκοσι χρόνια, κυρίως διακυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, έχει καταστεί τεσσαρακοστή τέταρτη.

Έτσι το μεγάλο αρδευτικό έργο του Αναβάλου διαρκώς αναβάλλεται επί εικοσαετία και η ξηρασία απειλεί τα πάντα. Το πόσιμο νερό της πηγής Λέρνης, δύο χιλιάδες κυβικά μέτρα την ώρα, παροχετεύεται στη θάλασσα, ενώ πολλοί οικισμοί υδρεύονται ακόμη με κοινόχρηστες βρύσες. Αυτό αποτελεί μια παγκόσμια πρωτοτυπία.

Τα σκουπίδια ρυπαίνουν το νομό και νόμιμος χώρος απόρριψης, δηλαδή χώρος υγειονομικής ταφής απορριμμάτων δεν υπάρχει και η Κυβέρνηση επιρρίπτει τις ευθύνες σε δημάρχους και αιρετό νομόρχη.

Το αρχαίο θέατρο του 'Αργους, της αρχαιότερης πόλης της Ευρώπης "κοιμάται" αναξιοποίητο. Και αν δεν υπάρχει ο κ. Λαμπράκης να "ξυπνήσει", με τα σχετικά έργα που έγιναν, θα "εκοιμάτο" και το γνωστό μικρό θέατρο της αρχαίας Επιδαύρου.

Το τόσο αναγκαίο αεροδρόμιο για την τουριστική ανάπτυξη ειδικότερα της Ερμιονίδας φαίνεται ότι θα κατασκευαστεί όταν όλες οι ξενοδοχειακές μονάδες περιέλθουν στην ιδιοκτησία ξένων αγοραστών.

Το οδικό δίκτυο του νομού έχει κηρυχθεί διατηρητέο από το έτος 1981. Η Ζ.Ο.Ε. (ζώνη οικιστικού ελέγχου) απειλεί με ασφυξία το 'Αργος. Το χρηματιστήριο έκανε και στην Αργολίδα το δικό του θαύμα με τις γνωστές ευλογίες της Κυβέρνησης. Για τη συμπαθή τάξη των κτηνοτρόφων, δεν υπάρχει σφαγείο στο νομό. Οι υποχρεωτικές συνενώσεις των κοινοτήτων σε δήμους, με την πρώτη ευκαιρία θα πάρουν διαζύγιο. Τα πορτοκάλια παραμένουν στα αζήτητα και οι αγρότες υπερχρεωμένοι κινδυνεύουν να βρεθούν στη φυλακή. Ο βιολογικός καθαρισμός του Λιγουριού και πολλών άλλων οικισμών δεν προχωρεί επί δεκαετία. Η υπό ανέγερση Σχολή Τουριστικών Επαγγελματιών καθώς και πανεπιστημιακές σχολές διαρκώς αναβάλλονται. Η τουριστική κίνηση μειωμένη ποσοτικά και ποιοτικά, συντηρείται χάρη στις προστάθειες της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Οι ορεινοί και ημιορεινοί οικισμοί αργοπεθαίνουν. Οι νέοι ζουν χωρίς ελπίδα. Η Ελλάδα σβήνει δημογραφικά.

Το πιο ανησυχητικό είναι ότι η πορεία αυτή δεν μπορεί να ανακοπεί. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ., η κυβέρνηση, δεν παράγει έργο, δεν λύνει προβλήματα. Ακούστε την κραυγή αγωνίας μιας αγρότισσας από τη Λυρκία, όπως μου την περιέγραψε.

Καταφθάνει στον οικισμό ο ταχυδρομικός διανομέας με την

επιταγή της αγροτικής σύνταξης των σαράντα μιας χιλιάδων (41.000) δραχμών. Σαν να υπάρχει προσυνεννόηση, δύο μέρες πριν έχουν ταχυδρομηθεί οι λογαριασμοί της Δ.Ε.Η. και του Ο.Τ.Ε. Η αγρότισσα πληρώνει τους λογαριασμούς, αγοράζει κάποια στοιχειώδη από το σούπερ -μάρκετ και με το τελευταίο πεντοχίλιο της σύνταξης μεταβαίνει στον κρεοπώλη για λίγο κρέας, παρακαλώντας να μείνει κάτι από το πεντοχίλιο για να ανάβει κανένα κερί στο μακαρίτη τον άνδρα της. Αυτή είναι η άλλη Ελλάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.! Αυτή είναι η Ελλάδα της μετά-ΟΝΕ εποχής! Γι' αυτήν την Ελλάδα ο Προϋπολογισμός δεν φέρνει κανένα μήνυμα.

Ο κύριος Πρωθυπουργός θέλει, αλλά δεν μπορεί να εκσυγχρονίσει το κράτος, γιατί εμποδίζεται από τους κομματάρχες και τις συντεχνίες του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αφού τα συμφέροντά τους είναι αντίθετα με τον τόσο αναγκαίο εκσυγχρονισμό. Το εθνικό συμφέρον υποχωρεί μπροστά στο κομματικό συμφέρον του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η νομή της εξουσίας έχει καταστεί καθεστωτική.

Γι' αυτό είναι εθνική ανάγκη για την Ελλάδα και τη δημοκρατία να κυβερνηθεί τον τόπο η Νέα Δημοκρατία, για να υπάρξει μία νέα πορεία, να γίνει πράξη ο τόσο αναγκαίος εκσυγχρονισμός, που τόσο έχει ανάγκη ο τόπος.

Όποιος μεμονωμένα ή ως κόμμα ή ως ομάδα προσωπικών συμφερόντων με αθέμιτα και αντιδημοκρατικά μέσα παρεμβάλει εμπόδια ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Δεν το έχετε το μισό λεπτό, σας προειδοποίησα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΥΡΝΟΣ: ... για να κόψει την πορεία αυτή της Νέας Δημοκρατίας προς την εξουσία, που τόσο έχει ανάγκη ο τόπος, θα αντιμετωπίσει την οργή και αγανάκτηση των ενεργών πολιτών της παράταξης, που ανησυχούν για το αύριο της Ελλάδος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ευχαριστούμε, κύριε Τσουρνο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΥΡΝΟΣ: Χρειαζόμαστε προϋπολογισμό με πλεονασμα εθνικής συνειδησης για μας και τα παιδιά μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Ιωάννης Βαϊνάς έχει το λόγο.

Έχετε ακριβώς οκτώ λεπτά, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΪΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια η αυστηρή νομισματική πολιτική και η συγκρατημένη δημοσιονομική πολιτική συντέλεσαν στην επίτευξη των στόχων της ένταξης της χώρας μας στην Ο.Ν.Ε. Ο επόμενος στόχος θα πρέπει να είναι η επιτάχυνση της οικονομικής ανάπτυξης, ώστε η σύγκλιση να είναι ουσιαστική και διαρκής.

Η προβλεπόμενη από το συζητούμενο Προϋπολογισμό αύξηση του Α.Ε.Π., κατά 5%, θα προέλθει από τη διεύρυνση της παραγωγικής δυναμικότητας της ελληνικής οικονομίας και τη δημιουργία νέων ευκαιριών επιχειρηματικής δραστηριότητας. Δεν αμφιβάλλει, νομίζω, κανείς ότι για να επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι πρέπει να συνεχισθούν και οι διαρθρωτικές αλλαγές και συγκεκριμένα η υλοποίηση του προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων και η απελευθέρωση των αγορών.

Παράλληλα τα πλεονεκτήματα που θα προκύψουν από την ένταξη μας στην Ο.Ν.Ε., όπως τα χαμηλά επιτόκια και η εξάλειψη των συναλλαγματικών κινδύνων, θα προσελκύσουν επενδυτές -ντόπιους και ξένους, μικρούς και μεγάλους- και θα διευρύνουν την παραγωγική δραστηριότητα της χώρας μας.

Το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, με τους σημαντικότερους πόρους των 17,5 τρισεκατομμυρίων δραχμών, μπορεί να αποτελέσει τη μοναδική ευκαιρία για την ισόρροπη ανάπτυξη της χώρας μας, ιδιαίτερα σε περιοχές όπου η υστέρηση στην ανάπτυξη τους παρουσιάζει ακόμα σημαντικές ανισότητες.

Και τούτο γιατί η παραγωγική φυσιογνωμία των περισσότερων περιφερειών της χώρας στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στην αγροτική δραστηριότητα, με αποτέλεσμα τόσο το εισόδημα των κατοίκων των περιφερειών αυτών όσο και η απασχόλησή

τους να εξαρτάται σχεδόν αποκλειστικά από τον αγροτικό τομέα.

Το γεγονός, εξάλλου, ότι η βιομηχανία και ο τριτογενής τομέας είναι υπερβολικά συγκεντρωμένα στα μεγάλα αστικά κέντρα -και ειδικότερα στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη- επιβεβαιώνει τη σημασία του πρωτογενούς τομέα για την οικονομία των περιφερειών που προανέφερα.

Και γνωστών των προβλημάτων σ' όλο το πλέγμα της παραγωγής και διάθεσης των αγροτικών προϊόντων καθώς επίσης και των ευρωπαϊκών και των διεθνών πολιτικών γι' αυτά, τα εισοδήματα των κατοίκων της ελληνικής υπαίθρου βρίσκονται σε χαμηλά επίπεδα, πολύ κατώτερα των εισοδημάτων των εργαζομένων σε άλλους τομείς της οικονομίας στις αστικές περιοχές.

Από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, όπως αυτό έχει σχεδιαστεί, θα διατεθούν για την ανάπτυξη της περιφέρειας το 80% των συνολικών πόρων, δηλαδή δεκατέσσερα τρισεκατομμύρια δραχμές περίπου και το 30% περίπου, δηλαδή 3,7 τρισεκατομμύρια δραχμές, στα Περιφερειακά Προγράμματα, τα γνωστά μας Π.Ε.Π, τα οποία αποτελούν το πλέον εξειδικευμένο μέσο άσκησης περιφερειακής πολιτικής.

Η διάρθρωση αυτών των Περιφερειακών Προγραμμάτων στοχεύει σε μια ολοκληρωμένη ανάπτυξη της ελληνικής περιφέρειας, γιατί μόνο μια τέτοια μορφή ανάπτυξης μπορεί να λύσει τα προβλήματα που δημιουργούνται με το μοντέλο ανάπτυξης των διαφόρων κλάδων της οικονομίας ξεχωριστά. Ξεχωριστά δηλαδή η γεωργική ανάπτυξη, ξεχωριστά η τουριστική ή η βιομηχανική.

Ο στόχος της ολοκληρωμένης ανάπτυξης είναι να προωθούνται ταυτόχρονα αναπτυξιακές διαδικασίες σε τομείς και κλάδους που αλληλοστηρίζονται κι έτσι το αναπτυξιακό αποτέλεσμα να είναι μεγαλύτερο.

Κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η αξιοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης κατά το πλείστον στην περιφέρεια, αλλά και ο αναπτυξιακός χαρακτήρας του Προϋπολογισμού, που συζητούμε, ανοίγουν έναν καλό δρόμο για την ανάπτυξη του αγροτικού τομέα μέσα από ένα πλέγμα πολλαπλών λειτουργιών, που μπορεί να αναπτυχθούν στον αγροτικό χώρο, όπως παραγωγικές, κοινωνικές, περιβαλλοντικές και πολιτιστικές, οι οποίες αποβλέπουν και στην ενίσχυση συμπληρωματικής εξωγεωργικής απασχόλησης του πληθυσμού της υπαίθρου.

Προς αυτόν τον στόχο άλλωστε κινούμενη η Κυβέρνηση αλλάζει το χαρακτήρα του Υπουργείου Γεωργίας σε Υπουργείο Γεωργίας και Ανασυγκρότησης της Υπαίθρου.

Σ' αυτήν την προσπάθεια πρωταγωνιστικό ρόλο προορίζει η Κυβέρνηση να δώσει στην Αυτοδιοίκηση, η οποία βιώνει καθημερινά τα προβλήματα και τις ανάγκες των κατοίκων της και εντοπίζει και γνωρίζει τις αναπτυξιακές δυνατότητες και προοπτικές του τόπου της. Άλλωστε η καθιέρωση του θεσμού της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και η αναβάθμιση της πρωτοβάθμιας αυτοδιοίκησης μέσα από το πρόγραμμα "ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ" διαμορφώνει τις προϋποθέσεις για τη δημιουργία ισχυρών και αποτελεσματικών μονάδων, ώστε να μπορούν στις βασικές πολιτικές: ανάπτυξης, απασχόλησης, ποιότητας ζωής, περιβάλλοντος, κοινωνικής συνοχής, παιδείας, πολιτισμού, αθλητισμού και πολιτικής προστασίας να παίξουν πρωτεύοντα και ουσιαστικό ρόλο. Έτσι ο πολίτης θα μπορεί να συμμετέχει στη διαμόρφωση αυτών των πολιτικών που τον αφορούν άμεσα.

Η πρόταση δε στην Αναθεώρηση του Συντάγματος για την κατοχύρωση των δύο επιπέδων της Αυτοδιοίκησης για τη δυνατότητα να ασκείται απ' αυτήν μέρος των κρατικών αρμοδιοτήτων, η κατοχύρωση της διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας, καθώς και το ότι κάθε μεταφορά αρμοδιοτήτων από τα κεντρικά ή περιφερειακά όργανα του κράτους συνεπάγεται και τη μεταφορά των αναγκαίων πόρων, όλα αυτά αποτελούν σημαντικά βήματα για την ενίσχυση και κατοχύρωση του ρόλου της Αυτοδιοίκησης στο αναπτυξιακό γίγνεσθαι του χώρου της.

Παράλληλα η προσπάθεια του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης για την αναβάθμιση της Δημόσιας Διοίκησης με συγκεκριμένα μέτρα και δράσεις αφορά πρωτίστως και την Αυτοδιοίκηση, ώστε αυτό το κομμάτι της διοίκησης, που βρίσκεται πιο κοντά στον πολίτη να δύναται να

υπηρετεί και να εξυπηρετεί την τοπική κοινωνία κατά τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο.

Και όταν λέμε να υπηρετήσει την τοπική κοινωνία, εννοούμε τη δυνατότητά της να παίξει και τον ουσιαστικό της ρόλο που είναι η οικονομική, κοινωνική, περιβαλλοντική και πολιτιστική ανάπτυξη του τόπου.

Εννοούμε να ανταποκριθεί η αυτοδιοίκηση στις απαιτήσεις των πολιτών για ποιότητα και αποτελεσματικότητα.

Εννοούμε επίσης να προσανατολιστούν οι τοπικές κοινωνίες σε νέους τρόπους οργάνωσης και δράσης και η αυτοδιοίκηση να εξασφαλίζει όλους τους απαραίτητους όρους λειτουργίας, απόδοσης και αποτελεσματικότητας.

Στην εκπόνηση βέβαια της ελληνικής χάρτας της αυτοδιοίκησης το ΥΠΕΣΔΔΑ πρέπει να λάβει υπόψη του τις γεωγραφικές ιδιαιτερότητες των περιφερειών της χώρας, τις απομακρυσμένες, ηπειρωτικές, νησιωτικές, δυσπρόσιτες περιοχές, έτσι ώστε η εφαρμογή του νέου διοικητικού μοντέλου να ανταποκρίνεται όχι μόνο στα μεγάλα αστικά κέντρα, αλλά και σ' αυτές.

Το "ξεκαθάρισμα" των αρμοδιοτήτων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στα διάφορα επίπεδα, αλλά και το νέο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων που επεξεργάζεται το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης στον τομέα της πολιτικής προστασίας και της απασχόλησης απαιτεί και την υποστήριξη των νέων τεχνολογιών για τη μεγιστοποίηση της απόδοσης και τη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών.

Συγχρόνως σε συνεργασία με το Υπουργείο Γεωργίας οργανώνεται ένα πλήρες πρόγραμμα συμμετοχής και της πρωτοβάθμιας αυτοδιοίκησης σε όλες τις πολιτικές, που αφορούν την ύπαιθρο και τον πρωτογενή τομέα.

Σαφώς τα νέα βήματα των Ο.Τ.Α. απαιτούν βασικές προϋποθέσεις, όπως το ανθρώπινο δυναμικό, τους πόρους, τη διαφάνεια και χρηστή διαχείριση, οι οποίες θα εξασφαλιστούν με στελέχωση της αυτοδιοίκησης με εξειδικευμένα στελέχη, τη θωράκιση του θεσμού με κανόνες και αρχές διαφάνειας στη διαχείριση και στους πόρους.

Είναι γεγονός ότι οι ρυθμοί αύξησης των πόρων της αυτοδιοίκησης ήταν τα τελευταία χρόνια σημαντικά πολλαπλάσιοι των ρυθμών αύξησης από οποιονδήποτε άλλο τομέα της κοινωνικής ζωής. Αυτή η αύξηση τα τελευταία χρόνια έδωσε τη δυνατότητα στους Ο.Τ.Α. να αναπτύξουν νέες αρμοδιότητες και να κάνουν ουσιαστικότερες παρεμβάσεις στην καθημερινή ζωή των πολιτών.

Βέβαια ως τώρα η κατανομή των πόρων με βάση κύρια το πληθυσμιακό κριτήριο δεν μπορεί να θεωρηθεί ούτε η δικαιότερη ούτε η αποτελεσματικότερη, γιατί αυτή η κατανομή αναπαράγει τις ανισότητες και δημιουργεί συχνά προβλήματα στη λειτουργία των μικρών και αδύναμων δήμων της χώρας και οξύνει ακόμη περισσότερο τις υπάρχουσες ενδοπεριφερειακές ανισότητες.

Το ΥΠΕΣΔΔΑ σε συνεργασία με την αυτοδιοίκηση θα πρέπει να επανεξετάσει τον τρόπο κατανομής και να θέσουν από κοινού νέα κριτήρια κατανομής, έτσι ώστε να διασφαλίζουν τη σύγκλιση, την αλληλεγγύη, τη

συνοχή και τη βιωσιμότητα των Δήμων όλης της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι τα προβλήματα της αυτοδιοίκησης θα αντιμετωπιστούν σοβαρά και αρκετά από αυτά σύντομα θα επιλυθούν, έτσι ώστε οι θεσμοί αυτοί να μπορέσουν να οργανωθούν κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο και να συμμετέχουν πολύ πιο αποτελεσματικά στην υλοποίηση των έργων και δράσεων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Πιστεύω ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, που με το πλούσιο θεσμικό της έργο έδωσε οντότητα, κύρος και πόρους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και μέσα από το νέο Προϋπολογισμό και με νέες γενναίες αποφάσεις θα συνεχίσει να τη στηρίζει, προκειμένου να παράγει έργο ουσιαστικό, να μπορέσει να ανταποκριθεί στις προκλήσεις του 21ου αιώνα και να φέρει τον πολίτη στο επίκεντρο των εξελίξεων, κάνοντάς τον συμμετέχο και συνυπεύθυνο.

Για όλα αυτά υπερψηφίζω τον Προϋπολογισμό, κύριε Πρόεδρε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Κεδίκογλου έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Μετά είμαι εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Και για σας είναι οκτώ λεπτά, κύριε Παπαθεμελής.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Έχω ένα κείμενο στο οποίο θα αναφερθώ περιληπτικά και θα το καταθέσω για τα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Θερμή παράκληση, δεν μπορώ να δώσω παραπάνω χρόνο. Ξέρετε πόσο φίλος μου είστε και ο κ. Παπαθεμελής, αλλά δεν μπορώ να κάνω εξαίρεση για κανένα συνάδελφο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δεν σας ζητώ χρόνο. Είπα ότι έχω ένα κείμενο, το οποίο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Συνεπώς ούτε σε σας θα κάνω εξαίρεση με πόνο ψυχής.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δεν θέλω εξαίρεση στο χρόνο. Απλώς θέλω να καταθέσω το κείμενο.

Το πρώτο που θα ήθελα να θέσω, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι μια εικόνα της διαχείρισης. Πήραμε τον Απολογισμό του 1999 και θα συνιστούσα στο Προεδρείο της Βουλής να γίνεται χωριστή συζήτηση στην επιτροπή για τον Απολογισμό. Παρά τους πανηγυρικούς τόνους, που παρουσιάζονται στον Απολογισμό, διεπίστωση ότι το 1999 είχαμε βεβαιωμένες εισπράξεις δεκαπέντε τρισεκατομμύρια (15.000.000.000.000) δραχμές, διεγράφησαν χρέη εκατόν εξήντα επτά δισεκατομμυρίων (167.000.000.000) δραχμών και υπάρχει ένα υπόλοιπο μη εισπραχθέν δύο τρισεκατομμύρια εκατόν τριάντα ένα εκατομμύρια (2.000.131.000.000), δηλαδή 15%.

Όταν, κύριε Υφυπουργέ, έχετε 15% ανείσπρακτα βεβαιωθέντα, αντιλαμβάνεστε ότι δεν μπορείτε να υπερηφανεύεστε. Και λυπάμαι πολύ. Ξέρω πόση δουλειά έκανε ο κ. Δρυς. Σκέπτομαι πού θα ήσαν οι εισπράξεις χωρίς αυτόν. Αυτό είναι μέγα ζήτημα και για το ύψος της φορολογίας, αλλά και για τις υπηρεσίες σας για την επάρκειά τους.

Το δεύτερο, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι το πρόσωπο της διαχείρισης. Στον Προϋπολογισμό του 2000 προβλεπόταν για έξοδα, παροχές σε συμβούλια και επιτροπές 3,769 δισεκατομμύρια. Βλέπω στην έκθεση ότι τα 3,76 δισεκατομμύρια να έχουν διαμορφωθεί σε 12,64 δισεκατομμύρια, δηλαδή εννιά δισεκατομμύρια (9.000.000.000) επιπλέον σε συμβούλια και επιτροπές. Αν αυτό λέγεται διαχείριση χρηστή, θα συμφωνήσω και εγώ μαζί σας.

Τώρα ως προς το κοινωνικό πρόσωπο, ας πάρουμε τους συνταξιούχους, τους υπαλλήλους, τους πολιτικούς υπαλλήλους. Το 1998 ο αριθμός τους ήταν εκατόν σαράντα έξι χιλιάδες διακόσιοι πενήντα επτά και το 1999 αυξήθηκε, σύμφωνα με την έκθεση, σε εκατόν σαράντα εννιά χιλιάδες οχτακόσιοι εβδομήντα ένας. Αυτό είναι και θέμα αξιοπιστίας της έκθεσης.

Από τον πίνακα 5.6 σελίδα 79 της έκθεσης του 2000, φαίνεται ότι για το 1999 προβλεπόταν η δαπάνη να είναι 427,4 δισεκατομμύρια και οι εκτιμήσεις ήταν 455,6. Τελικά διαμορφώθηκε σε 406,6 δισ. Σκεφθείτε τι εκτιμήσεις κάνετε. Τελικά η σύνταξη μειώθηκε από 2,84 εκατομμύρια το χρόνο σε 2,71. Αυτή είναι μια εικόνα του κοινωνικού προσώπου στο χαμηλό συνταξιούχο αστικό κόσμος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός είναι το μοναδικό σήμερα μέσο παρέμβασης μιας κυβέρνησης μετά την ένταξή μας στην ΟΝΕ. Όμως, προϋπόθεση γι' αυτήν τη λειτουργία είναι η ορθή λειτουργία του πολιτικού συστήματος. Το πολιτικό μας σύστημα βρίσκεται σε κρίση. Αυτό είναι εκτός συζητήσεως. Σε κρίση είναι η πλειοψηφία. Μαρτυρία; Η πρόταση νόμου που έκαμαν οι Βουλευτές με τον κ. Τσουκάτο επικεφαλής για μια θέση πολιτικής βάσεως, για μια καθαρά πρωθυπουργική θέση.

Είναι ακόμα, αν θέλετε, σε μεγάλο βαθμό η πρόταση που έκανε ο κ. Πάγκαλος με τους υπολοίπους για όσα συμβαίνουν στη γείτονα χώρα. Όμως, τον τόνο στην πολιτική και στην κρίση τον καθορίζει η Αντιπολίτευση και αυτό πρέπει να το κατα-

λάβετε. Τον καθορίζει κατά κύριο λόγο η Αξιωματική Αντιπολίτευση, αλλά και η υπόλοιπη Αντιπολίτευση.

Με όλο το σεβασμό, νομίζω ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση πρέπει να αναλάβει το ρόλο της και να αντιληφθεί η ηγεσία της τη δύναμή της και επίσης η υπόλοιπη Αντιπολίτευση να καταλάβει ότι είμαστε στην ΟΝΕ. Μπορεί να μην είστε φίλοι με την άποψη αυτή, αλλά οφείλετε να παρακολουθείτε κατά πόσο τηρείται το Κοινοτικό Δίκαιο, όταν αυτό μάλιστα είναι φιλολαϊκό.

Προϋπόθεση της λειτουργίας μας στην ΟΝΕ, κύριε Πρόεδρε, είναι να λειτουργήσουν και εδώ οι θεσμοί, όπως λειτουργούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Νομίζω ότι στο θέμα αυτό, ο Πρόεδρος της Βουλής πρέπει να κάνει χρήση του κύρους του -σήμερα ο Πρόεδρος της Βουλής έχει εξαιρετικό κύρος, ίσως είναι το πλέον αποδεκτό πρόσωπο πολιτικά. Προσωπικά έχουμε εκφράσει μεταξύ μας διαφορετικές απόψεις, αλλά πάντα στο επίπεδο του σεβασμού και στο ιδεολογικό- και νομίζω ότι πρέπει να επιβάλει πλήρως το σεβασμό του και το σεβασμό του Κοινοβουλίου.

Το φαινόμενο ψήφισης τροπολογιών, κύριε Πρόεδρε, που εξυπηρετούν ιδιωτικά συμφέροντα, όπως το άρθρο 12 του ν. 2623 "Περί εκλογικών καταλόγων" για τη μεγάλη παρανομία και το σκάνδαλο του Εφετείου Αθηνών που ο προηγούμενος Πρόεδρος θέλησε δίνοντας εξετάσεις νομιμότητας, νομιμοφροσύνης ή υποταγής σε έναν εθνοπροδότη -ο οποίος κακώς είναι μέσα στην Αίθουσα και δεν θα είναι, όταν πολιτικά εκδικαστεί η εναντίον του μήνυση για εθνική αναξιοτήτα- να παρέμβει και να μην αφήσει τη συζήτηση και η εφημερίδα "ΤΟ ΠΑΡΟΝ" έγραψε κάτι πάνω σε αυτό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Κεδίκογλου, ας προσέξουμε και λίγο, γιατί δεν είναι παρόντες ορισμένοι. Παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

Ήθελα να υπενθυμίσω ότι οσάκις παραβιάζεται ο Κανονισμός και το δικαίωμα του Βουλευτή δεν υπάρχει επίθετο. Υπάρχει ζήτημα και χρέος αντίδρασης. Αυτό πρέπει να γίνει σαφές.

Νομίζω, λοιπόν, ότι τέτοια φαινόμενα δεν πρέπει να παρουσιαστούν, όπως δεν επιτρέπεται να ξαναπαρουσιαστούν τα φαινόμενα του ν. 2299/95 που αφορούν την αναθεώρηση της σύμβασης του αερίου από τον νυν Πρωθυπουργό και τότε Υπουργό Βιομηχανίας. Αυτά τα φαινόμενα δεν πρέπει να τα επιτρέψει ο Πρόεδρος της Βουλής πλέον.

Η αρχική σύμβαση του αερίου αγαπητοί συνάδελφοι, υπεγράφη από τον Αναστάση Πεπονίη, ως Υπουργό Βιομηχανίας, και δεν εκυρώθηκε από τη Βουλή. Απλώς εδωμοποιήθηκε. Ο Αναστάσης Πεπονίης ήταν ένας υπεύθυνος Υπουργός και δεν είχε ανάγκη άλλης κάλυψης. Ο μετέπειτα Υπουργός στην αναθεώρηση μετέτρεψε τη διακρατική σύμβαση σε σύμβαση απευθείας ανάθεσης έργων σε ιδιώτη. Αυτό είναι κατά παράβαση κάθε έννοιας διεθνούς σύμβασης, όπως την προβλέπει το άρθρο 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος και βάνουση παραβίαση του Εθνικού και Κοινοτικού Δικαίου.

Η κύρωση αυτή μετέτρεψε τη Βουλή σε κολυμβήθρα του Σιλωάμ και από άγνοια ή από πρόθεση, από ανεπάρκεια ή δόλο, από αδιαφορία ή σκοπιμότητα εξυπηρέτησε και εξυπηρετεί ιδιωτικά συμφέροντα. Απετέλεσε την αρχή της διαπλοκής, απετέλεσε την ίδρυσή της.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο σημερινός Πρωθυπουργός είναι ο ιδρυτής της διαπλοκής. Μέσα από δημόσιες συμβάσεις μερικοί καρπώνονται εκατοντάδες δισεκατομμύρια.

Υπάρχουν τεράστιες ευθύνες των επιτροπών παρακολούθησης. Πώς η Ευρωπαϊκή Ένωση χρηματοδοτεί έργα, τα οποία παραβιάζουν το Κοινοτικό Δίκαιο. Οψόμεθα. Ετοιμάζεται η εισαγωγή της ΔΕΠΑ και της ΔΕΗ στο χρηματιστήριο. Εύχομαι να μην χρειαστεί να συναντηθούμε. Πολύ αμφιβάλλω εάν θα μπορέσει να γίνει αυτή η εισαγωγή. Ασφαλώς θα χρειαστεί να υπάρξει προηγουμένως απάντηση στη γνώμη της Κομισιόν και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Κύριε Πρόεδρε, ο Προϋπολογισμός πρέπει να απαντά στα άμεσα προβλήματα, όπως είπαν και άλλοι συνάδελφοι. Προϋπόθεση όμως για να απαντά και για να γίνει δεκτός είναι η αξιοπιστία της Κυβέρνησης και δη του πρωθυπουργικού λόγου.

Όταν ο Πρωθυπουργός έρχεται στην Εύβοια και λέγει στο λαό της Εύβοιας, στη Χαλκίδα “ήλθα εδώ να δεσμευθώ” πρέπει να παράγεται αντίστοιχο αποτέλεσμα. Ομιλεί ο πρώτος τη τάξει πολίτης της χώρας. Δυστυχώς όμως στο μέσο Ευβοιώτη, στον κάτοικο της Εύβοιας, παραμένει μία προεκλογική υπόσχεση χωρίς προοπτική. Υπό τους όρους αυτούς ο λαός δεν συμμετέχει, απεναντίας δικαίως αντιδρά. Η Εύβοια έχει χρεώσει τον Πρωθυπουργό και αυτό πρέπει να γίνει σαφές με ό,τι σημαίνει η λέξη χρέος.

Ο Προϋπολογισμός πρέπει να απαντά στα άμεσα προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, του παραγωγικού συστήματος και τις κοινωνικές εξελίξεις.

Τα κύρια προβλήματα είναι η συρρίκνωση της γεωργικής παραγωγής, είναι η ερήμωση της υπαίθρου, ως συνέπεια της, είναι η ανεργία, είναι η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, είναι η αναδιανομή του εισοδήματος, είναι η χαμηλή παραγωγή. Το ισοζύγιο πληρωμών είναι αψευδής μάρτυς και ταυτόχρονα οδηγός για τις απαιτούμενες παραγωγικές ενισχύσεις.

Σε όλα αυτά η απάντηση του προϋπολογισμού είναι αρνητική.

Ο προϋπολογισμός, δυστυχώς, είναι αρνητικός ως προς τα προβλήματα αυτά και πρώτα ως προς τη γεωργία, την πρωτογενή παραγωγή, τη μεγάλη δεξαμενή αύξησης της παραγωγής και της απασχόλησης. Τόσον οι επενδύσεις όσον και οι παραγωγικές ενισχύσεις προς τη γεωργία είναι μειωμένες. Οι απαιτούμενες αναδιορθώσεις και προπαντός η εξειδίκευση και κατάρτιση, η κοινωνική καταξίωση της πρωτογενούς αγροτικής απασχόλησης απουσιάζουν. Η ανεργία και η παραγωγική αναγκαιότητα του εμπορικού ισοζυγίου μπορούν να αντιμετωπισθούν κατά καθοριστικό τρόπο μέσα από την αύξηση, την εξειδίκευση και τον εκσυγχρονισμό της γεωργίας- κτηνοτροφίας.

Ο Προϋπολογισμός δεν είναι αναδιανεμητικός.

Η φορολογία των μεγάλων εισοδημάτων μειώθηκε, ενώ των μικρών παρέμεινε στάσιμη. Το διαθέσιμο εισόδημα των μεγάλων εισοδηματιών αυξήθηκε, εξ' ου και η έκρηξη στις εισαγωγές και δη στα πολυτελή αγαθά.

Ο Προϋπολογισμός δεν αντιμετωπίζει την ανεργία κατά τρόπο διαρθρωτικό. Βασικός τρόπος και μοχλός είναι η αύξηση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων με τη μείωση του μη μισθολογικού εργασιακού κόστους. Με το μηδενισμό των κοινωνικών δαπανών (ΟΑΕΔ, ΟΕΕ, ΟΕΚ, ΛΑΕΚ), που καταβάλλονται αποκλειστικά από εργαζόμενους και εργοδότες, από τις αμοιβές των κοινωνικών εταιρών επιβαρύνοντας το κόστος παραγωγής. Η επιβάρυνση αυτή ξεπερνά το 11%. Επ' αυτού υπήρχε μια αξιόλογη πρόταση του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, προοδευτικότερη, μετέθεσε το κόστος στους αμέσους φόρους, απερίριφθη όμως μετά πολλών επαίνων.

Ο τρόπος διάρθρωσης και κατανομής των κοινωνικών δαπανών δείχνει τον σκληρό ταξικό χαρακτήρα του Προϋπολογισμού. Οι έχοντες και κατέχοντες με τα δικά τους και οι μη έχοντες, χαμηλοεισοδηματίες, ομοίως.

Κρατική παρέμβαση αναδιανομής δεν υπάρχει. Μηδέν. Το κράτος παρακρατεί, οφείλει τεράστια ποσά στους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς των εργαζομένων μισθωτών και αυτοαπασχολουμένων.

Για την κρατική παρέμβαση απαιτείται και κατάλληλη οργάνωση και αυτοέλεγχος. Στην εισηγητική έκθεση του 2000 πολλά ελέγχθηκαν για την εισαγωγή του διπλογραφικού λογιστικού συστήματος. Φέτος δεν ακούγεται λέξη.

Έχουν εκπονηθεί τα λογιστικά σχέδια και καθίσταται αδύνατη η εφαρμογή τους.

Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.), Πανεπιστήμια και Νοσοκομεία κινούνται με το πρωτόγονο απλογραφικό σύστημα. Μηχανήματα εκατοντάδων εκατομμυρίων εγγραφών αναπόσβεστα και πιθανώς χωρίς βιβλία αποθήκης να χάνονται.

Η παρέμβαση απαιτεί αποτελεσματική διοίκηση, αυτοελεγχόμενη και με διάχυση της ευθύνης σε όλη την ιεραρχία από τον τμηματάρχη έως το γενικό διευθυντή. Οι Υπουργοί πρέπει να απαλλαγούν από διοικητικές ευθύνες επιφορτιζόμενοι με τις πολιτικές αποφάσεις. Δυστυχώς ο εσωτερικός αυτοέλεγχος εξ υ-

ποκειμένου (προϊστάμενος- υφιστάμενος) και αντικειμένου (ελεγκτική υπηρεσία) ελλείπει. Ο έλεγχος δεν αποτελεί αστυνόμευση, αλλά επαλήθευση ότι ο αντικειμενικός σκοπός εξυπηρετείται, επιτυγχάνεται.

Βασικός μοχλός γνώσης και παρέμβασης είναι η Στατιστική Υπηρεσία. Δεν γνωρίζω το επίπεδο εκσυγχρονισμού και της ακρίβειας των στοιχείων. Η ΕΣΥΕ χρειάζεται αυτονομία, άμεση πρωτογενή πρόσβαση στη συλλογή των στοιχείων και βέβαια σύγχρονη οργάνωση και τεχνολογία. Αν κρίνω από το χρόνο έκδοσης των πινάκων υπάρχει μείζον πρόβλημα, ως προς την επάρκεια της υπηρεσίας, προσωπικό και μέσα. Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας χρειάζεται ν' ασχοληθεί προσωπικά. Φοβούμαι ότι το δομικό σχήμα είναι αναχρονιστικό και με το τελευταίο π.δ. ακόμη, προσοχή.

Ειπώθηκαν εδώ πολλά πράγματα για τη συμμετοχή στην ανεργία, για τις κοινωνικές δαπάνες κλπ. Ερωτώ, κύριε Πρόεδρε, εσάς πρώτα...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχει μια δραχμή από άμεσο φόρο, από περίσσειμα, που εισπράττεται από εισόδημα υπέρ των κοινωνικών δαπανών; Ούτε μισή δραχμή. Για ποια συμμετοχή σε κοινωνικές δαπάνες και για ποιο κοινωνικό πρόσωπο μιλάμε στον Προϋπολογισμό;

Το μόνο θετικό που υπάρχει από την έρευνα που έκανα είναι ότι ο Αρχηγός του Γ.Ε.Σ. κάνει μια εξαιρετική προσπάθεια στις αμυντικές δαπάνες. Από τη θέση αυτή του απονέμω τα συγχαρητήριά μου και θέλω να πιστεύω ότι η Κυβέρνηση θα τον συνδράμει σε ό,τι αφορά, έτσι ώστε η θωράκιση της χώρας να είναι πλήρης. Ο κ. Παναγιωτάκης είναι ένας εξαιρετικός ηγέτης. Δεν σημαίνει αυτό πως δεν είναι καλοί όλοι οι άλλοι, αλλά όσον αφορά το στρατό ξηράς μου δόθηκε η ευκαιρία να κάνω μια ειδική έρευνα. Η απόβαση πλέον σε ένα από τα νησιά μας δεν είναι ένας περίπατος. Η θάλασσα θα βαφεί στο αίμα αν αποτολμηθεί. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα γενικά δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας “ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ” για τα ογδόντα χρόνια από την ενσωμάτωση της Θράκης στην Ελλάδα, δεκαεπτά μαθητές και δύο συνοδοί καθηγητές από το 1ο Πειραματικό Λύκειο Αθηνών.

Τους καλωσορίζουμε στην Αίθουσα.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο κ. Παπαθεμελής.

Έχετε τη δυνατότητα να πείτε ουσιαστικά πράγματα -σας γνωρίζουμε- με λίγα λόγια, το ξέρουμε αυτό.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ-ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα προσπαθήσω να αναφερθώ σε ένα θέμα, το οποίο μάλλον είναι υπολανθάνον και στα περιθώρια αυτού του Προϋπολογισμού, όπως ήταν και όλων των προηγούμενων προϋπολογισμών.

Θέλω να αναφερθώ στο πρόβλημα της υπογεννητικότητας. Στο δημογραφικό πρόβλημα της χώρας. Ένα ζήτημα τεράστιας σημασίας, του οποίου η συνειδητοποίηση, δυστυχώς, δεν έχει αρχίσει ακόμη να γίνει σε αυτόν τον τόπο.

Αναφέρομαι στην εφιαλτική αλήθεια ότι σ' αυτόν τον τόπο οι γεννήσεις ήταν στο Μεσοπόλεμο διακόσιες χιλιάδες το χρόνο, με μια κατιούσα μεταπολεμικά έφθασαν τις εκατόν πενήντα χιλιάδες το 1980. Μέσα σε μια δεκαετία από τις εκατόν πενήντα χιλιάδες κατέβηκαν στις εκατό χιλιάδες το 1990. Σήμερα το 2000 είναι πάλι στις εκατό χιλιάδες, αλλά ο αριθμός αυτός είναι καθαρά πλασματικός, διότι οι περίπου τριάντα χιλιάδες γεννήσεις ανήκουν σε αλλοεθνείς. Είναι κυρίως Αλβανόπουλα, αυτά που γεννιούνται και μόνον οι εβδομήντα χιλιάδες ή στην καλύτερη περίπτωση εβδομήντα δύο είναι Ελληνόπουλα. Αυτό σημαίνει ότι ο δείκτης γονιμότητας έχει πέσει κάτω από τη μονάδα, είναι στο 0,95%. Η κατιούσα είναι συνεχής, καθώς ο κατήφορος είναι ευκολότερος από τον ανήφορο και δείχνει ότι δεν έχουμε αίσθηση του εφιάλτη. Δεν έχουμε αίσθηση της δραματικότητας αυτού του γεγονότος, των συνεπειών και των παρενεργειών

του.

Υπενθυμίζω ότι το πρόβλημα και του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος, αλλά πρωτίστως και πριν από αυτό, το πρόβλημα της ίδιας της αντικατάστασης και ανανέωσης των γενεών έχει τεθεί πλέον εκτός αντιμετώπισης. Η ανανέωση των γενεών προϋποθέτει 2,1 παιδιά ανά γυναίκα αναπαραγωγικής ηλικίας, και εδώ η γονιμότητα έχει κατεβεί εις το 0,95%. Αντιλαμβάνεσθε ότι είμαστε ένα έθνος που συρρικνώνεται, ένα έθνος που γηράσκει χωρίς να ανανεώνεται και φυσικά δεν έχουμε αντιληφθεί ακόμη ποιες άλλες συνέπειες υπάρχουν.

Υπάρχει ένα πρόβλημα της οικονομίας της χώρας, υπάρχει ένα άλλο του κοινωνικοασφαλιστικού συστήματος υπάρχει το εθνικοαμυντικό πρόβλημα της χώρας. Υπάρχουν χίλια δυο άλλα ζητήματα, τα οποία συνδέονται με αυτό το δραματικό φαινόμενο της υπογεννητικότητας.

Άλλες ευρωπαϊκές χώρες έχουν ως ένα βαθμό την υπογεννητικότητα την οποία παρουσιάζει η Ελλάδα. Δεν έχουν πρόβλημα εθνικής ασφάλειας, όπως έχει η χώρα μας, δεν απειλούνται στην εδαφική τους ακεραιότητα, ή στην εθνική τους υπόσταση από άλλη χώρα, δεν μπορούν και δεν έχουν κανέναν ιδιαίτερο λόγο να συγκριθούν με τις γειτονικές τους χώρες, εμείς όμως, είμαστε υποχρεωμένοι να συγκριθούμε και να τις παρακολουθούμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αιτιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Θέλω όμως να επισημάνω ότι η γειτονική Τουρκία στα 1930 είχε δεκατρία εκατομμύρια κατοίκους, όταν εμείς είχαμε περίπου επτάμισι. Μέσα σε μια γενεά το '60 η Τουρκία έφθασε τα τριάντα τρία εκατομμύρια. Μέσα σε μια άλλη γενεά το 1990 ξεπέρασε τα εξήντα εκατομμύρια. Οδηγεί αυτήν τη στιγμή προς τα εβδομήντα. Είναι αλήθεια ότι Ευρωπαίοι ηγέτες με σοβαρότητα και υπευθυνότητα, όπως ο Χέλμουτ Σμιτ έχουν κρούσει τον κώδωνα του κινδύνου για το ενδεχόμενο της εισόδου της Τουρκίας ως πλήρους μέλους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο Σμιτ αρθρογράφησε προ εβδομάδων, σημειώνοντας με έμφαση ότι στο τέλος αυτού του αιώνα, εάν η Τουρκία πρόκειται να εισέλθει στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως πλήρες μέλος, ο πληθυσμός της Τουρκίας θα είναι μεγαλύτερος από το άθροισμα όλων των Γερμανών και όλων των Γάλλων, με συνέπεια να ανατρέψει τις πολιτισμικές, αλλά και τις κοινωνικοοικονομικές ισορροπίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο θέμα αυτό ο Σμιτ πήρε μια θέση ανάλογη με αυτήν που έχουν πάρει άλλοι ηγέτες κυρίως της συντηρητικής παράταξης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και έχουν θεωρήσει ασύμβατο ένα ενδεχόμενο εισόδου της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όμως, δεν είναι μόνο η Τουρκία. Η Αλβανία των Τιράνων είχε ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες κατοίκους το 1945, σήμερα έχει ενάμισι εκατομμύρια η Αλβανία των Τιράνων μαζί με τις δύο άλλες Αλβανίες του Τοτόβου και του Κοσόβου, υπερβαίνει τα εξήμισι και κοντεύει τα επτά εκατομμύρια, δηλαδή είναι ολίγου δειν κοντά στην Ελλάδα. Με την υπεργεννητικότητα που διακρίνει ιδίως το μουσουλμανικό στοιχείο του Κοσόβου, αλλά και των Σκοπίων, είναι λογικό ότι στα επόμενα δέκα χρόνια, θα έχει ξεπεράσει τον ελληνικό πληθυσμό.

Εδώ γίνονται διάφορες σκέψεις. Η έκθεση των Ηνωμένων Εθνών μιλάει για την Ευρώπη ότι πρέπει να εισαγάγει στα επόμενα είκοσι χρόνια εκατόν πενήντα εκατομμύρια ξένους, μετανάστες για να διατηρήσει τη σημερινή της ευμάρεια. Η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση δείχνει να μη συμμερίζεται αυτήν την έκθεση και λέει ότι θα μπορούσε και με τριάντα εκατομμύρια εισαγωγής μεταναστών να αντιμετωπίσει αυτό το πρόβλημα. Είναι περίεργο ότι ανάλογες σκέψεις φαίνεται ότι γίνονται και εδώ σ' αυτήν τη χώρα και σε επίπεδο αναλυτών και σε επίπεδο πολιτικών χωρίς το "αναλυτών". Αυτό όμως αντιλαμβάνεσθε ότι από την ίδια του τη φύση δεν δίνει απάντηση στο πρόβλημα. Εάν για να αντιμετωπίσεις το θέμα της οικονομίας, μπορείς να εισαγάγεις ένα ή δύο ή τρία ή όπως είναι το αμερικανικό σχέδιο, τεσσαράμισι εκατομμύρια να κάνεις την Θεσσαλονίκη ή τριάντισι εκατομμύρια κατ' άλλους τη Θεσσαλονίκη στα επόμενα αμέσως προσεχώς χρόνια, δεν θα λύσεις κανένα απολύτως πρόβλημα. Πρώτον, ένα κράτος το οποίο είναι μονοεθνικό, θα το καταστήσεις πο-

λυεθνικό με όλες τις συνέπειες. Θα εισαγάγεις μειονότητες, οι οποίες δεν γνωρίζεις πώς θα συμπεριφερθούν, όταν όλες οι άλλες χώρες την εισαγωγή μεταναστών, την κάνουν σε αναλογία πληθυσμών. Θυμηθείτε ότι η Γερμανία έχει ογδόντα εκατομμύρια και έχει μόνον τρία εκατομμύρια ξένους. Δεν είναι λύση η εισαγωγή μεταναστών, η εισαγωγή αλλοεθνών σε μια χώρα για την αντιμετώπιση ενός υπαρκτικού προβλήματος, όπως είναι το δημογραφικό.

Κίνητρα, λοιπόν, για την απόκτηση παιδιών, η μόνη λύση πριν από πέντε-έξι χρόνια σ' αυτήν την Αίθουσα, μια διακομματική επιτροπή κατέληγε σε ένα κοινό αποδεκτό συμπέρασμα. Μιλούσαμε τότε για κίνητρα για το τρίτο παιδί. Τώρα δεν μπορούμε να μιλάμε πια για τρίτο παιδί, μιλούμε για κίνητρα για δεύτερο παιδί. Εάν αυτά τα κίνητρα δεν δοθούν έγκαιρα ο ενεργός ελληνικός πληθυσμός δεν θα είναι σε θέση να αντιμετωπίσει μετά δέκα χρόνια τις αξιώσεις του μη ενεργού πληθυσμού, τις κοινωνικοασφαλιστικές σε καμία περίπτωση.

Σε καμία περίπτωση οι Ένοπλες Δυνάμεις δεν θα μπορούν να αναπληρώσουν με τίποτα τα κενά τους παρά μόνο με καταφυγή στην λεγώνα των ξένων ή στις λεγόμενες των ξένων.

Αυτά τα πράγματα δεν γίνονται και δεν πρέπει να γίνουν. Γι' αυτό μέτρα κίνητρα σοβαρά υπεύθυνα και αποτελεσματικά για την αντιμετώπιση ενός τόσο μεγάλου προβλήματος πρέπει τάχιστα να ληφθούν και να υλοποιηθούν. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής) : Ο κ. Κορτσάρης έχει το λόγο.

Θα παρακαλέσω, κύριοι συνάδελφοι, να είσαστε συνεπείς στο χρόνο σας, διότι, όπως καταλαβαίνετε, έρχονται οι γραμματείς των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και επιδιώκουν να ομιλήσουν περισσότεροι συνάδελφοι. Σκεφτείτε όμως και τους πρακτικογράφους οι οποίοι δουλεύουν συνεχώς.

Ορίστε, κύριε Κορτσάρη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΡΤΣΑΡΗΣ : Κύριε Πρόεδρε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συζητούμενος Προϋπολογισμός θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως το θαύμα της δημιουργικής λογιστικής αφού εμπνεύστηκε από την εικονική ευφορία της προενηταξιακής διαδικασίας και συντάχθηκε ανάμεσα στις συμπληγάδες των επιταγών και δεσμεύσεων που ανέλαβε η χώρα για να επιτύχει την ένταξη στην ΟΝΕ.

Το στοιχείο που συνέβαλε στην πανηγυρική διάθεση της Κυβέρνησης ήταν αυτό του πλεονάσματος στο νέο Προϋπολογισμό. Αυτό είναι το κύριο σημείο αναφοράς και εκεί εξαντλείται το επίτευγμα της ομάδας σύνταξης. Αυτό απαιτούν οι δεσμεύσεις της Κυβέρνησης προς την πορεία ένταξης μέσα στην ΟΝΕ και η Κυβέρνηση ανταποκρίθηκε πλήρως σε αυτές τις επιταγές, όχι με ουσιαστική βελτίωση των μεγεθών, αλλά με την ενεργοποίηση της δοκιμασμένης διαδικασίας της δημιουργικής λογιστικής. Έτσι ανακαλύφθηκε και η άσπρη τρύπα, ο ρόλος της οποίας ήταν καθοριστικός στην πορεία προς τη σύγκλιση.

Κατά τον επίσημο ορισμό της αφορά πλεονάσματα των οργανισμών κοινωνικών ασφαλίσεων και προνοίας. Δεν πιστοποιείται αναλυτικά και με ακρίβεια το μέγεθός της. Το ύψος αναφέρεται τηλεφωνικά από την Τράπεζα της Ελλάδος στο Υπουργείο Οικονομικών, διαστέλλεται κατά το δοκούν και λειτουργεί στην εν λόγω διαδικασία ως ο από μηχανής Θεός για τη μείωση του ελλείμματος ή για τη δημιουργία πλεονάσματος.

Βλέποντας όμως πίσω από τον προσεγμένο εξωτερικό διάκοσμο, θα δούμε τις σοβαρές αδυναμίες που είναι εμφανείς και στους ελάχιστα γνωρίζοντες από οικονομία. Σοβαρές δυσχέρειες ελέγχου και αδυναμίες συμπίεσης των δημοσίων δαπανών, χωρίς προηγούμενο αύξηση φορολογικών εσόδων, εισαγωγή μεταβλητών στην εξέλιξη του Προϋπολογισμού με βάση αμφιλεγόμενα μακροοικονομικά δεδομένα που κατά το δοκούν μεγεθύνονται ή σμικρύνονται σε μια επίδειξη οικονομικής ακροβασίας που είναι βέβαιο ότι θα αναζητήσει τη δημοσιονομική ισορροπία στους συνήθεις υπόπτους, δηλαδή στους δημοσίου υπαλλήλους που έχασαν το 25% της αγοραστικής τους αξίας τα τελευταία χρόνια και στην φορολογική αφαίμαξη των μικρομεσαίων, όσων επιζήσουν μέχρι τη σύνταξη του επόμενου

προϋπολογισμού.

Επιτρέψτε μου, όμως, να επεκτείνω την αναφορά μου σε πιο ειδικά θέματα προσπαθώντας στο λίγο χρόνο που έχω να περιγράψω τις βασικές παραμέτρους που καθιστούν τον Προϋπολογισμό κοινωνικά αναληγτό και οικονομικά παραμορφωμένο.

Για το χρηματιστήριο. Θεωρώ ανεπίτρεπτο να υπάρχουν ρυθμίσεις για την κάλυψη των απωλειών των νομικών προσώπων (εταιρείες) από χρηματοοικονομικά αποτελέσματα (μετοχές) και να μην υπάρχει αντίστοιχη για τα φυσικά πρόσωπα, δηλαδή τους χιλιάδες Έλληνες επενδυτές που με ευθύνη της Κυβέρνησης χάσανε τα λεφτά τους στο χρηματιστήριο.

Μία στις δύο δραχμές που παράγονται στη χώρα, δηλαδή 50% του ΑΕΠ πηγαίνει στο κράτος από έσοδα κρατικού προϋπολογισμού, έσοδα δημοσίων επιχειρήσεων και εισφορές ασφαλισμένων και εργοδοτών. Αφού λοιπόν ο πολίτης καταβάλλει το μισό εισόδημά του στο κράτος προκύπτει η αγενής εργασία, τι του προσφέρει το κράτος. Κοινωνική δικαιοσύνη μέσω ενός δίκαιου φορολογικού συστήματος; Αν ισχύει η παραδοσιακή αντίληψη ότι οι άμεσοι φόροι αμβλύνουν τη φορολογική αδικία που επιβάλλουν οι έμμεσοι φόροι, τότε η κοινωνική δικαιοσύνη μάλλον πρέπει να αποκλειστεί.

Έμμεσοι φόροι 15,6% του ΑΕΠ, άμεσοι 11,1% για το 2000. Μήπως η ανάπτυξη μέσα από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων; Ναι, όταν αυτή είναι επαρκής και διατηρήσιμη. Αλλά είναι; Μήπως η ποιότητα των υπηρεσιών: Δωρεάν παιδεία, νοσοκομειακή περίθαλψη, υπηρεσίες κοινής ωφέλειας; Μάλλον όχι. Μήπως θέσεις εργασίας και επιπλέον εισόδημα; Ούτε αυτό.

Σε μια χρονιά που είναι επιβεβλημένη η άσκηση αποτελεσματικής κοινωνικής πολιτικής με σημείο αναφοράς τους τομείς της παιδείας, υγείας και απασχόλησης ο Προϋπολογισμός μοιάζει να σφυρίζει αδιάφορα. Η Κυβέρνηση εφαρμόζει ή μάλλον ξαναεφαρμόζει συγκρατημένη κοινωνική πολιτική σε σχέση με την ασυγκράτητη υποσχεσιολογία της κάτω από το βάρος ενός τεραστίου εξοπλιστικού προγράμματος 1,1 τρισεκατομμυρίου προς τέρψιν των μεσαζόντων και προμηθευτών και βέβαια αποδεικνύοντας ότι οι συμφωνίες με την Τουρκία για θέματα χαμηλής πολιτικής συνεπάγονται ιδιαίτερα υψηλό κόστος.

Μέριμνα βεβαίως δεν λαμβάνεται για το εν ενεργεία και εν αποστρατεία προσωπικό. Η στασιμότητα των αμοιβών έχει ως αποτέλεσμα να φθείρει το ηθικό των εν ενεργεία και να φέρνει σε κατάσταση ένδειας τους απόστρατους αξιωματικούς.

Για τον πολιτισμό προβλέπονται μόνο εξήντα πέντε δισεκατομμύρια (65.000.000.000) δραχμές, ποσό δυσανάλογα μικρό σε σχέση με το βάρος, αλλά και το ειδικό βάρος του τέως και του νυν αρμόδιου Υπουργού. Υπάρχει πάντως οριακή μείωση στις δαπάνες για την παιδεία καθώς και στην υγεία και μείωση των δαπανών κατά 5,5% σε πραγματικούς όρους στον αγροτικό τομέα μοιάζοντας να τιμωρείται η ύπαιθρος ίσως γιατί τόσο απλόχερα επικρίθηκε τη Νέα Δημοκρατία στις προηγούμενες εκλογές. Όσο για το θέμα της απασχόλησης αναλώνεται σε γενικόλογες αναφορές χωρίς εφικτούς στόχους σύμφωνα με το πνεύμα που διαπνέει την Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολό της σ' αυτό το θέμα.

Πάντως, και επειδή η εφαρμογή του Προϋπολογισμού συμπίπτει με τις εκπτώσεις, θα ήθελα να προσθέσω ότι στο επίδομα θέρμανσης που παρέχεται στους άνεργους, γίνεται έκπτωση χορηγώντας το μόνο στους μακροχρόνια άνεργους. Οι υπόλοιποι μάλλον δεν κρυώνουν, ενώ στο νομό μου στη Φλώρινα ο χειμώνας, με κυβερνητική απόφαση, δεν θα διαρκέσει πολύ αφού το επίδομα θέρμανσης ορίζει το τέλος του στα τέλη Φεβρουαρίου.

Κι επειδή αναφέρθηκε στη Φλώρινα με ιδιαίτερη απογοήτευση και αισθήματα θυμού και οργής δέχθηκαν οι ακρίτες τις αρνητικές απαντήσεις των αρμόδιων Υπουργών στις ερωτήσεις μου που αφορούσαν: Στην επιδότηση των εισιτηρίων των φοιτητών μας, στη φορολογική ελάφρυνση των κατοίκων λόγω της δραματικής αύξησης των καυσίμων, στην αδιαφορία για τη βελτίωση του οδικού δικτύου, στην κωλυσιεργία για την ίδρυση δύο νέων σχολών στο πανεπιστήμιό μας και τέλος στη μη καταβολή ακόμη των αποζημιώσεων των γεωργών μας για τις ζημιές του έτους 1999, ενώ έχουμε αισίως 2001, σε μια εβδομάδα.

Τέλος, επιτρέψτε μου να κάνω μια απλή διαπίστωση: Ο Προϋπολογισμός του 2001 διακρίνεται από έλλειψη οικονομικού ρεαλισμού, από πολιτική ατολμία, από κοινωνική αναληγσία και είναι επισφαλής ως προς την εκτέλεσή του. Έχει φανταχτερό εξωτερικό περίβλημα για να ταιριάζει και με το κλίμα των ημερών, αλλά απογοητευτικό περιεχόμενο. Όσον αφορά στα μεγάλα προβλήματα της υγείας, της παιδείας και της απασχόλησης και όσο κι αν οι αριθμοί επιτρέπουν σε κάποιον να βλέπει το ποτήρι μισοάδειο ή μισογεμάτο, επιτρέψτε μου να πω ότι εγώ το βλέπω απλώς μικρό.

Κλείνω λέγοντας ότι μπορεί η εικονική λογιστική να έχει αναδείξει τη δημιουργία πλεονάσματος, σίγουρα όμως δεν κατάφερε να ανατρέπει ένα μεγάλο έλλειμμα, αυτό της κοινωνικής ευαισθησίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τελευταίος ομιλητής για σήμερα θα είναι ο κ. Πάγκαλος.

Ορίστε, κύριε Πάγκαλε, έχετε το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να επικεντρώσω την παρέμβασή μου στο θέμα του Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Όπως γνωρίζετε, το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με τα δεκαοκτώ τρισεκατομμύρια (18.000.000.000.000) δραχμές, που προβλέπεται να εισρεύσουν στη χώρα στην επόμενη πενταετία, αποτελεί μία κρίσιμη, πρωτοφανή και τελευταία ίσως ευκαιρία για να επιτύχουμε, τώρα που επιτεύχθηκε η ονομαστική σύγκλιση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, την πραγματική σύγκλιση, για να αναπτύξουμε δηλαδή τις υποδομές μας, τους παραγωγικούς μας μηχανισμούς και την κοινωνία μας έτσι ώστε να μπορέσουμε πλέον να πορευθούμε προς την κοινή ευρωπαϊκή μας τύχη, συμβαδίζοντας με το μέσο όρο των ευρωπαϊκών χωρών και να μην είμαστε πλέον ουραγοί.

Το πρόγραμμα αυτό έχει εγκριθεί και θα πρέπει να αρχίσουν άμεσα οι διαδικασίες υλοποίησης και αξιοποίησης των κονδυλίων του. Έχω, όμως, την εντύπωση ότι δεν έχει γίνει κατανοητή στο βαθμό που πρέπει από το σύνθετο και πολύπλοκο φάσμα των εμπλεκόμενων φορέων, η ποιοτική διαφορά που υπάρχει ανάμεσα σε αυτό το Πλαίσιο Στήριξης και τα δύο προηγούμενα.

Αυτό το Πλαίσιο Στήριξης έχει ορισμένες διαφορές. Ίσως πρέπει έστω και τώρα, εν εσχάτοις, αν θέλετε, να γίνει μία μεγάλη προσπάθεια ενημέρωσης όλων των φορέων σε όλα τα επίπεδα. Εμπλέκονται νομαρχιακές και Τοπικές Αυτοδιοικήσεις, τα διάφορα Υπουργεία, οι περιφέρειες, ο επιχειρηματικός κόσμος, οι κοινωνικοί εταίροι, συλλογικοί φορείς. Και δεν είμαι σίγουρος ότι όλοι αυτοί έχουν αντιληφθεί ότι κατ' αρχήν η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι ίσως ένας "λάκκος λεόντων", όπως έλεγε ο μακαρίτης ο Ηλιού στη δεκαετία του '60, αλλά δεν είναι σίγουρα και ένας αγγελικός κόσμος, όμορφος, πλασμένος σύμφωνα με τις απόψεις των ιδεαλιστών της ευρωπαϊκής ενοποίησης.

Υπάρχουν υστεροβουλίες, υπάρχουν διαθέσεις οι οποίες ελλοχεύουν και μπορώ να σας διαβεβαιώσω, ότι στο μέτρο που μπορώ να κατανοήσω αυτά που διαβάζω στον ευρωπαϊκό Τύπο και ιδιαίτερα στα εξειδικευμένα ευρωπαϊκά περιοδικά, αυτά που κυκλοφορούν ως ενημερωτικό υλικό στις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες, υπάρχουν παράγοντες και στην επιτροπή και στο συμβούλιο, οι οποίοι με μεγάλη χαρά θα έβλεπαν αυτό το κολοσσιαίο ποσό που μας έχει επικυρωθεί να λιγοστεύει μέσα από τη διαδικασία εκταμίευσης. Δηλαδή να κάνουμε εμείς τα λάθη που δεν θα έπρεπε να κάνουμε και να υστερήσουμε με τέτοιο τρόπο, ώστε να μπορέσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να μας αφαιρέσει ορισμένα απ' αυτά τα ποσά.

Είναι δυνατόν αυτό; Βεβαίως είναι δυνατόν! Είναι εξαιρετικά αυστηρό το πλαίσιο. Υπάρχουν κατ' αρχήν ποινές. Είναι δυνατόν οι έλεγχοι, οι οποίοι στην περίπτωση τη συγκεκριμένη γίνονται εκ των υστέρων και όχι κατά τη διάρκεια, όπως γίνονταν με τα προηγούμενα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης που σου έδιναν τη δυνατότητα να διορθώσεις το βηματισμό σου. Αυτοί οι εκ των υστέρων, ex post, έλεγχοι είναι δυνατόν να τιμωρήσουν όχι μόνο το συγκεκριμένο έργο, αλλά να τιμωρηθεί ολόκληρο το πρό-

γραμμα πλαίσιο για παρατυπίες ή ελλείψεις που υπάρχουν σε ένα μεμονωμένο έργο.

Παραδείγματος χάρη, εάν ένας δρόμος σε μία συγκεκριμένη περιοχή της χώρας παρουσιάζει προβλήματα, μπορεί να τιμωρηθεί με βαρύτατο πρόστιμο ή να ακυρωθεί η χρηματοδότηση ολόκληρου του νομαρχιακού σχεδίου οδοποιίας...

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΤΣΙΠΛΑΚΟΣ: Υπήρχε επιστολή της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας τον κ. Παπαντωνίου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ: Ναι και αυτό είναι πολύ σοβαρό.

Και βεβαίως πρέπει να ξέρουμε ότι ο πόλεμος είναι ακήρυχτος μιν, αλλά υπάρχει μεταξύ των διαφόρων χωρών που επωφελούνται, ούτως ώστε κονδύλια να αποδεσμευτούν από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης των πιο αδυνάτων και να στραφούν προς άλλους προορισμούς. Δεν θέλω να πω ότι κάποιος συνωμοτεί εναντίον μας, δεν είμαι οπαδός της συνωμοσίας, δια ευνοήτους, όμως, λόγους συμφερόντων υπάρχουν πολλοί που θα χαιρόνταν πολύ εάν δεν ανταποκρινόμασταν στις ανάγκες μας.

Ένα δεύτερο θέμα που με ανησυχεί είναι ότι πράγματι έχει προβλεφθεί για τις νέες διαχειριστικές αρχές ένα πλαίσιο κινήτρων και ορθώς. Φοβούμαι, όμως, ότι αυτό το πλαίσιο κινήτρων αφορά μόνο αυτούς που θα εμπλακούν άμεσα στις διαχειριστικές αρχές και δεν καλύπτει τους υπαλλήλους των υπολοίπων φορέων που παίζουν εξίσου σημαντικό, αν όχι καθοριστικό, ρόλο στην υλοποίηση των προγραμμάτων. Αυτό κινδυνεύει να δημιουργήσει -και έχουμε πείρα από τέτοια πράγματα στο παρελθόν- δυστυχώς, έναν πόλεμο μεταξύ υπαλλήλων.

Οι υπάλληλοι δηλαδή, που δεν έχουν κίνητρα να θεωρούν άδικο το ότι άλλοι έχοντας το ίδιο αντικείμενο ενασχόλησης έχουν κίνητρα και να προσπαθήσουν επιβραδύνοντας τις διαδικασίες να επιτύχουν το στόχο τους.

Αυτό πρέπει να προβλεφθεί, κύριε Υπουργέ, γιατί, αν δεν το προβλέψουμε, θα βρεθούμε μπροστά σε δυσκολίες, τις οποίες θα είναι πολύ δύσκολο να ξεπεράσουμε όταν θα αρχίσει η ροή του θέματος.

Θέλω ακόμα να ρωτήσω ορισμένα πράγματα, τα οποία θα μπορούσε ίσως, να λάβει υπόψη του ο κύριος Υπουργός.

Σύμφωνα με τις δεσμεύσεις, θα πρέπει τα χρονοδιαγράμματα να είναι έτοιμα στις αρχές Ιανουαρίου. Υπάρχουν όμως, ορισμένα ερωτήματα. Έχουν υπογραφεί οι κοινές υπουργικές αποφάσεις για τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα των στελεχών των διαχειριστικών αρχών; Απ' ό,τι ξέρω δεν έχουν υπογραφεί σε πολλά Υπουργεία. Άρα, δεν θα έχουμε τη δυνατότητα να έχουμε προκηρύξεις πριν περάσει ο μήνας Ιανουάριος και ίσως πριν περάσει ο μήνας Φεβρουάριος.

Επίσης, ξέρω ότι δεν έχει συσταθεί επιτροπή αξιολόγησης για την καταλληλότητα των στελεχών, η οποία είναι εντελώς απαραίτητη. Εάν βρεθούμε στο τέλος του μηνός Φεβρουαρίου χωρίς να λειτουργεί τουλάχιστον το κεντρικό σύστημα, δηλαδή οι διαχειριστικές αρχές και οι επιτροπές παρακολούθησης, χωρίς καμία έλλειψη, τότε πολύ φοβούμαι ότι θα αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση, θα επικρατήσει πανικός και θα έχουμε πολύ σοβαρά προβλήματα.

Ένα άλλο θέμα που με ανησυχεί είναι ότι διάβασα την εκτίμηση στα κείμενα του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας, ότι χρειάζονται δυόμισι χιλιάδες πτυχιούχοι πληροφορικής. Το ερώτημα είναι: Έχουμε δυόμισι χιλιάδες πτυχιούχους πληροφορικής; Η απάντηση που τείνω να δώσω είναι ότι δεν τους έχουμε.

Τι θα γίνει στην περίπτωση αυτή; Θα εισάγουμε όπως κάνουν ορισμένες χώρες, από ξένη χώρα πτυχιούχους για να συμπληρώσουν τους μηχανισμούς μας; Και πώς θα συνεννοηθούν αυτοί με τα προγράμματα -όχι κατ' ανάγκη με τους συνεργάτες τους γιατί μπορεί να γνωρίζουν αγγλικά και να μιλούν σ' αυτήν την παγκόσμια κοινή γλώσσα- τα οποία πολλές φορές δεν είναι μεταφρασμένα, γιατί όπως ξέρετε η ελληνική είναι μια από τις γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και εάν δεν επικοινωνήσεις με μηχανισμούς που απαιτούν τη μετάφραση δεν μεταφράζεις κείμενα κατ' ανάγκη επειδή εντάσσονται στις κοινοτικές διαδικασίες.

Έχω την εντύπωση ότι εκεί έχουμε παραβλέψει με ένα παραδοσιακό τρόπο προσέγγισης δηλαδή ότι υπάρχει ανεργία στην

Ελλάδα και ιδιαίτερα ανεργία τεχνικών στελεχών, αυτό το βασικό θέμα.

Κύριε Πρόεδρε, πέραν τούτου για τον Προϋπολογισμό έχουν μιλήσει πολλοί συνάδελφοι. Θεωρώ ότι είναι ένας Προϋπολογισμός ο οποίος έχει σημαντικότητα θετικά στοιχεία. Είναι ένας προϋπολογισμός που για πρώτη φορά εμφανίζει πλεόνασμα, αντιστρέφονται οι σχέσεις αμέσων και εμμέσων φόρων και μια σειρά από άλλες νοσηρές καταστάσεις που εμφανίζονται στην ελληνική οικονομία θα έλεγα από τη σύστασή της και όχι απλώς τα τελευταία χρόνια. Έχω την εντύπωση ότι είναι υπερβολικές οι δυσπιστίες και οι επιφυλάξεις της Αντιπολίτευσης.

Βεβαίως θα ψηφίσω τον Προϋπολογισμό με πολύ θετική εκτίμηση. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" για τα ογδόντα χρόνια από την ενσωμάτωση της Θράκης στην Ελλάδα, σαράντα εννέα μαθητές και δύο συνοδοί καθηγητές από το Λύκειο Λεβιδίου Αρκαδίας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ: Γενέτειρα του Παπαναστασίου, του πατέρα της δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό θα διακόψουμε τη συνεδρίαση μας για το απόγευμα στις 18.00' για να συνεχίσουμε με τους υπόλοιπους ομιλητές, τους Υπουργούς, ώστε να συμπληρωθεί και η τέταρτη μέρα, και αύριο που είναι η τελευταία, η πέμπτη συνεδρίαση να ψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Το λόγο έχει ο κ. Παπαθανασίου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, σε λίγες μέρες η Ελλάδα θα γίνει πλήρες μέλος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης. Στην ουσία ανατέλλει μια καινούρια εποχή και για τις ελληνικές επιχειρήσεις και για τους Έλληνες εργαζόμενους και για τους Έλληνες πολίτες. Είναι μια εποχή γεμάτη ευκαιρίες, αλλά και κινδύνους.

Παρά τη συμμετοχή μας στην Ευρωζώνη, είναι ξεκάθαρο πως οι επιδόσεις μας είναι πολύ κατώτερες αν τις συγκρίνουμε με αυτές των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ήταν και δυστυχώς παραμένουν κατώτερες.

Το γεγονός αυτό συνδέεται κυρίως με τη χαμηλή αποδοτικότητα τόσο της Δημόσιας Διοίκησης όσο και του εκπαιδευτικού μας συστήματος, αλλά και με την αναποτελεσματικότητα και το μονοπωλιακό χαρακτήρα αρκετών κρατικών επιχειρήσεων. Η αύξηση της ανεργίας και οι αρνητικές εξελίξεις στο ισοζύγιο πληρωμών επιβεβαιώνουν αυτές τις αδυναμίες.

Ο Προϋπολογισμός που κατέθεσε η Κυβέρνηση δεν ανταποκρίνεται στο στόχο βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας και αύξησης της απασχόλησης. Αυτό δεν το λέμε εμείς. Αυτό το λένε όλοι οι φορείς, είτε φορείς της εργοδοσίας είτε των εργαζομένων είτε των δημοσίων υπαλλήλων.

Κύριε Υπουργέ, καλά θα κάνετε να διαβάσετε λίγο τις γραπτές εισηγήσεις των φορέων που έγιναν στην ειδική σύγκληση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας και που κατέθεσε ο γενικός μας εισηγητής στη Βουλή, γιατί από εκεί προκύπτει ότι δεν είναι μία στεία αντιπολιτευτική διάθεση εκείνη η οποία χαρακτηρίζει με αυτόν τον τρόπο τον Προϋπολογισμό, αλλά είναι η κρατούσα άποψη και σε φορείς στους οποίους σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να ισχυριστεί κάποιος, ότι οι ηγεσίες τους ή η πλειοψηφία τους συντάσσεται ή συμπλέει ή διάκειται ευμενώς προς τη Νέα Δημοκρατία.

Βέβαια, ο ισχυρισμός ότι είναι ο πρώτος πλεονασματικός Προϋπολογισμός, είναι ένας ισχυρισμός ο οποίος ακούγεται ωραία, αλλά δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Νομίζω ό-

τι όσοι έχουν μιλήσει μέχρι τώρα, τουλάχιστον από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, έχουν με στοιχεία καταρρίψει αυτόν τον ισχυρισμό.

Εγώ θα ήθελα να περιοριστώ σε δύο κλάδους, στους οποίους η Ελλάδα παρουσιάζει συγκριτικά πλεονεκτήματα σε σχέση με άλλες χώρες και για τους οποίους είμαι υπεύθυνος στο κόμμα της Νέας Δημοκρατίας: τον κλάδο του τουρισμού και τον κλάδο της ναυτιλίας, χωρίς βεβαίως να μπορεί να ξεχάσει κανείς και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Σε αυτούς τους κλάδους, λοιπόν, ο κρατικός Προϋπολογισμός παρουσιάζει μία αξιολύπητη εικόνα. Ο τουρισμός αποτελεί τη μεγαλύτερη βιομηχανία που διαθέτει η χώρα. Συμβάλλει με 10% περίπου στο ΑΕΠ, με πάνω από 10% στην απασχόληση και αποτελεί το σημαντικότερο ίσως μοχλό της περιφερειακής ανάπτυξης, ιδίως μάλιστα σε προβληματικές περιοχές και σε περιοχές που υστερούν σε άλλες παραγωγικές δραστηριότητες.

Όμως, η Κυβέρνηση επενδύει ελάχιστα σε αυτόν τον τομέα, παρ' ότι η Ελλάδα προετοιμάζεται για τη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων του 2004, παρ' ότι χάρη στον τουρισμό, περιοχές που γνώρισαν σημαντική αγροτική έξοδο και δημογραφική αποψίλωση, περιοχές με παντελή έλλειψη αναπτυξιακών πόρων, σήμερα γνωρίζουν πραγματική ανάπτυξη και δημογραφική αναγέννηση. Παρ' ότι οι εκτιμήσεις φέρουν τη Μεσόγειο να αποτελεί προορισμό μειωμένου τουριστικού ενδιαφέροντος τα επόμενα χρόνια, κυρίως λόγω της τουριστικής ανάπτυξης άλλων περιοχών στην πλανήτη, πράγμα το οποίο θα σήμαινε ότι θα έπρεπε εμείς να επενδύσουμε περισσότερο, για να προβάλλουμε την περιοχή μας και τις δυνατότητες της τουριστικής προβολής της χώρας στο εξωτερικό.

Η Κυβέρνηση υποστηρίζει πως θα επενδύσει στα επόμενα χρόνια εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000 μέσω του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας του τουρισμού).

Εγώ θα ήθελα να επισημάνω δύο πράγματα:

Πρώτον, ότι το ποσοστό υλοποίησης των δεσμευθέντων πόρων για τον τουρισμό που είχε προβλεφθεί στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης αναμένεται, σύμφωνα με τις κυβερνητικές εκτιμήσεις, να διαμορφωθεί στο τέλος της περιόδου σε επίπεδα κάτω του 40%.

Η Κυβέρνηση, με λίγα λόγια, ομολογεί ότι απέτυχε όλα τα προηγούμενα χρόνια να υλοποιήσει τους στόχους που η ίδια είχε θέσει για την αναβάθμιση του τουριστικού προϊόντος.

Το ερώτημα είναι, τι έχει αλλάξει στον τρόπο δουλειάς, στην οργάνωση, στην αποτελεσματικότητα που να εγγυάται, ότι το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης θα έχει καλύτερη τύχη. Η χρονιά που τελειώνει πέρασε εις βάρος της συνολικής απορρόφησης χώρων.

Για τη νέα χρονιά τα προγράμματα είναι ακόμα υπό την έγκριση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν προβλέπεται να ανακοινωθούν έγκαιρα οι σχετικές προκηρύξεις των έργων. Σας παρακαλώ να θυμηθείτε αυτά που ανέφερε ο τελευταίος ομιλητής της πρωινής συνεδρίασης ο κ. Πάγκαλος. Ανέπτυξε εμπειριστικά μένα τα προβλήματα από την καθυστερημένη απορρόφηση των πόρων του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, αλλά και τους κινδύνους που θα προκύψουν για το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Εδώ κινδυνεύουμε, λόγω και των αλλαγών που υπάρχουν στον τρόπο απορρόφησης των κονδυλίων και λόγω των περιορισμών που υπάρχουν, ένα μεγάλο τμήμα αυτών των τόσο σημαντικών πόρων, κυρίως λόγω αδεξιότητας της Κυβέρνησης και των γραφειοκρατικών διαδικασιών, να υπάρξει καθυστέρηση και να αξιοποιηθεί από τους ανταγωνιστές μας στην τουριστική αγορά, δηλαδή τους Ισπανούς και τους Πορτογάλους.

Υπάρχει ακόμα το θέμα του ΕΟΤ ο οποίος στο Προϋπολογισμό φαίνεται ότι αντί να μειώνει το έλλειμμα του το αυξάνει. Τα δείγματα που έχουμε από τις λίγες περιπτώσεις όπου έχει υπάρξει ιδιωτική διαχείριση είναι πολύ θετικά, αλλά δυστυχώς η Κυβέρνηση προχωρά προς αυτήν την κατεύθυνση με πολύ άτολμα βήματα. Το εύλογο ερώτημα είναι, πώς μπορούμε με αυτά τα δεδομένα να ελπίζουμε ότι αυτός ο τόσο σημαντικός παράγοντας θα πάει καλύτερα την επόμενη χρονιά.

Η κατάσταση δεν είναι καλύτερη στον τομέα της ναυτιλίας. Ο Προϋπολογισμός του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας δείχνει επίσης μία αξιολύπητη εικόνα. Είναι το μισό τοις εκατό του συνολικού Προϋπολογισμού. Είναι λιγυρό, εάν αναλογιστεί κανείς το τι χρυσάμε σαν έθνος στην ναυτιλία ή τις τεράστιες ανάγκες που υπάρχουν στις λιμενικές υποδομές και σε μέσα για το Λιμενικό Σώμα, για να αποκτήσουμε σύγχρονες και ασφαλείς ακτοπλοϊκές μεταφορές και ασφαλή φύλαξη των θαλασσίων συνόρων μας.

Τα στοιχεία είναι συγκλονιστικά εάν δει κανείς, ότι την τελευταία δεκαετία οι Έλληνες εφοπλιστές διέθεσαν, σύμφωνα με το διεθνή Τύπο, για νέες ναυπηγήσεις στα ναυπηγεία όλου του κόσμου το αστρονομικό ποσό που πλησιάζει περίπου δύο ετήσιους προϋπολογισμούς της χώρας. Εάν ένα μέρος από αυτά τα τεράστια κεφάλαια καταφέρναμε να επενδύσουμε στην εθνική μας οικονομία, η Ελλάδα θα μπορούσε να βελτιώσει σημαντικά την οικονομική της θέση. Αντ' αυτού έχουμε την κυβερνητική αδράνεια και αδιαφορία που οδηγεί ένα τεράστιο αριθμό πλοίων στην υποστολή της ελληνικής σημαίας. Βλέπουμε ότι η Κυβέρνηση εξακολουθεί να διατηρεί ένα μη ανταγωνιστικό πλαίσιο για την εμπορική ναυτιλία, με συνέπεια λιγότερα πλοία με ελληνική σημαία, λιγότερους Έλληνες ναυτικούς, λιγότερες θέσεις υψηλής προστιθέμενης αξίας στη στεριά.

Νομίζω ότι ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας, ο οποίος πρόσφατα δήλωσε ότι η φορολογία ενός ελληνικού πλοίου είναι 300% μεγαλύτερη από την αντίστοιχη φορολογία που έχει ένα άλλο ευρωπαϊκό πλοίο, αντί να κάνει αυτές τις διαπιστώσεις, θα έπρεπε σε αυτήν την Αίθουσα να διαφωνήσει με τον Προϋπολογισμό, σε αυτό το σημείο, διότι η δουλειά του Υπουργού δεν είναι να κάνει απλώς διαπιστώσεις, αλλά να προχωρεί σε δραστηκές αλλαγές και λύσεις. Τα ημίμετρα δεν μπορούν να αλλάξουν την κατάσταση συρρίκνωσης.

Λίγα λόγια για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, γιατί πίσω από την ανάπτυξη του τουρισμού και της ναυτιλίας υπάρχουν χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Εδώ βλέπουμε ένα σκληρό φορολογικό ανταγωνισμό που οδηγεί όλες τις χώρες της Ευρώπης σε δραστηκές μειώσεις των φόρων. Εμείς εδώ είμαστε ευχαριστημένοι με ελάχιστες μειώσεις που οδηγούν τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις σε πρόβλημα ανταγωνιστικότητας, πράγμα που θα έχει δυσάρεστες επιπτώσεις στην ανεργία. Μην ξεχνάτε ότι οι περισσότερες θέσεις εργασίας δημιουργούνται από τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Η Ελλάδα χρειάζεται μία διαφορετική πολιτική για να βελτιωθούν όλοι οι δείκτες διαρθρωτικής πολιτικής με κατάργηση των κρατικών μονοπωλίων, με ιδιωτικοποιήσεις, με μείωση της φορολογίας των κερδών των επιχειρήσεων και των κρατικών δαπανών, με μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού, με υποβοήθηση της επιχειρηματικότητας, της έρευνας και της τεχνολογίας.

Ο Προϋπολογισμός του 2001 δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις που επιβάλλει η συμμετοχή μας στην Ευρωζώνη και γι' αυτό θα τον καταψηφίσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" για τα ογδόντα χρόνια από την ενσωμάτωση της Θράκης στην Ελλάδα, σαράντα τρεις μαθητές και τέσσερις συνοδοί καθηγητές από το 4ο Γυμνάσιο Ζωγράφου Αθήνας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο κ. Βρέντζος.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΡΕΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2001 είναι το αποκορύφωμα ενός οικονομικού σχεδίου και μιας συνεπούς οικονομικής πολιτικής των τελευταίων επτά χρόνων των Κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και με την ενεργό και ουσιαστική στήριξη του ελληνικού λαού για την επίτευξη των όρων της ισότιμης συμμετοχής της χώρας μας στην ΟΝΕ.

Ο εθνικός στόχος της ένταξης της χώρας μας στη Ζώνη του ευρώ και η ισότιμη συμμετοχή μας σε ένα σταθερό σύστημα οι-

οικονομικής συνεργασίας των πλέον αναπτυγμένων οικονομικά χωρών της Ευρώπης και του κόσμου, διαμορφώνουν για τη χώρα μας ευνοϊκές συνθήκες ταχύτερης οικονομικής ανάπτυξης και ορατής στα επόμενα χρόνια πραγματικής σύγκλισης.

Ο Προϋπολογισμός του 2001, εκτός του ότι σημειολογικά είναι ο πρώτος του νέου αιώνα, είναι στην πραγματικότητα και Προϋπολογισμός που μας εισάγει σε μια νέα εποχή, που τα επόμενα χρόνια θα μας αναβαθμίσει ποσοτικά και ποιοτικά και σηματοδοτεί το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα διαμορφωθούν και οι επόμενοι προϋπολογισμοί.

Ο Προϋπολογισμός αυτός μπορεί να χαρακτηριστεί ιστορικός, γιατί ύστερα από πολλές δεκαετίες προβλέπει πλεόνασμα διακοσίων δέκα δισεκατομμυρίων δραχμών, γεγονός που αποτελεί την αρχή πλεονασματικών προϋπολογισμών τα επόμενα χρόνια, όπως προαναφέρθηκε, με αποτέλεσμα την ταχεία αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους, τη διατήρηση και αύξηση των υψηλών ρυθμών ανάπτυξης της οικονομίας άνω του 5%, τη μείωση της ανεργίας, την αύξηση της απασχόλησης, την απελευθέρωση και αύξηση πόρων για την ενίσχυση και επέκταση της κοινωνικής πολιτικής, υγείας, παιδείας, πολιτισμός.

Για την εκπλήρωση των στόχων της κυβερνητικής πολιτικής τα επόμενα χρόνια, βασικό ρόλο έχουν οι πόροι των διαρθρωτικών ταμείων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, οι οποίοι για τη χώρα μας προσεγγίζουν τα δεκαεπτά τρισεκατομμύρια δραχμές για τα επόμενα έξι χρόνια.

Θα αναφερθώ σύντομα σε ορισμένους τομείς του νέου Προϋπολογισμού που θεωρώ από τους σημαντικότερους.

Τα κονδύλια, κύριοι συνάδελφοι, που διατίθενται άμεσα ή έμμεσα για την ανάπτυξη της οικονομίας, είναι σημαντικά αυξημένα. Συγκεκριμένα, το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων για το 2001 προβλέπει δαπάνες 2.780 δισεκατομμύρια, αύξηση διακόσια εξήντα δισεκατομμύρια έναντι του 2000, ποσοστό αύξησης 10,3%.

Εγώ θα επισημάνω στην Κυβέρνηση να δώσει ιδιαίτερη προσοχή στην κατανομή των πόρων για την περιφερειακή ανάπτυξη και να αξιοποιήσει τα πλεονεκτήματα κάθε περιοχής.

Είναι γνωστό, ότι το ποσοστό συμμετοχής της Κρήτης στο Α.Ε.Π. είναι από τα μεγαλύτερα των περιφερειών της χώρας και ειδικότερα αυτό του Νομού Ηρακλείου. Υπάρχουν όμως ακόμα πολλά περιθώρια αύξησης αυτού του ποσοστού, εάν αυξηθούν ανάλογα οι διαθέσιμοι πόροι για την περιφερειακή ανάπτυξη της Κρήτης με ιδιαίτερο βάρος στο Νομό Ηρακλείου, για να αξιοποιηθούν ακόμα περισσότερο το φυσικό περιβάλλον, οι κλιματολογικές συνθήκες, οι ικανότητες και η εργατικότητα των ανθρώπων.

Με τα υψηλά ποσοστά ανάπτυξης της οικονομίας, με το νόμο που ψηφίσαμε πρόσφατα στη Βουλή για την απασχόληση, με τα συνεχιζόμενα προγράμματα επαγγελματικής κατάρτισης και εκπαίδευσης θα αυξηθούν οι θέσεις απασχόλησης και θα αρχίσει σταδιακά να μειώνεται η ανεργία, όπως έγινε με ανάλογα προβλήματα σε άλλες χώρες της Ενωμένης Ευρώπης, Ισπανία, Πορτογαλία. Η αύξηση των δαπανών για την εκπαίδευση κατά εκατόν είκοσι εννέα δισεκατομμύρια (129.000.000.000) δραχμές, ποσοστό 8,8% έναντι του προηγούμενου έτους δείχνει το ενδιαφέρον και τη φροντίδα της Κυβέρνησης για τον σημαντικό αυτόν τομέα.

Κατά 8,5% αυξάνονται οι δαπάνες του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκτός της συμβολής στην αύξηση και τον έλεγχο της απασχόλησης, με την προγραμματιζόμενη αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος θα πρέπει να επιλυθεί το πρόβλημα της χρηματοδότησης των ταμείων και της εξασφάλισης της δημοσιονομικής ισορροπίας.

Αυξημένες είναι και οι δαπάνες του τομέα υγείας του Προϋπολογισμού κατά 8,3%, που αυξάνονται έναντι του προηγούμενου έτους κατά εκατόν είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (125.000.000.000) δραχμές. Έτσι εξασφαλίζονται οι αναγκαίοι πόροι για την προγραμματιζόμενη αναμόρφωση του Ε.Σ.Υ. Δεν πρέπει να διαφεύγει της προσοχής μας ότι για πρώτη φορά ο Τακτικός Προϋπολογισμός είναι ισοσκελισμένος και ότι ο Προϋπολογισμός της γενικής κυβέρνησης αφήνει, ύστερα από δεκαετίες, πλεόνασμα διακόσια δέκα δισεκατομμυρίων (210.000.000.000)

δραχμών, χωρίς σε καμία περίπτωση να μειώνει τις δαπάνες. Αντίθετα στους τομείς της ανάπτυξης και της κοινωνικής πολιτικής αυξάνει τις δαπάνες πολύ πιο πάνω από το μέσο όρο σε ποσοστό περί το 8,5%.

Προβλέπει ακόμα αυξήσεις σε μισθούς και σε συντάξεις που ξεπερνούν τον πληθωρισμό. Συνολική αύξηση δημοσίων υπαλλήλων 3,5% και συνταξιούχων του δημοσίου κατά 5,5%. Επίσης, προβλέπει αύξηση των κατώτατων ορίων των συντάξεων του Ι.Κ.Α., του Ο.Γ.Α. και άλλων ταμείων, σύμφωνα με τις προεκλογικές δεσμεύσεις του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης.

Κύριοι συνάδελφοι, για να επιτευχθούν οι στόχοι του Προϋπολογισμού για την ολοκλήρωση της οικονομικής εξυγίανσης και ανάπτυξης, την αύξηση της απασχόλησης και κοινωνικής συνοχής και της πραγματικής σύγκλισης με τις άλλες χώρες της Ενωμένης Ευρώπης, υπερψηφίζοντας τον Προϋπολογισμό εξασφαλίζουμε την πορεία της χώρας και του ελληνικού λαού για ένα καλύτερο αύριο. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Λιάσκος έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός είναι ένα πολυμορφικό εργαλείο στρατηγικής, που πραγματικά αξίζει τον κόπο να τον χρησιμοποιεί κανείς, προκειμένου να κάνει αναπτυξιακή πολιτική.

Θα ήθελα να πω εδώ ότι ιδιαίτερα για τον κυβερνητικό σχηματισμό δεν είναι νούμερα ατάκτως ερριμμένα σε βιβλία, αλλά εκφράζει μια φιλοσοφία. Και βέβαια, πέρα και πάνω από τα λεγόμενα στην Αίθουσα αυτή, με τους υπέρμετρους κομπασμούς των Υπουργών της Κυβέρνησης, αλλά αν θέλετε και τους μύδρους της Αντιπολίτευσης, υπάρχει αντικειμενική πραγματικότητα, που δεν την κατασκευάζουμε εμείς εδώ κατά τη βούλησή μας, αλλά μας την παρουσιάζει γυμνή η ελληνική κοινωνία. Αυτήν την πραγματικότητα δεν μπορεί να την αμφισβητήσει κανείς μας όσο και αν προσπαθήσει.

Θα τολμήσω να πω ότι όσο πιο μεγάλη είναι η προσπάθεια του εξωραϊσμού και της ωραιοποίησης της πραγματικότητας από πλευράς της Κυβέρνησης, τόσο μεγαλύτερη γίνεται η αναξιοπιστία της και ο διασुरμός της.

Ποια είναι λοιπόν η πραγματικότητα της ελληνικής κοινωνίας; Ποια είναι η θέση της για τον Προϋπολογισμό που συζητάμε; Όλοι ανεξαιρέτως οι κοινωνικοί εταίροι, οι εκφραστές δηλαδή της ελληνικής κοινωνίας, τον απορρίπτουν. Η ΓΣΕΕ, η ΑΔΕΔΥ, η ΓΕΣΕΒΕ, ο ΣΕΒ, η ΕΣΕ, η Κεντρική Ένωση Επιμελητηρίων, η ΠΑΣΕΓΕΣ θεωρούν τον Προϋπολογισμό σας αντιαναπτυξιακό, αντεργατικό και αντικοινωνικό, κύριοι Υπουργοί, όχι η Νέα Δημοκρατία. Η ελληνική κοινωνία είναι εκείνη που δεν μπορεί να δει την "προοπτική" σας με την ανασφάλεια που αισθάνεται στη ζωφερή κατάσταση που την καταδικάσατε να διαβιώνει και όχι η Νέα Δημοκρατία.

Η αλήθεια είναι ότι είστε αγκιλωμένοι εδώ και χρόνια σε μια ξεπερασμένη και αντιαναπτυξιακή οικονομική πολιτική, που στηρίζεται στον απέραντο και αδηφάγο δημόσιο τομέα, ο οποίος συντηρεί τον κομματικό σας στρατό, που για να διατηρηθεί και να εξυπηρετεί τις πολιτικές σας σκοπιμότητες, έχει αυξημένες δαπάνες και σεις ουσιαστικά αυξάνετε συνεχώς τους φόρους.

Το μοντέλο του κράτους που δημιουργήσατε είναι υπερπαρεμβατικό, διεφθαρμένο ως το κόκκαλο και απίστευτα γραφειοκρατικό. Αυτό το κράτος που φτιάξατε είναι υπεύθυνο για τη σημερινή κατάσταση ανταγωνιστικότητας στην ελληνική οικονομία.

Συμπερασματικά δύο είναι τα σκέλη που δείχνουν την ανικανότητα της Κυβέρνησης στη χάραξη αποτελεσματικής οικονομικής πολιτικής.

Το πρώτο, η μείωση των ελλειμμάτων μέσω της αύξησης των φόρων, αντί της μείωσης των δαπανών.

Το δεύτερο, η έλλειψη των αναγκαίων διαρθρωτικών αλλαγών.

Στο πρώτο σκέλος, οι φοροελαφρύνσεις που εξαγγέλλονται, με βάση το νέο Προϋπολογισμό, είναι ψεύτικες, αφού η μέση ελληνική οικογένεια θα πληρώσει φόρους τον επόμενο χρόνο

αυξημένους κατά διακόσιες πενήντα χιλιάδες περίπου το χρόνο.

Στο δεύτερο σκέλος, στις διαρθρωτικές αλλαγές, η καθυστέρηση, η αναβλητικότητα στον τομέα των αποκρατικοποιήσεων καταδεικνύουν σαφέστατα, ότι αναγκαίες παρεμβάσεις έρχονται σε σύγκρουση με το κομματικό κράτος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τις χιλιάδες των βολεμένων κρατικοδίαιτων οπαδών του.

Τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής σας είναι η Δημόσια Διοίκηση αφ' ενός, να καταβροχθίζει τρισεκατομμύρια, χωρίς να υπάρχει βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών προς τον πολίτη, και αφ' ετέρου, η προοπτική των δημοσίων επιχειρήσεων σε ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον, όπως διαμορφώνεται σήμερα, να είναι ο σίγουρος θάνατός τους. Μόνο που μέχρι να τις φθάσετε στο μοιραίο τέλος, θα έχετε τελειώσει και τον ελληνικό λαό, που τον αναγκάζετε να καλύπτει τα ελλείμματα αυτά ύψους εκατοντάδων δισεκατομμυρίων δραχμών, είτε μέσω των δαπανών του Προϋπολογισμού είτε μέσω των περιφημων μετοχοποιήσεων, όπου χάνονται και χάθηκαν, όπως ξέρετε, τα χρήματα των μικροεπενδυτών στο χρηματιστήριο.

Η Κυβέρνηση και ο Υπουργός διατυμπανίζουν σε όλους τους τόνους και καυχώνται ότι ο Προϋπολογισμός για πρώτη φορά είναι πλεονασματικός. Είναι γεγονός βέβαια ότι οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προέβαιναν ανέκαθεν στη λεξιπλαστική και αριθμοπλαστική απεικόνιση των πραγμάτων.

Η σύγκλιση άλλωστε της χώρας μας, σύμφωνα με τους όρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, προκειμένου να ενταχθούμε στην ΟΝΕ, όπως ήδη ομολογείται έστω και με μισόλογα από κυβερνητικούς παράγοντες, έγινε με ονομαστικούς και όχι πραγματικούς δείκτες. Αν υπήρχε βραβείο δημιουργικής λογιστικής, σίγουρα θα το έπαιρνε η Κυβέρνηση. Είναι καιρός, όμως, να προσγειωθεί η Κυβέρνηση στην πραγματικότητα, να σταματήσει να σερβίρει ωραιопоιημένες καταστάσεις στον ελληνικό λαό και να κρύβεται πίσω από το δάκτυλό της.

Στον Προϋπολογισμό που κατατέθηκε στη Βουλή υπάρχει ουσιαστική διάσταση μεταξύ πραγματικότητας και στόχων. Κατ' αρχήν, η Κυβέρνηση προσπαθεί, όπως είπαμε, να παρουσιάσει τον Προϋπολογισμό πλεονασματικό, ενώ είναι πλασματικός. Αποδείχτηκε προηγουμένως. Υπερεκτιμά το πλεόνασμα των ασφαλιστικών ταμείων, αποκρύπτει τις επιδοτήσεις προς τις ζημιογόνες ΔΕΚΟ και βέβαια όχι πλεόνασμα 0,48% δεν φαίνεται, αλλά το έλλειμμα εγγίζει το 3%.

Ο ετήσιος ρυθμός ανάπτυξης του ΑΕΠ, όπως προβλέπεται, δεν απηχεί την πραγματικότητα, διότι το 5% που προβλέπει ο Προϋπολογισμός από τον ΟΟΣΑ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο διαψεύδεται σε πολύ χαμηλότερο ποσοστό, περίπου 3,9%.

Ο πληθωρισμός, που υπολογίζεται ότι θα κυμανθεί στο επίπεδο του 2,5%, εγγίζει, σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ, αλλά και το Διοικητή της Τραπεζής της Ελλάδος, το 3%, ίσως και 4%.

Η αύξηση της απασχόλησης και η μείωση της ανεργίας μοιάζει με αστείο. Οι συγκρίσεις και τα νούμερα ειπώθηκαν από πάρα πολλούς προλαλήσαντες.

Η Κυβέρνηση, όπως είπαμε, δεν κατάφερε να προχωρήσει στις διαρθρωτικές αλλαγές. Ακολούθησε τη μέθοδο της μετοχοποίησης για να έχει τον κομματικό έλεγχο και να εξυπηρετεί τους κάθε λογής διαπλεκόμενους προμηθευτές των δημοσίων επιχειρήσεων και να δημιουργεί και τα άθλια παιχνίδια του χρηματιστηρίου.

Στην υλοποίηση του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης υφίσταται πρόβλημα, σύμφωνα με την επιστολή του επιτρόπου κ. Μπαρνιέ προς τον Πρωθυπουργό και εντοπίζεται στις ανεξάρτητες διαχειριστικές αρχές. Το είπε το πρώι και ο κ. Πάγκαλος, μιλώντας γι' αυτό το θέμα.

Εδώ θα ήθελα να κάνω μια παρένθεση, επειδή κατάγομαι από την Εύβοια, για να πω ότι και ο Πρωθυπουργός -και ο κ. Κεδίκογλου το είπε το πρωί- ο οποίος έρχεται κάθε φορά σε κάθε προεκλογικό αγώνα και δεσμεύεται στο Στρογγυλό, στην παραλία της Χαλκίδας, λέγοντας "ήρθα για να δεσμευτώ απέναντί σας", ότι θα πρέπει επιτέλους να δεσμευτεί για τα προβλήματα της Εύβοιας στην κοινωνική πολιτική, όπως ειπώθηκε, στην υγεία και στην παιδεία, ακόμα και για τις πολύτεκνες οικογένειες,

για τις οποίες μίλησε ο κ. Παπαθεμελής.

Αυτό που θέλω να πω είναι ότι επιτέλους θα πρέπει να αντιληφθεί το ΠΑΣΟΚ ότι με τερτίπια και αριθμομαγικά κατασκευάσματα δεν γίνονται οι προϋπολογισμοί. Εσείς εξακολουθείτε να κομπάζετε για προοπτική και να βλέπετε οράματα. Ταλανίζετε χρόνια με τα οράματά σας τον ελληνικό λαό. Επιτέλους θα πρέπει να προσγειωθείτε στην πραγματικότητα και βέβαια αυτόν τον αντανάπτυξιακό προϋπολογισμό δεν τον ψηφίζουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας) : Ο κ. Θεοδώρου έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ : Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνηθίζεται στις συζητήσεις για τον προϋπολογισμό να παρατίθενται από τους ομιλητές αριθμοί και ποσοστά, από τα οποία ελάχιστα μένουν στην μνήμη των ακροατών. Εγώ λοιπόν, δεν θα παραθέσω αριθμούς και ποσοστά, αλλά μόνο κάποιες σκέψεις μου και διαπιστώσεις από τη μελέτη του Προϋπολογισμού του 2001.

Είναι ο πρώτος Προϋπολογισμός που συντάσσεται με την Ελλάδα ως πλήρες και ισότιμο μέλος της ΟΝΕ. Είναι ακόμα ο πρώτος πλεονασματικός Προϋπολογισμός και για το λόγο αυτό είναι πράγματι ιστορικός. Και αν λάβουμε υπόψη τα αποτελέσματα χρήσης του 2000, όπου οι στόχοι όχι μόνο επιτεύχθηκαν αλλά και ξεπεράστηκαν, τότε ο Προϋπολογισμός του 2001 είναι και ελπιδοφόρος.

Από τη μελέτη του προκύπτει ότι κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση και η κατεύθυνση αυτή είναι η ανάπτυξη μέσα από κοινωνική ευαισθησία. Το κράτος αρχίζει να δείχνει το κοινωνικό του πρόσωπο και βέβαια καθήκον όλων μας είναι να πιέζουμε συνεχώς, ώστε το πρόσωπο αυτό να φαίνεται όλο και περισσότερο. Και αυτό θα γίνει όχι με παροχές και επιδόματα, αλλά με θεσμικές αλλαγές που θα δημιουργήσουν συνθήκες ανάπτυξης με μείωση της ανεργίας και βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων και των συνταξιούχων. Θεσμικές αλλαγές που θα δημιουργήσουν νέες ευκαιρίες για τους νέους και θα εξασφαλίσουν την αξιοπρεπή διαβίωση των ευαίσθητων ομάδων του πληθυσμού όπως οι πολύτεκνοι, τα άτομα με ειδικές ανάγκες και η τρίτη ηλικία.

Τα νέα μέτρα που θεσπίζονται με τον Προϋπολογισμό, καθώς και εκείνα που βελτιώνουν τα υφιστάμενα, κινούνται προς αυτήν την κατεύθυνση. Θα αναφέρω μερικά από αυτά για να τεκμηριώσω αυτήν την άποψή μου.

Είναι οι μειώσεις συντελεστών φορολόγησης και οι αυξήσεις των φοροαπαλλαγών, οι ενισχύσεις στα αδύνατα οικονομικά άτομα, η αύξηση των αγροτικών συντάξεων, το επίδομα θέρμανσης, το δεκαχίλιάρο στους χαμηλόμισθους, το ΕΚΑΣ και άλλα.

Η μείωση της φοροδιαφυγής μέσα από τους ελέγχους και τη μηχανογράφηση και η περαιτέρω αποκλιμάκωση τους πληθωρισμού, γίνονται με τον Προϋπολογισμό εργαλεία στα χέρια της Κυβέρνησης που είμαι βέβαιος, ότι θα τα χρησιμοποιήσει σωστά, όπως το έκανε και στην προηγούμενη χρήση, παρά τις δυσμενείς συνθήκες που δημιούργησαν εξωγενείς παράγοντες, όπως η άνοδος της τιμής των καυσίμων και του δολαρίου.

Και αν δεν είχαν προκύψει αυτοί οι παράγοντες σίγουρα η κατάσταση θα ήταν ακόμα καλύτερη. Εγώ ελπίζω και εύχομαι ο Προϋπολογισμός του 2001 να εκτελεστεί ομαλά και χωρίς εσωτερικούς ή εξωτερικούς παράγοντες που θα επηρεάσουν δυσμενώς τα αποτελέσματά του.

Η περιφέρεια της χώρας μας αναζητά τους αναπτυξιακούς δρόμους, τις πολιτικές και τα μέτρα που θα φέρουν την οικονομική και κοινωνική σύγκλιση σε σχέση με τα μεγάλα κοινωνικά κέντρα. Διεκδικούμε η ευημερία της πόλης να μεταφερθεί και στην ύπαιθρο, οι ίσες ευκαιρίες να ισχύουν και στην περιφέρεια. Εξάλλου μόνο έτσι θα καταφέρουμε την πραγματική σύγκλιση, όχι μόνο της οικονομίας μας, με εκείνες των άλλων εταίρων μας, αλλά σε εσωτερική βάση των οικονομιών και της ανάπτυξης των διάφορων περιφερειών της χώρας μας μεταξύ τους.

Τέλος, θέλω να πω λίγα λόγια και για το νομό μου την Εύβοια και τη Σκύρο. Είμαι σε θέση να γνωρίζω ότι γίνεται μία σοβαρή

προσπάθεια να καλυφθούν τα κενά που υπήρχαν για πολλά χρόνια στον τομέα της ανάπτυξης. Οι ελλείψεις στις βασικές υποδομές, δρόμοι, νοσοκομεία, λιμάνια, βιολογικοί καθαρισμοί, υδρεύσεις και άλλα που είναι απαραίτητα για την ανάπτυξη με το σχεδιασμό που γίνεται θα αρχίσουν σταδιακά να μειώνονται.

Για να γίνει, όμως, αυτό είναι ανάγκη να επιταχυνθούν οι ρυθμοί σε ένα νομό με μεγάλη ανεργία. Με δεδομένο ότι το 80% των κοινοτικών πόρων της ερχόμενης δεκαετίας θα κατευθυνθούν στην περιφέρεια, πρέπει η Κυβέρνηση να κατευθύνει όσο το δυνατόν μεγαλύτερο κομμάτι στην Εύβοια και στη Σκύρο. Γιατί η Εύβοια γειτονικός νομός με την Αττική δεν μπορεί να υστερεί σε υποδομή από άλλους νομούς της χώρας, γιατί πρέπει επιτέλους να αξιοποιηθούν οι φυσικές της καλλονές, η ιστορία και τα μνημεία της, τα έθιμα των κατοίκων της. Πρέπει αυτά να αναδειχθούν και να τα εκμεταλλευθούμε και μάλιστα εν όψει της Ολυμπιάδας του 2004 πρέπει να εκμεταλλευθούμε την ξενοδοχειακή της υποδομή με δεδομένη τη μικρή απόσταση από το κέντρο.

Η Εύβοια δικαιούται μεγαλύτερης προσοχής. Εμείς οι εκλεγμένοι εκπρόσωποί της στο ελληνικό Κοινοβούλιο γι' αυτό αγωνιζόμαστε και ζητάμε την κατανόηση και συνδρομή της Κυβέρνησης.

Με την ελπίδα αυτή είναι λογικό ότι θα υπερψηφίσω τον Προϋπολογισμό του 2001 για τους λόγους που προανέφερα. Και θα ήθελα τελειώνοντας να πω στον προηγούμενο ομιλητή, ότι οι δεσμεύσεις του Πρωθυπουργού στην Εύβοια που έγιναν προεκλογικά να είναι σίγουρος ότι θα υλοποιηθούν, γιατί υπάρχουν και τα χρήματα και η πολιτική βούληση για να τα πράξουν! Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα δυτικά θεωρεία αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας "ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ" για τα ογδόντα χρόνια από την ενσωμάτωση της Θράκης στην Ελλάδα πενήντα τρεις μαθητές και τρεις συνοδοί από το 4ο Γυμνάσιο Ζωγράφου Αθήνας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Ο κ. Παυλίδης έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, το λάθος που κάνετε εσείς οι κυβερνητικοί είναι ότι ταυτίζετε τη γενική κατάσταση με τα επιμέρους φαινόμενα. Δεν είναι Δωδεκάνησα μόνο η Ρόδος, που και εκείνη έχει εξαιτίας σας μύρια προβλήματα, κύριε πρώην Υπουργέ Μεταφορών.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ: Μόνο πλεονεκτήματα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Θέλω, κύριοι συνάδελφοι, να αρχίσω τη σύντομη επί του Προϋπολογισμού έκφραση απόψεώς μου με την παρατήρηση που έκανε ο μόλις κατελθών εκ του Βήματος αγαπητός συνάδελφος από την Εύβοια, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

Είπατε κύριε συνάδελφε, ότι "ψηφίζω αυτόν τον Προϋπολογισμό με την ελπίδα" κλπ. "Ελπίδα", ώστε η Κυβέρνηση, την οποία στηρίζετε με την ψήφο σας, να σας ακούσει και επιτέλους να εκδηλώσει το ενδιαφέρον της για την Εύβοια.

Παράλληλα θέλατε να πείτε στον έτερο συνάδελφό σας εξ Ευβοίας, Βουλευτή όμως μη ΠΑΣΟΚ, να είναι βέβαιος πως "ό,τι υπόσχεται ο κ. Σημίτης, το πράττει". Σε λίγο θα σας αποδείξω εγώ πως ο κ. Σημίτης τηρεί τους προεκλογικούς προπάντων λόγους του, για να καταλάβει ο συνάδελφός σας ποια αξία έχει η διαβεβαίωσή σας.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι περίπου ο 20ός Προϋπολογισμός στη συζήτηση του οποίου μετέχω. Έχω καταλήξει σε ορισμένα συμπεράσματα τόσο επί της διαδικασίας, όσο και επί της ουσίας αυτής της συζήτησεως.

Για τη διαδικασία, συμφωνώ απόλυτα με την πρόταση που κατά καιρούς ακούγεται, ακούσθηκε και φέτος από τον εισηγητή μας τον κ. Κασσίμη, ότι "τι είναι αυτό το πράγμα που κάνουμε εδώ μέσα". Συζητούμε, ή μάλλον ομιλούμε, απλώς για να ακούει ο ένας Βουλευτής τον άλλο και όχι η Κυβέρνηση. Διότι αν η Κυβέρνηση ήκουε και αν η διαδικασία το επέτρεπε, κάτι θα

άλλαζε απ' αυτά που ο Προϋπολογισμός έχει προδιαγράψει.

Καμία μεταβολή δεν είναι δυνατόν να γίνει και έτσι μαζεύεται Ισολογισμός, Απολογισμός, Προϋπολογισμός του επομένου έτους σε πέντε ημέρες, λέμε τον πόνο μας και τελειώνει η παράσταση. Συμφωνώ με την άποψη της κεχωρισμένης συζήτησεως, κύριε Υφυπουργέ επί των Οικονομικών, που σας συμπαριστάμεθα, γιατί είσθε ο μόνος που υφίσταται το βάρος της Κυβερνήσεως. Με μελαγχολεί το γεγονός ότι απουσιάζει η Κυβέρνηση!

Κύριε Υφυπουργέ των Οικονομικών, θα ήταν σκόπιμο να συζητούσαμε και κάτι άλλο -πέραν δηλαδή της απόψεως κεχωρισμένως Ισολογισμός, Προϋπολογισμός και Απολογισμός επί της χρήσεως του προηγούμενου έτους- και την Έκθεση, δηλαδή, του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί των δαπανών, δηλαδή πως ξοδεύει η Κυβέρνηση το χρήμα του ελληνικού λαού.

Και να περάσει η ιδέα να καθορισθεί το όργανο, βεβαίως κοινοβουλευτικό, το οποίο να συζητεί κατά τη συγκεκριμένη περίπτωση του έτους, ώστε να μην περιοριζόμαστε σε εκείνη την ωραία τελετή που εμφανίζεται ο πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, παραδίδει την έκθεσή του, βγαίνουν οι φωτογραφίες, το δέχεται η τηλεόραση και τελειώνει. Ούτε γάτα ούτε ζημιά. Το πως ξοδεύτηκε το δημόσιο χρήμα, κανείς δεν το σχολιάζει.

Μετά από αυτές τις παρατηρήσεις, θα περάσω και εγώ πλέον ως νησιώτης Βουλευτής κατ' αρχήν και μετέπειτα ως ανήκων στην Αξιωματική Αντιπολίτευση στην έκφραση ορισμένων απόψεων γενικότερα επί του Προϋπολογισμού.

Προϋπολογισμός του 2001! Διαγράφει πολιτικές; ορισμένοι λένουν ναι, ορισμένοι λένουν όχι. Πάντως όλοι θα συμφωνήσουμε ότι δεν διαγράφει καμία πολιτική, που να έχει σχέση με τη νησιωτική Ελλάδα. Και δεν αναδύεται η παραδοχή που είναι επιβεβλημένο πια να γίνει, ότι είκοσι πέντε χρόνια μετά τη Μεταπολίτευση η χώρα μας είναι διαιρεμένη σε δύο κομμάτια, στην ηπειρωτική Ελλάδα και στη νησιωτική Ελλάδα, κύριοι συνάδελφοι.

Κανένα από τα στοιχεία του Προϋπολογισμού δεν κάνει ειδική μνεία αυτού του γεγονότος, γιατί αυτό το γεγονός, αν γινόταν συνείδηση στην Κυβέρνηση, θα έπρεπε να την είχε οδηγήσει να συντάξει προϋπολογισμό που να κάνει ειδική πρόβλεψη για τις δαπάνες που πρέπει να γίνουν, ώστε στη Νησιωτική Ελλάδα απ' ενός μεν να συγκρατηθούν οι πληθυσμοί και απ' ετέρου να βελτιωθεί το επίπεδο ζωής τους.

Κύριοι συνάδελφοι, ούτε το ένα γίνεται ούτε το άλλο. Αντίθετα, δειά και άτεχνα κατά τη διάρκεια του έτους που διέρρευσε -και φαίνεται ότι το ίδιο πρόκειται να γίνει και κατά το επόμενο έτος εξ όσων λέει η Κυβέρνηση, από εκεί το συμπεραίνω- έγιναν μερικές παρεμβάσεις, κύριε Υφυπουργέ, και μάλιστα από το Υπουργείο σας, για ασήμαντες φορολογικές ελαφρύνσεις, απλώς και μόνο για να πείτε ότι στα νησιά ριζάτε ένα βλέμμα. Προ ολίγων ημερών σας έκανα την πρόταση.

Το περίφημο αφορολόγητο, που καλύπτει νησιά τριών χιλιάδων εκατό κατοίκων -ασήμαντο αφορολόγητο- να το προσφέρει το κράτος μας σε νησιά που να έχουν μέχρι έξι χιλιάδες κατοίκους και τα οποία είναι δεκαοκτώ στο Αιγαίο. Δεκαοκτώ! Και από τα οποία αλίμονο αν η Κυβέρνησή σας περιμένει απ' αυτά να εισπράξει φορολογικά έσοδα. Θα συμβάλει όμως, ώστε κάποιοι εκ των Ελλήνων, τα Ελληνόπουλα, να έχουν κάποιο ασήμαντο κίνητρο να παραμείνουν εκεί.

Κύριοι συνάδελφοι, θεσμικά μέτρα δεν λαμβάνονται. Μέτρα ουσίας, ώστε να βελτιωθούν οι υποδομές, δεν έχουν ακουστεί. Αντίθετα εσείς, κύριε συνάδελφε από την Εύβοια, μάλλον δεν γνωρίζετε ότι ο κ. Σημίτης παραμονές των εκλογών ήρθε στα Δωδεκάνησα -στη Ρόδο, κύριε Μαντέλη, που μνημονεύσατε- και υπεσχέθη, και μάλιστα από ένα σημμένο σόου, μια τηλεδιάσκεψη, ότι το λιμάνι της Κάσου όσο χρήμα και αν χρειάζεται για να γίνει -είναι ένα λιμάνι, κύριε Υπουργέ, ένα λιμανάκι, που κτίστηκε δεκαπέντε χρόνια από την Κυβέρνησή σας- όσο χρήμα κι αν χρειάζεται να γίνει, θα το δώσει ο κρατικός Προϋπολογισμός.

Ξέρετε τι έγινε, κύριοι συνάδελφοι; Υπεχρεώθη το Λιμενικό Ταμείο Δωδεκανήσου να βάλει ρεφενέ. Διακόσια πενήντα εκατομμύρια έβαλαν οι Δωδεκανήσιοι, λες και δεν είχαν πού να τα ξοδέψουν στα δεκαοκτώ κατοικημένα νησιά της Δωδεκανήσου, για να συμπληρώσει τα υπόλοιπα, κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Σημί-

της δια του κρατικού Προϋπολογισμού και να τελειώσει ένα λιμάνι σε ένα ακραίο νησάκι που κτίζεται....

ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Τα τέσσερα χρόνια που ήσασταν εσείς τι κάνατε;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: ...δεκαπέντε χρόνια με Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ: Τα τέσσερα δικά σας τα βγάξετε;

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Δεν έκαναν λιμάνια τότε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, υπεχρεώθη η Νομαρχία Δωδεκανήσου....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Παυλίδη, με τις αναφορές σας σε πρόσωπα προκαλείτε διακοπές.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Υπεχρεώθη η Νομαρχία Δωδεκανήσου να δαπανήσει από τους πόρους των δωδεκανησιακών δημοσίων κτημάτων επτακόσια εκατομμύρια για να κάνει σχολικές αίθουσες, γιατί ο κρατικός προϋπολογισμός δεν προέβλεψε κάλυψη τέτοιων αναγκών. Αυτή είναι η στοργή προς τη νησιωτική Ελλάδα και αναφέρομαι στο κομμάτι που γνωρίζω ιδιαίτερω.

Μα, το ίδιο συμβαίνει και παραπέρα στις Κυκλάδες και στα νησιά προπάντων του Ανατολικού Αιγαίου. Ο λόγος; Δεν υπάρχει "Ολοκληρωμένη νησιωτική πολιτική".

Να μιλήσουμε για τις θαλάσσιες μεταφορές; Τι προβλέπει ο Προϋπολογισμός σας, κύριε Υπουργέ, για τις λεγόμενες "άγονες γραμμές" που πάλι, θριαμβευτικά, θέλει να επαναφέρει στην επιφάνεια η Κυβέρνησή σας; Να ξαναθυμηθούμε δηλαδή -ακούτε στόχος κυβερνήσεως- τη φράση "άγονος γραμμή" με επιδοτήση! Αυτή είναι η τακτική σας.

Και να πάμε παραπέρα; Έχετε ένα Υπουργείο Αιγαίου με προϋπολογισμό ξέρετε πόσο; Ασήμαντο! Ούτε πενήντα εκατομμύρια στην ουσία, αν εξαιρέσετε μισθοδοσίες και άλλα παρόμοια. Ούτε πενήντα εκατομμύρια! Ή θα το καταργήσετε ή θα το κάμετε Υπουργείο στο οποίο να μπορεί να προστρέξει ο κάθε νησιώτης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, προχθές έγινε στη Σύρο η συνάντηση των μελών του περιφερειακού συμβουλίου και εκεί ανεδύθησαν τα εξής εντυπωσιακά, με τα οποία κύριε Πρόεδρε και καταλήγω. Είναι δύο πίνακες τους οποίους καταθέτω στα Πρακτικά. Ο μεν ένας αναφέρεται εις την νήσον Ρόδο και ο δεύτερος εις την νήσο Κω και αναφέρεται εις την εισαγωγή γεωργικών και κτηνοτροφικών προϊόντων. Εισαγωγή! Σε δύο νησιά ευλογημένα από το Θεό που οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ δεν έστερξαν να βοηθήσουν στο να αναπτυχθεί το αυτόνοτο: Η γεωργία και η κτηνοτροφία τις εγκατέλειψαν όπως έκαμαν και με την αναβάθμιση του τουρισμού.

Ακούστε λοιπόν, κύριε Υπουργέ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε Παυλίδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Στην Κω όπου υπήρχαν πέντε εργοστάσια ντοματοπολτού. Παράγονται σήμερα τρεις χιλιάδες πεντακόσιοι τόνοι ντομάτα και εισάγονται επίσης άλλοι τρεις χιλιάδες πεντακόσιοι τόνοι. Παράγονται μόλις χίλιοι πεντακόσιοι τόνοι πατάτα και εισάγονται τρεις χιλιάδες πεντακόσιοι τόνοι. Στην Ρόδο παράγονται χίλιοι εξακόσιοι τόνοι χοιρινό κρέας και έξι χιλιάδες τόνοι κοτόπουλα αλλά εισάγονται δεκατέσσερις χιλιάδες τετρακόσιοι τόνοι και είκοσι τέσσερις χιλιάδες τόνοι αντίστοιχα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Καταθέστε τα στοιχεία και κλείστε, κύριε Παυλίδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Μα, σας παρακαλώ κύριε Παυλίδη, έτσι στερείτε το λόγο από συναδέλφους σας. Το γνωρίζετε εσείς αυτό.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Δηλαδή, εσείς προτείνετε να βγάσουν από την Κω πατάτες.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ένα λεπτό. Καταθέτω τον πίνακα για τον οποίο βλέπω ότι προκλήθηκε αντίδραση, άρα σας καίει,

κύριοι συνάδελφοι, για να καταγραφούν στα Πρακτικά στοιχεία που αποδεικνύουν τους άθλους της Κυβερνήσεώς σας.

Εγκαταλείψατε την προσπάθεια, κύριε Υπουργέ, στην περίφημη Συνθήκη του Άμστερνταμ, κάτι να αλλάξει, να ερμηνευθεί, επί τέλους το περίφημο άρθρο 158 Α.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ευχαριστώ, κύριε Παυλίδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: ...ώστε να καρπωθεί η νησιωτική Ελλάδα όσων έχει τη δυνατότητα από τα κοινοτικά ταμεία. Δεν τα καταφέρατε! Αποτυχία παταγώδης!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Τελειώστε, κύριε Παυλίδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, με τα λίγα αυτά στοιχεία που ανέφερα, είναι αυτονόητο ότι ο Προϋπολογισμός δεν ψηφίζεται.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αρ. Παυλίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ: Κύριε Τέλη Παυλίδη τελεία και παύλα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Κοσσυβάκης έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΣΣΥΒΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός τον οποίο συζητάμε κλείνει μια εξάχρονη περίοδο μιας σκληρής προσπάθειας για τη σταθεροποίηση και την ανάπτυξη της εθνικής μας οικονομίας. Νομίζω ότι αυτή η προσπάθεια είναι δικαιωμένη με τη συμμετοχή της χώρας μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης από την 1η Ιανουαρίου της νέας χρονιάς.

Έχουν δημιουργηθεί όλες οι προϋποθέσεις για να δώσουμε ουσιαστικές πολιτικές απαντήσεις στα τεράστια κοινωνικά προβλήματα, τα οποία απασχολούν τον ελληνικό λαό και την ελληνική κοινωνία.

Πριν από οκτώ μήνες ο ελληνικός λαός έδωσε στο ΠΑΣΟΚ την εκλογική νίκη, την τρίτη στα τελευταία επτά χρόνια και την εντολή να οδηγήσει τη χώρα στη νέα εποχή, με βάση τις πολιτικές του θέσεις και τις προγραμματικές του δεσμεύσεις. Η εποχή την οποία διανύουμε χαρακτηρίζεται από τον ανταγωνισμό ανάμεσα στην πολιτική και στην οικονομία, στην αγορά και στην κοινωνία στα πλαίσια ενός παγκόσμιου οικονομικού περιβάλλοντος ραγδαίων εξελίξεων και αλλαγών σε όλους τους τομείς στη παραγωγή, στην οικονομία και στην ανάπτυξη, με ορατό αποτέλεσμα οπωσδήποτε την αμφισβήτηση της πολιτικής σαν κυρίαρχο μέσο επιβολής της θέλησης του λαού και την αναθεώρηση της στάσης μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού, όσον αφορά τη σχέση με τον πολιτικό κόσμο και τα πολιτικά κόμματα.

Οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι αυτή τη περίοδο οι εργαζόμενοι, η πλατιά πλειοψηφία του ελληνικού λαού είναι αυτήν που στήριξε το μεγάλο βάρος της προσπάθειας για την ανόρθωση της ελληνικής οικονομίας την τελευταία εξαετία και τη συμμετοχή της χώρας μας στην ΟΝΕ. Και είναι αυτή που προσδοκά στη νέα τετραετία που διανύουμε και τη δικαίωση των θυσιών της στην προοπτική να είναι η τετραετία του 2000-2004 η τετραετία της ανάπτυξης, της απασχόλησης, της κοινωνικής προστασίας και της κοινωνικής συνοχής.

Οφείλουμε επίσης να ομολογήσουμε ότι αυτήν την εποχή υπάρχουν μεγάλα προβλήματα με κορυφή το θέμα της ανεργίας και του κοινωνικού αποκλεισμού και ταυτόχρονα μεγάλες δυνατότητες και ευκαιρίες. Συνυπάρχουν ελλείμματα σε κρίσιμους τομείς της πολιτικής που αφορούν κύρια την κοινωνική μέριμνα και προστασία και ταυτόχρονα προοπτικές για να μπει οριστικά η χώρα σε μια σταθερή πορεία ανάπτυξης που μπορεί να εγγυηθεί την προοπτική της ευημερίας του ελληνικού λαού.

Κύριοι συνάδελφοι, το σημαντικότερο ζήτημα στον Προϋπολογισμό που συζητάμε είναι ο πλεονασματικός του χαρακτήρας για πρώτη φορά μετά τη Μεταπολίτευση και αυτό υποδηλώνει μια ισχυρή οικονομία που μας δίνει τη δυνατότητα να απαντήσουμε αποτελεσματικά στα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα της εποχής μας. Βεβαίως από πλευράς της Αντιπολίτευσης αμφισβητείται ο πλεονασματικός χαρακτήρας του Προϋπολογισμού.

Είναι σύνηθες τελευταία η Αντιπολίτευση να κατασκευάζει τη δικιά της πραγματικότητα για θέματα που αφορούν τη χώρα και νομίζω ότι αυτός είναι ο κύριος λόγος που αδυνατεί να προσεγγίσει ή να υλοποιήσει τους πολιτικούς της στόχους.

Θεωρώ αναμφισβήτητο τον αναπτυξιακό, κοινωνικό και αναδιανεμητικό χαρακτήρα του Προϋπολογισμού. Κατ' αρχήν υπάρχει το κοινωνικό πακέτο των εισοδηματικών ενισχύσεων και φοροελαφρύνσεων των εκατοντάδων δισεκατομμυρίων που αφορά χαμηλόμισθους, χαμηλοσυνταξιούχους, συνταξιούχους αγρότες, μικρομεσαίους επαγγελματίες. Βεβαίως αυτά τα μεγέθη δεν δημιουργούν αυτόματα τον κοινωνικό παράδεισο, αλλά η συνέχεια, η ενίσχυση και η ολοκλήρωσή τους στα πλαίσια της τετραετίας δημιουργεί μια νέα προοπτική για τις οικονομικά ασθενέστερες ομάδες του πληθυσμού τα επόμενα χρόνια. Και όλα αυτά σε μια νέα οικονομική πραγματικότητα στη χώρα που αναδιανέμονται αναπτυξιακά πλεονάσματα και όχι ελλείμματα που θα ανακύκλωναν το φαύλο κύκλο της υπερχρέωσης, της οικονομικής ύφεσης και της υπανάπτυξης.

Παράλληλα, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ουσιαστική αύξηση 8,5% περίπου στις δαπάνες για την υγεία, την εκπαίδευση και την απασχόληση, πόροι απαραίτητοι και σημαντικοί για να στηρίξουν πρώτα απ' όλα την επιχειρούμενη ανασυγκρότηση στο χώρο της υγείας με την μεταρρύθμιση του ΕΣΥ, ένα μεγάλο στόχο που αφορά την ολοκλήρωση της μεγαλύτερης κοινωνικής μεταρρύθμισης στον τόπο μας τα τελευταία χρόνια, που καταγράφηκε στη συνείδηση του ελληνικού λαού, των πολιτών αυτής της χώρας σαν τη μεγαλύτερη προσφορά των κυβερνήσεων της παράταξής μας την τελευταία εικοσαετία, ένα Εθνικό Σύστημα Υγείας που αποτελεί τον κεντρικό πυλώνα του κοινωνικού κράτους που έχει συνδεθεί με την κατακόρυφη ανάπτυξη των υποδομών στο χώρο της δημόσιας υγείας, που απαιτεί σήμερα την ολοκλήρωσή του, με κύριους άξονες την ενίσχυση της στελέχωσης με επιστημονικό και λοιπό προσωπικό, την ουσιαστική αποκέντρωση, την ισόρροπη ανάπτυξη για όλες τις υγειονομικές περιφέρειες της χώρας, τη δυνατότητα άμεσης πρόσβασης όλων των πολιτών που έχουν ανάγκη από την παροχή των υπηρεσιών της δημόσιας υγείας, την ουσιαστική αναβάθμιση των υπηρεσιών δημόσιας υγείας παντού και το διοικητικό και λειτουργικό εκσυγχρονισμό του συστήματος για να αξιοποιούνται πιο αποτελεσματικά οι πόροι που επενδύονται στο σύστημα, όπως οπωσδήποτε και η αναβάθμιση του συστήματος πρωτοβάθμιας φροντίδας.

Όσον αφορά την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά τα προβλήματα που ζήσαμε τα προηγούμενα χρόνια της αμφισβήτησης, της προσπάθειας ανατροπής, σήμερα νομίζω ότι γίνεται συνείδηση και στους φορείς της εκπαιδευτικής κοινότητας, αλλά και στον ελληνικό λαό ότι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δημιουργεί μια νέα πραγματικότητα στο χώρο της εκπαίδευσης και οι προοπτικές για τη νέα γενιά της πατρίδας μας είναι διαφορετικές.

Οι επενδύσεις στους ανθρώπινους πόρους θα καθορίσουν μια νέα ελπιδοφόρα πραγματικότητα στη χώρα, δεδομένου ότι οι αλλαγές που γίνονται στο παγκόσμιο παραγωγικό σύστημα οδηγούν σταθερά στην μετεξέλιξή του από κεφαλαιοκεντρικό σε γνωσιοκεντρικό και η προοπτική της κάθε κοινωνίας και οικονομίας τα επόμενα χρόνια θα καθορίζεται κύρια από τους ανθρώπινους πόρους που διαθέτει.

Οι ρυθμοί ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας που το 2000 κινήθηκαν στο 4,1% θα φτάσουν το 5% μέσα στο 2001, που είναι από τους υψηλότερους στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πολύ πάνω από το μέσο όρο και οδηγούν στην πραγματική σύγκλιση της οικονομίας μας με τις οικονομίες των αναπτυσσόμενων ευρωπαϊκών χωρών. Παράλληλα με τις επενδύσεις στο ανθρώπινο δυναμικό μπορούν να συμβάλουν στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και την αύξηση της απασχόλησης με τη δημιουργία εκατοντάδων χιλιάδων νέων θέσεων εργασίας, πράγμα που έγινε οπωσδήποτε τα τελευταία χρόνια. Αλλά ενώ αυξάνεται η απασχόληση σε νέους τομείς, παράλληλα αυξάνονται και η ποσοστά ανεργίας απ' ενός μεν λόγω της μεγάλης προσφοράς εργασίας με την παρουσία οικονομικών μεταναστών, απ' ετέρου λόγω της ραγδαίας συρρίκνωσης τομέων της

οικονομίας που τα προηγούμενα χρόνια είχαν πολύ μεγαλύτερη συμμετοχή στο συνολικό μερίδιο της απασχόλησης.

Τα νέα δεδομένα που έχουν σχέση με τη διαμόρφωση ενός νέου τεχνολογικού μοντέλου παραγωγής στη νέα οικονομία, επιβάλλουν την αναπροσαρμογή και του εκπαιδευτικού συστήματος και του εθνικού σχεδίου δράσης για την απασχόληση σε νέες κατευθύνσεις, για τη γρήγορη και αποτελεσματική ενσωμάτωση των ανέργων και κύρια των νέων στα δεδομένα της νέας αγοράς εργασίας.

Η χώρα μας βρίσκεται μπροστά σε μια μεγάλη ευκαιρία για την προώθηση ενός ολοκληρωμένου εθνικού αναπτυξιακού σχεδιασμού, με μεγάλο μας όπλο το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης και τους πόρους από το εθνικό πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Έχουμε τη δυνατότητα και την υποχρέωση με ολοκληρωμένο σχεδιασμό να προχωρήσουμε στην ισόρροπη, βιώσιμη και αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη του συνόλου των περιφερειών της χώρας μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ολοκληρώστε σε μισό λεπτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΣΣΥΒΑΚΗΣ: Θα κριθεί αυτή η προσπάθεια από την αξιοποίηση όλων των ανθρωπίνων, των οικονομικών και των φυσικών πόρων του συνόλου της χώρας. Έχουμε κάποια δεδομένα στη χώρα, κάποιες περιφέρειες που έχουν μέχρι σήμερα υπερβεί το 70% των μέσων ευρωπαϊκών εισοδημάτων και κάποιες άλλες περιφέρειες, όπως είναι η περιφέρειά μου η Ήπειρος που βρίσκεται περίπου στο 42,5%.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Η φτωχότερη της Ευρώπης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΣΣΥΒΑΚΗΣ: Βασική αιτία υπήρξε η έλλειψη της προώθησης των υποδομών τα προηγούμενα χρόνια, ούτως ώστε να γίνει δυνατή η ισότιμη ενσωμάτωση αυτών των περιφερειών στο εθνικό, οικονομικό και αναπτυξιακό μας σύστημα και σχέδιο.

Σήμερα οι οικονομικά και αναπτυξιακά μειονεκτικές περιφέρειες της χώρας, ιδίως η Βόρεια Ελλάδα, έχουν μια ιδιαίτερη σημασία, γιατί στα πλαίσια του νέου οικονομικού περιβάλλοντος της χώρας με το άνοιγμα των συνόρων, με τα Βαλκάνια και την Ανατολική Ευρώπη είναι οι περιοχές που διασυνδέουν την Ελλάδα με το φυσικό, οικονομικό της περιβάλλον, την Ανατολική Ευρώπη. Θα είναι προϋπόθεση για να μεγιστοποιηθούν οι επιδόσεις της εθνικής μας οικονομίας, η ενσωμάτωση αυτών των περιοχών στον εθνικό αναπτυξιακό σχεδιασμό.

Δεν θεωρώ τίποτε αυτονόητο. Πιστεύω ότι ορισμένοι Υπουργοί ήδη άρχισαν να υπερδύουν την περιφέρεια της χώρας με την περιφέρεια του Νομού Αττικής, τα Σπάτα και την Καλογρέζα και νομίζω ότι σε αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια για την περιφερειακή ανάπτυξη θα κριθεί το μέλλον της χώρας για πάρα πολλές δεκαετίες.

Κύριοι συνάδελφοι, την επόμενη τετραετία μπορούμε να κάνουμε το μεγάλο βήμα για την ισχυρή Ελλάδα της ανάπτυξης και της κοινωνικής ευημερίας και αυτούς τους στόχους νομίζω ότι υπηρετεί ο Προϋπολογισμός τον οποίο συζητούμε και φυσικά τον υπερψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Βενιζέλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του Προϋπολογισμού κάθε χρόνο μας επιτρέπει αλλά και μας επιβάλλει, να αντιμετωπίσουμε τα πράγματα όχι με τον τρέχοντα καθημερινό, αποσπασματικό, ειδησεογραφικό τρόπο προσέγγισης, αλλά με έναν τρόπο στοιχειωδώς τουλάχιστον στρατηγικότερο, καθώς οφείλουμε να τοποθετήσουμε τον προβληματισμό μας μέσα στον ορίζοντα ολόκληρης της επόμενης χρονιάς του 2001 που είναι μία εξαιρετικά κρίσιμη χρονιά για πολλά πράγματα.

Είναι θα έλεγα ορθότερο να αντιμετωπίσουμε την επόμενη περίοδο από το 2001 έως το 2004 ως μία ενιαία περίοδο πολιτικής και κοινωνικής δράσης. Αυτό όμως που λέω προϋποθέτει

πως θα αξιολογήσουμε με πολιτικά κριτήρια τον Προϋπολογισμό. Και από τη σκοπιά της Κυβέρνησης και του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κατά τη γνώμη μου, τρία είναι τα κριτήρια που προτάσσονται με πρώτο και κορυφαίο κριτήριο την ανάγκη να προωθήσουμε και να διαφυλάξουμε την “κοινωνία του μη αποκλεισμού”.

Η κοινωνία του μη αποκλεισμού έχει ως βασικούς της πυλώνες την απασχόληση και την ανακατανομή του κοινωνικού πλεονάσματος μέσα στις νέες συνθήκες της συμμετοχής στην Ο.Ν.Ε., της Ζώνης του ευρώ, της πτώσης των επιτοκίων, αλλά φυσικά στέλνει το δικό της πολύ συγκεκριμένο και ατομικό μήνυμα σε όλους εκείνους που νιώθουν την αγωνία της ανασφάλειας, γιατί η κοινωνία του μη αποκλεισμού λέει κάτι σε όλους εκείνους που έχουν πρόβλημα.

Το δεύτερο κριτήριο είναι η διαφύλαξη, η εφαρμογή και η ενίσχυση των εγγυήσεων διαφάνειας στο δημόσιο βίο. Και η Αναθεώρηση του Συντάγματος είναι μία σπάνια ιστορική ευκαιρία να προσδώσουμε στις εγγυήσεις αυτές τη μεγαλύτερη δυνατή νομική δύναμη.

Το τρίτο κριτήριο είναι ένα τρίπτυχο που περιλαμβάνει κατά τη γνώμη μου την ποιότητα, την ανταγωνιστικότητα και το σεβασμό του πολίτη σε όλες τις κοινωνικές και δημόσιες λειτουργίες και δράσεις.

Όλα αυτά αναγόμενα στην οικονομική πολιτική και στον Προϋπολογισμό σημαίνουν ότι πρέπει να αναδειχθεί, όσο γίνεται ταχύτερα και εμφανέστερα, το μεταβιομηχανικό μοντέλο ανάπτυξης της χώρας. Στο μεταβιομηχανικό μοντέλο ο τομέας του οποίου έχω την ευθύνη τώρα, ο τομέας του πολιτισμού αλλά και του αθλητισμού, κατέχει, όπως όλοι καταλαβαίνουμε, προέχουσα θέση. Κατέχει προέχουσα θέση υπό όλες τις δυνατότες εκδοχής αυτού που λέμε “Πολιτισμός”. Υπό την εκδοχή της προστασίας και της ανάδειξης της πολιτιστικής κληρονομιάς, υπό την εκδοχή της προστασίας και της ενίσχυσης των καλών τεχνών και της καλλιτεχνικής δημιουργίας, υπό την εκδοχή του λαϊκού πολιτισμού και της ερασιτεχνικής δημιουργίας, υπό την εκδοχή του μαζικού εξωσχολικού αθλητισμού, υπό την εκδοχή της διαχείρισης του ελεύθερου χρόνου.

Άλλωστε η νέα εποχή, η μεταβιομηχανική εποχή βασίζεται σε μία άλλη αντίληψη για το χρόνο εργασίας, σε μία άλλη αντίληψη για τη σχέση του χρόνου εργασίας με τον ελεύθερο χρόνο, βασίζεται σε μία άλλη οικονομία του χρόνου. Πρέπει να αλλάξουν οι προτεραιότητες, να αλλάξει το σύστημα αξιών. Και αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία μέσα στο πλαίσιο της ψηφιακής κοινωνίας, της κοινωνίας της πληροφορίας που βασίζεται σε άλλου είδους πλεονεκτήματα. Βασίζεται στο νοητικό κεφάλαιο, αναδεικνύει τα άυλα αγαθά και τίποτε δεν είναι πιο κρίσιμο άυλο αγαθό από αυτό που συνθέτει εν ευρεία έννοια τον πολιτισμό, ως αίσθηση, ως μνήμη, ως παρακίνηση για δημιουργία.

Άλλωστε η ίδια η κοινωνία της πληροφορίας, ο κυβερνοχώρος, είναι ένα λαμπρό πεδίο για χώρες μεσαίου μεγέθους, όπως η Ελλάδα, με πλεονεκτική θέση στο παγκόσμιο πολιτιστικό απόθεμα για να δείξουν τη φυσιογνωμία τους και την ιδιοσυστασία τους. Και η ίδια η κοινωνία της πληροφορίας παράγει το δικό της πολιτισμό και λειτουργεί ως πεδίο και ως έμπνευση.

Το Υπουργείο Πολιτισμού μέσα σ’ αυτές τις δελεαστικές συνθήκες έχει να διαχειρισθεί ένα πολύ σημαντικό τμήμα του Γ’ Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Το Γ’ Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης είναι από πλευράς πόρων πολύ σημαντικότερο από το άθροισμα των τακτικών Προϋπολογισμών της επόμενης τετραετίας. Οι ποροι του Κοινοτικού Πλαισίου για τον πολιτισμό υπερβαίνουν τα πεντακόσια δισεκατομμύρια. Αν μάλιστα προσθέσει κανείς και τους πόρους για την κοινωνία της πληροφορίας, για την ανάπτυξη του ανθρώπινου δυναμικού και την προώθηση της απασχόλησης, τότε η πρόκληση για τα δεδομένα της πολιτιστικής πολιτικής είναι πρωτοφανής.

Περισσότερα από σαράντα μουσεία κτίζονται ή ανακαινίζονται ριζικά, εκατοντάδες μνημεία αναδεικνύονται και αναστηλώνονται, εκατοντάδες αρχαιολογικοί χώροι έχουν την ευκαιρία να εξωραϊστούν και να αναδειχθούν, έτσι ώστε να αλλάξει ο χάρτης των πολιτιστικών υποδομών της χώρας, εάν σ’ αυτόν προσθέσουμε και τα πολλά πολιτιστικά κτίρια στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, αλλά φυσικά και στην περιφέρεια που εντάσσονται

στο Γ’ Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Βέβαια, η μεγάλη πρόκληση αυτής της περιόδου, που δεν θα την έλεγα εθνική ιδέα, αλλά πάντως είναι ένα είδος εθνικής παρακίνησης γιατί υπάρχει ισχυρή εξωτερική πίεση και υπό εξωτερική πίεση η χώρα και η κοινωνία αυτή δείχνει πάντα τον καλύτερο και τον αποτελεσματικότερο εαυτό της είναι η ολυμπιακή προετοιμασία, η κορύφωση της ολυμπιακής προετοιμασίας. Και όταν αναφέρομαι στην ολυμπιακή προετοιμασία δεν αναφέρομαι μόνο στην εν στενή έννοια προετοιμασία του “ΑΘΗΝΑ 2004”, αλλά σε όλο το πλέγμα στο οποίο ισότιμη θέση με την προετοιμασία της Αθήνας και της ευρύτερης περιοχής καταλαμβάνει το πρόγραμμα “ΕΛΛΑΔΑ 2004”, για την ελληνική περιφέρεια, το πρόγραμμα της πολιτιστικής Ολυμπιάδας και το πρόγραμμα “ΠΟΛΙΤΗΣ 2004”, γιατί χωρίς την ενεργό συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών δεν μπορούμε να πετύχουμε τη διάχυση του μηνύματος και βεβαίως την κινητοποίηση όλων των δυνάμεων του Ελληνισμού. Αυτή λοιπόν η εθνική παρακίνηση, αυτή η ολυμπιακή προετοιμασία, μας επιτρέπει τώρα να συμπληρώσουμε τις βασικές μας υποδομές, όχι γιατί αυτό συνδέεται με το 2004, αλλά γιατί τίθεται ένα χρονοδιάγραμμα το οποίο είναι αυστηρό και επιτακτικό, να αποκτήσουμε ένα πλήρες σύστημα πολιτιστικών, αθλητικών και συνεδριακών υποδομών, να αποκτήσουμε εξαιρετικά προωθημένους θύλακες στην τεχνολογία των τηλεπικοινωνιών και της ραδιοτηλεόρασης, να δημιουργήσουμε στην κορύφωση της προετοιμασίας περίπου εκατόν τριάντα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Και για να δώσω μία συμβατική αριθμητική ένδειξη θα πω ότι από το 2001 έως το 2004, κάθε χρόνο, μόνο για τις ανάγκες της ολυμπιακής προετοιμασίας, το ΑΕΠ θα αυξάνεται κατά 1,5 εκατοστιαία μονάδα. Αυτό από μόνο του είναι εξαιρετικά σημαντικό.

Πιο σημαντικό όμως από όλα αυτά είναι το γεγονός πως η ολυμπιακή προετοιμασία μας αναγκάζει να αναδείξουμε τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα μέσα σ’ αυτό το μεταβιομηχανικό μοντέλο ανάπτυξης γιατί τα προνομιακά πεδία της ολυμπιακής προετοιμασίας εκ των πραγμάτων ποια είναι; Είναι η προβολή της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και της ιδιαίτερης αυθεντικής σχέσης που έχουμε με το ολυμπιακό ιδεώδες. Είναι η τουριστική βιομηχανία, η ενίσχυση των υποδομών της, το άνοιγμα νέων αγορών, ο προσανατολισμός προς το 2004 που δίνει νέες διαστάσεις και νέες προοπτικές στον ελληνικό τουρισμό. Είναι η έμφαση που πρέπει να δώσουμε στην επικοινωνιακή στρατηγική της χώρας και αυτό καταλαμβάνει τα πάντα από την Ελλάδα ως “Επικράτεια Πολιτισμού”, από την Ελλάδα ως τουριστική χώρα μέχρι την εξωτερική πολιτική της χώρας. Περιλαμβάνει την κινητοποίηση του απόδημου Ελληνισμού που πολλαπλασιάζει τη δύναμη αυτού του τόπου, και βεβαίως περιλαμβάνει την εξοικείωσή μας με όλες τις δυνατότητες της κοινωνίας της πληροφορίας γιατί οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2004 εκ των πραγμάτων και κατ’ ανάγκην θα είναι αυθεντικοί μεν ως προς την ιστορική τους αναγωγή και την τοπογραφία τους, αλλά και ψηφιακοί σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό.

Αυτό σημαίνει πως, θέλοντας ή μη θέλοντας, από τώρα ως το 2004 πρέπει να κινηθούμε μέσα σε ένα άλλο πλαίσιο αναφοράς, να καλλιεργήσουμε και να εμπεδώσουμε άλλη νοοτροπία και άλλες, νέες, πρακτικές στη Δημόσια Διοίκηση, στην αγορά, στον κόσμο των επιχειρήσεων, αλλά φυσικά και στην εκπαίδευση και σε όλη την ελληνική κοινωνία.

Ο τρόπος με τον οποίον αντιδρούν οι δημόσιες υπηρεσίες, τα χρονοδιαγράμματά τους, οι ρυθμοί τους αλλάζουν. Είναι υποχρεωτικό να αλλάξουν. Οι συνεργασίες που αναπτύσσονται ανάμεσα σε παραδοσιακούς χώρους του σκληρού πυρήνα του κράτους, όπως είναι η Αστυνομία, η Πυροσβεστική, το Λιμενικό, ο Στρατός, και αυτό ακόμη αλλάζει. Ο τρόπος με τον οποίο, χρησιμοποιούμε νέες ευχέρειες, όπως η ομάδα διοίκησης έργου. Και αυτά φαίνονται στην πράξη, αποδίδουν αποτελέσματα, ελέγχονται. Η αγορά κινείται με άλλα πιο γρήγορα αντανακλαστικά, οι ελληνικές μικρομεσαίες επιχειρήσεις, αυτό το μεγάλο πλεονέκτημα που κάποτε το θεωρούσαμε βάρος βρίσκουν νέες δυνατότητες μπροστά τους, εν όψει του 2004. Όλο αυτό δημιουργεί μια προστιθέμενη αξία.

Πρέπει λοιπόν, από την άποψη αυτή να θυμίσω ορισμένα βα-

σικά μεγέθη. Κατ' αρχάς να θυμίσω και να τονίσω ότι ο προϋπολογισμός της Οργανωτικής Επιτροπής του 2004 ύψους 1,7 δισεκατομμυρίων δολαρίων είναι ισοσκελισμένος και η εθνική συμμετοχή σε αυτήν τη δαπάνη δεν υπερβαίνει τα εβδομήντα πέντε δισεκατομμύρια (75.000.000.000) δραχμές από τώρα έως το 2004.

Ο Προϋπολογισμός του δημοσίου για τα υποχρεωτικά έργα, όπως γνωρίζετε, ανέρχεται στα εξακόσια εξήντα πέντε δισεκατομμύρια δραχμές. Αλλά αυτά τα έργα ήταν εν πολλοίς, ούτως ή άλλως υποχρεωτικά γιατί οι μεταολυμπιακές χρήσεις είναι ζωτικές, είναι θα έλεγα απολύτως αναγκαίες. Αφορούν οδικούς κόμβους, αφορούν εκσυγχρονισμό των υποδομών των Σωμάτων Ασφαλείας, αφορούν τις λειτουργίες της πόλης κοκ. Θα έλεγα μάλιστα ότι αυτά τα εξακόσια εξήντα πέντε δισεκατομμύρια δίνουν και μια αίσθηση της επιμονής μας στη διαφύλαξη της ισόρροπης ανάπτυξης της χώρας, γιατί ο κίνδυνος να ανοίξει περισσότερο η ψαλίδα ανάμεσα στην Αττική και τις υπόλοιπες περιφέρειες είναι ένας κίνδυνος ορατός και επ' αυτού χρειάζεται τη θέση της ελληνικής περιφέρειας.

Το πρόγραμμα "Ελλάδα 2004" είναι εφοδιασμένο με έναν προϋπολογισμό που θα ξεπεράσει τα τετρακόσια δισεκατομμύρια (400.000.000.000) δραχμές, ο Προϋπολογισμός αυτός περιλαμβάνει μια σειρά από δράσεις με κορυφαία την πολιτιστική ολυμπιάδα στην ελληνική περιφέρεια. Δεν υπολογίζουμε εδώ τον προϋπολογισμό της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας μέσα στην Αθήνα και μέσα στη Θεσσαλονίκη. Περιλαμβάνει τις πολύ σημαντικές υποδομές, της Αρχαίας Ολυμπίας, περιλαμβάνει τα έργα αναβάθμισης στις πύλες εισόδου στη χώρα, περιλαμβάνει κλασικές αθλητικές υποδομές, οι οποίες όμως τώρα αφορούν σχεδόν κάθε δήμο της χώρας με το δίκτυο των αθλητικών προπονητηρίων που έχει έναν προϋπολογισμό, που υπερβαίνει τα εκατόν πενήντα δισεκατομμύρια (150.000.000.000) δραχμές και με το δίκτυο των ολυμπιακών προπονητηρίων που τοποθετεί μέσα στο κλίμα της ολυμπιακής προετοιμασίας πολλές πόλεις και πολλές περιοχές της χώρας.

Εξ ίσου σημαντικό κατά τη γνώμη μου με το ζήτημα αυτό του "Ελλάδα 2004" είναι βέβαια ο προγραμματισμός της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας, η οποία δεν πρέπει να γίνει αντιληπτή μόνο ως ένα αυτοτελές πρόγραμμα που έχει διασφαλισμένη μια χρηματοδότηση πενήντα περίπου δισεκατομμυρίων δραχμών, αλλά ως μια ευκαιρία να διασυνδέσουμε μια σειρά από θεσμούς, από δράσεις και στην Ελλάδα και στο εξωτερικό και να αναδείξουμε το πιο αισιόδοξο, το πιο γνήσιο, το πιο δημιουργικό πρόσωπο της χώρας μας, όχι μόνο από τώρα μέχρι το 2004, αλλά και ως απόθεμα μνήμης μετά το 2004. Γιατί είναι προκλητικό και άδικο η Ελλάδα να μην είναι η έδρα σημαντικών ολυμπιακών θεσμών που εδώ έχουν τη φυσική και ιστορική τους θέση και αυτό πρέπει να το διασφαλίσουμε και σε σχέση με την Πολιτιστική Ολυμπιάδα, και σε σχέση με την Ολυμπιακή Εκεχειρία και μέσα από την αναβάθμιση της Διεθνούς Ολυμπιακής Ακαδημίας στην Αρχαία Ολυμπία. Βέβαια περιττεύει να πω απευθυνόμενος σ' αυτό το πολιτικό ακροατήριο, ότι οι υπεραξίες που αναπτύσσονται στο χώρο του πολιτισμού και στο χώρο του αθλητισμού είναι πολύ δύσκολα αποτιμητές σε χρήμα, διότι το ιδεολογικό, το πολιτικό και κοινωνικό τους περιεχόμενο, επηρεάζει όλες τις άλλες δραστηριότητες της οικονομίας, και της αγοράς.

Μπορούμε έτσι να εντοπίσουμε τα ευνοϊκά αποτελέσματα των παρεμβάσεων που κάνουμε σ' αυτόν τον τομέα μετά από χρόνια και πολλές φορές αυτά εμφανίζονται μ' έναν έμμεσο τρόπο. Αδικεί επομένως την πολιτιστική και την αθλητική μας πολιτική οποιοσδήποτε περιορισμός της συζήτησης μέσα στα στενά όρια του Προϋπολογισμού ή της οικονομικής πολιτικής.

Άλλωστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό που διαπερνά εγκάρσια το σύνολο των κυβερνητικών πολιτικών και θέτει επί τάπητος το σύνολο των προβλημάτων του τόπου είναι μία ευκαιρία να συζητήσουμε για το ουσιαστικό στον τόπο αυτόν. Και το ουσιαστικό, κατά τη γνώμη μου, είναι να αντιληφθούμε εμείς οι ίδιοι κατ' αρχάς -και αυτό να το μεταδώσουμε στην κοινή γνώμη, στους πολίτες αυτού του τόπου- πως κρίσιμο για τους πολίτες είναι κάθε τι που είναι πολι-

τικό. Και πολιτικό είναι κάθε τι που είναι κρίσιμο.

Αυτήν την αίσθηση της κρισιμότητας και της χρησιμότητας της πολιτικής είμαστε υποχρεωμένοι να την αναδείξουμε, γιατί υπό τις σημερινές συνθήκες βασικό μας καθήκον είναι η υπεράσπιση της πολιτικής. Η υπεράσπιση της πολιτικής είναι ουσιαστικά η υπεράσπιση της δημοκρατίας. Είναι υπεράσπιση της ιστορικής σημασίας, αλλά και της ενεργού πολιτικής σημασίας που έχει η λειτουργία του αντιπροσωπευτικού συστήματος. Κανείς δεν μπορεί να υποκαταστήσει το αντιπροσωπευτικό σύστημα ως τόπο στον οποίο διεξάγεται κυρίως η πολιτική και λειτουργεί η δημοκρατία. Δεν μπορεί το αντιπροσωπευτικό σύστημα να υποκατασταθεί ούτε από τη στιγμιαία δημοκρατία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης ούτε από την αποσπασματική και μονοθεματική δημοκρατία των μη κυβερνητικών οργανώσεων και της κοινωνίας των πολιτών.

Όλ' αυτά υπάρχουν, λειτουργούν, είναι πολύ σημαντικές συνιστώσες μιας σύγχρονης δημοκρατίας, αλλά κορμός της σύγχρονης δημοκρατίας είναι οι αντιπροσωπευτικοί της θεσμοί, είναι η λειτουργία της πολιτικής, η οποία καταδεικνύει τη σημασία της, όταν ο πολίτης αντιλαμβάνεται ότι αυτό που συζητείται εδώ πέρα είναι κρίσιμο για τη δική του ζωή, όταν ο πολίτης αντιλαμβάνεται ότι η συζήτηση για τον κρατικό Προϋπολογισμό είναι μία συζήτηση που αφορά στη δική του κατάσταση, στη δική του μοίρα, στη δική του προοπτική.

Διαφωνούμε στην Αίθουσα αυτή σε πολλά. Και θα έλεγα ότι αυτό είναι αναγκαίο, γιατί μόνον η ενσυνείδητη διαφωνία μας επιτρέπει να διαμορφώσουμε ενσυνείδητες και υπεύθυνες συναινέσεις στον τόπο αυτόν. Αυτό όμως δεν καταργεί τις διαφορές, δεν καταλύει τις βασικές έννοιες της πολιτικής, δεν μετατρέπει τα πάντα σε ένα αδιάφορο forum, όπου ο καθένας μπορεί να περιφέρει το δικό του стил χωρίς να κομίζει τίποτα επί της ουσίας.

Όλ' αυτά είναι ιδιαίτερα κρίσιμα με αφορμή τον Προϋπολογισμό του 2001, γιατί κατά τη διάρκεια του 2001 τίθενται μία σειρά από ζητήματα που αρχίζουν από το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας και φθάνουν στη λειτουργία της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, μία σειρά από ζητήματα που ξεκινούν από την κατάσταση στις μεγάλες επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα και φθάνουν στην ολοκλήρωση της διαδικασίας Αναθεώρησης του Συντάγματος.

Ειδικά δε για την ολυμπιακή προετοιμασία, για το "ΑΘΗΝΑ 2004", για την πολιτιστική Ολυμπιάδα το 2001 και ιδίως το πρώτο εξάμηνο είναι και πρακτικά, τεχνικά ιδιαίτερα κρίσιμο γιατί πρέπει να οργανωθούν και να ολοκληρωθούν πολύ σημαντικές διαδικασίες ανάθεσης έργων, τα οποία πρέπει μ' ένα πολύ αυστηρό χρονοδιάγραμμα να είναι έτοιμα προς χρήση πριν από το 2004.

Η Κυβέρνηση και η κοινοβουλευτική Πλειοψηφία του ΠΑΣΟΚ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει πλήρη συνείδηση της κατάστασης. Δεν εξωραϊζει την κατάσταση, δεν υποβαθμίζει τα προβλήματα, έχει, νομίζω, καλή επαφή με την πραγματικότητα της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής οικονομίας, ξέρει ποια είναι τα σημεία κριτικής, ξέρει τι αναμένει ο ελληνικός λαός, τι αναμένει κάθε κοινωνική δύναμη μέσα στον τόπο αυτόν κι έχοντας πλήρη συνείδηση αυτής της κατάστασης επιχειρεί να εφαρμόσει μία πολιτική που έχει αρχή, μέση και τέλος. Και θα ήταν ευτύχημα για το πολιτικό μας σύστημα, θα ήταν ευτύχημα για το σύγχρονο δημοκρατικό αντιπροσωπευτικό σύστημα της χώρας, εάν και η Αντιπολίτευση μπορούσε να στρέψει την προσοχή της σ' αυτό το πεδίο με αυστηρή κριτική, με εποικοδομητική ή και αποδομητική κριτική.

Αρκεί να στρέψει το βλέμμα της στο ουσιαστικό της πολιτικής και να μην χαράμιζει τις δυνάμεις της σε έναν ατέρμονα εσωτερικό διάλογο που πολλές φορές παραιτεί τη μορφή εσωτερικής σύγκρουσης. Δεν είναι κάτι που μας αφορά άμεσα, αλλά είναι κάτι που μας αφορά θεσμικά, μας αφορά πολιτικά, μας αφορά για το μέλλον του τόπου αυτού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Εσείς επειδή δεν έχετε εσωτερικές συγκρούσεις δίνετε συμβουλές προφανώς!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Γιατί αυτό είναι το πεδίο της κοινής μας ευθύνης. Και μόνον όταν ανα-

δεικνύεται το πεδίο της κοινής ευθύνης των πολιτικών και της πολιτικής, οι πολίτες του τόπου αυτού αντιλαμβάνονται ότι μέσα στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου λέγονται και συντελούνται τα πιο κρίσιμα πράγματα για τον κάθε Έλληνα και την κάθε Ελληνίδα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Αλλά στο Κοινοβούλιο δεν αποφασίζετε τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Πατάκης έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο κρατικός Προϋπολογισμός του 2001 για τη γεωργία συνεχίζει, όπως και οι προηγούμενοι, τη στασιμότητα και τη συρρίκνωση σε μια περίοδο που τα ελλείμματα του αγροτικού εμπορικού ισοζυγίου της χώρας έχουν φτάσει σε αστρονομικά ύψη, είναι γεγονός και το μαρτυρούν τα επίσημα στοιχεία. Ότι αποδεκατίζεται το αγροτικό εισόδημα και επιταχύνει το ξεκληρίσμα των μικρομεσαίων αγροτών και καταδικάζει την ύπαιθρο στη φτώχεια και την εγκατάλειψη και αυτό είναι γεγονός και το λένε τα στοιχεία.

Πέρα από τα στοιχεία, όμως, την εικόνα αυτή τη ζουν στο πετσί τους όλοι οι μικροί και μεσαίοι αγρότες της χώρας, γι' αυτό δεν μπορεί να τους εξαπατήσει η Κυβέρνηση με τις αλχημείες και τα φτιασιδώματα που προσπαθεί να κάνει στα διάφορα νούμερα του Προϋπολογισμού.

Σε οποιοδήποτε χωριό της Ελλάδος κι αν βρεθείς, με οποιοδήποτε αγρότη κι αν συνομιλήσεις, είτε αυτός πρόσκειται στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. είτε στη Νέα Δημοκρατία είτε στο Κ.Κ.Ε., θα ακούσεις να σου λέει: Η γεωργία και η κτηνοτροφία πάνε από το κακό στο χειρότερο, το αγροτικό εισόδημα κάθε χρόνο είναι μικρότερο, τα χωριά μας ερημώνουν και δεν μπορούμε να ζήσουμε.

Πιστεύει κανείς, αγαπητοί συνάδελφοι, σε αυτήν την Αίθουσα το αντίθετο; Πιστεύει δηλαδή ότι η αγροτική οικονομία της χώρας μας πάει περίφημα και ότι οι αγρότες μας ζουν "ζωή και κότα"; Δεν το νομίζω. Ακόμα κι αν κάποιος ζει στο Κολωνάκι και δεν το κουνάει ρούπι από εκεί, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να ξεχωρίσει τα ραδικία από τις τσουκνίδες, γνωρίζει ότι υπάρχει μεγάλο αγροτικό πρόβλημα στη χώρα, εκτός βέβαια από την Κυβέρνηση, από τους κυβερνητικούς Βουλευτές που έχουν μιλήσει μέχρι τώρα, τις παρατρεχάμενες τριτοβάθμιες συνεταιριστικές οργανώσεις, που σήμερα ο Υπουργός Γεωργίας είπε, ότι είναι κάτι το ξεχωριστό γιατί η ΠΑΣΕΓΕΣ έχει εκλογές ακομμάτιστες. Στη Λάρισα για πρώτη φορά μετά τη Μεταπολίτευση υπάρχει διοίκηση στην ένωση μονοπαταξιακή, μονοκομματική. Για πρώτη φορά. Και αυτό το δικαίωμα το δίνει ο νόμος.

Πολύ περισσότερο, όμως, αυτός που νομίζει ότι όλα πάνε καλά είναι ο Υπουργός Γεωργίας. Τον άκουσα το πρωί με μεγάλη προσοχή. Ξέρετε, στο έδρανο που καθόμουν, τσίμπησα το χέρι μου για να δω αν είμαι ξύπνιος ή αν κοιμάμαι και βλέπω όνειρα. Και τι δεν είπε ο Υπουργός. Είπε ότι αυτός ο Προϋπολογισμός έχει μια ξεχωριστή ιδιαιτερότητα, θα έχουμε ανασυγκρότηση της υπαίθρου, βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, θα προστατεύσουμε το διαταραγμένο περιβάλλον, ενίσχυση με νέους θεσμούς, για προϊόντα ποιότητας κλπ. Είπε ότι τώρα με την ΟΝΕ θα έχουμε χαμηλό κόστος χρήματος και μια σειρά άλλα, τα οποία πιστεύω ότι ο αγροτικός κόσμος όταν τα άκουγε ίσως να νόμιζε ότι δεν βρίσκεται στην Ελλάδα.

Όλα αυτά, όμως, τα οποία είπε ο κύριος Υπουργός, για την ποιότητα των αγροτικών προϊόντων κλπ., αγαπητοί συνάδελφοι, ξέρουμε πολύ καλά ότι χρειάζονται κάποιες προϋποθέσεις. Και οι προϋποθέσεις για να κάνεις ανταγωνιστικά προϊόντα είναι συγκεκριμένες.

Πρώτα απ' όλα μιλάμε για έργα υποδομής τα οποία δυστυχώς έχουν βαλτώσει.

Από που να ξεκινήσουμε; Να μιλήσουμε για αρδευτικά έργα, όταν σαν χώρα αξιοποιούμε μονάχα το 8% των υδάτινων πόρων;

Στη Θεσσαλία και σε άλλες περιοχές -σε λίγα χρόνια η Θεσσαλία θα γίνει έρημος Σαχάρα- δεν προχωράνε τα μεγάλα έργα, όπως η εκτροπή του Αχελώου. Τώρα, μετά την απόφαση

του Συμβουλίου της Επικρατείας έχουν σταματήσει τα έργα. Και αν μπορούμε με τους ρυθμούς χρηματοδότησης που μέχρι σήμερα έχουν δοθεί -ξέρετε μόνο για τα έργα κεφαλής χρειάζονται πενήντα χρόνια, χωριστά τα κατάντι έργα- θα χρειαστούμε άλλα πενήντα-εξήντα χρόνια. Μιλώ δηλαδή για τα εγγειοβελτιωτικά έργα κάτω στον κάμπο που πρέπει να γίνουν και τα άλλα κανάλια που χρειάζονται, όταν το κόστος παραγωγής βρίσκεται στα ύψη.

Δεν μπορούμε να μιλήσουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, για προϊόντα ποιότητας όταν το εισόδημα των αγροτών δεν εξαρτάται από την παραγωγή και την τιμή του προϊόντος, αλλά εξαρτάται από τις επιδοτήσεις που αυτές σιγά-σιγά και μέχρι το 2007 θα σταματήσουν να υπάρχουν με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου. Καταλαβαίνετε ποιο είναι το ενδιαφέρον των παραγωγών να φροντίσουν το χωράφι τους.

Ήρθε ο Υπουργός εδώ σήμερα το πρωί και μας είπε πράγματα τα οποία, αν τα άκουγε ο αγροτικός κόσμος, είμαι βέβαιος ότι θα γελούσε, με πίκρα όμως.

Υπάρχουν στοιχεία επίσημα δικά σας, της Κυβέρνησης από την Ευρωπαϊκή Ένωση που δείχνουν το μέγεθος του προβλήματος το οποίο συνεχώς διογκώνεται. Θα αναφέρω μερικά στοιχεία.

Είναι γνωστό και έχει ειπωθεί, ότι από το 1994 μέχρι το 1999 ξεκληρίστηκαν από τη γη εκατόν τριάντα χιλιάδες μικρομεσαίοι αγρότες. Και βέβαια η Κυβέρνηση το θεωρεί ως επιτυχία, διότι πετυχαίνει το στόχο του ξεκληρίσματος, γιατί θέλει να κάνει μεγάλες αγροτικές εκμεταλλεύσεις για να αντέξουν στην παγκοσμιοποιημένη αγορά. Αυτός είναι ο στόχος. Και βέβαια οι αγρότες θα φύγουν κάτω από την οικονομική πίεση ανορθόδοξα, χωρίς εναλλακτικές λύσεις και θα προστεθούν στις ουρές των ανέργων, με αποτέλεσμα να δημιουργείται μεγάλο κοινωνικό πρόβλημα.

Το καθαρό εισόδημα των αγροτών μειώνεται σχεδόν κάθε χρόνο. Στην τετραετία από το 1996 μέχρι το 1999 είχαμε πάνω από 12% μειωμένο εισόδημα. Ενώ το αγροτικό εισόδημα εξακολουθεί να αποτελεί το 62% του εισοδήματος του μέσου Έλληνα, η αγροτική σύνταξη παραμένει στο εξευτελιστικό επίπεδο των σαράντα πέντε χιλιάδων δραχμών.

Δεν ειπώθηκε εδώ ότι σύμφωνα με το νέο νόμο από το 2003 και μετά αυτή η σύνταξη πρόνοιας θα αρχίσει να μειώνεται σταδιακά κατά 4% μέχρι να σταματήσει να δίνεται. Για ποια σύνταξη μιλάτε; Για τις πέντε χιλιάδες που μας είπε εδώ ο Υπουργός Γεωργίας;

Θα ήθελα να αναφέρω δύο χαρακτηριστικά στοιχεία από τον Προϋπολογισμό που συζητάμε σήμερα που δείχνουν, ότι η Κυβέρνηση συνεχίζει την πολιτική που δεν αφήνει κανένα περιθώριο ελπίδας για καλύτερες μέρες στην αγροτιά.

Πρώτον, τα κονδύλια που προβλέπεται να δοθούν το 2001 είναι μικρότερα από αυτά του 2000. Αυτά τα στοιχεία τα ανέλυσε ο γενικός εισηγητής μας.

Δεύτερον, για τα κονδύλια για υποδομές ανέφερα ότι δυστυχώς δεν γίνονται τα έργα και όχι μονάχα στο χώρο της Θεσσαλίας.

Ο αγρότης σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, υποφέρει όποιο προϊόν και αν παράγει. Εργάζεται σκληρά μέσα σε αντίξοες καιρικές συνθήκες και δεν έχει καμία απολαβή. Ζει σε μια ύπαιθρο που υποσιτίζεται πολιτιστικά. Ο Υπουργός Πολιτισμού ανέφερε εδώ πέρα μερικά πράγματα. Πραγματικά αν παρακολουθεί κανένας με ενδιαφέρον νομίζει ότι η Ελλάδα έχει αλλάξει και θα αλλάξει ριζικά. Εάν εννοεί πολιτιστική ανάπτυξη το ότι υπάρχει χορευτικό σε κάποιο χωριό, τότε μπορεί να μιλάμε για πολιτισμό!

Αυτή είναι η κατάσταση στον αγροτικό κόσμο, αυτή είναι η κατάσταση στην ελληνική ύπαιθρο και εξακολουθεί η Κυβέρνηση να κοροϊδεύει τον κόσμο λέγοντας, ότι έβαλε πλώρη για ανάπτυξη της υπαίθρου. Ο κόσμος, όμως, ούτε ξύλα κόβει ούτε πουνάρια σκαλίζει. Γνωρίζει πολύ καλά την κατάσταση που επικρατεί γιατί τη ζει ο ίδιος. Κάποιος όμως ευθύνεται γι' αυτήν την κατάσταση.

Εμείς λέμε, όπως λένε και όλοι οι αγρότες, ανεξάρτητα από πού ανήκουν, σε ποιο χώρο και σε ποιο κόμμα, ότι φταίει η ε-

φαρμογή αυτής της αντιαγροτικής πολιτικής.

Λέμε δηλαδή ότι η πηγή του κακού στη χώρα μας είναι τα προβλήματα αυτής της πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΤΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτά είναι γνωστά. Τα έχουμε πει πολλές φορές. Τα έχουμε πει και εδώ μέσα, τα λέμε και έξω στον κόσμο. Τα ξέρουν καλά άλλωστε οι αγρότες. Αλλιώς δεν θα αναπτύσσονταν τα τελευταία χρόνια αυτές οι μεγάλες και πρωτοφανείς, αν θέλετε, κινητοποιήσεις που έχουν γίνει μέχρι σήμερα για την ανατροπή αυτής της αντιαγροτικής πολιτικής. Βεβαίως τους αγώνες δεν θα τους σταματήσουν, ούτε τα δικαστήρια ούτε τα ΜΑΤ ούτε οι συκοφαντίες ούτε οι μαλαγανιές και οι βρισιές των υπουργών μέχρι ο αγρότης να δικαιωθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριε Πατάκη, παρακαλώ ολοκληρώστε με μία φράση.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΤΑΚΗΣ: Τελειώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, κύριοι συνάδελφοι, έχει διαφορετική πολιτική. Με δύο λόγια, αυτή η πολιτική θέλει πλήρη αξιοποίηση των παραγωγικών δυνατοτήτων και πλεονεκτημάτων της χώρας μας. Οι προτάσεις για το πως μπορεί αυτό να επιτευχθεί, είναι γνωστές. Είναι επίσης γνωστό ότι με την Ευρωπαϊκή Ένωση να κανονίζει και να ορίζει τι, πώς και πόσα θα παράγουμε, πόσους αγρότες θα έχουμε, ποια πολιτική θα εφαρμόζεται και ποιοι θα κυβερνούν τον τόπο μας, δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα προς το καλύτερο στην αγροτική οικονομία και γενικότερα στη χώρα μας.

Να, λοιπόν, γιατί η πρότασή μας ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Παρακαλώ, κύριε Πατάκη, υπερέβητε κάθε όριο στο χρόνο. Ολοκληρώστε με μία φράση.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΤΑΚΗΣ: Πιστεύουμε ότι μονάχα με τους αγώνες βέβαια μπορεί να αλλάξει αυτή η πολιτική. Σαν Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας την αντίθεσή μας, αγαπητοί συνάδελφοι, στην αντιαγροτική πολιτική της Κυβέρνησης δεν θα την εκφράσουμε μονάχα με την καταψήφιση του Προϋπολογισμού. Θα συντονίσουμε τη δράση και θα στηρίξουμε τους αγώνες των αγροτών για την ανατροπή αυτής της αντιαγροτικής πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Παπαγεωργίου έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χωρεί καμία αμφιβολία ότι η συζήτηση του Προϋπολογισμού συμπίπτει με το γεγονός ότι η χώρα μας εισήχθη σε ένα σταθερό και αξιόπιστο οικονομικά περιβάλλον, που είναι αυτό της Ενωμένης Ευρώπης. Το γεγονός και μόνο αυτό της εισόδου της χώρας μας σε αυτό το περιβάλλον, κατά την άποψή μου, διανοίγει, προωθεί και προοικονομίζει την αίσια πορεία της χώρας μας στο μέλλον.

Ο Προϋπολογισμός του 2001 κινείται με απόλυτο σεβασμό και με πλήρη εναρμόνιση προς αυτήν την ιστορική στιγμή και επιβεβαιώνει τη δημοσιονομική ωριμότητα που έχει κατακτήσει η χώρα μας.

Για πρώτη φορά ο φετινός Προϋπολογισμός είναι ένας πλεονασματικός Προϋπολογισμός, παρά το γεγονός ότι η πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. συνοδεύεται από σημαντικές μειώσεις φόρων και σημαντικές ελαφρύνσεις.

Με τον υπό ψήφιση Προϋπολογισμό αυξάνονται ακόμη περισσότερο τα αφορολόγητα όρια για τους μισθούτους και τους συνταξιούχους, τηρώντας απαρέγκλιτα το συμβόλαιό μας με τα πλατιά αυτά στρώματα του ελληνικού λαού, για ανακούφιση και βελτίωση των συνθηκών της ζωής του.

Καταργείται ο Ειδικός Φόρος Τραπεζικών Εργασιών, πράγμα που θα ελαφρύνει την επιβάρυνση των συναλλασσομένων με τις τράπεζες.

Αυξάνει τις φοροαπαλλαγές για τις πάσης φύσεως μεταβιβάσεις αγροτικής γης και ακινήτων.

Ενισχύει τον οικογενειάρχη, τον πολύτεκνο, αυξάνοντας τις φοροαπαλλαγές για τις οικογένειες από τρία παιδιά και πάνω, ανατρέποντας ένα δόγμα δημογραφικής πολιτικής, που έθετε ως όριο τα τέσσερα παιδιά.

Ενισχύει την ανάπτυξη της κοινωνίας και της πληροφορίας, καθώς οι δαπάνες του λογισμικού και του INTERNET εκπίπτουν από το φορολογητέο εισόδημα.

Ενισχύει τις δαπάνες για παιδεία, υγεία και απασχόληση.

Δεν χρειάζεται να αναφερθώ και με άλλες ειδικές αναφορές για τον Προϋπολογισμό. Τόσο πριν από μένα εμπειρότεροι και πιο ειδικοί ήδη το έκαναν φωτίζοντας και αναδεικνύοντας όλες τις πτυχές του. Απλώς καταθέτω και εγώ με τη σειρά μου ορισμένους γενικούς προβληματισμούς.

Δεν χωρεί αμφιβολία ότι αυτός ο Προϋπολογισμός βάζει ακλόνητα θεμέλια για τη διαφύλαξη της οικονομικής σταθερότητας στη χώρα, όχι μόνο για τη νέα οικονομική χρονιά, αλλά και για τα επόμενα χρόνια, καθώς εγγράφει και εισάγει την Ελλάδα σε μια γραμμή πλεονασματικών προϋπολογισμών.

Παρήλθαν πια ανεπιστρεπті τα ελλείμματα για την κάλυψη των οποίων φαλκιδεύονταν και υποθηκεύονταν η φροντίδα για τις κοινωνικές ανάγκες και η προστασία των οικονομικώς ασθενούντων.

Ουσιαστικά αυτός ο προϋπολογισμός χαράσσει μια πορεία η οποία ασφαλώς διασφαλίζει την ισχυρή ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Η δομή αυτού του προϋπολογισμού, το πλεόνασμα το οποίο εξασφαλίζει, η έντονη παρουσία του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, οι μειώσεις φόρων στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις παράλληλα και ταυτόχρονα κατανέμει ένα πλεόνασμα τετρακοσίων πενήντα δισεκατομμυρίων (450 .000.000.000) δραχμών στα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα μέσα από μειώσεις φόρων και κοινωνικές δαπάνες.

Τέλος, αυτός ο προϋπολογισμός οφείλει να έχει -και πράγματι έχει- έντονο κοινωνικό χαρακτήρα, αφού εδώ δεν επιβάλλει κανένα νέο φόρο, αλλά παράλληλα και ταυτόχρονα κατανέμει ένα πλεόνασμα τετρακοσίων πενήντα δισεκατομμυρίων (450 .000.000.000) δραχμών στα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα μέσα από μειώσεις φόρων και κοινωνικές δαπάνες. Δύσκολα έχω την αίσθηση ότι θα με αδικήσει κάποιος όταν ισχυριστώ, προβάλλω και αυτονόητα αναδείξω την κυρίαρχη άποψη ότι όταν στο ελληνικό Κοινοβούλιο συζητείται ο προϋπολογισμός, οφείλουμε όλοι να υπερβαίνουμε τα εσκεμμένα που οριοθετεί η εμμονή στη στεία και μονότονη Αντιπολίτευση που πολλές φορές μας οδηγεί μέχρι του θλιβερού σημείου να αδικούμε τη χώρα μας.

Το ζητούμενο όταν συζητάμε ένα τόσο σοβαρό ζήτημα για την οικονομική ζωή και την προοπτική της χώρας, είναι με μεγάλη υπευθυνότητα, όπως απαιτεί το πραγματικό συμφέρον της χώρας σε όποια πτέρυγα και αν ανήκουμε, να αποφασίζουμε πού βρίσκονται τα σύνορα που σταματά η υποχρέωση για αντιπολίτευση και πού αρχίζει η υποχρέωσή μας όχι μόνο να κρίνουμε και να επικρίνουμε, αλλά και υποχρέωσή μας -θα το έλεγα εθνικό καθήκον- να συμβάλουμε με προτάσεις ταυτόχρονα με την παραδοχή των ωφέλιμων κεκτημένων στην ώθηση της χώρας μας προς τα εμπρός.

Σύμφωνοι! Δεν ισχυριζόμαστε ότι ζούμε σε ένα παράδεισο. Δε ζούμε σε ένα κόσμο στρωμένο με άνθη, αφθονία αγαθών και υπερανέσεων. Μπορούμε και οφείλουμε να κάνουμε περισσότερα για μια Ελλάδα με περισσότερο κοινωνικό κράτος, δικαιοκρατία και περισσότερο δίκαιη μεταχείριση στη ζωή και τις ευκαιρίες.

Με δεδομένο όμως ότι δεν παραλαμβάνουμε τη διαχείριση των προβλημάτων της ζωής, με τη συμφωνία ότι αυτά θα έχουν ακίνητο μέγεθος και σταθερό πρόσωπο, αλλά με την "αλμυρά" παραδοχή ότι αυτά συνεχώς μεταβάλλονται και παραλλάσσουν τις περισσότερες φορές, η επιτυχία είναι να προβλέψεις και να δράσεις προληπτικά.

Θέλω να πιστεύω ότι βρισκόμαστε σε καλό δρόμο και έχουμε θέσει τις σωστές βάσεις. Καθώς η ζωή προχωρά, τα προβλήματα και οι κίνδυνοι πάντοτε θα ελοχεύουν, γι' αυτό και θα πρέπει να είμαστε σε επαγρύπνηση.

Όμως, αυτή η διαπίστωση απέχει πολύ από το να φθάνουμε να βλέπουμε τα πάντα δυσσώα, τραγικά και να μην έχουμε τη γενναιοψυχία να αναγνωρίσουμε τα θετικά στοιχεία της οικονομίας μας και την πρόοδο που έχει συντελεστεί σε αυτήν και στη ζωή μας.

Κυρίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση φθάνει μέχρι του σημεί-

ου να μειώνει την οικονομία της χώρας μας μόνο και μόνο για λόγους αντιπολιτευτικούς. Δεν μπορούμε να βλέπουμε τη χώρα μας σαν "Καφριστάν", όπως ακούστηκε σ' αυτήν την Αίθουσα, προκαλώντας αισθήματα θλίψης, αλλά και θυμωδίας μαζί. Υπάρχει και η έννοια της εθνικής υπερηφάνειας. Υπάρχει η αναδιαμφισβήτητη πραγματικότητα να προβάλλουμε τη χώρα μας ως ισότιμο μέλος της Ευρώπης, όπως όντως είναι.

Με το να ισχυρίζεται η Αντιπολίτευση μέσα από το πνεύμα αυτής της απαξίωσης της Ελλάδος και της οικονομίας μας, ότι φτιάξαμε κατά την παραλλαγή των εκφράσεων ένα εικονικό, ένα πλαστό, ένα παραλλαγμένο προϋπολογισμό που τάχα στηρίζεται μονάχα στην αφόρητη ελαφρότητα των αριθμών, γνωρίζει καλά ότι ψεύδεται. Δεν γνωρίζει όμως ότι έτσι μειώνει το κύρος της χώρας μας μέσα στα διευρυμένα σύνορα της Ευρώπης;

Απέναντι στις κραυγές της κινδυνολογίας και της εμμονής στην οπισθοδρόμηση υπάρχει η αμείλικτη και σκληρή απάντηση της πειθούς των επιχειρημάτων και των επιτευγμάτων. Με αυτά τα ατράνταχτα επιτεύγματα, ότι δηλαδή δεν μπορεί να ειπωθεί στην Ευρώπη και να είμαστε ισότιμη χώρα-μέλος της, ορισμένες φωνές, τόσο παράξενες, αταίριαστες και αμετροπείς ακούγονται να επιμένουν ότι η εικόνα που μπορεί να έχει για τη χώρα του ο Έλληνας ή ο Ευρωπαίος με την πλατιά έννοια συμπολίτης μας, είναι αυτή που ταιριάζει σε μία τριτοκοσμική χώρα. Εάν η Ευρώπη μας υποδέχτηκε εξαπατημένη στις αγκάλες της, αν είμαστε τόσο "ταχυδακτυλουργοί" ώστε με οικονομικά τεχνάσματα και πονηρές μεθόδους, πλαστούς ισολογισμούς και επίπλαστα οικονομικά μεγέθη να τους δείξαμε άλλη οικονομική εικόνα απ' αυτήν που βρισκόμαστε, τότε ίσως να ζούσαμε σε έναν πλαστό και εικονικό κόσμο και να μην το έχουμε αντιληφθεί.

Επειδή όμως δεν ζούμε σε έναν τέτοιο κόσμο, αλλά ζούμε στον κόσμο της διαρκούς οικονομικής προσπάθειας, του κόσμου που όλο και περισσότερο εξαρτά το μέλλον του από τα οικονομικά πραγματικά δεδομένα, ως σκεφθούμε ότι και οι ίδιοι οφείλουμε να συμβάλουμε σε αυτήν την προσπάθεια για να διατηρήσει η χώρα μας ότι κατέκτησε και να ενισχύσουμε τον αγώνα της για την κατοχύρωση των μεγεθών της διατηρησιμότητας μέσα στην Ενωμένη Ευρώπη.

Εμείς λοιπόν θα στηρίζουμε αυτόν τον Προϋπολογισμό γιατί έχει όραμα, προοπτική, γιατί εξασφαλίζει το καλύτερο αύριο του ελληνικού λαού μέσα στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση μέσα στην οποία η Ελλάδα μπήκε με το σπαθί της. Χάρη στις άοκνες προσπάθειες της Κυβέρνησης και του Ελληνικού λαού επιτεύχθηκε αυτός ο στόχος. Αυτό μας υποχρέωνε να κάνουμε η πρόσφατη κρίση και εντολή του Ελληνικού λαού.

Στην προσπάθεια της Ελλάδας για ακόμα μεγαλύτερη οικονομική ανάπτυξη θα δηλώσουμε ένα βροντερό, γόνιμο και ουσιαστικό παρόν με βαθιά την πεποίθηση ότι πράττουμε το σωστό και εκπληρώνουμε στο ακέραιο το χρέος μας απέναντι στην πατρίδα μας και το λαό μας. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφνας): Ο κ. Δήμας έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΗΜΑΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση για τις παραιτήσεις του κ. Βενιζέλου. Υποθέτω ότι ηθελημένα ήταν προς λάθος κατεύθυνση, γιατί πραγματικός παραλήπτης είναι η Χαριλάου Τρικούπη και οι συνάδελφοι του κ. Βενιζέλου. Ο ελεύθερος δημοκρατικός διάλογος που γίνεται στα πλαίσια της πορείας της Νέας Δημοκρατίας προς το συνέδριο όχι μόνο τονώνει την ήδη υψηλή συνοχή της δικής μας παράταξης αλλά υποδηλώνει την αποφασιστικότητα των στελεχών μας και των οπαδών μας να επιτύχουμε όσο το δυνατόν μεγαλύτερη πλειοψηφία στις εκλογές όποτε και αν αυτές γίνουν.

Οι ομιλητές της Πλειοψηφίας και κυρίως ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας μας παρουσίασαν μία εικόνα της ελληνικής οικονομίας η οποία είναι ωραιοποιημένη και παραπλανητική. Μας είπαν μισές αλήθειες. Τόνισαν τη βελτίωση ορισμένων δεικτών της ελληνικής οικονομίας, ενώ αποσιώπησαν την χειροτέρευση ή την στασιμότητα άλλων εξίσου σημαντικών δεικτών. Δεν μας είπαν τίποτα, ούτε αιτιολόγησαν γιατί εξακολουθεί το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων να υπολείπεται τόσο πολύ έναντι του μέ-

σου ευρωπαϊκού. Στη χώρα μας το κατά κεφαλή εισόδημα είναι κατά 30% χαμηλότερο από το αντίστοιχο κατά κεφαλή εισόδημα του μέσου ευρωπαίου πολίτη.

Επίσης, δεν μας είπαν τίποτα για το δημόσιο χρέος. Δεν είπαν ότι από το 1993 μέχρι σήμερα υπερδιπλασιάστηκε. Μάλιστα τα είκοσι τρία τρισεκατομμύρια πεντάκοσια δισεκατομμύρια (23.500.000.000.000) δραχμές χρέους που εμφανίστηκαν έγιναν με το περίφημο λογιστικό τρικ το οποίο έγινε το 1993 με το οποίο αυξήθηκε κατά έξι τρισεκατομμύρια (6.000.000.000.000) δραχμές το χρέος. Σύμφωνα με τα στοιχεία του προϋπολογισμού το χρέος τώρα έχει φθάσει στα σαράντα επτά τρισεκατομμύρια πεντάκοσια δισεκατομμύρια (47.500.000.000.000) δραχμές. Δηλαδή κάθε Έλληνας πολίτης χρωστάει τέσσερα εκατομμύρια επτακόσιες χιλιάδες (4.700.000) δραχμές περιλαμβανομένων των βρεφών και των νηπίων. Μάλιστα ως ποσοστό επί του ΑΕΠ έχουμε αύξηση. Ενώ το 1999 ήταν το 115,4% το γενικό χρέος της Κυβέρνησης, το 2000 θα είναι 115,9% σύμφωνα με τα στοιχεία του Προϋπολογισμού.

Ακόμη δεν μας είπατε τίποτα για τη μεγάλη υπερχρέωση των νοικοκυριών που έχει σημειωθεί τα τελευταία χρόνια. Και ιδίως φέτος έχουμε ανεξόφλητο υπόλοιπο καταναλωτικών δανείων ύψους τεσσάρων τρισεκατομμυρίων (4.000.000.000.000) δραχμών. Είναι δηλαδή το 10% του ακαθαρίστου εγχωρίου προϊόντος. Υπάρχουν ανάγκες που οι Έλληνες πολίτες προσπαθούν να τις καλύψουν δανειζόμενοι από τις τράπεζες. Αν συνυπολογίσουμε και τα δάνεια προς τις εμπορικές επιχειρήσεις, που οι εμπορικές επιχειρήσεις τα χρησιμοποιούν για να χρηματοδοτούν τους πελάτες τους καταναλωτές, τότε ο δανεισμός για καταναλωτικές ανάγκες έχει φθάσει σε σημείο υπερχρέωσης, πράγμα το οποίο είναι επικίνδυνο και για τα ίδια τα νοικοκυριά αλλά και για τις ελληνικές Τράπεζες. Αυτά είναι μερικά από τα στοιχεία για τα οποία κανείς δεν μίλησε.

Ακούσαμε μόνο για τη βελτίωση ορισμένων μεγεθών, η οποία στο κάτω-κάτω και φυσιολογική και αναμενόμενη ήταν, αφού πέρασαν επτά χρόνια που κυβερνά η Κυβέρνηση. Ήταν και αναγκαία, γιατί η βελτίωση αυτών των αναγκών ήταν προϋπόθεση για να γίνει δεκτή η χώρα μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Ήταν μονόδρομος, δεν μπορούσε να κάνει αλλιώς. Γίναμε μέλη της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης, βεβαίως με καθυστέρηση δύο ετών και με θυσιές του ελληνικού λαού, οι οποίες ήταν πολύ περισσότερες από εκείνες που θα ήταν αναγκαίες αν τη διαχείριση της οικονομίας την είχε μια πιο υπεύθυνη, πιο ικανή και πιο αποτελεσματική κυβέρνηση.

Αλλά και για τα στοιχεία αυτά για τα οποία η Κυβέρνηση επιμένει, όπως είναι η μείωση του ελλείμματος, υπάρχουν αρκετές παρατηρήσεις να γίνουν. Για να μπουν τα πράγματα στις πραγματικές τους διαστάσεις, θα ήθελα να πω τα εξής:

Πράγματι επιτεύχθηκε μία μείωση του ελλείμματος, η οποία όμως δεν σημαίνει και δημοσιονομική εξυγίανση. Είναι απλώς το αποτέλεσμα της υπερφορολόγησης του ελληνικού λαού.

Για να δούμε πώς επιτεύχθηκε αυτή η μείωση του ελλείμματος, θα πρέπει να συγκρίνουμε τις δαπάνες οι οποίες έμειναν στο ίδιο ποσοστό επί του Ακαθαρίστου Εγχωρίου Προϊόντος όλα αυτά τα χρόνια. Δηλαδή, όσες ήταν και πριν από επτά χρόνια, τόσες παραμένουν και τώρα ως ποσοστό επί του ΑΕΠ. Αυξήθηκαν όσο περίπου αυξανόταν και το ποσοστό του ΑΕΠ, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι το κράτος και οι κρατικές δαπάνες παραμένουν, δεν μειώθηκε το κράτος σε αυτά τα επτά χρόνια. Οι σπατάλες και οι κρατικές δαπάνες παραμένουν στο ίδιο ποσοστό.

Γι' αυτό λοιπόν αυτό που δεν μπόρεσε η Κυβέρνηση να κάνει, δηλαδή το κράτος να εξοικονομήσει, να περιορίσει δηλαδή τις δαπάνες, το πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος. Την κρατική σπατάλη την πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος, με υπέρμετρη αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΟΣΑ, όχι δικά μας, που δημοσιεύθηκαν πριν από λίγες μέρες.

Η φορολογική επιβάρυνση τα τελευταία επτά χρόνια έχει αυξηθεί από το 30% περίπου που ήταν προ επταετίας στο 40% επί του ΑΕΠ. Δηλαδή, κάθε Έλληνας πολίτης που πλήρωνε το 1993 τριάντα δραχμές στις εκατό που κέρδιζε, πέρυσι και τώρα πληρώνει σαράντα δραχμές για κάθε εκατό δραχμές. Αντιστα-

βάνεσθε, λοιπόν, το μέγεθος της φορολογικής επιβάρυνσης η οποία επιτεύχθη και με την αύξηση των φορολογικών συντελεστών αλλά και με τον πληθωρισμό.

Ακόμη, λέει η Κυβέρνηση ότι θα έχει πλεόνασμα. Το άκουσα πάλι προηγουμένως από ομιλητές, ότι θα επιτευχθεί τέλος πάντων αυτό το πλεόνασμα, μικρό έστω, τα διακόσια δέκα δισεκατομμύρια (210.000.000.000) δραχμές. Μα, πώς θα γίνει αυτό; Άκουσα και τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας προχθές και απορώ γιατί με τις ίδιες τις πράξεις της Κυβέρνησης αυτό είναι ακατόρθωτο.

Θα σας δώσω δύο μικρά παραδείγματα, αυτά που επιτρέπει ο χρόνος. Το ένα είναι, τα φορολογικά έσοδα τα οποία προβλέπονται από το φόρο επί των χρηματιστηριακών συναλλαγών είναι τριακόσια τριάντα δισεκατομμύρια (330.000.000.000) δραχμές για το 2001. Το 2000 τα έσοδα υπολογίζονται σε εκατόν εβδομήντα πέντε (175.000.000.000) δισεκατομμύρια δραχμές, με τον φορολογικό συντελεστή που ίσχυε, το 0,6%, ο οποίος επανέρχεται στο 0,3%, δηλαδή θα είναι μισός του χρόνου. Επομένως, πώς θα επιτευχθεί αυτό το κατόρθωμα να έχουμε τριακόσια τριάντα δισεκατομμύρια (330.000.000.000) δραχμές το 2001; Η πραγματικότητα είναι ότι θα περιορισθεί γύρω στα εκατό δισεκατομμύρια δραχμές και με αύξηση των χρηματιστηριακών συναλλαγών. Αλλά και να διπλασιασθούν οι χρηματιστηριακές συναλλαγές και να τριπλασιασθούν, το ποσό των τριακοσίων τριάντα δισεκατομμυρίων δεν πρόκειται να επιτευχθεί. Επομένως, θα έχουμε εξαφάνιση του πλεονάσματος και μόνο εξ αυτού του λόγου.

Αλλά υπάρχει και δεύτερος λόγος, τον οποίον δεν τον επικαλούμαι μόνον εγώ, το λένε όλοι οι παρατηρητές, είτε οι διεθνείς είτε στη χώρα μας είτε στο εξωτερικό. Το 5% της οικονομικής ανάπτυξης δεν πρόκειται να επιτευχθεί. Είναι υπέρμετρα αισιόδοξος ο κ. Παπαντωνίου και νομίζω ότι το γνωρίζει.

Ο ΟΟΣΑ σε τελευταία έκθεσή του πριν από μια βδομάδα λέει ότι θα είναι γύρω στο 4,5%. Ο ΣΕΒ και το ινστιτούτο που έχουν οι τουριστικές επιχειρήσεις προϋπολογίζουν γύρω στο 4%, λίγο πάνω λίγο κάτω. Οποιαδήποτε παρέκκλιση από το 5% σημαίνει ότι το έλλειμμα θα εξαφανισθεί, δεν θα υπάρχει πλεόνασμα.

Ακόμη ήθελα να πω και με αυτό θα τελειώσω ότι επιβάρεται η Κυβέρνηση και για το 4,1% που λέει ότι θα επιτύχει φέτος ως ρυθμό ανάπτυξης. Ξέρετε αυτό το 4,1% ηχεί ίσως μεγάλο ως ποσοστό. Εάν όμως λάβουμε υπόψη ότι η διεθνής οικονομία αυξάνεται το 2000 με ρυθμό 4,7%, τότε το κατόρθωμα αυτό δεν είναι κατόρθωμα. Η ελληνική οικονομία τρέχει με 4,1% τη στιγμή που η παγκόσμια οικονομία τρέχει με 4,7%. Βεβαίως η σύγκριση έπρεπε να γίνει με τις χώρες τις ευρωπαϊκές και ιδιαίτερα της Συνοχής οι οποίες τα τελευταία αυτά χρόνια έχουν αυξηθεί με ρυθμούς ανάπτυξης πολύ μεγαλύτερους απ' αυτούς της ελληνικής οικονομίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Βαρδίκος έρχει το λόγο.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Δεν θα αναφερθώ στα διάφορα μεγέθη του Προϋπολογισμού, γιατί αυτό έχει γίνει πάρα πολλές φορές από πάρα πολλούς συναδέλφους αυτές τις μέρες σ' αυτήν την Αίθουσα. Η ταπεινή μου συμβολή και η συμμετοχή μου στη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό θα περιοριστεί σε μια ευχή, έκκληση-πρόταση, που θα κάνω προς το τέλος της τοποθέτησής μου, γιατί πιο μπροστά θέλω να σχολιάσω, μια που και οι κρίνοντες κρίνονται, την κριτική της Αντιπολίτευσης πάνω στον Προϋπολογισμό. Την κριτική που ακούω, είτε σαν πολίτης από την τηλεόραση, τα προηγούμενα χρόνια είτε σαν Βουλευτής εφέτος από αυτήν την Αίθουσα, μια που οι συμπατριώτες μου μου έκαναν την τιμή να με στείλουν σαν εκπρόσωπό τους σ' αυτήν.

Αυτή η κριτική μπορώ να πω ότι μου θυμίζει τα ελικόπτερα παντός καιρού. Καλοκαιρία είναι, κακοκαιρία είναι, αυτά πετάνε. Η κριτική της Αντιπολίτευσης, καλά πάει η οικονομία, άσχημα πάει η οικονομία, η ίδια είναι. Έτσι μπορώ να πω ότι το ενδιαφέρον μου περιορίζεται στους χαρακτηρισμούς που κάθε χρόνο

ακούω και εκεί μπορώ να πω ότι εξαντλείται η φαντασία των συναδέλφων βέβαια όχι στην εξουσία όπως ήταν το σύνθημα του Μάη του '68, αλλά στους χαρακτηρισμούς. Φέτος ακούσαμε "μαϊμού" προϋπολογισμός, ακούσαμε "μεταλλαγμένος" προϋπολογισμός και ακούσαμε και "ακρωτηριασμένος στην προκρούστεια κλίνη" προϋπολογισμός. Αν δε αυτούς τους χαρακτηρισμούς τους συνδυάσουμε και με τις υπερβολές που συνηθίζονται σ' αυτές τις περιπτώσεις, ότι η περίθαλψη το '73 ήταν καλύτερη από σήμερα, ότι η Αλβανία είναι σε πολλά σημεία καλύτερη από την Ελλάδα, ο όρος "καφριστόν" που επίσης ακούστηκε σ' αυτήν την Αίθουσα, απορεί κανείς γιατί βρισκόμαστε ακόμα εδώ και δεν φύγαμε σαν οικονομικοί μετανάστες αλλού, για να βρούμε καλύτερη μοίρα. Ευτυχώς η πραγματικότητα δίνει την απάντησή της.

Οι προϋπολογισμοί, κύριοι συνάδελφοι, δεν συγκρίνονται με αυτό που ο καθένας μας έχει μέσα του και το θεωρεί σαν ιδανικό. Θα ήταν τουλάχιστον άδικο. Οι προϋπολογισμοί συγκρίνονται με τους προηγούμενους τους ή έστω με τον προηγούμενο τους και τα συμπεράσματα εξάγονται με δυο απλές πράξεις, έναν πολλαπλασιασμό και μια διαίρεση. Όταν σαν έναν αναμενόμενο πληθωρισμό γύρω στο 3%, 3,5% λέμε αύξηση δαπανών για την παιδεία 8,3% σημαίνει ότι αντιμετωπίζουμε το θέμα "παιδεία" καλύτερα φέτος από πέρυσι. Θα είχατε δίκιο στην κριτική σας εάν το 8 ήταν μικρότερο από το 3, αλλά δεν είναι. Δεν μπορεί κανένας να παίζει με τους αριθμούς. Με τις λέξεις μπορεί, αλλά με τους αριθμούς όχι.

Άλλωστε επιτρέψτε μου να το πω, αν έρθουμε ποτέ σε επαφή με εξωγήινους, θα χρησιμοποιήσουμε τους αριθμούς για να έρθουμε σε πρώτη επαφή. Μπορούμε είτε αναβοσβήνοντας έ- να φως είτε βγάζοντας κάποιους ήχους μια φορά, σε λίγο δύο φορές, σε λίγο τρεις φορές, να τους δείξουμε ότι μετράμε και αυτοί θα απαντήσουν συνεχίζοντας στο τέσσερα και στο πέντε γιατί δεν είναι δυνατόν να μετράνε διαφορετικά. Με τους αριθμούς με τους εξωγήινους θα μπορούμε να συνεννοηθούμε. Ε- μείς με την απλή αριθμητική σ' αυτήν την Αίθουσα για τον Προϋπολογισμό δεν μπορούμε δυστυχώς χρόνια τώρα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ: Απαιτούνται εξωγήινοι συνομιλητές.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Σίγουρα μας χρειάζονται τέτοιοι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑΣ: Πάντως σε εξωγήινους μιλάτε.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Εγώ θα ψηφίσω τον προϋπολογισμό και ινώθω ικανοποιημένος, γιατί η Κυβέρνηση που στηρίζω έφερε τη χώρα σε τέτοιο σημείο από πλευράς οικονομίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Με συγχωρείτε, κύριε συνάδελφε, για τη διακοπή.

Σας είπα, κύριοι συνάδελφοι και χθες, ότι με τις διακοπές δεν κάνετε την καλύτερη παρουσία σας εδώ. Σας παρακαλώ!

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Κάνουν πιο ζωντανή τη συζήτηση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε συνάδελφε, άλλο ο διάλογος και άλλο οι διακοπές.

Παρακαλώ συνεχίστε.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Ποτέ, κύριοι συνάδελφοι, παρά τα προβλήματα, τις ελλείψεις, τις καθυστερήσεις, τις αντιθέσεις, η χώρα δεν είχε καλύτερο επίπεδο διαβίωσης, δεν είχε καλύτερη οικονομική κατάσταση, δεν είχε καλύτερη προοπτική. Όλο και περισσότεροι κερδίζουν περισσότερα, ξεδοθούν περισσότερα, διασκεδάζουν με περισσότερα, ντύνονται καλύτερα, ταξιδεύουν περισσότερο. Είναι μια πραγματικότητα που δεν μπορεί να την αγνοήσει κανείς και μόνο όσοι δεν μπορούν ή δεν θέλουν, δεν μπορούν να τη δουν.

Θα τελειώσω με την έκκληση-πρόταση που σας είπα στην αρχή. Από το 1952 στη Συνθήκη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο κεφάλαιο "για την οικονομική και την κοινωνική συνοχή", στο άρθρο 157, γίνεται αναφορά για μέτρα που πρέπει να παρθούν και χρησιμοποιείται ακριβώς ο όρος "για τη μείωση στην καθυστέρηση των πλέον μειονεκτικών περιοχών και των νησιών". Έτσι ακριβώς διατυπώνεται. Δηλαδή το άρθρο 157 θεωρεί ότι υπάρχουν περιοχές που δεν είναι, ή είναι λίγο, ή είναι οι πλέον μειονεκτικές. Για τα νησιά όμως μία κατηγορία θεωρεί. Την τε-

λευταία. Έτσι κι αλλιώς δηλαδή τα νησιά είναι στις πλέον μειο-νεκτικές περιοχές.

Σαράντα χρόνια αργότερα στο Αμστερνταμ στη ομόθυμη Συνθήκη στη Δήλωση 30 γίνεται αναφορά για ειδικά μέτρα για τις νησιώτικες περιοχές. Και πριν από λίγες μέρες στα Συμπεράσματα της Διάσκεψης Κορυφής στη Νίκαια με πρωθυπουργική παρέμβαση υπάρχει το Σημείο 55 το οποίο κάνει αναφορά για ειδικές δράσεις εντός των ορίων των δημοσιονομικών διαθεσίμων -δεν είναι ευκαταφρόνητα είναι περίπου στο 20%, είναι μεγάλο το ποσό αυτό- πάλη για τις νησιώτικες περιοχές.

Είτε ως μείωση στην καθυστέρηση είτε ως ειδικά μέτρα είτε ως ειδικές δράσεις απ' αυτήν την Κυβέρνηση σ' αυτές τις συγκυρίες μ' αυτόν τον Προϋπολογισμό εμείς οι νησιώτες περιμένουμε, αξιώνουμε, απαιτούμε πολλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέφρονας): Ο κ. Σαλαγκούδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά με έκπληξη άκουσα την ωραία περιγραφή του προηγούμενου συναδέλφου. Φαίνεται εκεί στη Σάμο αποζημίωσαν πλουσιοπάροχα τα καμένα και γι' αυτό ζουν τόσο πολύ καλά οι κάτοικοι της Σάμου.

Εκείνο που βλέπουμε ιδιαίτερα εμείς οι Βουλευτές της υπαίθρου είναι έναν κόσμο πραγματικά να στενάζει. Το εισόδημα των αγροτών συνεχώς συρρικνώνεται. Τα παιδιά τους προστίθενται στις ουρές των ανέργων, στις κοντινότερες πόλεις. Αυτή είναι η πραγματικότητα που αντιμετωπίζουμε εμείς στην ύπαιθρο.

Και μάλιστα σε μία ύπαιθρο όπως είναι η ύπαιθρος της Θεσσαλονίκης, που δεν είναι και δεν συμπεριλαμβάνεται στις χειρότερες περιφέρειες της Ελλάδος αν και σαν χώρα κατέχουμε το "προνόμιο" να έχουμε τις φτωχότερες περιοχές της Ευρώπης.

Ας έρθουμε όμως στον Προϋπολογισμό. Κύριοι του οικονομικού επιτελείου της Κυβέρνησης έχουμε μπει στην ΟΝΕ -συνχαρητήρια- πετύχαμε την ένταξή μας με την ονομαστική σύγκλιση. Βεβαίως, αλλά από εδώ και πέρα πλέον οι προϋπολογισμοί θα πρέπει να στοχεύουν την πραγματική σύγκλιση και όχι την ονομαστική που στόχευαν μέχρι τώρα. Η Κυβέρνηση φαίνεται ότι δεν αντελήφθη ότι είμαστε πλέον ονομαστικά στη σύγκλιση και γι αυτόν ακριβώς το λόγο δεν λειτουργεί με αυτό τον Προϋπολογισμό, να δώσει κατευθύνσεις στην οικονομία, ώστε να πετύχουμε την πραγματική σύγκλιση. Γιατί κύριοι, για να πετύχουμε την πραγματική σύγκλιση ποιά είναι το ζητούμενο; Το ζητούμενο είναι η ανάπτυξη της χώρας, οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης. Και όχι οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης που αναγράφονται, όπως το 5% που δεν είναι αρκετό, σας λέω εγώ και που πρέπει να είναι πολύ υψηλότερο αλλά και οι αντίστοιχες δράσεις για να πετύχουμε αυτούς τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Υπερφανευόμαστε και υπερφανεύεται η Κυβέρνηση στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού ότι πέτυχε όλα αυτά τα χρόνια υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης. Δηλαδή ποια ήταν η δικιά μας επιτυχία ότι το 1999 όταν ο μέσος όρος της Ευρωζώνης ήταν 3,2% για την ανάπτυξη και μες πετύχαμε 3,4%; Μα είμαστε πολύ πίσω και πρέπει να τρέχουμε. Πρέπει να τρέχουμε για να μπορέσουμε να φτάσουμε αυτήν την ανάπτυξη που θα εξασφαλίσει το επίπεδο ζωής στη χώρα μας που να βρίσκεται στο μέσο επίπεδο των ευρωπαϊκών κρατών.

Αυτοί οι ρυθμοί ανάπτυξης που πετυχαίνουμε όλα αυτά τα χρόνια δεν οφείλονται σε πραγματική παραγωγική ανάπτυξη στη χώρα μας για να έχει και συνέχεια αλλά οφείλονται στις εισροές των χρημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και αν δούμε τους δείκτες εκείνους οι οποίοι πραγματικά λειτουργούν και συμβάλλουν στη μεγέθυνση του ΑΕΠ είναι ακριβώς, κυρίως οι κατασκευές και όλα αυτά τα έργα υποδομής που χρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτήν τη μεγέθυνση πετυχαίνουμε και μάλιστα θα έλεγε κανείς ότι υπολειπόμαστε πολύ και στην πραγματικότητα δεν έχουμε εσωτερική παραγωγική πραγματική ανάπτυξη και γι αυτό ακριβώς το λόγο έχουμε αυτούς τους υψηλούς ρυθμούς αύξησης της ανεργίας.

Και τι συμβαίνει από εκεί και πέρα και γιατί δεν λειτουργούμε παραγωγικά, γιατί δεν γίνονται επενδύσεις στη χώρα μας; Είναι

λίγα απλά πράγματα που θα μπορούσε να τα κάνει η Κυβέρνηση και που πιστεύω ότι τα ξέρει. Μας λέει ότι εμείς δεν έχουμε προγράμματα, αλλά εμείς της τα προτείνουμε συνεχώς. Με δειλία παρακολουθεί ορισμένα από αυτά επιλεκτικά.

Τι έχει η χώρα μας; Έχει πρόβλημα ανταγωνιστικότητας, η οποία αποτυπώνεται στο εμπορικό μας ισοζύγιο που επιδεινώνεται επικίνδυνα. Οι εξαγωγές μας συρρικνώνονται συνεχώς και έχουν φτάσει να είναι το 1/4 μόνο των εισαγωγών μας. Γιατί; Γιατί ακριβώς οι επιχειρήσεις μας, η όλη παραγωγική μας διαδικασία δεν έχει την απαιτούμενη ανταγωνιστικότητα.

Και οι ρυθμοί θα ήταν τρομακτικοί εάν δεν υπήρχαν οι νέες αγορές των Βαλκανίων και της νοτιοανατολικής Ευρώπης στις οποίες αυξήσαμε θεαματικά, χάρη και στις επιχειρήσεις της Βορείου Ελλάδος, που είναι από όλες τις επιχειρήσεις της Ελλάδος οι πλέον ανταγωνιστικές, γιατί πάντοτε είχαν εξαγωγικό προσανατολισμό, την παρουσία μας αλλά υστερούμε φοβερά στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου ήταν μέχρι πριν από λίγα χρόνια οι κύριες χώρες για τα εξαγωγικά προϊόντα μας.

Τι άλλο θέλει η οικονομία μας για να μπορέσει να γίνει ανταγωνιστική; Τις διαρθρωτικές αλλαγές τις οποίες τις λέμε συνεχώς, τις οποίες επισημαίνει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Ευρωπαϊκή Ένωση. Και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Ευρωπαϊκή Ένωση μας λένε ότι πρέπει να προχωρήσουμε σε διαρθρωτικές αλλαγές.

Αντί γι' αυτές τις αλλαγές, η Κυβέρνηση -δεν μπορώ να καταλάβω- ή δεν έχει συνειδητοποιήσει τι σημαίνει ελεύθερη οικονομία, την οποία -έχει δικιο- τώρα σιγά-σιγά αρχίζει να τη μαθαίνει ή δεν μπορεί να απεμπλακεί από την κομματική της νομενκλατούρα και από την κρατικίστικη αντίληψή της, γιατί δεν προχωράμε σε απελευθέρωση των αγορών.

Σε λίγο, στις 19 Φεβρουαρίου, απελευθερώνεται η αγορά ηλεκτρικής ενέργειας. Δεν έχει γίνει καμία απολύτως προετοιμασία από τη ΔΕΗ και η ΔΕΗ συνεχίζει να λειτουργεί με την ίδια νοοτροπία. Και μάλιστα λέει επίσημα στις εκθέσεις της, στις ανακοινώσεις της, ότι μέχρι το 2005 θα διατηρήσει σχεδόν το μονοπώλιο με μία ελάχιστη απελευθέρωση, ενώ η απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας απαιτεί αμέσως, από 19 Φεβρουαρίου, το 30% να είναι από ιδιώτες παραγωγούς ηλεκτρικού ρεύματος και δεν θα έχουμε τίποτα στις 19 Φεβρουαρίου, διότι δεν δόθηκε καμία άδεια σε κανέναν ιδιώτη παραγωγό, ακόμα.

Το ίδιο συμβαίνει και με την απελευθέρωση της αγοράς στα πετρελαιοειδή. Έπρεπε ήδη να είχε συντελεστεί από το 1992. Πραγματοποιήθηκε μόνο στο επίπεδο των λιανικών τιμών. Στα υπόλοιπα, του χονδρεμπορίου και της παραγωγής των διυλιστηρίων, έχουμε πάλι οπωσδήποτε την κρατικίστικη νοοτροπία. Τα κρατικά ΕΛΠΕ, που με το υψηλό κόστος λειτουργίας τους καθορίζουν την τιμή και παρέχουν τη δυνατότητα να κερδίζουν υπερκέρδη τα υπόλοιπα ιδιωτικά διυλιστήρια.

Η Κυβέρνηση προχωρεί σε μετοχοποιήσεις. Οι μετοχοποιήσεις δεν αποτελούν αποκρατικοποιήσεις. Οι μετοχοποιήσεις δεν βοηθούν τον ανταγωνισμό, διότι δεν βοηθούν στην απελευθέρωση των αγορών. Οι μετοχοποιήσεις έτσι όπως γίνονται, έχουν μία μόνο σκοπιμότητα, την είσπραξη από μέρους του κράτους του αντιτίμου του πακέτου των μετοχών που μπαίνει στο χρηματιστήριο. Από εκεί και πέρα, κομματικά διορισμένες διοικήσεις συνεχίζουν να λειτουργούν υπό τον κρατικό έλεγχο, το κράτος συνεχίζει να καλύπτει ελλείμματα ή να έχει υψηλές τις τιμές, έτσι ώστε οι επιχειρήσεις αυτές να μην προσφέρουν αυτό, το οποίο είναι ο σκοπός της απελευθέρωσης, δηλαδή να προσφέρουν φθηνότερες υπηρεσίες στον ελληνικό λαό.

Επιπλέον τι χρειάζεται για την ανταγωνιστικότητά μας; Χρειάζεται ένα απλό φορολογικό σύστημα. Ήδη ο Πρωθυπουργός ανακάλεσε την ανάγκη, αλλά είπε ότι το 2002 θα γίνει η φορολογική μεταρρύθμιση, μία γενναία φορολογική μεταρρύθμιση, όπως τη λέει. Θα το δούμε ως τότε. Η χώρα μας όμως δεν μπορεί να περιμένει μέχρι το 2002. Οι επιχειρήσεις μας δεν μπορούν να περιμένουν το 2002. Το εμπορικό μας ισοζύγιο και οι εξαγωγές μας δεν μπορούν να περιμένουν το 2002. Σήμερα έπρεπε να είχε γίνει το νέο φορολογικό σύστημα.

Επίσης, χρειάζονται αναπτυξιακοί νόμοι. Ο ν. 1892 και ο ν.

1601 δύο χρόνια τώρα είναι ανενεργοί, δεν γίνονται προκηρύξεις, με άμεσο αποτέλεσμα να μη γίνονται παραγωγικές επενδύσεις. Όταν δε σταματήσουν οι εισροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τότε δεν θα έχουμε δυστυχώς θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, εάν μέχρι τότε δεν φτιάξουμε όλα αυτά που προτείνουν με εμείς.

Έχουμε προτάσεις, αλλά δυστυχώς τις λέμε σε ώτα μη ακουόντων. Βέβαια δεν είναι εύκολο να ακούσουν γιατί είναι μαθημένα από παιδικές ασθένειες που είχε δημιουργήσει το σοσιαλιστικό κίνημα, μαρξιστικές, κρατικιστικές αντιλήψεις και είναι δύσκολο σήμερα να χωνέψουν και να εφαρμόσουν τις φιλελεύθερες συνταγές που απαιτεί η σύγχρονη εποχή και η παγκοσμιοποιημένη οικονομία και κοινωνία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης κ. Τσοχατζόπουλος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βέβαια δεν θέλω να αποσπάσω το ενδιαφέρον σας από τα αναμφισβήτητα σημαντικά θέματα οικονομικής διάστασης του Προϋπολογισμού, αλλά δεν μπορούμε να παραβλέψουμε ότι η ισχύς μιας χώρας είναι εξίσου σημαντική διάσταση όσο και ο οικονομικός πλούτος. Και τα δύο αυτά μαζί αποτελούν τους πυλώνες πάνω στους οποίους στηρίζεται η ικανοποιητική συμμετοχή μιας χώρας στο διεθνή συσχετισμό δυνάμεων.

Γι' αυτό επιτρέψτε μου να κάνω κάποιες σκέψεις, όσον αφορά τις αναλύσεις που εκ των πραγμάτων αυτήν την εποχή γίνονται, μια και βρισκόμαστε στο τέλος μιας δεκαετίας μεταβολών, που ολοκλήρωσε τους συσχετισμούς Ανατολής και Δύσης.

Μπαίνοντας μάλιστα στον επόμενο αιώνα, μπαίνοντας -αν θέλετε- σε μια νέα εποχή, διαπιστώνουμε ότι τελειώνοντας η προηγούμενη δεκαετία και ο προηγούμενος αιώνας μας διαμορφώνουν ένα ριζικό μετασχηματισμό του πολιτικού συστήματος της χώρας, ο οποίος οδηγεί σε μια νέα παγκόσμια ισορροπία, αλλά σε ένα σύστημα πολυπολικού χαρακτήρα, το οποίο αντικαθιστά το διπολισμό του παρελθόντος και επιπλέον έχουμε συνθήκες διεθνούς συνεννόησης δυνάμεων στις πρώτες δεκαετίες του 21ου αιώνα.

Εκτιμούμε ότι η εξέλιξη αυτή θα προχωρήσει παράλληλα και θα εκφράσει και την πορεία διαδοχικών περιφερειακών ανακατατάξεων στην Ευρασία, αλλά και την πορεία των νέων προσαρμογών στην παγκόσμια οικονομία και στις οικονομίες Ευρώπης, Ασίας και Αμερικής.

Έχουμε υποχρέωση επομένως και εμείς, ως χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ως χώρα της Μεσογείου, να συνειδητοποιήσουμε ότι σ' αυτό το πλαίσιο, παρά τα σοβαρά βήματα δημιουργίας της ευρωπαϊκής ασφάλειας στη δεκαετία του 1990, το κρίσιμο ζήτημα της νέας δομής ασφάλειας, που θα έχει τα χαρακτηριστικά που είπα προηγουμένως, στην Ευρώπη παραμένει είτε μας αρέσει είτε όχι τελικά η ιστορική σχέση NATO Ρωσίας, η οποία βέβαια δύναται να ελεγχθεί στις σχέσεις Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, Ρωσίας και Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η ορθότητα μιας τέτοιας διπλής προσέγγισης φέρνει κατ'εξοχήν στο προσκήνιο τις σχέσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Νομίζω ότι είχαμε πρόσφατα μια εμπειρία, όταν η προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης είχε μια συνάντηση με τον απερχόμενο πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, τον πρόεδρο Κλίντον και έγινε σαφές ποια είναι τα θέματα, τα οποία απασχολούν έντονα τις δύο αυτές γεωγραφικές περιοχές.

Όμως, πέρα από τα ζητήματα για το παγκόσμιο εμπόριο και την απελευθέρωση, πέρα από τα ζητήματα της διαμόρφωσης ευρωπαϊκής πολιτικής, ασφάλειας και άμυνας και τις σχέσεις με το NATO που μας απασχολούν, το κρίσιμο ερώτημα στο οποίο πρέπει να απαντήσουμε, είναι το εξής: Θα είναι η Ρωσία στρατηγικός εταίρος, όπως θέλουν πολλοί ή ανταγωνιστής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως θέλουν άλλοι στον 21ο αιώνα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι βέβαιος ότι μας ενδιαφέρει το γεγονός ότι οι σχέσεις Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και Ευρωπαϊκής Ένωσης θα συνεχίσουν να περιστρέφονται

τα επόμενα χρόνια στο κατά πόσο υπάρχει σύγκλιση στρατηγικών συμφερόντων των δύο εταίρων του Ευρωατλαντικού Συνασπισμού Ασφάλειας.

Οι αναζητήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ευρωπαϊκή αμυντική ταυτότητα στην ουσία ανταποκρίνονται στο μοναδικό ζητούμενο, που απασχολεί όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπάρχουν άραγε ευδιάκριτα στρατηγικά ενδιαφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαφορετικά από εκείνα των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής; Και αν ναι, πόσο αυτά εκφράζονται από την τρέχουσα πολιτική του Ευρωατλαντικού Συνασπισμού;

Το γεγονός ότι δεν υπάρχει σήμερα τουλάχιστον μια μόνο ευρωπαϊκή άποψη, δίνει τη δυνατότητα στην Ουάσιγκτον να διατηρεί τον αυτοτελή ρόλο της ως ευρωπαϊκής δύναμης και να αναδεικνύεται ως ο αποφασιστικός παράγοντας του Ευρωατλαντικού Συνασπισμού.

Μπαίνει όμως το ερώτημα: Εισερχόμενοι στον 21ο αιώνα, θα παραμείνει έτσι αυτή η σχέση ή έχουμε πιθανές αλλαγές; Αναμφισβήτητα σημαντική εξέλιξη στην προσπάθεια ενίσχυσης των ενοποιητικών διαδικασιών στην Ευρώπη είναι η ενσωμάτωση της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επίσης, είναι και η απόφαση για τη δημιουργία του ευρωπαϊκού στρατού. Η Ελλάδα, όπως γνωρίζετε, αγαπητοί συνάδελφοι, συμμετέχει ενεργά με σημαντικές δυνάμεις μαζί με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής δύναμης για την ασφάλεια και την άμυνα. Συμμετέχουν επίσης όλα τα υποψήφια μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεκαπέντε τον αριθμό.

Πρόσφατα είχαμε μια σύνοδο δέσμευσης δυνάμεων και συμμετέχουν επίσης και οι έξι χώρες μέλη του NATO, που δεν είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μεταξύ των οποίων βέβαια είναι η Τουρκία, όπως μεταξύ των υποψηφίων μελών για ένταξη στην Ευρώπη είναι και η Κυπριακή Δημοκρατία.

Βέβαια η Τουρκία προσπαθεί ακόμη να θέσει υπό αμφισβήτηση τη δυνατότητα συμμετοχής των NATOικών υποδομών και δυνατοτήτων προς την ανάγκη υλοποίησης της ευρωπαϊκής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας. Είναι όμως προσωρινές δυσκολίες προσαρμογής της Τουρκίας στα νέα δεδομένα και δε νομίζω ότι χρειάζεται να ασχοληθούμε περισσότερο αυτήν τη στιγμή.

Μεγαλύτερη σημασία έχει ότι η ικανότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για υλοποίηση πολιτικής ασφάλειας και άμυνας αποτελεί ένα νέο στοιχείο που αναδεικνύει την αυτοτέλεια της Ευρώπης σε θέματα ασφάλειας στην περιοχή της, χωρίς βέβαια να αναιρεί τη σχέση της με το NATO και χωρίς να αναιρεί το γεγονός ότι για την άμυνα η Ευρώπη είναι προσανατολισμένη να λειτουργήσει, μέσα από τις NATOικές δυνατότητες. Και όχι βέβαια μόνο η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και μια σειρά άλλων χωρών που τόσο στην Ανατολική Ευρώπη όσο και στην Ευρασία, επιδίδουν αυτήν την στιγμή έντονα, με μεγάλο πάθος, την ένταξη και τη συνεργασία τους με το νέο NATO, αυτό που διαμορφώθηκε ως ένας ευρωπαϊκής εμβέλειας συλλογικός οργανισμός ασφάλειας, σταθερότητας, συνεργασίας και στην εξέλιξη του οποίου συμβάλλουν σαφάντα οκτώ χώρες τον αριθμό αυτήν τη στιγμή.

Αγαπητοί συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να πω ότι στην ευρωπαϊκή χειραφέτηση δεσπόζοντα ρόλο θα παίξουν οι δυνάμεις της οικονομικής ολοκλήρωσης και της πολιτικής ενοποίησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι δυνάμεις αυτές υποδέχονται τον 21ο αιώνα με το ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα, το ευρώ, ως το κύριο εγχείρημα μιας ενοποιητικής διαδικασίας, στην οποία και η Ελλάδα θα συμμετέχει μετά από λίγες μέρες. Ο συγκερασμός της οικονομικής ολοκλήρωσης, αλλά και των ευρωπαϊκών γεωπολιτικών ενδιαφερόντων θα διαμορφώσουν τελικά τους όρους της ευρωπαϊκής χειραφέτησης και ενοποίησης, δηλαδή, της διακριτής πορείας πλέον της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο παγκόσμιο πολυπολικό σύστημα, που θα διαμορφωθεί στον 21ο αιώνα.

Η κύρια γεωπολιτική πρόκληση της ευρωπαϊκής ενοποίησης που αντιμετωπίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα έχει δυο κορυφαίες διαστάσεις: Η πρώτη αφορά τη διεύρυνση της Ευρω-

παϊκής Ένωσης με την Πολωνία, την Τσεχία και την Ουγγαρία, αλλά βέβαια και με την Κύπρο. Και η δεύτερη, την απάντηση στο στρατηγικό δίλημμα αν μια ισχυρή σχέση της Ευρώπης με την Ρωσία είναι δυνατόν να υποκαταστήσει την ανάγκη στήριξης στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, για να εξισορροπήσει το ρωσικό παράγοντα. Λυπούμαι που επανέρχομαι, αλλά αυτό θα είναι το κρίσιμο θέμα της επόμενης δεκαετίας.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής ήδη, τόσο διά του Υπουργού Αμύνης όσο και διά της κ. Ολμπράιτ, παρουσίασαν τις ανησυχίες τους. Στηρίζουν την ικανότητα της Ευρώπης να δημιουργήσει την ευρωπαϊκή πολιτική ασφάλειας και άμυνας, αλλά την ίδια στιγμή ανησυχούν μη τυχόν αυτή η κατάσταση βρεθεί έξω από τη δυνατότητα ελέγχου και επιρροής της. Αυτό το θέμα θα μας απασχολήσει.

Επομένως, σε συνδυασμό με αυτές τις ανησυχίες οι οποίες δεν αφορούν μόνο την Ευρώπη, θα έχουμε και μια άλλη ανησυχία για ένα άλλο δίλημμα. Διότι στα επόμενα χρόνια έχουμε μια τριπλή επιλογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με την πολιτική της επιρροή και την πολιτική συνεργασία στο χώρο της Υπερκαυκάσιος: είτε σε συμφωνία με τη Μόσχα είτε με την Ουάσιγκτον ή τελικά στο πλαίσιο ανάπτυξης μιας σχέσης στρατηγικού εταίρου της Ρωσίας και της ευρωπαϊκής κοινότητας του ΝΑΤΟ. Αυτή είναι η τριπλή δυνατότητα που παίζεται αυτήν την περίοδο.

Η σημασία των ενεργειακών πηγών για όλο τον κόσμο στον Καύκασο είναι γνωστή και δεν χρειάζεται εδώ να πω τίποτε περισσότερο. Για εμένα όμως μια και μας ενδιαφέρει η ασφάλεια, η σταθερότητα και η συνεργασία στην περιοχή μας, εξαρτάται και από την απάντηση σ' αυτές τις ερωτήσεις. Γι' αυτό πιστεύω ότι η πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα, στην οποία εισερχόμαστε, θα συνδεθεί άμεσα με εξελίξεις στο χώρο του Καυκάσου, γεγονός που έχει σημασία για μας, γιατί τα στρατηγικά μας συμφέροντα, αγαπητοί συνάδελφοι, επεκτείνονται σ' αυτό το γεωπολιτικό σύστημα της Μαύρης Θάλασσας.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπαμε αρκετά για το γενικότερο στρατηγικό χώρο και τις εξελίξεις στην περιοχή. Πρέπει επίσης να δούμε εμείς με ποιον τρόπο θα κινηθούμε τα επόμενα χρονικά διαστήματα.

Η εσωτερική μεταρρύθμιση και η προσαρμογή στις κοινωνικές δομές στις οποίες κινούμαστε, αλλά και η ενίσχυση της διεθνούς σχέσης της Ελλάδος αποτελούν τους δύο κρίσιμους άξονες της εθνικής μας στρατηγικής. Νομίζω ότι η επίτευξη αυτών των δύο στόχων -δηλαδή εσωτερική μεταρρύθμιση και προσαρμογή στις ευρωπαϊκές δομές και από την άλλη μεριά αναβάθμιση και ενίσχυση των σχέσεων της Ελλάδος σε διεθνές επίπεδο με όλους τους λαούς- είναι περισσότερο από ποτέ άλλοτε αναγκαία. Γιατί, μέσα στις συνθήκες της παγκοσμιοποίησης η προώθηση της σύγκλισης των ευρωπαϊκών χωρών συμβαδίζει με το γεγονός ότι η Ελλάδα βρίσκεται σε ένα γεωπολιτικό χώρο, όπως είπα προηγουμένως, της Νοτιοανατολικής Μεσογείου και της Μαύρης Θάλασσας που εκ των πραγμάτων παραμένει ασταθής και συνιστά μια μόνιμη εστία ανησυχίας σε σχέση με τα ζητήματα εθνικής ασφάλειας.

Να, λοιπόν, γιατί η πολιτική άμυνας και ασφάλειας της χώρας μας σαν τμήμα της εθνικής μας στρατηγικής καλείται να συμβάλει σε σαφείς και συγκεκριμένους στόχους: Πρώτον, στη διασφάλιση των εθνικών συμφερόντων και κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας. Δεύτερον, στην ευρωπαϊκή πορεία και τον αυτόνομο ρόλο της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Και τρίτον, η Ελλάδα να λειτουργήσει ως παράγοντας σταθερότητας στα τρία γεωπολιτικά υποσυστήματα που την περιβάλλουν, που είναι τα Βαλκάνια η Ανατολική Μεσόγειος και οι Παρευξείνιες Χώρες.

Άρα, ο ρόλος της Ελλάδος ως παράγοντας σταθερότητας, ασφάλειας και συνεργασίας στο γεωπολιτικό μας χώρο αποτελεί βασικό στρατηγικό μας στόχο. Αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία να το συνειδητοποιήσουμε, διότι ανάλογα πρέπει να κινηθούμε τόσο στην εξωτερική μας πολιτική όσο και στην πολιτική ασφάλειας και άμυνας.

Βέβαια δεν υποτιμώ ούτε αγνώω ότι στρατηγικός στόχος της Ελλάδος παραμένει η επίλυση των ελληνοτουρκικών διαφορών

και του Κυπριακού. Όμως, δεν μπορούμε να αγνοήσουμε ότι είμαστε η μοναδική χώρα της Ευρώπης με την ιδιαιτερότητα και να αντιμετωπίσουμε αυτές τις προκλήσεις ενός διαρκώς μεταβαλλόμενου διεθνούς περιβάλλοντος, όπως ανέπτυξα παραπάνω, αλλά συγχρόνως και να αντιμετωπίσουμε την πολιτική της Τουρκίας απέναντι στην Ελλάδα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ζήσαμε για πολλά χρόνια την άμεση και ορατή απειλή από τη μεριά της Τουρκίας. Δεν νομίζω να την έχουμε ξεχάσει. Προέρχεται από την αναθεωρητική πολιτική της Τουρκίας, της οποίας στρατηγικός στόχος είναι να καταστεί ηγεμονική περιφερειακή δύναμη στην περιοχή, εκμεταλλευόμενη τη γεωπολιτική της θέση, το φυσικό της πλούτο, το δημογραφικό της πλεονέκτημα, αλλά και τη στρατιωτική της ισχύ. Δεν υπάρχει άλλη χώρα στον κόσμο που να διαθέτει εξακόσιες χιλιάδες στρατό.

Η τρέχουσα διαδικασία ύφεσης των εντάσεων και επανατοποθέτησης των ελληνοτουρκικών σχέσεων με ευρωπαϊκή προοπτική αυτήν τη φορά αποτελεί αναμφισβήτητο ένα νέο θετικό ευρύτερο πλαίσιο για τις ελληνοτουρκικές σχέσεις, που έχει βέβαια ως βάση και την απόφαση του Ελσίνκι, αλλά πρόσφατα και της Νίκαιας.

Έπειτα από πολλά χρόνια η βελτίωση των διμερών πολιτικών σχέσεων καθώς και της διπλωματικής και στρατηγικής επικοινωνίας δημιουργούν ταυτόχρονα ένα κλίμα καλής θέλησης στους λαούς των δύο χωρών και ελπίδας για μελλοντική ομαλοποίηση.

Σε καμία περίπτωση όμως, ενώ υπάρχει αυτό το κλίμα, δεν έχουμε το δικαίωμα να υποβαθμίσουμε την ευθύνη μας και τις ανησυχίες της Ελλάδος για τη δυνατότητα αποτελεσματικής αντιμετώπισης κάθε στρατιωτικής απειλής και διεκδίκησης της Τουρκίας απέναντι στην ελληνική επικράτεια.

Οι σημερινές ανάγκες της τουρκικής διπλωματίας έναντι της Ευρώπης μπορεί να έχουν μειώσει -και έχουν μειώσει- τον επιθετικό τόνο των τουρκικών διεκδικήσεων -εγώ τα πρώτα δύο χρόνια που πήγα στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, το 1997 και το 1998, τα έζησα πάρα πολύ έντονα. Αλλά εξακολουθούν να προβάλλουν παλιές και νέες προτάσεις και αιτήματα που αφορούν κυριαρχικά μας δικαιώματα και απορρίπτονται ως αβάσιμα από την Ελληνική Κυβέρνηση. Πρόσφατα μάλιστα το τουρκικό Υπουργείο Εθνικής Αμύνης κάλεσε όλους τους Ακολουθούς Άμυνας (ΑΚΑ) των ευρωπαϊκών χωρών και τους παρουσίασε πολύ ξεκάθαρα τις απαιτήσεις τους στο Αιγαίο, στις "γκρίζες" ζώνες, στα νησιά κ.ο.κ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο πολιτικό σύστημα της Τουρκίας εκτιμώ ότι δεν έχουν ακόμη αναπτυχθεί και δεν έχουν ακόμη ισχυροποιηθεί εκείνες οι πολιτικές δυνάμεις που θέλουν να στηρίξουν την ευημερία της χώρας τους στην οικονομική της ανάπτυξη, στο εδαφικό status quo και στη συντεταγμένη ευρωπαϊκή πορεία.

Η Ελλάδα έχει πάρει απόφαση, έχει κάνει την επιλογή της. Στηρίζει την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας και μαζί με τους εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουμε την πεποίθηση ότι αυτή θα σημάνει το ριζικό μετασχηματισμό της κοινωνικοπολιτικής πραγματικότητας της Τουρκίας, με βάση τα όσα ισχύουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό σημαίνει μακροπρόθεσμα όμως και άρση των διεκδικήσεων της Άγκυρας και της κατοχής στην Κύπρο, που ακολουθεί μετά το Ελσίνκι, έτσι και αλλιώς, το δρόμο ένταξης της στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Είναι σαφές όμως ότι ο ευρωπαϊκός μετασχηματισμός της Τουρκίας είναι μακροχρόνια υπόθεση. Δεν χρειάζεται παρά να δούμε τι έγινε στις φυλακές της Τουρκίας και στις μεθόδους οι οποίες επιλέγησαν, για να αντιμετωπιστεί μία κατάσταση, η οποία δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή στο επίπεδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θέλω να ελπίζω ότι και η Κομισιόν και η Ευρωπαϊκή Ένωση θα στείλουν το κατάλληλο μήνυμα προς αυτήν την κατεύθυνση. Διότι να μην στηρίζουμε την προοπτική της Τουρκίας, αλλά την ίδια στιγμή η Τουρκία πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι εδώ χρειάζεται σαφής προσαρμογή. Ορισμένα πράγματα πρέπει να γίνουν αποδεκτά. Δεν μπορεί να συνεχιστεί η εντύπωση ότι στην Τουρκία οι στρατιωτικές εξουσίες βρίσκονται πάνω από τις δημοκρατικά εκλεγμένες πολιτικές δυνάμεις. Αυτό ακρι-

βώς δεν είναι αποδεκτό από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όσο πιο γρήγορα το συνειδητοποιήσει η Τουρκία, τόσο πιο εύκολα θα ανοίξει ο δρόμος και για την Ευρώπη, αλλά και μεταξύ μας.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτό που λέτε είναι άποψη και του Υπουργείου Εξωτερικών;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Εμείς δεν ανησυχούμε, κύριε συνάδελφε. Εμείς καταλαβαίνουμε ότι είναι δύσκολη η πορεία. Αντιλαμβανόμαστε τις δυσκολίες που έχει η Τουρκία. Δεν θέλουμε να τις εκμεταλλευτούμε, γι' αυτό ακριβώς είμαστε έτοιμοι και συζητούμε μαζί τους και μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης, για να μειώσουμε την ένταση, να μειώσουμε εάν θέλετε τον κίνδυνο κρίσης. Αλλά παραμένει για μας έτσι και αλλιώς σταθερή, μόνιμη πολιτική ότι δεν υπάρχει καμία διαφορά στο Αιγαίο, παρά μόνο το πρόβλημα διευθέτησης της ηπειρωτικής υφαλοκρηπίδας και λύση δεν είναι άλλη από το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αγαπητοί συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να πω ότι ακούγοντας αυτές τις μέρες τους συναδέλφους θα εκτιμήσατε πόσο ευνοϊκά είναι τα πράγματα για την ελληνική οικονομία. Υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης, αλλά συγχρόνως και πληθωριστικές πιέσεις. Βέβαια όταν έχουμε την τιμή του πετρελαίου να κατρακυλάει κάτω από τα είκοσι τρία δολάρια, όταν έχουμε το ευρώ σε μία πορεία ανασυγκρότησης και πάλι να ανεβαίνει και να ξεπερνάει το 0,9, δηλαδή, τα ενενήντα σεντς του δολαρίου και με προοπτική μάλιστα περαιτέρω βελτίωσης, όταν έχουμε την επιβεβαίωση ότι η αμερικανική οικονομία πάει στη σταθεροποίηση, τότε οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αρχίζουν να συνειδητοποιούν, πόσο ορθή επιλογή ήταν η σύγκλιση στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, πόσο ορθή είναι η ένταξη στην ευρωζώνη και η εφαρμογή του ευρωνομίσματος.

Νομίζω, αγαπητοί συνάδελφοι ότι η χώρα μας -δεν αγνοούμε τους κινδύνους πληθωριστικών πιέσεων που υπάρχουν σε αυτήν την πορεία- έχει μία πολύ θετική προοπτική με την ένταξη στη Ζώνη του ευρώ. Για τα επόμενα χρόνια αναμένουμε υψηλούς ρυθμούς αύξησης του ΑΕΠ, νομισματική σταθερότητα και διαρθρωτικές αλλαγές της οικονομίας, έτσι ώστε συνολικά η χώρα μας να καταστεί πιο ανταγωνιστική στην ευρωζώνη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου όμως να πω ότι αναμένουμε και τη σύγκλιση των επιτοκίων. Η Κεντρική Τράπεζα θα πρέπει να πούμε ότι έχει σταθεί στο ύψος της και έχει συμβάλει ουσιαστικά στη σύγκλιση των επιτοκίων. Σύντομα θα ολοκληρωθεί. Αν και η νομισματική χαλάρωση ήταν βραδύτερη της αναμενόμενης, οι ρυθμοί μεγέθυνσης ήταν αρκετά υψηλοί, έτσι ώστε να έχουμε επενδύσεις και ισχυρή κατανάλωση.

Για τα επόμενα πέντε χρόνια, σύμφωνα με τις προβλέψεις μας, η κινητήριος μηχανή θα είναι η αύξηση της εγχώριας ζήτησης, οδηγούμενης από επενδύσεις, τόσο από τα διαρθρωτικά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο όμως και από την ιδιωτική πρωτοβουλία. Άρα, λοιπόν, επενδύσεις και βελτίωση της ανταγωνιστικότητας σε επίπεδο χώρας είναι οι στόχοι που διεκδικούμε να εφαρμοστούν στην πατρίδα μας. Και είμαι βέβαιος ότι θα επιβεβαιώσουν την ενδυνάμωση της ελληνικής οικονομίας.

Όταν όμως στην ελληνική οικονομία ακολουθούμε ένα τέτοιο σημαντικό δρόμο που δυναμώνει τις δυνατότητές μας, επιτρέψτε μου να πω ότι η αμυντική ικανότητα και η στρατιωτική δύναμη ενός Κράτους είναι ευθεία συνάρτηση των οικονομικών πόρων που διατίθενται και κάθε Κράτος με τη διάθεση πόρων στην άμυνα παράγει ασφάλεια για τον εαυτό του έναντι υπαρκτών ή εν δυνάμει εξωτερικών απειλών. Οι στρατιωτικές δαπάνες των κρατών δεν είναι παρά το κόστος παραγωγής ασφάλειας και άμυνας από το μέρος τους, καθώς είναι το τμήμα του εθνικού εισοδήματος που διαθέτουμε για την παραγωγή στρατιωτικής δύναμης.

Η δυνατότητα διάθεσης πόρων στην άμυνα είναι συνάρτηση της κατάστασης της οικονομίας μιας χώρας. Όσο οικονομικά

εύρωστη είναι μια χώρα, τόσο περισσότερους πόρους μπορεί να διαθέσει στην παραγωγή στρατιωτικής δύναμης.

Και πρέπει να πω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι η επιτυχής οικονομική πολιτική που παρουσίασε το οικονομικό επιτελείο των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ τα τελευταία χρόνια και οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης, έδωσαν τη δυνατότητα να ξεκινήσει η υλοποίηση ενός φιλόδοξου εξοπλιστικού προγράμματος και ενός προγράμματος ριζικής αναδιάρθρωσης και εκσυγχρονισμού των Ενόπλων Δυνάμεων με στόχο τη δημιουργία ευέλικτων, άρτια εξοπλισμένων, ισχυρών, αποτελεσματικών Ενόπλων Δυνάμεων.

Μπορώ να σας διαβεβαιώσω ότι με τον Προϋπολογισμό τον οποίο έχουμε καταθέσει οι Ένοπλες Δυνάμεις ενισχύονται και αναβαθμίζονται οι δυνατότητές τους.

Οικοδομούμε την αμυντική δομή του 21ού αιώνα, όπου η τεχνολογία της πληροφορικής και οι ευρύτερες εφαρμογές της στην άμυνα, θα αποτελέσουν την αιχμή του δόρατος της εθνικής αμυντικής μας προσπάθειας.

Για μας τα χρήματα του ελληνικού λαού αποτελούν επένδυση στην άμυνα και την ασφάλειά του, επένδυση στην προστασία των εθνικών συμφερόντων του και του πλούτου που δημιουργεί.

Για να είμαι πιο σαφής, θα ήθελα να πω ότι με το σημερινό Προϋπολογισμό που έχουμε καταθέσει -ο οποίος έχει ρυθμό αύξησης των πιστώσεων που είναι μεγαλύτερος του αναμενόμενου πληθωρισμού- οι δαπάνες για τις αποδοχές, κύριοι συνάδελφοι, αυξήθηκαν κατά 45 δισεκατομμύρια δραχμές, ήτοι 8,7%, ο λειτουργικός μόνο κατά 5% και ο αναπτυξιακός προϋπολογισμός, που είναι οι επενδύσεις, κατά 31%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να προσθέσω τα εξής: Το προεξοπλιστικό πρόγραμμα 1996-2000 προέβλεπε την υλοποίηση εξοπλιστικών προγραμμάτων και για τους τρεις κλάδους ύψους 4 τρισεκατομμυρίων δραχμών. Σε σχέση με αυτά τα προγράμματα στα τέσσερα χρόνια που πέρασαν, 1997, 1998, 1999 και 2000, έχουμε υπογράψει μέχρι σήμερα διακόσιες σαράντα οκτώ συμβάσεις με συνολικό ύψος 4,3 τρισεκατομμύρια δραχμές. Έχουν επιλεγεί και είναι στην τελική φάση μια σειρά από άλλα μείζονα προγράμματα. Απ' αυτά τα διακόσια σαράντα οκτώ προγράμματα του ΕΜΠΑΕ, τα εκατόν τέσσερα ανατέθηκαν στην εγχώρια βιομηχανία και είναι ύψους 1.127 δισεκατομμυρίων δραχμών. Εάν λάβουμε υπόψη μας και τις άμεσες παροχές στην ελληνική βιομηχανία από τις εταιρείες, προκύπτει ένα ποσοστό συμπαραγωγής από ελληνικά χέρια, από ελληνικές εταιρείες, σ' αυτά τα 4,3 τρισεκατομμύρια δραχμές, της τάξεως του 43%. Σας βεβαιώνω ότι είναι το υψηλότερο ποσοστό που πετύχαμε ποτέ στη χώρα μας σε συμπαραγωγή με μεταφορά τεχνολογίας. Καταλαβαίνετε ότι αυτό σημαίνει λιγότερη έξοδος συναλλάγματος και βέβαια ενίσχυση των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας.

Άρα κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αρκεί μόνο να πετύχουμε σύγχρονες Ένοπλες Δυνάμεις με νέα τεχνολογία, με υψηλά μέσα. Αυτό που έχει σημασία να πετύχουμε είναι τι; Να εξασφαλίσουμε ότι το κόστος παραγωγής θα διατηρηθεί σταθερό ή ακόμη ότι θα μειωθεί.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι οι ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις στη φάση την οποία περνάμε, μέσα από την πολιτική της αμυντικής στρατηγικής αναθεώρησης, την οποία σας έχω παρουσιάσει στη Διαρκή Επιτροπή -και θα έλθουμε μετά τις γιορτές στη Βουλή να συζητήσουμε τις μεγάλες αλλαγές που θα υπάρξουν, είτε όσον αφορά το επαγγελματικό τμήμα των Ενόπλων Δυνάμεων είτε όσον αφορά τους οπλίτες είτε όσον αφορά τη δημιουργία των μόνιμων επαγγελματιών οπλιτών, ώστε να μπορέσουμε να μειώσουμε τη θητεία από τον ερχόμενο χρόνο σε δώδεκα μήνες σταδιακά, να γίνουν όλα αυτά πραγματικότητα- είναι σε θέση να εξασφαλίσουν πάρα πολλά πράγματα. Και όλα αυτά εξασφαλίζονται γιατί; Διότι έχουμε την ικανότητα να ελέγξουμε τα οικονομικά δεδομένα της υπόθεσης.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω διότι μου δώσατε τη δυνατότητα να ολοκληρώσω. Αυτή η προσπάθεια έχει πιάσει τόπο, αξίζει, είναι μια πολιτική η οποία στηρίζεται στην αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού. Τα στελέχη των Ενόπλων

Δυνάμεων σε όλες τις βαθμίδες είναι εκείνα τα οποία μας έχουν εγγυηθεί την υλοποίηση αυτής της δυναμικής πολιτικής που αλλάζει συνολικά τις Ένοπλες Δυνάμεις στο επίπεδο της εκπαίδευσης, στο επίπεδο της δομής, στο επίπεδο της δύναμης, αλλά προπαντός στο επίπεδο της αποτελεσματικότητας και όλα αυτά με διατήρηση του κόστους στο ίδιο επίπεδο. Αυτό νομίζω είναι μια μεγάλη επιτυχία και στις Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας αξίζουν συγχαρητήρια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέψετε μια μικρή παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κύριος Υπουργός Εθνικής Αμύνης μας ανέλυσε την εξωτερική πολιτική της Κυβερνήσεως ιδιαίτερα στην περιοχή μας και έναντι της Τουρκίας.

Ήθελα να ρωτήσω: Μήπως προβλέπεται να μιλήσει επί της εξωτερικής πολιτικής και ο κύριος Υπουργός Εξωτερικών;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Πρόεδρε, σε αυτό το θέμα δεν μπορώ να σας απαντήσω εγώ. Είναι θέμα επιλογών και προγραμματισμού της Κυβέρνησης.

Ο κ. Μαντέλης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση εισηγούμενη τον Προϋπολογισμό τον χαρακτήρισε πλεονασματικό, αναπτυξιακό, αναδιανεμητικό, κοινωνικά δίκαιο.

Από την εμπειρία των τελευταίων επτά χρόνων ξέρουμε ότι οι προβλέψεις αυτές θα επιβεβαιωθούν. Η Αντιπολίτευση, κατ'εξοχήν η Νέα Δημοκρατία, χαρακτήρισε από την πλευρά της τον Προϋπολογισμό ελλειμματικό, προϊόν λογιστικής δημιουργίας, αντιαναπτυξιακό και φοροεισπρακτικό. Από την εμπειρία των τελευταίων επτά χρόνων γνωρίζουμε ότι οι προβλέψεις αυτές θα διαψευστούν. Και μάλιστα να μου επιτρέψετε να πω ότι επειδή βλέπω κάθε χρόνο να επαναλαμβάνει η Νέα Δημοκρατία τους ισχυρισμούς περί δημιουργικής λογιστικής, θα πρέπει να σας πω ότι κανείς δεν τους λαμβάνει υπόψιν εντός ή εκτός της Ελλάδας, γιατί δεν έχουν καμία σημασία. Δεν επιδρούν σε κανένα από τα μεγέθη της οικονομίας, δεν επιδρούν στις ακολουθούμενες πολιτικές.

Όμως, τι κρύβεται πίσω απ'αυτές τις λεκτικές αντιπαραθέσεις και αντιφάσεις; Αρκούν ίσως οι κομματικές σκοπιμότητες για να τις δικαιολογήσουν ή υπάρχουν άλλες διαφορές επί της ουσίας; Ποια είναι η βαθύτερη οικονομική πολιτική που καθορίζει τη στάση της κάθε πλευράς; Τρία είναι τα μείζονα ζητήματα τα οποία κρύβονται πίσω από κάθε Προϋπολογισμό, πίσω από κάθε πολιτική. Είναι η παραγωγικότητα, η κατανομή του εισοδήματος και η απασχόληση. Το πώς προσεγγίζει κανείς τα μείζονα αυτά ζητήματα καθορίζει και τη στάση του στο πολιτικό γίγνεσθαι. Παραγωγικότητα για τη συντήρηση σημαίνει κατάληψη μεγαλύτερου μεριδίου της αγοράς. Ενώ για εμάς σημαίνει συνεχή βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των πολιτών. Γι' αυτό μιλάμε για 60%, για 70%, για 80%, άνοδο αυτού του βιοτικού επιπέδου.

Κατανομή του εισοδήματος για τη συντήρηση σημαίνει συσσώρευση περισσοτέρων πόρων σε αυτούς οι οποίοι παίρνουν μερίδιο της αγοράς. Ενώ για εμάς σημαίνει, καταπολέμηση της ανισότητας με την αύξηση του κύκλου της ανταγωνιστικότητας και των ευκαιριών. Όχι, στην ελεημοσύνη για να μείνει κανείς στο λάκκο της ανέχειας, αλλά ναι, στα όπλα και στις ευκαιρίες για να βγει από αυτόν το λάκκο.

Απασχόληση για τη συντήρηση σημαίνει χαμηλό κόστος εργασίας, επομένως και επιθυμητό ένα ποσοστό μη πληθωριστικής ανεργίας. Ενώ για εμάς σημαίνει διεύρυνση της ευημερίας και των ευκαιριών απασχόλησης που οδηγεί στην εξάλειψη της ανεργίας.

Η παγκόσμια οικονομία για να σταθεί ανάμεσα σε αυτά τα ζητήματα, άλλοτε μεν χρηματοδοτεί τη ζήτηση, άλλοτε δε χρηματοδοτεί την προσφορά. Αυτή η ταλάντωση δίνει μια δυναμική στην παγκόσμια οικονομία, την οποία είμαστε υποχρεωμένοι όλοι να ακολουθούμε και ιδιαίτερα οι μικρές χώρες. Όμως είναι

δική μας υπόθεση, τι περιεχόμενο πολιτικής δίνουμε στα τρία μείζονα ζητήματα και πώς τα χρηματοδοτούμε, ανεξάρτητα αν γίνεται χρηματοδότηση της ζήτησης ή χρηματοδότηση της προσφοράς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Παράδειγμα: Για εβδομήντα και πλέον χρόνια η παγκόσμια οικονομία χρηματοδοτούσε τη ζήτηση. Η Νέα Δημοκρατία ακόμη και σήμερα δεν έχει κατανοήσει ότι όταν ο Ανδρέας Παπανδρέου στις αρχές της δεκαετίας του '80 χρηματοδοτούσε τους μισθούς και τις προβληματικές επιχειρήσεις για να μην απολυθούν οι εργαζόμενοι, να μην χρηματοδοτούσε τη ζήτηση, όπως ήταν τα φαινόμενα της παγκόσμιας οικονομίας, αλλά ταυτόχρονα μέσω αυτής της χρηματοδότησης, χρηματοδοτούσε τις δικές του πολιτικές για την απασχόληση και για την κατανομή του εισοδήματος.

Σήμερα, τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια έχει αλλάξει αυτή η τακτική. Η παγκόσμια οικονομία χρηματοδοτεί την προσφορά και ακόμη και σήμερα η Νέα Δημοκρατία δεν έχει κατανοήσει γιατί ο Κωνσταντίνος Σημίτης, όντας και συνυπάρχοντας σ' αυτήν την κατάσταση, στην πραγματικότητα χρηματοδοτεί τις δικές του πολιτικές για την παραγωγικότητα, για την κατανομή του εισοδήματος και για την απασχόληση.

Στις σημερινές διεθνείς συνθήκες η νίκη της ελληνικής οικονομίας πάνω στον πληθωρισμό και στο έλλειμμα είναι αναμφισβήτητη. Και η εικόνα είναι αναμφίσητη επίσης ευόωνη.

Όμως, αυτό δε σημαίνει ότι δεν πρέπει να δείξουμε ιδιαίτερα προσοχή σ' αυτό που λέμε δημοσιονομικό έλλειμμα και κατ'επέκταση στο δημόσιο χρέος. Μεγάλη προσοχή γιατί πρώτα απ' όλα πρέπει να αποφύγουμε τις πιέσεις για το μέλλον, αλλά το κυριότερο γιατί η αντιμετώπιση αυτών των μεγεθών σημαίνει ότι διευρύνουμε τη συνολική εθνική αποταμίευση, με βάση την οποία χρηματοδοτούμε τις επενδύσεις και τις κοινωνικές δαπάνες. Η Νέα Δημοκρατία όταν στέκεται απέναντι στο έλλειμμα ή στο δημόσιο χρέος, μιλάει για μείωση των δαπανών σε απόλυτα ποσά και μας κατηγορεί γιατί εμείς δεν κάνουμε τη μείωση σε απόλυτα ποσά. Έχει δίκιο που μας κατηγορεί, αλλά εδώ κρύβεται η διαφορά της πολιτικής. Όταν μιλάμε για μείωση σε απόλυτα ποσά, κύριοι συνάδελφοι, λέμε, ξέροντας την ανελαστικότητα ορισμένων δαπανών -μύλαγε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας προηγούμενα- τι θα κάνουμε με τις εθνικές δαπάνες, τι θα κάνουμε με την εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους. Όταν μιλάει, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία για μείωση των δαπανών σε απόλυτα ποσά αναφέρεται στη μισθοδοσία του δημοσίου και στις κοινωνικές δαπάνες. Αυτά είναι τα δύο ποσά στα οποία μπορεί να παρέμβει. Γι' αυτό υιοθετεί τη βίαιη αποκρατικοποίηση, για να μειώσει το κόστος λειτουργίας των δημοσίων δραστηριοτήτων. Αλλά δεν τη νοιάζει πραγματικά αφ' ης στιγμής ο στόχος της είναι το κόστος της της δημόσιας λειτουργίας, τι γίνονται οι εργαζόμενοι. Γι' αυτό και όταν εφαρμόσει την πολιτική της αυτή είχαμε χιλιάδες απολύσεις. Γι' αυτό αποδέχεται τη μείωση των κοινωνικών δαπανών, όπως το έκαναν όλες οι συντηρητικές κυβερνήσεις αρχής γενομένης από το Ρήγκαν και τη Θάτσερ, αποτρέποντας έτσι τις διορθώσεις που πρέπει να γίνουν υπέρ των πλέον αδύνατων κοινωνικά ομάδων. Η πρότασή της οδηγεί σε αύξηση της ανεργίας, η οποία μπορεί γι' αυτήν να είναι επιθυμητή, προκειμένου να υπάρξει χαμηλό κόστος εργασίας. Ταυτόχρονα όμως οδηγεί και στην αύξηση της φτώχειας, αφού περιορίζει τους κοινωνικούς πόρους τη στιγμή μάλιστα που είναι πλέον αναγκαίοι για την καταπολέμηση της ανεργίας. Είναι αλήθεια ότι σήμερα στην Ελλάδα έχουμε ανεργία, όπως έχουμε και ανισότητα για τις οποίες δεν είμαστε ούτε περήφανοι και ούτε παραγνωρίζουμε το καθήκον μας να τα αντιμετωπίσουμε αυτά τα φαινόμενα. Το ερώτημα όμως είναι σε ποιο σημείο θα ήμασταν σήμερα, αν εφαρμόζοταν η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Και την απάντηση την έχουμε βλέποντας πού έφθασε η ανεργία και πού έφθασε η κοινωνική ανισότητα στις χώρες που εφαρμόστηκε πολιτική, παρόμοια με αυτήν που προτείνει η Νέα Δημοκρατία.

Η Κυβέρνηση πέρα από την προσπάθεια που κάνει να νοικοκυρέψει τις δημόσιες δαπάνες, δεν επιδιώκει ως αυτοτελή στό-

χο να μειώσει αυτές σε απόλυτα ποσά. Επεδίωξε να αυξήσει τα έσοδα του κράτους αφ' ενός μεν κτυπώντας τη φοροδιαφυγή, αφ' ετέρου δε αυξάνοντας την παραγωγικότητα, δηλαδή, διευρύνοντας τον παραγόμενο κοινωνικό πλούτο. Για μας δεν μας ενδιαφέρουν τα απόλυτα ποσά αλλά η σχέση τους με τον παραγόμενο συνολικά εθνικό πλούτο του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος. Η πολιτική μας είναι, φροντίζουμε ο ρυθμός αύξησης των δαπανών να είναι χαμηλότερος από το ρυθμό μεγέθυνσης της οικονομίας, γεγονός που οδηγεί σε σταδιακή μείωση του δημοσίου χρέους χωρίς την περικοπή των αναγκών κρατικών δαπανών και ιδιαίτερα των κοινωνικών. Αυτή η πολιτική επιφέρει οικονομική ανάπτυξη μέσα από την αύξηση της παραγωγικότητας προσθέτοντας συνεχώς καινούριο πλούτο.

Αύξηση του ΑΕΠ. Έχει αλλάξει το βιοτικό μας επίπεδο και θα το αλλάξει η μεγάλη αύξηση του ΑΕΠ που συμβάλλει στην αύξηση των επενδύσεων, δηλαδή, στην αύξηση των θέσεων εργασίας ή στον περιορισμό της πίεσης που δεχόμαστε σήμερα.

Η αύξηση των κρατικών δαπανών σε απόλυτα ποσά γίνεται προς την κατεύθυνση των κοινωνικών δαπανών που συνεπάγονται μείωση της ανισότητας. Η αναπτυξιακή δυναμική αυξάνει τη φορολογική βάση και τα έσοδα, δίνοντας αφ' ενός μεν τη δυνατότητα μείωσης των φορολογικών επιβαρύνσεων στις χαμηλές και μεσαίες εισοδηματικές τάξεις, αφ' ετέρου δε χρηματοδότησης της κατανομής του εισοδήματος.

Τέλος, οι διαρθρωτικές αλλαγές προωθούνται με τις ιδιωτικοποιήσεις, όχι για να μειώσουμε το κόστος των κρατικών δραστηριοτήτων, αλλά για να συμβάλλουμε στην ανταγωνιστικότητα και στην παραγωγικότητά τους. Γι' αυτό και αποδίδουμε μεγάλη σημασία στη διατήρηση των θέσεων εργασίας, στα μακρόπνοα επιχειρησιακά σχέδια και στη διάσωση των δραστηριοτήτων αυτών, μέσα σε συνθήκες πλήρους ανταγωνιστικής αγοράς.

Η πολιτική μας συνοψίζεται σε δύο αλληλένδετες μεταξύ τους έννοιες. Ανάπτυξη και αναδιανομή γιατί η μία δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς την άλλη. Μπορεί ιστορικά να δίδεται έμφαση τότε μεν στην ανάπτυξη τότε δε στην αναδιανομή, πάντοτε όμως συνυπάρχουν, αλληλοτροφοδοτούνται και αλληλοσυμπληρώνονται. Αυτές υπηρετεί ο Προϋπολογισμός του 2001, με αυτές απαντάμε στα μείζονα ζητήματα της ανθρωπότητας για την παραγωγικότητα, την απασχόληση και την κατανομή του εισοδήματος. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Παπανικολάου έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Ο κ. Μαντέλης έχει γράψει τη δική του ιστορία, απεπέμφθη από τον κ. Σημίτη είναι υπεύθυνος για το φούντο της Ολυμπιακής Αεροπορίας και καλό θα είναι να ασχοληθεί με τα εν οίκω και δεν νομιμοποιείται να μιλάει για τη Νέα Δημοκρατία. Για τη Νέα Δημοκρατία που αφιερώσατε μεγάλο μέρος του οκταλέπτου σας, θα μιλήσουμε εμείς, κύριε Μαντέλη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ : Θα τα δούμε αυτά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο συζητούμενος Προϋπολογισμός είναι πλασματικός, αντικοινωνικός, αντιαναπτυξιακός, φοροεπισπρακτικός, αναξιόπιστος και μεταλλαγμένος. Καταλαβαίνω ότι αυτά τα επίθετα στενοχωρούν μερικούς συναδέλφους της Συμπολιτεύσεως.

Όμως πριν από δέκα μέρες η Νέα Δημοκρατία, η Κοινοβουλευτική της Ομάδα, μία πρωτόγνωρη πορεία πραγματικά για τα κοινοβουλευτικά μας χρονικά κάλεσε τους εκπροσώπους των κοινωνικών φορέων, ΓΣΕΕ, ΑΔΕΔΥ, ΓΕΣΕΒΕ και είπαν τις απόψεις τους για το μέγα θέμα του Προϋπολογισμού. Εμείς απλώς επαναλαμβάνουμε μερικά από αυτά τα επίθετα. Ελέχθησαν βαρύτερα στην Κοινοβουλευτική Ομάδα. Δυστυχώς, η Κυβέρνηση προσεγγίζει τους δείκτες και τα μεγέθη της οικονομίας μας με τη δημιουργική λογιστική και τις αριθμητικές αλχημείες με τις οποίες πέφτασε μεν την πόρτα της Ο.Ν.Ε. σε επίπεδο ονομαστικής συγκλίσεως, με διετή όμως καθυστέρηση παρά τις μεγάλες θυσίες και προσπάθειες του ελληνικού λαού.

Την αναξιπιστία σας, κύριοι της Κυβερνήσεως και την αβε-

βαιότητα υλοποιήσεως του Προϋπολογισμού, ενισχύετε με τις κυβερνητικές προβλέψεις σας τα οποία διαψεύδει τόσο ο ΟΟ-ΣΑ όσο και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Η δημιουργική λογιστική σας ξεπέρασε κάθε όριο αφού οι επιδοτήσεις των ΔΕΚΟ και τα ελλείμματα των ασφαλιστικών ταμείων μεταλλάσσονται σε πλεόνασμα. Ο πρώτος Προϋπολογισμός της μετά-Ο.Ν.Ε. ε-ποχής δεν έχει όραμα και νέες ιδέες και απουσιάζει η ρήξη με το παρελθόν για επίσπευση των αποκρατικοποιήσεων και των διαρθρωτικών αλλαγών, για την ανατροπή των αναποτελεσματικών δομών της ελληνικής οικονομίας.

Έντονη είναι η φοροεπισπρακτική σας πολιτική αυξάνοντας τα φορολογικά έσοδα κατά 81%. Καλούνται πάλι να πληρώσουν οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι με ποσοστό συμμετοχής των έμμεσων φόρων 68% και των άμεσων 32%. Επιβαρύνετε την κάθε οικογένεια με επιπλέον διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) δραχμές το χρόνο.

Επάξια ο κ. Σημίτης χαρακτηρίζεται ως πρωταγωνιστής της ανεργίας και της φορολογίας. Μεταξύ 1997 και 2000 εισέπραξε από φόρους σαράντα εννέα τρισεκατομμύρια (49.000.000.000 .000) δραχμές και την προηγούμενη είκοσι έξι τρισεκατομμύρια (26.000.000.000.000) δραχμές. Μιλάμε για τη μεγαλύτερη φορολογική επιδρομή στη σύγχρονη δημοσιονομική μας ιστορία. Ήταν μεγάλη η επιτυχία σας στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών. Εκεί καταφέρατε να στεγνώσετε τις τσέπες των μη εχόντων Ελλήνων και δεκάδες τρισεκατομμύρια να πάνε στις τσέπες ορισμένων φίλων. Είναι αυτό ένα κατόρθωμα για το οποίο οφείλετε να απολογηθείτε και να πάρετε θέση, κύριε Παπαντωνίου. Αδυνατείτε να εφαρμόσετε μια σοβαρή πολιτική για την ανεργία που καλπάζει στο 12% και στη Μεσοσημία ήδη ξεπερνά το 25%. Απόδειξη: Δύο φορές η Ευρωπαϊκή Ένωση σας επέστρεψε ως απαράδεκτα τα εθνικά σύμφωνα απασχόλησης που υποβάλλατε. Εάν αυτό δεν είναι ανικανότητα, τότε τι είναι ανικανότητα;

Δεν χτυπιέται η ανεργία με σόου στο Ζάππειο και αντιγραφές φυλλαδίων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Χρειάζεται ευαισθησία, γνώση, δουλειά και όραμα, που δυστυχώς δεν έχετε. Όμως δείξατε υπερβάλλοντα ζήλο στη βιομηχανία σεμιναρίων με κομματικούς σας φίλους ως εργολάβους για να ροκανίζουν ευρωπαϊκές χρηματοδοτήσεις, στήνοντας ένα ανήθικο εμπόριο ελπίδας για τους νέους μας, εκμαυλίζοντας άκομψα τη λογική και την ετυμηγορία τους.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση μίλησε για απάτη και διαφθορά. Εύγε σας, σοσιαλιστές, Ιεροφάντορες και πρώην εργατοπατέρες. Πού πήγαν οι αγώνες σας και τα μεγάλα λόγια για την παιδεία του 15%; Τα αφυδάτωσαν οι έδρες σας και τα ευνοούχισε ο Σημίτης και το θέατρο σκιών που τον περιβάλλει; Ανέχεστε οι πενιχρές δαπάνες για τη σύγχρονη πρόκληση, στην παιδεία από το 3,5% του Α.Ε.Π. να πηγαίνει στο 3,45%;

Δεν αντιλαμβάνεστε ότι μιλάτε για μία κατ' επίφασιν δωρεάν παιδεία όταν οι γονείς πληρώνουν ένα δεσεκατομμύριο (1.000.000.000) την ημέρα για φροντιστήρια και πεντακόσια δεσεκατομμύρια (500.000.000.000) το χρόνο για σπουδές στο εξωτερικό; Τι έγινε ο κοινωνισμός σας με τη σημαία του οποίου κερδίσατε εθνικές εκλογές; Είναι ανεπίτρεπτο οι κοινωνικές δαπάνες να είναι 22,2% του ΑΕΠ, ενώ ο μέσος όρος των δεκαπέντε χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι 29% και μερικών φθάνουν στο 36%.

Για υγεία-πρόνοια από 3% του ΑΕΠ μειώνεται στο 2,98% του ΑΕΠ και την περίθαλψη από 0,50% στο 0,46%. Για επιδοτήσεις ανέργων στην Ευρωπαϊκή Ένωση διατίθεται το 2,5% του ΑΕΠ, ενώ στην πατρίδα μας το 0,4% του ΑΕΠ. Η ανύπαρκτη κοινωνική πολιτική και το νεο-ΠΑΣΟΚ Σημίτη κατέταξε τα σκέλη της ψαλίδος. Έτσι 10% των συμπατριωτών μας νέμεται το 27,6% του ΑΕΠ και ένα άλλο 10% νέμεται το 2,7% του ΑΕΠ. Θα τρίζουν τα κόκαλα του μακαρίτη του Ανδρέα Παπανδρέου!

Μειώνετε τις συντάξεις από 2,38% του ΑΕΠ στο 2,30%. Έτσι τα τελευταία χρόνια μισθωτοί και συνταξιούχοι έχασαν το 25% του εισοδήματός τους. Είναι τέτοια η αναληγσία και η ανευθυνότητα σας που φθάσατε στο σημείο να μειώνετε τα επιδόματα των πολιτών από 0,32% του ΑΕΠ στο 0,31% εργαζόμενοι έτσι ασυνείδητα, πιστεύω, για την Ελλάδα των Ελλήνων Αλβανών. Αξίζει να μιμηθείτε την προσπάθεια που έχει κάνει η Εκκλη-

σία αυτήν τη στιγμή. Και είδαμε άμεσα τα αποτελέσματα που έφερε στη Θράκη: Τριπλασιάστηκε ο αριθμός των οικογενειών με το τρίτο παιδί. Ακολουθείστε τουλάχιστον αυτό το παράδειγμα.

Δυόμισι εκατομμύρια συμπατριωτών μας ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας. Δική μας πρόταση νόμου στις 16-5-1998 απερρίφθη μετ' επιλαμών, ενώ ανάλογη πρόταση πρόσφατα του κ. Τσουκάτου, η οποία συνυπογράφονταν από το 1/4 της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ακυρώθηκε άκομψα ακόμα και με διώξεις, ενώ πολλοί από τους συναδέλφους της Συμπολιτεύσεως φάνηκαν τόσο αντιφατικοί και μας κατηγορήσαν απ' αυτό εδώ το βήμα ότι κάνουμε σκληρή πολιτική για έλλειψη κοινωνικής πολιτικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Με τεχνάσματα επιχειρείτε να καλύψετε τα ελλείμματα του Προϋπολογισμού με χρήματα των ασφαλισμένων. Το ΙΚΑ από οργανικό πλεόνασμα δεκαεννέα δισεκατομμυρίων (19.000.000.000) το 1993 έφθασε σήμερα στο αστρονομικό έλλειμμα χρήσεως των διακοσίων ογδόντα επτά δισεκατομμυρίων (287.000.000.000) και αν προστεθούν τα χρέη ΟΑΕΔ, Εργατικής Κατοικίας και Εστίας, αλλά και τα εξακόσια δισεκατομμύρια (600.000.000.000) των αποθεματικών του TEAM ξεπερνά το ενάμισι τρισεκατομμύριο (1.500.000.000.000).

Το 1997 διεγράφησαν χρέη των νοσοκομείων εκατόν ογδόντα δισεκατομμυρίων (180.000.000.000). Σήμερα τα χρέη είναι διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) παρά την αύξηση των εσόδων από τα νοσήλια κατά 30% σαν αποτέλεσμα ελλείμματος χρηστής διοικήσεως, αφού η μίζα, η αδιαφάνεια και η διαφθορά μετέτρεψαν το ΕΣΥ σε ΕΣΑ, Εθνικό Σύστημα Αρρώστιας.

Στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού αναγράφεται ότι μεταξύ 1994 και 1999 είχαμε μείωση της απασχολήσεως στον αγροτικό τομέα κατά εκατόν είκοσι δύο χιλιάδες.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ο μιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πιστεύω ότι είναι μεγαλύτερο και υπολογίζεται ότι τον επόμενο χρόνο ή στα επόμενα πέντε χρόνια από σήμερα θα φθάσει τις πεντακάσιες χιλιάδες. Κι ενώ η κατάσταση στην ύπαιθρο και τον αγρότη είναι τραγική, μειώνετε τους εθνικούς πόρους για διαρθρωτικά έργα στη γεωργία κατά 23% και τις δημόσιες επενδύσεις σε πραγματικές αξίες, αφού η προβλεπόμενη αύξηση καλύπτει το 50% του πληθωρισμού.

Το αγροτικό εισόδημα μειώθηκε πάνω από 10% τα τέσσερα τελευταία χρόνια. Στα περισσότερα αγροτικά προϊόντα ακόμα και οι ονομαστικές τιμές είναι χαμηλότερες του 1993. Το έλλειμμα του εμπορικού αγροτικού ισοζυγίου υπερδιπλασιάστηκε τα δύο τελευταία χρόνια και ξεπέρασε τα τριακόσια σαράντα δισεκατομμύρια (340.000.000.000). Μειωμένες είναι και οι ενισχύσεις από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Γεωργίας κατά 7,8% με αποκορύφωμα τη μείωση κονδυλίων για εγχειρίσματα έργα. Για όνομα του Θεού! Αγνοείτε την αγωνία και το πρόβλημα των αγροτών μας για άρδευση των καλλιεργειών και από τα γραφεία σας αποκομμένοι και απομονωμένοι αποφασίζετε έτσι επιπόλαια για τα ζωτικά προβλήματα των αγροτών μας;

Αγνοείτε τη σύγχρονη πρόκληση της μεσογειακής διατροφής και δεν έχετε τη βούληση να στηρίξετε και να προβάλετε τα εξαιρετικής ποιότητας αγροτικά και κτηνοτροφικά προϊόντα, τα οποία η διεθνής κοινωνία θα δεχόταν με μεγάλη ευχαρίστηση γιατί καθημερινά αυτοκτονούμε στο πιάτο και το ποτήρι μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε συνάδελφε, περάσατε κατά πολύ την ώρα. Παρακαλώ τελειώνετε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Τολμάτε να μιλάτε για ανάπτυξη της επαρχίας όταν το 36,3% των αγροτικών μας νοικοκυριών είναι κάτω από τα όρια της φτώχειας;

Είσατε σε αναντιστοιχία με τον ελληνικό λαό. Έχετε κουραστεί και κουράσει. Δεν σας αντέχει άλλο ο τόπος.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Βουλευτής κ. Γρηγοράκος.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ό-

λοι που βρισκόμαστε σήμερα σε αυτήν την Αίθουσα και συζητάμε για τον Προϋπολογισμό, έχουμε ένα μερίδιο στην επιτυχία, στην αναβάθμιση της διεθνούς θέσεως της χώρας λόγω των επιτευγμάτων της οικονομίας. Δεν πρέπει, όμως, να ξεχνάμε ότι αυτά τα έχουμε πετύχει με τις σκέψεις του Ανδρέα Παπανδρέου, του Κώστα Σημίτη, του Γιώργου Γεννηματά, του σημερινού Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, όλων των Βουλευτών των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το 1993 έως σήμερα.

Από το 1993 άρχισε η μεγάλη αυτή προσπάθεια, η τιτάνια θα έλεγα προσπάθεια, της επίτευξης του στόχου η Ελλάδα να είναι ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό είναι αποτυπωμένο στις σκέψεις και στο χαρτί που γράφει που με κεφαλαία το πολυπόθητο "Αναβάθμιση της διεθνούς θέσης της χώρας".

Θα ήταν άδικο, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ να μην αναφέρουμε τη μεγάλη συμβολή του λαού στο θαύμα αυτό, αλλά και τη μεγάλη και θετική συνεισφορά του συνδικαλιστικού κινήματος που στη χώρα μας για άλλη μία φορά συναισθανόμενο τις περιστάσεις έδειξε την ωριμότητα, την αξιοπρέπεια και τη σοβαρότητα που πάντα το διακρίνει.

Σε όλους αυτούς που ανέφερα είμαστε υποχρεωμένοι εδώ να αναγνωρίσουμε τους κόπους και τις θυσίες τους και να τους εκφράσουμε τις ευχαριστίες μας, τις ειλικρινείς μας ευχαριστίες για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας της χώρας μας και τη μείωση της απόστασης από πλευράς επιπέδου ανάπτυξης που τη χωρίζει από τους υπόλοιπους εταίρους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2001 δεν φέρει τίτλους ταινιών για μυστικά και ψέμματα, όπως είπε ο εκλεκτός συνάδελφος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, γιατί απλά είναι φανερός, αληθινός, πραγματικός και πάνω από όλα είναι συνεπής χάρη στις προσπάθειες της Κυβέρνησης και του οικονομικού επιτελείου.

Ο Προϋπολογισμός σήμερα είναι πολύ ενωτικός. Ενώνει το λαό, ενώνει τους πολίτες, τους επιχειρηματίες και τους εργαζόμενους, δε δημιουργεί αντιθέσεις ούτε διαχωριστικές γραμμές.

Οι δαπάνες για την υγεία, την παιδεία και την απασχόληση για πρώτη φορά αυξάνονται με ρυθμούς της τάξεως του 9% υπερκαλύπτοντας για πρώτη φορά κατά πολύ τον πληθωρισμό.

Πρώτη φορά Προϋπολογισμός είναι πλεονασματικός και πραγματοποιεί μεγάλες οικονομικές ενισχύσεις στους φτωχούς, ενώ συγχρόνως μειώνονται οι φόροι για μικρούς και μεσαίους.

Είναι πια γεγονός ότι μειώθηκαν εντυπωσιακά τα ελλείμματα, ενώ το πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας είναι συνεπές στις υποδείξεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και ωθεί την Ελλάδα ταχύτερα προς τη βιώσιμη σύγκλιση με τα συγκεκριμένα οικονομικά κριτήρια του Μάαστριχτ.

Στόχος μας είναι η διατήρηση της προσαρμοστικότητας της ελληνικής οικονομίας και η επικέντρωση της προσπάθειάς μας στην προστασία της από τον κίνδυνο της ύφεσης, αλλά και η επιμονή σε συνεχείς προσπάθειες για την πρόληψη και αποφυγή πληθωριστικών πιέσεων.

Η Κυβέρνηση Σημίτη πέτυχε το ελληνικό θαύμα. Η Ελλάδα μπορεί να γίνει μοντέλο ανάπτυξης για τα Βαλκάνια και τις υποψήφιες προς ένταξη χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση, γράφει η Γαλλική "Le Monde". Ο τίτλος της είναι χαρακτηριστικός. Η Οδύσσεια της Ελλάδας προς το κοινό νόμισμα, αναλύοντας την επιτυχημένη πορεία της ένταξης της χώρας μας στη Ζώνη του ευρώ.

Την 1η Ιανουαρίου του 1981 ήμασταν το δέκατο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Την 1η Ιανουαρίου του 2001 γινόμαστε το δωδέκατο μέλος της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης της Ευρώπης.

Οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι κυβερνήσεις Σημίτη, νοοκύρεψαν τους εθνικούς λογαριασμούς, την αύξηση των εσόδων του κράτους, τη μείωση των άσκοπων δαπανών, την εκπόνηση προγραμμάτων ιδιωτικοποιήσεων με διαφάνεια και εξασφάλιση της βιωσιμότητας. Συγχρόνως, είναι θετική η απελευθέρωση των αγορών που έφερε τα θετικά αποτελέσματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δημοσιονομικό έλλειμμα

του 1995 ήταν 10% ενώ το 1999 ήταν 1,5%.

Το δημόσιο χρέος μπήκε από το 1996 σε πτωτική πορεία. Ήταν 111,6% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος το 1996, ενώ φέτος είναι 103,9% και θα συνεχίσει να μειώνεται έτσι ώστε, όπως είπαν οι οικονομικοί Υπουργοί στην Αίθουσα αυτές τις μέρες, το 2008 να είναι γύρω στο 60%.

Εάν αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι θαύμα, δηλαδή, κάτι ξεχωριστό, τότε ποιο φαινόμενο -κάτι που δεν εξηγείται με απλή λογική και φυσική τάξη- εμείς οι Έλληνες θα χαρακτηρίζαμε θαύμα;

Είναι το μεγάλο ερωτηματικό του 2000 που οφείλουμε όλοι εμείς εδώ σήμερα να το απαντήσουμε. Οφείλει η Αντιπολίτευση στα πλαίσια της εθνικής ομοψυχίας που πρέπει να μας διακρίνει, αυτούς ειδικά τους καιρούς, δείχνοντας τη μεγαλοψυχία της και όχι στείο αντιπολιτευτικό λόγο και στάση, να παραδεχθεί αυτό το θαύμα και να βοηθήσει έτσι, στη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης με τους εγχώριους και ξένους επενδυτές, στη μεγάλη προσπάθεια των ιδιωτικοποιήσεων που ξεκινάει από το 2001 και το έχουμε όλοι ανάγκη, μα πάνω απ' όλα ο ελληνικός λαός που τόσα έχει υποστεί τα τελευταία χρόνια και του το χρωστάμε.

Στο ίδιο επίπεδο και με εντατικούς ρυθμούς η μάχη της ελληνικής Κυβέρνησης ενάντια στον πληθωρισμό συνεχίζεται αμείωτη και βασίζεται στην άσκηση περιοριστικής νομισματικής πολιτικής και ο δείκτης τιμών καταναλωτή από 7,3% το 1996 μειώθηκε το 1999 στο 2,6%.

Η διαφορά του ελληνικού πληθωρισμού από το μέσο ευρωπαϊκό μειώθηκε από δέκα επτά ποσοστιαίες μονάδες το 1991 σε δύο μονάδες το 1999.

Εάν σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είχαμε την πετρελαϊκή κρίση, σίγουρα θα ήμασταν σε πολύ καλύτερη κατάσταση.

Τρόμος, πανικός και αίσθημα ανασφάλειας, κατακυριεύουν τα προηγούμενα χρόνια τον ελληνικό λαό, όταν άκουγε για άνοδο της τιμής του πετρελαίου. Μικρές αυξήσεις της τιμής προκαλούσαν μεγάλες αναταράξεις και αστάθεια στην ελληνική οικονομία, που όντας ευαίσθητη πήγαινε δεκαετίες πίσω.

Σήμερα, η χρονιά που περνάει, η τιμή του πετρελαίου μας επιφύλαξε εκπλήξεις. Η Ελλάδα όμως, άντεξε σε αυτήν την πίεση και βγήκε για πρώτη φορά νικητής στην οικονομική της ιστορία, μετά από μία τέτοια μεγάλη σοβαρή πετρελαϊκή κρίση. Και όλα αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι, επειδή έχει επιτύχει το οικονομικό θαύμα της σταθεροποίησης της ελληνικής οικονομίας και τη διαθεσιμότητα σε καταστάσεις κρίσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει όλοι εδώ να αναζητάμε την αλήθεια, την πλήρη, δηλαδή, αναφορά των επιμέρους στοιχείων, που συνθέτουν ένα γεγονός χωρίς απόκρυψη ή διαστρέβλωση δεδομένων, χωρίς υποκειμενικές εκτιμήσεις, χωρίς ψεύδη, χωρίς σκόπιμη αλλοίωση της πραγματικότητας και να παραδεχόμαστε την ορθότητα των ενεργειών της Κυβέρνησης στα θέματα της οικονομικής στρατηγικής.

Τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, αυτές τις μέρες που συζητάμε τον Προϋπολογισμό, η αλήθεια είναι αυταπόδεικτη. Συμφωνεί με το κοινό αίσθημα ότι η οικονομία μας πάει καλά. Κι εμείς εδώ θα πρέπει να παραδεχθούμε, στα πλαίσια της γενναιοδωρίας και της ειλικρίνειας που χαρακτηρίζει όλους μας, την επιτυχία της ελληνικής Κυβέρνησης.

Η Ελλάδα βρίσκεται σε φάση πραγματικής σύγκλισης με την Ευρώπη λόγω των υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, που εμφανίζει η οικονομία της. Ήταν 3,2% το 1997, 3,5% το 1998 και 3,5% το 1999 και με πρόβλεψη για πάνω από 4% το 2000.

Είμαστε όμως υποχρεωμένοι σήμερα όσο ποτέ άλλοτε, γιατί έχουμε δεσμευτεί πρόσφατα στον ελληνικό λαό -και οφείλουμε να το τονίσουμε- να συνεχίσουμε τις προσπάθειες του εκσυγχρονισμού της οικονομίας μας, της Δημόσιας Διοίκησης και της ελληνικής κοινωνίας με αμείωτο ενδιαφέρον και πάντως για επίτευξη των στόχων μας και των δεσμευσεών μας.

Η αναγνώριση της προόδου της ελληνικής οικονομίας από επίσημους φορείς δεν λείπει τίποτα, εάν δεν εφαρμόσουμε τις απαραίτητες διαρθρωτικές αλλαγές, με στόχο τη διατήρηση του πληθωρισμού σε χαμηλά επίπεδα και τη συνεχή προσπάθεια για

εξεύρεση τρόπων και μέσων για την καταπολέμηση της ανεργίας.

Όμως κάνω προσωπική παράκληση και τελειώνω, ως Βουλευτής της περιφέρειας και όχι κάποιου μεγάλου ατοικού κέντρου -και πιστεύω ότι εκφράζω τις επιθυμίες και άλλων συναδέλφων που κατοικούν στην περιφέρεια- ότι η Κυβέρνηση δεν θα πρέπει να μας λησμονεί.

Η περιφέρεια δυστυχώς σήμερα φαίνεται να μην ακολουθεί το δρόμο του εκσυγχρονισμού και συνεχώς εκδηλώνονται παράπονα ότι μένει πίσω. Το γεγονός αυτό ενδεχομένως οφείλεται σε λαθεμένες εκτιμήσεις ή κακές κρίσεις των κρατικών φορέων.

Ειδικά για την περιφέρεια, παρά την πρόοδο που έχει συντελεστεί μεταξύ Α' και Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, μια σειρά από προβλήματα, όπως η μη σωστή αξιολόγηση των αναγκών, που στηρίζεται σε ελλιπή ενδεχομένως ενημέρωση των αρμοδίων Υπουργών, με συνέπεια στις λαθεμένες προτεραιότητες που δίνονται, αλλά και η υπαρκτή γραφειοκρατία και άλλοι αστάθμητοι παράγοντες συνεχίζουν να αποτελούν εμπόδιο στην έγκαιρη απορρόφηση κονδυλίων, αλλά κυρίως στην αποτελεσματική κρίση των πόρων.

Τομείς που χρήζουν προσοχής και μέριμνας υπάρχουν πολλοί και προβλέπονται από το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης, με κυρίαρχο εκείνου της απασχόλησης, που αποτελεί ένα από τα φλέγοντα ζητήματα της ελληνικής κοινωνίας.

Περιφέρειες όπως η Ήπειρος, το Ανατολικό Αιγαίο και η Πελοπόννησος πρέπει ιδιαίτερα να προσεχθούν, γιατί σε σχέση με τις άλλες περιφέρειες της Ελλάδας παρουσιάζουν σημαντική υστέρηση.

Το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου και η εξακτίωσή του πρέπει γρήγορα εντός του 2000 να γίνει πραγματικότητα. Είναι προγραμματισμένο, είναι μία προεκλογική δέσμευσή μας και τις οποιεσδήποτε σκοπιμότητες καθυστέρησης ή αλλαγής σχεδίων και πολιτικής, οφείλουμε να τις δημοσιοποιήσουμε στο λαό.

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι εμπιστευόμαστε για άλλη μια φορά την Κυβέρνησή μας που έχει κάνει κεντρικό πόλο της κυβερνητικής της πολιτικής την ανάδειξη της ευρωπαϊκής διάστασης της χώρας, δηλαδή τη συνολική ένταξη της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να βοηθήσουμε με όλες μας τις δυνάμεις για να επιτύχουμε. Το χρωστάμε στους εργαζόμενους, στις οικογένειές μας και στα παιδιά μας. Το χρωστάμε όλοι μαζί στον ελληνικό λαό.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρράδα): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Χαλκίδας κ. Μαρκογιαννάκης.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η ωριοποίηση των πάντων και η απόλυτη ανεπιφύλακτη αισιοδοξία από μια κυβέρνηση την καθιστούν εκ προοιμίου τουλάχιστον αναξιόπιστη. Γιατί και το πλέον επιτυχημένο κυβερνητικό σχήμα έχει κάνει λάθη, έχει αποτυχίες, βλέπει μπροστά του δυσκολίες.

Ακούγοντας ο ελληνικός λαός την εισηγήτρια του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τους Υπουργούς αλλά και τους συναδέλφους της κυβερνητικής πλειοψηφίας τις τελευταίες ημέρες, θα πρέπει, εάν η νοημοσύνη του είναι στο επίπεδο που την υποβιβάζει η Κυβέρνηση, να πλέει σε πελάγη ευτυχίας. "Όλα πήγαν καλά το 1999-2000 και οι προοπτικές για το 2001 είναι ακόμη καλύτερες, λαμπρές". Μόνο που δεν είναι έτσι τα πράγματα.

Οι πολίτες αυτού του τόπου καταλαβαίνουν, Και με την προσπάθειά της η Κυβέρνηση να εμφανίσει ως πραγματικότητα αυτάρεσκα μια ωριοποιημένη και εξωραϊσμένη εικόνα, κάνει μεγάλο κακό στον τόπο. Γιατί ο λαός γνωρίζει την πραγματικότητα που τη ζει άλλωστε στο πετσί του. Έτσι η αναξιπιστία του πολιτικού κόσμου μεγαλώνει. Και αν βρεθούν κάποιον αφελείς ή φανατικοί να συμμετάσχουν στην πανδαισία της αυτοϊκανοποίησης των κυβερνώντων, γρήγορα και αυτοί προσγειώνονται ανώμαλα στη ζοφερή πραγματικότητα.

Επιτέλους πρέπει να πούμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό.

Να μάθει ποια είναι η πραγματικότητα και ποιο θα είναι το αύριο γι' αυτόν.

Πιστεύω ότι οποιαδήποτε αποτυχία μπορεί να ξεχαστεί ή οποιαδήποτε δυσκολία να κατανοηθεί. Οι ψευδολογίες όμως και η προσπάθεια παραπλάνησης δεν συγχωρούνται.

Χρειάζεται αλήθεια περίσσεια δόση περιφρόνησης προς τη νοημοσύνη και το φιλότιμο των συμπατριωτών μας για να εμφανίζεται η Κυβέρνηση στρουθοκαμηλίζοντας και να αγνοεί ή να παριστάνει πως αγνοεί ότι κατά την τελευταία διετία με την ανοχή της αν μη τι άλλο, διαπράχθηκε σε βάρος εκατοντάδων χιλιάδων οικογενειών η μεγαλύτερη απάτη που διαπράχθηκε ποτέ σε βάρος του ελληνικού λαού. Την απάτη του χρηματιστηρίου εννοώ.

Δεκάδες τρισεκατομμύρια μεταφέρθηκαν τεχνηέντως από τους πολλούς και εν πολλοίς αφελείς στα φυλάκια των ολίγων αετονύχιδων. Όσες επιτυχίες και αν επικαλείται, όσες αλημνίες και αν εφευρίσκει το άγος αυτής της απάτης, την έχει σημαδέψει ανεξίτηλα. Είχε τη δυνατότητα να προστατεύσει τους Έλληνες και δεν το έπραξε. Δεν το έπραξε η Κυβέρνηση ενσυνείδητα είτε προς χάρη κομματικών οφελειμάτων εν όψει εκλογών είτε χάρη της προστασίας των ημετέρων. Και τώρα τηρεί αιδήμονα σιωπή ως εάν το πρόβλημα να αφορά άλλη χώρα.

Θα αναφερθώ τώρα επιγραμματικά, κύριοι συνάδελφοι, σε δυο ακόμη ειδικότερα προβλήματα που εκτιμώ ότι χρήζουν ιδιαίτερης προσοχής και για τα οποία η κυβερνητική ολιγωρία είναι χαρακτηριστική.

Αγροτικό πρόβλημα. Κύριοι συνάδελφοι, το αγροτικό πρόβλημα είναι μέγα και αν δεν βρεθούν λύσεις η κατάσταση θα οδηγηθεί σε έκρηξη. Το αγροτικό εισόδημα έχει μειωθεί δραματικά. Το μεγαλύτερο μέρος του αγροτικού πληθυσμού βρίσκεται σε απόγνωση.

Το κόστος παραγωγής υπερβαίνει πλέον κατά πολύ την τιμή πώλησης των περισσότερων προϊόντων, με αποτέλεσμα να έχει αρχίσει η ερήμωση της υπαίθρου και σιγά σιγά η ερημοποίηση, όπως τελευταία επισημαίνεται.

Το συνεταιριστικό κίνημα παραπαίει και χρεοκόπησε. Γενικά η απογοήτευση είναι τόσο μεγάλη που οι αγρότες μας δεν έχουν τη δύναμη πλέον ούτε καν να αντιδράσουν, να διεκδικήσουν και αυτό είναι το χειρότερο, το πλέον επικίνδυνο.

Χαρακτηριστικές είναι οι περιπτώσεις δυο μεγάλων κατηγοριών αγροτών μας, των ελαιοπαραγωγών και των παραγωγών εσπεριδοειδών.

Η τιμή διάθεσης του ελαιολάδου είναι εξευτελιστική με συνεχή πτωτική τάση. Η επιδότηση παραγωγού της ελαιοκομικής περιόδου 1999-2000 σε πολλές περιοχές δεν έχει δοθεί ακόμη.

Για παράδειγμα στα Χανιά, στην εκλογική μου περιφέρεια, ούτε καν διαφαίνεται πότε θα γίνει αυτό.

Κατά τα άλλα στέλνουμε ευχητήριες κάρτες και λέμε στους αγρότες μας: "Χρόνια πολλά και καλές γιορτές". Η χρονιά θα είναι και φέτος κουτσουρεμένη, συνεπεία της αδυναμίας του κράτους να πατάξει το φαινόμενο της εικονικά διογκούμενης παραγωγής από κάποιους. Σε ορισμένες μάλιστα περιπτώσεις το Υπουργείο Γεωργίας συμπεριφέρεται κατά τρόπο που δίνει την εντύπωση του συνεργού στη συντελούμενη αυτή απάτη.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ο κ. Ανωμερίτης περίπου προ ενός έτους στο Ηράκλειο χάρισε τις ποινές αφαίρεσης της άδειας λειτουργίας που είχαν επιβληθεί γι' αυτόν το λόγο σε αρκετούς ιδιοκτήτες ελαιουργείων.

Για τα εσπεριδοειδή ίσως θα ήταν καλύτερα να μη μιλάμε καθόλου. Ό,τι και να πούμε ακούγεται πλέον ως "μνημόσυνο".

Κύριοι της Κυβέρνησης, κάντε κάτι για την αγροτιά. Τη χάνουμε! Εάν δεν το έχετε συνειδητοποιήσει, είστε βαθιά νυχτωμένοι. Εάν πάλι αφήνετε τους αγρότες στην τύχη τους, η συμπεριφορά σας αυτή είναι βίαια εγκληματική.

Εγκληματικότητα: Όσο και αν τελευταία η Κυβέρνηση και ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης αυτάρεσκα και υποκριτικά ισχυρίζονται ότι το πρόβλημα τιθασεύεται, η πραγματικότητα, δυστυχώς, είναι διαφορετική, είναι ζοφερή. Οι μεθοδευμένες στατιστικές δεν λύνουν το πρόβλημα. Το μόνο που έχει επιτευχθεί είναι να αμβλυνθεί η αντίδραση της ελληνικής κοινωνίας. Δεν αντιδρά πλέον όπως αντιδρούσε στην αρχική φάση της εξάρσης

της εγκληματικότητας στο άκουσμα τέλεσης βαρέων εγκλημάτων όπως: ληστείες, εμπόριο ναρκωτικών, ανθρωποκτονίες κλπ., που κυρίως έχουν αυξηθεί δραματικά.

Δυστυχώς, έχετε αφήσει απροστάτευτο τον Έλληνα οικογενειάρχη. Το αίσθημα ασφάλειας έχει εκλείψει και σ' αυτό οδήγησε η πολιτική σας, πολιτική εικασίας. Ο απόλυτος κομματισμός που ακολουθήσατε ήταν ολέθριος. Οδήγησε τους ικανούς, ηθικούς και αξίους στο περιθώριο, επιβραβεύοντας τους ευκαμψίες και ημετέρους.

Θυμίζω τις περίφημες λίστες του Σουλτάτου, τις λίστες της ντροπής όπως είχαν χαρακτηριστεί, οι οποίες αποτέλεσαν τον μπούσουλα των κρίσεων δύο τουλάχιστον ετών. Γι' αυτήν τη θλιβερή ιστορία καταβλήθηκε τεράστια προσπάθεια, προκειμένου να συκαλυφθεί. Και το καταφέρατε! Τελικά επιβλήθηκε μια αστεία ποινή στον πρωταγωνιστή της, της οποίας μάλιστα επιδίδεται η δικαστική ακύρωση.

Αγνοήσατε επί σειρά ετών τα προβλήματα των αστυνομικών και τους αντιμετωπίσατε ως πληβείους, ξεχνώντας την ιδιαιτερότητα, αλλά και την επικινδυνότητα του έργου τους. Η διάρθρωση και η στελέχωση των υπηρεσιών έγινε κατά τέτοιο τρόπο που επέτρεψε τη γιγάντωση της διαφθοράς.

Κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα είναι τεράστιο.

Δεν έχετε το δικαίωμα, κύριοι της Κυβέρνησης, να επιτρέπεται να δημιουργηθεί η εντύπωση στην κοινή γνώμη ότι η Αστυνομία είναι διεφθαρμένη. Αυτό είναι άδικο, γιατί η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων αστυνομικών είναι έντιμοι και εύορκα επιτελούν το καθήκον τους.

Επισημαίνουμε, όμως, ότι δυστυχώς το φαινόμενο γιγαντώνεται. Αστυνομικοί συνεργάτες εμπόρων ναρκωτικών: Ιστορία στον Πύργο.

Πρωταγωνιστές στο εμπόριο γυναικών: Ιστορία στη Θεσσαλία.

Εμποροι και εισαγωγείς όπλων: Ιστορία στην Καστοριά και τόσα άλλα που καθημερινά αποκαλύπτονται.

Τι ευθύνεται γι' αυτό; Η πολιτική σας. Όταν η διαφθορά, όπως προκύπτει από τις ποινικές διώξεις που πρόσφατα ασκήθηκαν σε εισαγγελέα των Αθηνών, εκπορευόταν επί μαρκόν από το γραφείο του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, από εκεί και πέρα ως μην εκπληττόμεθα από τη συμπεριφορά των υπολοίπων, των κατωτέρων.

Το συγκεκριμένο πρόβλημα το είχαμε επισημάνει σχετικά πρόσφατα σε προκάτοχο του σημερινού Υπουργού Δημόσιας Τάξεως, επί ημερών του οποίου συνέβαιναν αυτά τα θαυμαστά πράγματα, κατά την ανάπτυξη διαδοχικών επερωτήσεων στη Βουλή.

Ήταν γνωστό σε όλη την Αστυνομία ότι σύμβουλος και διευθυντής του γραφείου του Υπουργού Δημόσιας Τάξης ήταν ο επικεφαλής εκτεταμένου δικτύου διαφθοράς. Τα ποσά που εφέροντο τότε εισπράττοντο ήταν τεράστια. Ο τότε Υπουργός εκώφευσε και ιδού το αποτέλεσμα.

Καταφέρατε, κύριοι της Κυβέρνησης, το θεσμό της Αστυνομίας που είναι συνυφασμένος με την ευνομία και την πάταξη της εγκληματικότητας να τον μετατρέψει εν πολλοίς στη συνείδηση του πολίτη σε πρόβλημα.

Κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός που συζητείται δεν λύνει κανένα από τα προβλήματα που προανέφερα, αλλά και από τα άλλα που σήμερα έχει ο ελληνικός λαός και γι' αυτό τον καταψηφίζω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο Υπουργός Ανάπτυξης, κ. Χριστοδουλάκης, έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης):

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ιστορική στιγμή η ψήφιση του Προϋπολογισμού για το έτος 2001 από το Κοινοβούλιο, διότι η Ελλάδα καταγράφει μια σημαντική πολύχρονη, πολύπλευρη επιτυχία, μετά από μία πορεία στη διάρκεια της οποίας τιθασεύσε χρόνια μακροοικονομικά προβλήματα. Τώρα εισέρχεται ως ισότιμο μέλος στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης. Μπόρεσε να πραγματοποιήσει αυτήν την επιτυχία με ρυθμούς πολύ ταχύτερους από άλλα ευρωπαϊκά κράτη και σε συνδυασμό με μια επιταχυνόμενη ανάπτυξη και αύξηση της ευ-

ημερίας του κοινωνικού συνόλου.

Πριν από δέκα χρόνια ο στόχος της ΟΝΕ φαινόταν ανέφικτος, ενώ ακόμη και πριν από λίγα χρόνια υπήρχαν σημαντικές αμφιβολίες για το πόσο γρήγορα θα το πετύχουμε. Πιστεύω, όμως, ότι η τελική εξέλιξη των πραγμάτων δικαίωσε όλους εκείνους οι οποίοι επέμεναν εναντίον των δυσισχυρισμών, που πίστευαν ότι η ελληνική οικονομία ποτέ δεν θα μπορούσε να ανορθωθεί, που πίστευαν ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί ένα πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων διότι προκαλεί πολλές κοινωνικές αναταράξεις. Έτσι συσσωρεύσαν ένα σημαντικό πολιτικό κεφάλαιο επιτυχίας, το οποίο όχι μόνο αντιστάθμισε, αλλά ξεπέρασε κατά πολύ και το περιώνυμο πολιτικό κόστος, το οποίο στο παρελθόν αποτελούσε μια μόνιμη τροχοπέδη στις μεταρρυθμίσεις και στον εκσυγχρονισμό της χώρας.

Πολλά από τα προβλήματα που αντιμετωπίσαμε τα προηγούμενα χρόνια, ήταν προβλήματα μιας άλλης φάσης της οικονομικής ανάπτυξης, που χαρακτηρίζει τις υστερούσες οικονομίες, μιας φάσης που διακρινόταν από την οικονομική στασιμότητα, τις κλειστές αγορές, τη δυσκολία της επιχειρηματικότητας, την κυριαρχία των κρατικών μονοπωλίων.

Έχοντας επιλύσει θεμελιώδη ζητήματα απ' αυτά τα προβλήματα, πιστεύω ότι είμαστε πλέον πολύ καλά εξοπλισμένοι για να περάσουμε σε μια νέα φάση, σε μια νέα πρόκληση, η οποία θα βελτιώσει τη θέση της χώρας μας μέσα στην ενιαία ευρωπαϊκή αγορά. Αυτή η πολιτική πρέπει να περιέχει ως καθοριστικό στοιχείο τη σύγκλιση της εθνικής μας ανταγωνιστικότητας με αυτή των άλλων ευρωπαϊκών χωρών. Πρέπει να διαμορφώσουμε μια ανταγωνιστική και ποιοτική ελληνική οικονομία, έτσι ώστε να παραχθεί η ευημερία του μέλλοντος.

Η παραγωγικότητα, η ποιότητα, η προσαρμοστικότητα και η εξωστρέφεια της ελληνικής παραγωγής είναι χαρακτηριστικά τα οποία ακόμα δεν έχουν επικρατήσει στο ελληνικό σύστημα. Για παράδειγμα, η παραγωγικότητα της εργασίας υπολείπεται ακόμη σημαντικά του κοινωνικού μέσου όρου, ιδίως σε χώρους οι οποίοι επηρεάζονται από τις νέες τεχνολογίες. Υπάρχουν ακόμα πολλές δύσκαμπτες επιχειρήσεις, όπως και κρατικές γραφειοκρατίες, οι οποίες ορθώνουν μια σειρά από εμπόδια ή αναστολές στην έναρξη σύγχρονων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Το βασικότερο όμως είναι ότι ακόμα σε μεγάλο βαθμό πολλές δραστηριότητες της ελληνικής οικονομίας χαρακτηρίζονται από χαμηλή προστιθέμενη αξία και επισφαλή ποιότητα.

Ο στόχος της προστιθέμενης αξίας και της ποιότητας πρέπει να αποτελέσει την έμφαση στην αναπτυξιακή πολιτική για τα επόμενα χρόνια. Πρέπει να δημιουργήσουμε μια νέα ποιότητα στην παραγωγική βάση της οικονομίας. Πώς θα το κάνουμε αυτό; Πρέπει να ενισχύσουμε την ανταγωνιστική ικανότητα της επιχείρησης, τη ροπή της να επενδύει σε νέες τεχνολογίες και να υιοθετεί καινοτομίες, να προβαίνει σε επιχειρηματικές συνεργασίες και αναδιρθρώσεις τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, έτσι ώστε να αποκτήσει ένα κατάλληλο μέγεθος, το οποίο θα της επιτρέψει να σταθεί μέσα στο διεθνή ανταγωνισμό, αλλά και να κατοχυρώσει την παρουσία της μέσα στις διεθνείς αγορές. Πρέπει να μάθει να προσαρμόζεται σε μεταβαλλόμενες συνθήκες αγοράς, να ανακαλύπτει νέες αγορές και να αναζητεί την επιχειρηματική διάκριση.

Πρέπει να μάθει να επενδύει σε έρευνα και ανάπτυξη και προπάντων να επιχειρεί την έξοδο από τα οικονομικά δρώμενα της χώρας, να στρέφεται σε άλλες αγορές.

Είναι παρήγορο ότι ολοένα και περισσότερες δυναμικές ελληνικές επιχειρήσεις κατανοούν αυτές τις προτεραιότητες και τις υλοποιούν. Δεν είναι καθόλου τυχαίο, ότι μέσα σε αυτήν την περίοδο αναζωογόνησης και αναπροσαρμογής του ελληνικού παραγωγικού συστήματος εμφανίζονται πλέον, έπειτα από πάρα πολλές δεκαετίες ολόκληρης εποχής, όπου ελληνικές επιχειρήσεις εξαγοράζουν υγιείς, δυναμικές και μεγάλες ξένες επιχειρήσεις. Ταυτόχρονα όμως πρέπει να αλλάξει και ο ρόλος των επιχειρήσεων και η στάση του κράτους απέναντι σε αυτές.

Παλαιότερα απέναντι στις επιχειρήσεις η παραδοσιακή πρακτική του κράτους ήταν να ορθώνει πολλές απαιτήσεις και εμπόδια στο να ξεκινήσουν τη δραστηριότητά τους. Μετά όμως πάρα πολύ συχνά επεδείκνυε μία αδιαφορία και μία αμέλεια για

το πώς λειτουργούν, για το ποιες είναι οι συνθήκες ασφαλείας, για το ποιος είναι ο αριθμός εργαζομένων, πώς επενδύουν και ανανεώνουν το παραγωγικό τους δυναμικό. Πρέπει να αντιστρέψουμε αυτήν την κατάσταση, να εξασφαλίσουμε εκείνες τις συνθήκες οι οποίες κάνουν εύκολη την έναρξη επιχειρηματικής δραστηριότητας μέσα σε ανταγωνιστικές και απελευθερωμένες αγορές. Μετά όμως έχουμε ένα σύστημα ελέγχου, έτσι ώστε να εξασφαλίσουμε τη σωστή συμπεριφορά της επιχείρησης απέναντι στους πολίτες και τους καταναλωτές, απέναντι στο περιβάλλον, απέναντι στους εργαζόμενους και απέναντι στους μετόχους.

Οι επιχειρήσεις πρέπει να προωθούν την απασχόληση, διότι διαφορετικά θα πριονίσουν αργά ή γρήγορα την ίδια την κοινωνική ευημερία πάνω στην οποία στηρίζουν και τα δικά τους σχέδια. Πρέπει να επενδύουν τα κεφάλαια των μετόχων, για να διαμορφώνουν τις προϋποθέσεις της μελλοντικής κερδοφορίας και ανάπτυξης. Να στρέφονται ολοένα και περισσότερο σε έναν οικολογικό προσανατολισμό της παραγωγής, πράγμα το οποίο αποδεικνύει το σεβασμό του παραγωγικού συστήματος απέναντι στο περιβάλλον και τις επερχόμενες γενιές.

Αλλά επίσης αυτός ο οικολογικός προσανατολισμός μπορεί να αλλάξει το βαθμό κοινωνικής αποδοχής της επιχειρηματικότητας και της βιομηχανικής δραστηριότητας, ο οποίος δεν είναι και από τους υψηλότερους σε σχέση με άλλες χώρες. Μπορεί να διαμορφώσει μία νέα αξιόπιστη σχέση μεταξύ των πολιτών, των εργαζομένων και των επιχειρήσεων, πράγμα το οποίο θα συμβάλλει ουσιαστικά στην προσπάθεια της χώρας μας για βιώσιμη ανάπτυξη.

Βαρύνουσα σημασία στη σημερινή πραγματικότητα είναι η αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού. Αν δεν γίνει αυτό, αν δεν καταρτίσουμε στελέχη εξειδικευμένα στις νέες απαιτήσεις και τις νέες τεχνολογίες, τότε όλοι αυτοί οι στόχοι δεν θα πραγματοποιηθούν. Είναι αδιανόητο σήμερα να υπάρχουν δυναμικοί τομείς της ελληνικής οικονομίας, οι οποίοι αντιμετωπίζουν αδυναμία κάλυψης θέσεων σε εξειδικευμένους τομείς και να μην επαναπροσανατολίζεται εύκολα το εργατικό δυναμικό απέναντι στις ζητούμενες ιδιότητες. Χρειάζομαστε χιλιάδες νέα στελέχη στους τομείς των νέων τεχνολογιών, στην πληροφορική, στις σύγχρονες χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, στο μάρκετινγκ. Και να πρέπει πολύ έγκαιρα να επενδύσουμε στην ανθρώπινη γνώση, στον επαναπροσδιορισμό των δεξιοτήτων, έτσι ώστε να διαμορφώσουμε ένα ανθρώπινο δυναμικό ικανό να προσαρμόζεται, να κερδίζει τη νέα μάχη της ανταγωνιστικότητας.

Οι ισχυρές ελληνικές επιχειρήσεις θα πρέπει να έχουν μία συμμετρική αντανάκλαση και σε έναν άλλο τομέα, ο οποίος θα δείξει πόσο ελκυστική έχει γίνει η ελληνική οικονομία στις διεθνείς αγορές. Ο καλύτερος δείκτης αυτής της απόδοξης είναι η ικανότητα της χώρας να προσελκύει ξένες επενδύσεις.

Όπως η διεθνής παρουσία των ελληνικών επιχειρήσεων στις ξένες αγορές επιδεικνύει το δυναμισμό του παραγωγικού συστήματος, η εισροή ξένων επενδύσεων αποδεικνύει τη δυναμικότητα του συνόλου της ελληνικής οικονομίας. Γι' αυτόν το λόγο πρέπει η απελευθέρωση των αγορών, η απλοποίηση του συστήματος έναρξης επιχειρηματικής δραστηριότητας και η εγκατάσταση επενδύσεων να προσελκύσει ξένα επενδυτικά κεφάλαια σε νέες τεχνολογίες, σε νέες υπηρεσίες και νέες δραστηριότητες.

Προς την κατεύθυνση αυτή προωθούμε την απελευθέρωση παραδοσιακών μονοπωλιακών αγορών ιδιαίτερα στο χώρο της ενέργειας. Επεκτείνουμε τις αγορές, όπως είναι η αγορά του φυσικού αερίου όπου ήδη έχουν πραγματοποιηθεί εκατόν τριάντα δισεκατομμύρια δραχμές μόνο τους τελευταίους μήνες με ξένες επενδύσεις για τις εγκαταστάσεις παροχής φυσικού αερίου στη Θεσσαλονίκη, τη Θεσσαλία και την Αθήνα.

Προωθούμε στρατηγικές συμμαχίες μεγάλων επιχειρήσεων όπως τα ΕΛ.ΠΕ με ξένες αντίστοιχες εταιρείες έτσι ώστε να αναβαθμίσουμε την παρουσία τους και τη δραστηριότητά τους στις ευρωπαϊκές αγορές ενώ ταυτόχρονα σε τομείς όπως ο τουρισμός ή όπως τα βιομηχανικά ακίνητα δημιουργούμε τις προϋποθέσεις για την προσέλκυση ξένων επιχειρηματικών κεφαλαίων.

Πρωθούμε στον τομέα του Υπουργείου Ανάπτυξης μια σειρά από αποκρτικοποιήσεις και διαρθρωτικές αλλαγές, όπως είναι τα ιδιωτικά εργοστάσια παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος, η παροχή φυσικού αερίου σε πόλεις ιδρύοντας δύο νέες εταιρείες, μια στη βόρειο Ελλάδα και μια στη δυτική Ελλάδα. Τη μετοχοποίηση της Δ.Ε.Η., τη μετοχοποίηση της εταιρείας παροχής αερίου, τη στρατηγική αναδιάρθρωση των Ελληνικών Πετρελαίων, όπως επίσης και μια σειρά από άλλες ιδιωτικοποιήσεις, όπως της ΕΤΒΑ και των Ναυπηγείων Σκαμαγκά, της ΛΑΡΚΟ, των Ελληνικών Αλυκών και άλλων επιχειρήσεων.

Σε όλες αυτές τις δραστηριότητες το κράτος δείχνει ότι έχει κάνει μια νέα επιλογή να φεύγει από παραδοσιακές επιχειρηματικές δραστηριότητες και να αφήνει την ιδιωτική πρωτοβουλία να αναλαμβάνει την επιχειρηματικότητα και το ρίσκο. Είναι βέβαια γεγονός ότι πολλές δεκαετίες πριν αν το κράτος δεν αναλάμβανε αυτές τις δραστηριότητες, πολλές από τις υπηρεσίες που έχουμε σήμερα δεν θα υπήρχαν. Σήμερα όμως αυτό είναι αναποτελεσματικό και θα πρέπει να προσελκύσουμε την ιδιωτική πρωτοβουλία να αναλάβει τις παραγωγικές επενδύσεις τις οποίες μπορεί.

Ταυτόχρονα όμως δεν πρέπει να αφήσουμε την οικονομία στους αυτοματισμούς της αγοράς, αλλά πρέπει να οικοδομήσουμε και το κάνουμε αυτό με επιταχυνόμενους ρυθμούς ένα ενδιάμεσο εποπτικό θεσμό όπως είναι οι Ρυθμιστικές Αρχές Ενέργειας αντίστοιχα των τηλεπικοινωνιών και μια σειρά από άλλους ελεγκτικούς και εποπτικούς μηχανισμούς. Η ενίσχυση της Επιτροπής Ανταγωνισμού που όλες αυτές οι αρχές φροντίζουν το γενικότερο κοινωνικό και οικονομικό συμφέρον. Έτσι το κράτος επιτελεί ένα νέο στρατηγικό και πολύτιμο ρόλο. Αυτή είναι η νέα θεσμική αρχιτεκτονική της ανάπτυξης η οποία απελευθερώνει δυνάμεις της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, δημιουργεί νέες επιχειρήσεις και κατευθύνει το ρόλο του κράτους στην προστασία των πολιτών και των καταναλωτών.

Κυρίες και κύριοι, το Υπουργείο Ανάπτυξης υλοποιεί ένα ευρύτατο πρόγραμμα υποστήριξης αυτών των οικονομικών αλλαγών στους τομείς της ενέργειας, της βιομηχανίας, του τουρισμού, του εμπορίου, της έρευνας με ένα πρόγραμμα ύψους 2,2 τρισεκατομμυρίων δραχμών για τα επόμενα χρόνια.

Στο χώρο της ενέργειας αλλάζει συνολικά το τοπίο το οποίο είχαμε συνθέσει μέχρι τώρα. Διαμορφώνεται κατ'αρχήν μια νέα γεωπολιτική κατάσταση με τις ενεργειακές ελληνικές επιχειρήσεις να παίζουν ολοένα και πιο σημαντικό ρόλο στην ευρύτερη περιοχή. Την προηγούμενη δεκαετία οι ελληνικές επιχειρήσεις πήγαιναν στις γειτονικές χώρες με κύριο κριτήριο το χαμηλότερο εργατικό κόστος ή την αξιοποίηση εμπορικών προοπτικών. Σήμερα δημιουργείται μια δεύτερη γενιά επιχειρηματικής παρουσίας των Ελλήνων στην ευρύτερη περιοχή που βασίζεται στις μεγάλες επιχειρήσεις, τις υποδομές, τα δίκτυα, τη συνεργασία.

Η Ελλάδα αναδεικνύεται γρήγορα σε ένα στρατηγικό πρωταγωνιστή στην αγορά ενέργειας, φεύγοντας οριστικά από την κατάσταση της ενεργειακής υποτέλειας του παρελθόντος. Οι ελληνικές επιχειρήσεις πετρελαίων διαδραματίζουν ήδη έναν καθοριστικό ρόλο στις γειτονικές αγορές. Πρωθείται η περιφερειακή αγορά ηλεκτρικής ενέργειας. Αναπτύσσεται η συνεργασία των επιχειρήσεων ηλεκτρισμού. Πρωθούνται οι ενεργειακές διασυνδέσεις Ελλάδος-Ιταλίας που αίρουν τη γεωγραφική αποσύνδεση που έχουμε στον τομέα της ενέργειας με την Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ μόλις σήμερα ολοκληρώθηκε μια κρίσιμη φάση της προετοιμασίας για το έργο του αγωγού Μπουργκάς Αλεξανδρούπολης και προχωρούμε στη σύσταση της εταιρείας που θα υλοποιήσει το επενδυτικό έργο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Α-ντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**)

Στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας έχει ολοκληρωθεί η προετοιμασία για την απελευθέρωση της αγοράς στις 19 Φεβρουαρίου, με τη μετατροπή της ΔΕΗ σε μία σύγχρονη πολυμετοχική επιχείρηση με την αναδιάρθρωσή της, με την εφαρμογή ενός σύγχρονου επιχειρηματικού σχεδίου. Ξεκίνησε ήδη η λειτουργία του ανεξάρτητου διαχειριστή του συστήματος, ενώ λύθηκε οριστικά το χρόνιο πρόβλημα της ασφαλιστικής αβεβαιότητας των εργαζομένων.

της των εργαζομένων.

Το φυσικό αέριο θα αποτελέσει το στρατηγικό καύσιμο της δεκαετίας, βελτιώνοντας την επάρκεια του ενεργειακού συστήματος, αλλά ταυτόχρονα βελτιώνοντας και τις ενεργειακές εκπομπές προς το περιβάλλον επιδεικνύοντας έτσι μια περιβαλλοντική ευαισθησία και συμμόρφωση προς τις διεθνείς προδιαγραφές της Συνθήκης του Κιότο.

Το επόμενο διάστημα θα αναβαθμίσουμε την ενεργειακή συνεργασία Ελλάδος-Ρωσίας, αλλά ταυτόχρονα διερευνούμε εναλλακτικές και τη δυνατότητα νέων προμηθειών φυσικού αερίου μέσω Ιταλίας, καθώς και από Κασπία μέσω του προγράμματος INOGATE, ενώ ταυτόχρονα επεκτείνονται οι υποδομές και η παροχή φυσικού αερίου σε αστικές καταναλώσεις. Πρωθούμε επενδύσεις ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, με στόχο να αυξήσουμε θεαματικά το ποσοστό το οποίο έχει σήμερα η χώρα μας.

Στον τομέα των πετρελαιοειδών καθιερώσαμε μία τακτική διαβούλευση με όλους τους φορείς της αγοράς και αποσείσαμε έτσι τις ισχυρές αρνητικές επιδράσεις που είχε η κατακόρυφη άνοδος των τιμών του πετρελαίου το επόμενο διάστημα, ενώ διαμορφώσαμε ένα νέο νομοθετικό πλαίσιο με μεγαλύτερη ευελιξία, ανταγωνισμό και όφελος προς τον καταναλωτή.

Στο εμπόριο πρωθούμε ταχύτατα τόσο την ανταγωνιστική λειτουργία της αγοράς, όσο και την προσαρμογή των επιχειρήσεων στα νέα δεδομένα του ηλεκτρονικού εμπορίου.

Στον τουρισμό διαμορφώνονται οι προϋποθέσεις για μία απογείωση της ποιότητας και της έκτασης του τουρισμού στη χώρα μας. Να φύγουμε από τη μονοκαλλιέργεια του παρελθόντος, όπου ήλιος και θάλασσα αποτελούσαν μία πηγή τουριστικής έλξης, η οποία όμως σήμερα είναι πολύ εύκολα υποκαταστάσιμη από άλλες τουριστικές αγορές και να επιχειρούμε να βασίσουμε πλέον την τουριστική ανάπτυξη της χώρας, στην πολυμορφία, την ποιότητα και τη βιωσιμότητα του τουριστικού προϊόντος με νέου τύπου τουριστικές υποδομές, με άρση των εμποδίων ανάπτυξης σύγχρονων ξενοδοχειακών μονάδων στην πρωτεύουσα, όπως επίσης και με τη χρονική επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου, η οποία θα δώσει τη δυνατότητα ανάπτυξης και του εναλλακτικού τουρισμού στη χώρα μας.

Τίποτα δεν θα καθορίσει περισσότερο την πρόοδο τα επόμενα χρόνια από την ικανότητα της Ελλάδος να αναπτύσσει και να υιοθετεί τις νέες τεχνολογίες. Για το λόγο αυτό πρωθούμε ένα ευρύτατο πρόγραμμα για την αξιοποίηση των ερευνητικών και τεχνολογικών αποτελεσμάτων της χώρας μας από τις ελληνικές επιχειρήσεις, ενώ για πρώτη φορά καθιερώσαμε τη μόνιμη συνεισφορά του 1% των αμυντικών εξοπλισμών σε εγχώρια ερευνητικά προγράμματα, έτσι ώστε να δυναμώσουμε την εγχώρια τεχνολογία και την προστιθέμενη αξία στα εξοπλιστικά προγράμματα της χώρας μας.

Οι νέες τεχνολογίες μπορούν να αποτελέσουν το εφάπτερο των ευκαιριών, ιδιαίτερα για τους νέους επιστήμονες και να δημιουργήσουμε έτσι μία νέα γενιά ανθρώπων επιχειρηματιών και επιστημόνων, οι οποίοι μπορούν να πραγματοποιήσουν το νέο όραμα της τεχνολογικής ανάπτυξης της χώρας μας.

Όλα αυτά, όμως, κυρίες και κύριοι, σημαίνουν ότι την επόμενη περίοδο θα πρέπει να διασφαλίσουμε τη συμμετοχή όσο γίνεται περισσότερων στις νέες ευκαιρίες ανάπτυξης και ευημερίας. Δεν αρκούν πλέον οι παραδοσιακές αντιλήψεις της προνοιακής πολιτικής και της αναδιανομής του περισεύματος των ολίγων στους πολλούς. Αυτά μπορεί να χρειάζονται, αλλά δεν επαρκούν. Παλαιότερα ήμασταν προσανατολισμένοι κυρίως σε μία ποσοτική διεύρυνση του κοινωνικού κράτους, σήμερα όμως που έχουμε καταφέρει αυτόν το στόχο και η Ελλάδα είναι πλέον μία χώρα η οποία δαπανά πολύ περισσότερα από αρκετές άλλες χώρες στην κοινωνική πολιτική, είναι η ώρα να σκεφθούμε την ποιοτική αναβάθμιση του κοινωνικού κράτους.

Πώς, δηλαδή, με λίγα λόγια θα κάνουμε εφικτή την προσπάθεια ευρύτατων στρωμάτων της κοινωνίας στις σύγχρονες ευκαιρίες ανάπτυξης και ευημερίας. Αυτό είναι το κύριο μέλημα της επόμενης περιόδου. Διότι μόνο με τον τρόπο αυτό θα μπορέσουμε να δημιουργήσουμε τις βάσεις για μία ευημερία που θα είναι ανοιχτή σε όλους. Μόνο αυτό μπορεί να εξασφαλίσει την πραγματική συνοχή της κοινωνίας.

Αυτό το όραμα, κυρίες και κύριοι, απαιτεί ισχυρές πολιτικές επιλογές, απαιτεί επίσης και ενδεχόμενες συγκρούσεις με κατεστημένα συμφέροντα, αντιλήψεις και συντεχνίες, οι οποίες είχαν συνηθίσει για πάρα πολλά χρόνια στην απλή λογική της αναδιανομής. Αλλά πρέπει να γνωρίζουμε ότι η νέα κοινωνία της ευημερίας, την οποία επαγγελλόμεθα ή θα είναι ολόκληρη ή θα υπονομευθεί από τη μονομέρεια και την απρονοησία.

Εμείς, κυρίες και κύριοι, λέμε όχι στη γλυκερή εκδοχή της πολιτικής, η οποία επιπεδοποιεί τα πάντα, η οποία δεν βλέπει τις κρίσιμες πολιτικές επιλογές, οι οποίες θα πρέπει να γίνουν.

Εμείς δεν επιλέγουμε ως δήθεν πολιτική το σημείο εκείνο στο οποίο συγκλίνει η κοινωνία. Γιατί, αν ο πολιτικός βλέπει μόνο το σημείο όπου συγκλίνει η κοινωνία, τότε η κοινωνία δεν χρειάζεται τους πολιτικούς και απολύτως τους θέλει και τους χρησιμοποιεί ως διακόσμηση στη δική της αυτόνομη ύπαρξη.

Εμείς θέλουμε την πολιτική για να πείθουμε και να συνεγείρουμε την κοινωνία σε ένα νέο όραμα και να κάνουμε εμείς την κοινωνία να συγκλίνει σε περισσότερη ευημερία και ανάπτυξη.

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι, ότι ο Προϋπολογισμός του 2001 αποτελεί μια βασική προϋπόθεση γι' αυτό το όραμα ανάπτυξης και ευημερίας, όπως και οι προηγούμενοι προϋπολογισμοί απετέλεσαν τη βάση, η οποία μας επιτρέπει σήμερα να οραματιζόμαστε τη νέα εξέλιξη της χώρας μας. Και γι' αυτό είμαι βέβαιος ότι θα τον υπερψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Σκοπελίτης έρχεται στο λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΤΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούοντας όλες αυτές τις μέρες Υπουργούς, αρκετούς από τους Βουλευτές, να μιλάνε για τη σημερινή οικονομική κατάσταση της χώρας μας, πολλές φορές, είναι αλήθεια ότι αναρωτήθηκα, αν όσα ειπώθηκαν αφορούν τη δική μας χώρα, το δικό μας λαό. Και είναι βέβαιο ότι ομοίως αναρωτήθηκε και ο εργαζόμενος λαός της χώρας μας, παρακολουθώντας τη συζήτηση που γίνεται μέσα από την τηλεόραση.

Το λέω αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του κυβερνώντος κόμματος, γιατί με το να λέτε, με το να ισχυρίζεστε ότι ο ελληνικός λαός, αν δεν χτυπάει την πόρτα της ευτυχίας και της ευδαιμονίας, βρίσκεται όμως στον προθάλαμό της, δίνετε την εντύπωση ότι ή είσθε περαστικοί απ' αυτήν τη χώρα και μάλιστα βιαστικοί έτσι που δεν σας δόθηκε η δυνατότητα να δείτε τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο λαός ή ότι θέλετε να φτιάξετε με τα λόγια έναν κόσμο που να ταιριάζει με τις υποσχέσεις που είχατε δώσει, αφού δεν μπορείτε να τον φτιάξετε με την πολιτική σας, αδιαφορώντας έτσι με τον πιο προκλητικό, θα έλεγα, τρόπο για τη σκληρή, πολλές φορές, απάνθρωπη πραγματικότητα που βιώνει ο λαός μας.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, ούτε περαστικοί είσθε ούτε άγνοια των προβλημάτων μπορείτε να επικαλεστείτε. Αυτή είναι η πολιτική σας, αυτήν την πολιτική υπηρετείτε, αυτά τα συμφέροντα προωθείτε και αυτά βέβαια τα συμφέροντα δεν έχουν καμία σχέση με τα συμφέροντα του λαού μας. Είναι γνωστά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο λαός μας στο σύνολό του. Και μιλάω για τον εργαζόμενο λαό, γι' αυτό το λαό που μοχθεί, που φτιάχνει, που οικοδομεί. Είναι γνωστά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι με κυρίαρχα εκείνα της φτώχειας, της ανεργίας και της υποαπασχόλησης.

Ειπώθηκε -θα το αναφέρω και εγώ- ότι η ανεργία, αυτή η σύγχρονη μάστιγα, δημιούργημα βέβαια του καπιταλιστικού τρόπου ανάπτυξης της οικονομίας μας, που πρεσβεύεται και με συνέπεια -πρέπει να το αναγνωρίσω- ακολουθείται έχει πάρει πρωτοφανείς διαστάσεις, ιδιαίτερα στο χώρο της νέας γενιάς. Η δε φτώχεια έχει γίνει ο εφιάλτης για κάθε εργαζόμενη οικογένεια.

Είναι γνωστά, επίσης, τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αγρότες μας με τις εξευτελιστικές κύρια τιμές στα προϊόντα, που απαξιώνουν την αγροτική εκμετάλλευση και σπρώχνουν στην καταστροφή τα μικρομεσαία αγροτικά μας νοικοκυριά, που είναι βέβαια στόχος σας, όπως είναι και ο στόχος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι γνωστά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα μικρομεσαία στρώματα της πόλης, οι επαγγελματίες και οι βιοτέχνες, που τους οδηγούν όλο και πιο πολύ στο κλείσιμο των καταστημάτων τους.

Είναι γνωστά τέλος τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η νέα γενιά της χώρας μας, που καθημερινά και πιο πολύ της κλείνεται το δρόμο για το αύριο της, για το αύριο της ίδιας της χώρας μας.

Όλα αυτά είναι γνωστά. Εξάλλου αναφέρθηκαν, στοιχειοθετήθηκαν από τους εισηγητές, από τον εισηγητή του κόμματός μας και από τους Βουλευτές συναδέλφους μου του ΚΚΕ που μίλησαν πριν από μένα και δεν είναι ανάγκη στο χρόνο που έχω να σταθώ και να αναφερθώ σ' αυτά. Εξάλλου τα γνωρίζει ο κόσμος, τα ξει από πρώτο χέρι, τα βιώνει στο πετσί του, όπως λένε.

Εκείνο που θα ήθελα να πω είναι τούτο: Προέρχομαι, κύριοι συνάδελφοι από τη Λέσβο, που τα προβλήματα όλο και πιο πολύ, όλο και πιο σφικτά περισφίγγουν το κορμί της περιοχής, κάποντας καθημερινά όλο και πιο δύσκολη την οικονομική και γενικότερα την ανάσα του λαού μας, ενός λαού που εδώ και χρόνια αγωνίζεται με νύχια και με δόντια να επιβιώσει σ' αυτήν την περιοχή, να παραμείνει σ' αυτήν την περιοχή. Και εσείς, όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις, αντί να σταθείτε αρωγοί σ' αυτήν την προσπάθεια που κάνει, κάνετε τα πάντα με την πολιτική σας για να τον αποθαρρύνετε, να τον αναγκάσετε να εγκαταλείψει αυτήν την προσπάθεια και ας μιλάτε σε όλους τους τόπους για εθνικούς λόγους και άλλες παρόμοιες μεγαλοστομίες που επιβάλλουν την παραμονή των κατοίκων σε αυτά τα νησιά, όπως και στα άλλα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου. Παχειά λόγια κενά περιεχομένων, όπως παχειά ήταν και είναι και αυτά, όπως είπα προηγούμενα, που ακούστηκαν σ' αυτήν την Αίθουσα.

Ύστερα απ' αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναρωτιέστε γιατί ο λαός στρέφει τα νώτα του στην πολιτική και στους πολιτικούς. Πώς να γίνει διαφορετικά, κύριοι συνάδελφοι, αφού τον κοροϊδεύετε ασύστολα, αφού προσπαθείτε να του πουλήσετε τα φύκια για μεταξωτές κορδέλες -κάτι παρόμοιο γίνεται και τώρα- αφού λέτε στον άνεργο, τον κατεστραμμένο από την πολιτική σας αγρότη, στο νέο με τα ψαλιδισμένα όνειρά του ότι μπορεί να έχει προβλήματα ότι μπορεί να βλέπει τα όνειρά του να πεθαίνουν, όμως αυτά δεν πρέπει να τα μετράει. Εκείνο που πρέπει να μετρά είναι ότι η χώρα μας είναι η πρώτη ανάμεσα στις βαλκανικές χώρες ότι ανήκει στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ότι σύντομα θα έχει και το νόμισμα που λέγεται ευρώ. Αυτά λέτε και με αυτά απαξιώνετε μόνοι σας την πολιτική.

Ευτυχώς, όμως, κύριοι συνάδελφοι -και θέλω να το τονίσω- υπάρχουν εκείνοι που με τον αγώνα τους προσπαθούν -και θα το πετύχουν- ναβάλουν την πολιτική να πατάει στα πόδια της να δώσουν εκείνο το όραμα, εκείνη την αισιοδοξία που χρειάζεται σήμερα ο λαός μας για να αντιμετωπίσει τα σημερινά προβλήματά του και να ανοίξει ένα δρόμο για την ανάπτυξη της χώρας μας και του λαού μας προς την πρόοδο. Και εκείνοι δεν είναι άλλοι, παρά το ΚΚΕ και όσοι παλεύουν για να δημιουργήσουν το μέτωπο πάλης του λαού μας.

Κύριε Πρόεδρε, κάποιος συνάδελφος του κυβερνώντος κόμματος -δεν θυμάμαι ακριβώς ποιος ήταν- αναρωτήθηκε στην ομιλία του: "Μα, είναι δυνατόν να ισχυρίζεται η Αντιπολίτευση ότι η Κυβέρνηση δεν έκανε τίποτα; Μα, είναι δυνατόν να μηδενίζεται στο σύνολο το έργο της Κυβέρνησης;" Αν απευθυνόταν σε μας, έχουμε να απαντήσουμε ότι εμείς δεν συμφωνούμε με αυτόν τον ισχυρισμό. Εμείς λέμε ότι η Κυβέρνηση έκανε πολλά και σημαντικά. Όμως, αυτά τα πολλά και σημαντικά αναφέρονται στην υπηρετήση των συμφερόντων του μεγάλου κεφαλαίου. Και θα ήταν άδικο κύριοι συνάδελφοι, να μην το αναγνωρίσουμε στην Κυβέρνηση ότι δούλεψε άοκνα και μάλιστα με μεγάλο ζήλο για να αβγατίσει και να υπερασπίσει και να προασπίσει τα κέρδη των μεγαλοκεφαλαιούχων, ξεπουλώντας ουσιαστικά στο μεγάλο κεφάλαιο την κρατική περιουσία, ό,τι, δηλαδή, δημιούργησε ο λαός μας, να τα υπερασπίσει με την προσπάθεια που καταβάλλει, συνεπικουρούμενη και από τους κυβερνητικούς συνδικαλιστές στο να χτυπήσει και να συκοφαντήσει το ταξικό συν-

δικαιολογητικό κίνημα, να τα προασπίσει με τα νομοσχέδια που φέρνει και ψηφίζει στη Βουλή, όπως αυτό με τις εργασιακές σχέσεις και αυτά που ετοιμάζεται να φέρει στην Εθνική Αντιπροσωπεία για το ασφαλιστικό και για την υγεία.

Ένα παράδειγμα από αυτήν τη δράση είναι αυτό των εφοπλιστών μας και της ασύδοτης δράσης που συγχαρακτηρίζει τη δράση τους στον τομέα αυτό. Μία δράση που έχοντας σαν στόχο το κέρδος αδιαφορεί για την ανθρώπινη ζωή κλπ.

Τελειώνω, κύριοι συνάδελφοι, τονίζοντας ότι στην ίδια αντιλαϊκή κατεύθυνση κινείται και ο Προϋπολογισμός για τον επόμενο χρόνο και τα ίδια μεγαλοσυμφέροντα υπηρετεί. Να είστε σίγουροι όμως ότι ο λαός μας θα αντιδράσει και με τον αγώνα του θα απαιτήσει το δικίο του για να ζήσει μία ζωή που να αξίζει στον άνθρωπο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Παναγιώτης Αντωνιάδης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η συζήτηση του Προϋπολογισμού δίνει μία πολύ καλή ευκαιρία στους Έλληνες πολίτες να αντιληφθούν τις δυνατότητες και τις ικανότητες της πολιτικής τους ηγεσίας, είτε αυτή είναι Συμπολίτευση είτε είναι Αντιπολίτευση. Ευτυχώς που υπάρχει η ζωντανή μετάδοση των εργασιών του Κοινοβουλίου, ευτυχώς που καθημερινά τα έντυπα μέσα μαζικής ενημέρωσης καλύπτουν τις συνεδριάσεις και έτσι ο Έλληνας πολίτης μπορεί να ξεχωρίσει ποιοι ασκούν πολιτική με σοβαρότητα, υπευθυνότητα, ποιοι ασκούν πολιτική με γνώση και ποιοι έχουν πράγματι ανησυχίες για το μέλλον του τόπου.

Πιστεύω ότι πολλοί κάνουν το λάθος να σκηνοθετούν ένα άσχημο παρόν για τη χώρα, πιστεύοντας και προσδοκώντας πολιτικά οφέλη. Δεν διδάχθησαν τίποτα από την πρόσφατη εκλογική αποτυχία, όπου εκεί πάλι παρουσίασαν ένα σκηνοθετημένο μέλλον της χώρας αλλά δεν έπεισαν κανένα. Άλλοι πάλι, από πολιτικές ανάγκες, συγχάιουν τον πολιτικό με το θεατρικό λόγο.

Το ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση, προσπαθεί με υπευθυνότητα και ρεαλισμό να ανταποκριθεί στις ευθύνες που ο λαός για άλλη μία φορά τους ανέθεσε.

Είμαι νέος Βουλευτής, από επαρχία, ενός κόμματος, μίας παράταξης που έχει πάντα στο κέντρο της πολιτικής της τον άνθρωπο, μιας παράταξης που έχει αξίωμα, ότι ο άνθρωπος είναι πάνω από τα κέρδη. Και επειδή μιλούμε για τον Προϋπολογισμό και ακούμε συνεχώς για δείκτες οικονομίας, θέλω να πω ότι υπάρχουν και πολύ καλοί δείκτες κοινωνίας, κοινωνικών μεγεθών που δικαιώνουν αυτήν τη φυσιογνωμία της παράταξής μας.

Θα πρέπει επιτέλους να συμφωνήσουμε ότι υπάρχουν αξιόπιστοι διεθνείς και ευρωπαϊκοί οργανισμοί, οι οποίοι δεν είναι "εξαγορασμένοι" από την Κυβέρνηση για να βγάζουν ευνοϊκές εκτιμήσεις. Κάποτε θα πρέπει να συμφωνήσουμε σε κάποιες αρχές.

Έρχομαι λοιπόν, στην απαρίθμηση κάποιων δεικτών. Ο δείκτης έντασης κατανάλωσης ενέργειας στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια έχει υπερβεί το μέσο όρο του αντίστοιχου δείκτη των χωρών της Ευρώπης του ΟΟΣΑ. Η κατανάλωση ενέργειας έχει να κάνει με το εισόδημα των πολιτών. Η αύξηση του εισοδήματος οδηγεί σε αύξηση κατανάλωσης ενέργειας, οδηγεί σε αύξηση ποιότητας ζωής.

Το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο πρόσφατα σε έρευνα του συμπεράνει ότι το 70% της μέσης ποιότητας ζωής του Ευρωπαίου συναντάει και στην Ελλάδα. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας, ένας αναμφισβήτητος οργανισμός, αποφάνθηκε πρόσφατα ότι το Εθνικό Σύστημα Υγείας στη χώρα μας, για το οποίο τόσα κροκοδείλια δάκρυα χύνονται καθημερινά, όσον αφορά την αποτελεσματικότητά του, κατατάσσεται στην δέκατη τέταρτη θέση διεθνώς, ενώ οι δαπάνες κατατάσσουν την χώρα μας στην τριακοστή πρώτη θέση. Και βέβαια ο δείκτης υγείας των πολιτών μας είναι από τους καλύτερους δείκτες διεθνώς.

Επίσης το Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο σε έρευνα που έκανε, αποφαίνεται ότι στην πατρίδα μας υπάρχουν μικρότερες ενδοπεριφερειακές ανισότητες. Ο συντελεστής κατανομής εισοδήματος, ο γνωστός συντελεστής Τζίνι, όπως ονομάζεται από τον

Ιταλό που τον πρωτοεφάρμοσε, κατατάσσει τη χώρα μας έκτη όσον αφορά τις ενδοπεριφερειακές ανισότητες στην Ευρώπη. Και βέβαια, ο δείκτης αυτός σήμερα είναι 44. Πριν τέσσερα χρόνια ήταν στο 47, με βάση έρευνα που είχε γίνει από ελληνική υπηρεσία.

Η διεθνής κοινότητα μας ανέθεσε την Ολυμπιάδα του 2004, αγνοώντας προκλητικά τη μεγάλη εγκληματικότητα, που από κάποιους αναφέρεται εδώ ότι υπάρχει στη χώρα. Είμαστε η μικρότερη χώρα, που έχει αναλάβει ένα τόσο σοβαρό εγχείρημα. Άρα, κάτι θα ήξεραν αυτοί, που μας το ανέθεσαν και δεν θα έκαναν πειράματα.

Η διεθνής κοινότητα πάλι θαύμασε πρόσφατα τη μικρή πληθυσμιακά Ελλάδα ως μια μεγάλη αθλητική δύναμη. Και βεβαίως, δανείζομαι ακόμη ένα επιχείρημα. Πρόσφατα, την άνοιξη, ο Πρόεδρος Κλίντον μίλησε περί απονομής χρυσού μεταλλίου στην ελληνική οικονομία.

Πιστεύω αυτά τα αντιπροσωπευτικά παραδείγματα να τα αξιολογήσετε και να μην τα υποτιμήσετε στη λογική των κατασκευασμένων. Υπάρχουν όμως και άσχημες πλευρές. Και η αξιοπιστία μας θα κριθεί από την παρουσίαση των θετικών και των αρνητικών.

Υπάρχει ανεργία με ονομαστικό προσδιορισμό 11% και βεβαίως οφείλεται και στη μείωση των προσλήψεων στο δημόσιο και στην αναδιάρθρωση του ιδιωτικού τομέα. Βλέπετε, η Συνθήκη του Μάαστριχτ που διαμορφώθηκε από τη νεοφιλελεύθερη, τη συντηρητική οικογένεια της Ευρώπης, δεν προέβλεψε δείκτες οικονομικής σύγκλισης. Σ' αυτόν εδώ το χώρο, τουλάχιστον εμείς, είμαστε μέλη αυτής της μεγάλης οικογένειας και γι' αυτό αγωνιζόμαστε για την πραγματική σύγκλιση.

Η ανεργία, λοιπόν, είναι στο 11% ονομαστικά. Έχω όμως την άποψη ότι η πραγματική ανεργία δεν είναι εκεί. Ίσως να είναι χαμηλότερα. Και αυτό γιατί η παραοικονομία στη χώρα, με βάση εκτίμηση του ΟΟΣΑ, είναι στο 35% του ΑΕΠ και με βάση εκτίμηση του Ινστιτούτου Βιομηχανικών Ερευνών της χώρας είναι στο 40%. Ακόμα, με βάση πρόσφατη μελέτη της EURO-STAT, στις εκατό μονάδες συνολικού εισοδήματος στην Ελλάδα, στην πατρίδα μας, οι είκοσι επτά μονάδες προέρχονται από αυτοαπασχόληση και οι εννέα μονάδες από ιδιωτικά έσοδα.

Ο μέσος όρος στην Ευρώπη από αυτοαπασχόληση είναι οκτώ μονάδες στις εκατό εισοδήματος και πέντε μονάδες στις εκατό πάλι από ιδιωτικά έσοδα. Αυτό δείχνει ότι ο μεγάλος συντελεστής της αυτοαπασχόλησης υποθάλλει και τα ποσοστά της ονομαστικής ανεργίας και βεβαίως της παραοικονομίας.

Διαφορετικά, αν είχαμε σαν βάση το δεδομένο ότι τα 2/3 από τις τριακόσιες πενήντα χιλιάδες άνεργους που εμφανίζονται, είναι πάνω από δώδεκα μήνες, τότε θα είμασταν Πόρτο Ρίκο. Και όπως γνωρίζετε, τέτοια προβλήματα στην Ελλάδα δεν υπάρχουν, παρά μόνο είναι θεωρητικά και φραστικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι ένας Βουλευτής από την Ηλεία, από μία κατ'εξοχήν αγροτική περιοχή και θα αναφερθώ σύντομα στην αγροτική πολιτική. Οι αγρότες αποτελούν σήμερα το 20% των εργαζομένων σε όλους τους τομείς. Βεβαίως, τα τελευταία χρόνια υπάρχει μία πίεση στο αγροτικό εισόδημα. Στη χώρα μας καταβάλλεται μεγάλη προσπάθεια συντήρησης του κοινωνικού ιστού στην περιφέρεια και αύξησης της ανταγωνιστικότητας των αγροτικών προϊόντων.

Βέβαια, η πίεση στο αγροτικό εισόδημα έχει καθηλώσει σε σταθερότητα το εισόδημα τα τελευταία χρόνια, ενώ από το 1980 μέχρι σήμερα έχουμε καθαρή αύξηση 20%. Και κρατάμε σταθερό το εισόδημα, γιατί έχουμε αυξημένες εισροές από τα Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά Προγράμματα. Το 50% αυτών των προγραμμάτων πηγαίνει στον αγροτικό τομέα, καθώς έχουμε αυξημένες εξαγωγές αγροτικών προϊόντων. Το 25% των εξαγωγών, με βάση τον ΟΟΣΑ, από την Ελλάδα είναι αγροτικά προϊόντα.

Για το επόμενο χρονικό διάστημα έχει προγραμματισθεί το 80% των συνολικών πόρων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για την ελληνική περιφέρεια, για έργα υποδομών, για βασικές κοινωνικές και παραγωγικές υποδομές, καθώς και για επενδύσεις στον αγροτικό τομέα. Επτά τρισεκατομμύρια πάνε για άμεση ενίσχυση του αγροτικού προϊόντος. Και βέβαια, αυτή ήταν

μία μεγάλη επιτυχία του Έλληνα Πρωθυπουργού, γιατί ενώ παράγουμε το 3,5% του Αγροτικού Ευρωπαϊκού Προϊόντος, πήραμε το 8% των ενισχύσεων.

Είναι η αποκέντρωση των υπηρεσιών του Υπουργείου Γεωργίας, η κατάργηση των επιδοτήσεων για τον ΕΛΓΑ, ξεκινήσαμε με το ελαιόλαδο ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε συνάδελφε, τελειώνετε, σας παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ : Συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Είναι, επίσης, τα γραφεία νέων αγροτών σε όλους τους καποδιστριακούς δήμους.

Παρατηρητήριο τιμών των αγροτικών προϊόντων, για να μην υπάρχουν άλλες τιμές στο χωράφι κι άλλες στον καταναλωτή.

Μητρώο εμπόρων αγροτικών προϊόντων και ποινικοποίηση όσων εξαπατούν τους αγρότες.

Μεταρρύθμιση του ΕΣΥ, προτεραιότητα στην πρωτοβάθμια φροντίδα που αφορά την επαρχία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό είναι ένα δείγμα πράσινης πολιτικής του ΠΑΣΟΚ. Είναι ένα δείγμα της πολιτικής, που θα κρατήσει πράσινους και καλλιεργημένους τους κάμπους της πατρίδας μας και πράσινο τον εκλογικό χάρτη της χώρας.

Υπάρχει ένα καθεστώς αξιόπιστης σχέσης μεταξύ αγροτών και Κυβέρνησης. Αυτό το καθεστώς διαιωνίζεται και καταγράφεται σε όλες τις εκλογές. Αυτός ο Προϋπολογισμός είναι προϋπολογισμός που στηρίζει την ελληνική περιφέρεια, στηρίζει την ανάπτυξη του τόπου και είμαστε υποχρεωμένοι όλοι να τον στηρίξουμε, για να στηρίξουμε τη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Υφυπουργός Οικονομικών, κ. Απόστολος Φωτιάδης, έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2001 είναι ο σημαντικότερος των τελευταίων χρόνων, γιατί αποτελεί το οικονομικό εφελκυστήρα στη νέα εποχή που ανοίγεται μπροστά μας με την ένταξη μας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Η Ελλάδα διαθέτει πλέον τις προϋποθέσεις να προχωρήσει μαζί με τις πλέον προηγμένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην ταχύρρυθμη οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, συμμετέχοντας ταυτόχρονα σ' όλες τις αποφάσεις που αφορούν το μέλλον της Ευρώπης και που μας επηρεάζουν άμεσα ή έμμεσα.

Με την είσοδό μας στην ΟΝΕ και την υιοθέτηση του ευρώ, η χώρα μας θα ακολουθήσει μια κοινή ευρωπαϊκή νομισματική πολιτική, που είναι ουσιαστικά φτιαγμένη για χώρες που βρίσκονται σε ψηλότερο επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης από το δικό μας. Αυτό σημαίνει ότι από την 1η Ιανουαρίου του 2001 το μόνο διαθέσιμο μέσο μακροοικονομικής πολιτικής θα είναι η δημοσιονομική πολιτική, η οποία θα πρέπει να κινηθεί μέσα στα πλαίσια του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης.

Η προσπάθεια που καταβλήθηκε από την Ελλάδα για την είσοδό της στην ΟΝΕ έχει βελτιώσει τις δημοσιονομικές της επιδόσεις, τόσο από την πλευρά των εσόδων όσο και από την πλευρά των δαπανών. Τα τελευταία χρόνια το φορολογικό σύστημα έχει βελτιωθεί σημαντικά από άποψη αποτελεσματικότητας και φορολογικής δικαιοσύνης σε τρία τουλάχιστον επίπεδα:

Πρώτον, η διαχειριστική αποτελεσματικότητα και η φορολογική συμμόρφωση έχουν αναβελτιστεί με εξοκονόμηση πόρων τόσο για το κράτος όσο και για τους φορολογούμενους.

Δεύτερον, έχει διευρυνθεί η φορολογική βάση με την κατάργηση άδικων φορολογικών απαλλαγών και με τη φορολόγηση των μεγάλων εισοδημάτων, αλλά και περιουσιών που προηγούμενως παρέμεναν εντελώς αφορολόγητα, όπως είναι η μεγάλη ακίνητη περιουσία και οι χρηματιστηριακές συναλλαγές.

Τρίτον, έχουν γίνει σημαντικές φορολογικές ελαφρύνσεις στα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα και βελτιώθηκε η εξυπηρέτηση του πολίτη.

Αποτέλεσμα αυτών είναι η δημιουργία σημαντικών πρόσθετων εσόδων ταυτοχρόνως δε, η ανακούφιση των αδύναμων εισοδηματικά τάξεων και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Από την πλευρά των δαπανών μειώθηκαν τα επιτόκια των μακροχρό-

νιων ομολόγων του δημοσίου πλησιάζοντας τα αντίστοιχα των γερμανικών ομολόγων και μ' αυτό τον τρόπο το βάρος των δαπανών για την εξυπηρέτηση του τεράστιου δημόσιου χρέους της χώρας έπεσε σημαντικά ως ποσοστό του ΑΕΠ απ' αυτό και μόνο το λόγο.

Με τη δημοσιονομική πολιτική που προτείνουμε για το 2001 δημιουργούμε τις προϋποθέσεις για μια ταχύρρυθμη και βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη. Παράλληλα, η επιτυχία ενός σημαντικού πρωτογενούς πλεονάσματος θα επιτρέψει την εξόφληση παλαιών υποθέσεων που έχουν συσσωρευθεί στο δημόσιο χρέος. Είναι σαφές ότι με υψηλό δημόσιο χρέος και με το Σύμφωνο Σταθερότητας να μειώνει τις αναπτυξιακές δυνατότητες της δημοσιονομικής πολιτικής, τα περιθώρια της Κυβέρνησης για άσκηση δημοσιονομικών ελιγμών θα είναι περιορισμένα στο μέλλον.

Για τους λόγους αυτούς αποτελεί πλέον επιτακτική ανάγκη η βελτίωση της οικονομικής αποτελεσματικότητας στο σύστημα των δημοσίων εσόδων αλλά και σ' ολόκληρο το δημόσιο τομέα γενικότερα. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να παρέχονται στον πολίτη υπηρεσίες υψηλού επιπέδου με το χαμηλότερο δυνατό κόστος.

Πέρα από τη δημοσιονομική πειθαρχία, ο νέος Προϋπολογισμός εξασφαλίζει τη θετική πορεία των μακροοικονομικών μεγεθών, προσδιορίζει το αναπτυξιακό μέλλον της οικονομίας και υπογραμμίζει το κοινωνικό περιεχόμενο της πολιτικής μας.

Είναι ένας Προϋπολογισμός με αυξημένη κοινωνική ευαισθησία και προοπτική αυξημένης ευημερίας. Ο Προϋπολογισμός του 2001 είναι ιδιαίτερα σημαντικός, αφού με αυτόν υλοποιούμε τις προγραμματικές μας δεσμεύσεις προς τον ελληνικό λαό και μπαίνουμε στον 21ο αιώνα με τις πιο ευοίωνες προοπτικές που είχε ποτέ η χώρα μας.

Κύριοι συνάδελφοι, η ποιοτική διάρθρωση και το μέγεθος των εσόδων του Προϋπολογισμού αποτελούν βασικούς παράγοντες για την ολοκλήρωση της προσαρμογής και εξυγίανσης του δημοσιονομικού μας συστήματος. Η δυνατότητα και η ικανότητα της Κυβέρνησης να εξυπηρετήσει τις ανάγκες της κοινωνίας και του κράτους προσδιορίζεται άμεσα από τα έσοδα του Προϋπολογισμού. Οι δαπάνες για την υγεία, την παιδεία, την πρόνοια, την άμυνα, αλλά και οι δαπάνες για την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους εξαρτώνται από το μέγεθος των δημοσίων εσόδων και κυρίως των φορολογικών.

Η εξέλιξη των εσόδων του τακτικού Προϋπολογισμού για το 2000 ήταν ιδιαίτερα ικανοποιητική. Τα έσοδα αυτά υπολογίζονται στον Προϋπολογισμό σε 11,65 τρισεκατομμύρια δραχμές, 10% αυξημένα σε σχέση με το 1999 και θα υπερβούν τις προβλέψεις του Προϋπολογισμού κατά εξακόσια ενενήντα πέντε δισεκατομμύρια δραχμές. Στην πράξη το ποσό αυτό θα είναι ακόμα μεγαλύτερο, θα πλησιάσει τα οκτακόσια δισεκατομμύρια δραχμές.

Τα έσοδα από την άμεση φορολογία θα αυξηθούν κατά 12% έναντι του 1999 και κατά 23% έναντι των προβλέψεων. Αυτό οφείλεται κυρίως στην αύξηση των φορολογικών εσόδων εισοδήματος από νομικά πρόσωπα.

Από την ανάλυση των εσόδων του 2000 προκύπτουν τα παρακάτω αποτελέσματα και συμπεράσματα:

Πρώτον, υπάρχει ανακατανομή των βαρών στη φορολογία εισοδήματος των φυσικών προσώπων σε όφελος των χαμηλών και μεσαίων εισοδημάτων λόγω των σημαντικών φορολογικών ελαφρύνσεων, που εισάγαμε.

Δεύτερον, υπάρχει μετατόπιση των φορολογικών βαρών της άμεσης φορολογίας από τα φυσικά πρόσωπα προς τις επιχειρήσεις.

Τρίτον, αυξήθηκε η αποδοτικότητα του Υπουργείου Οικονομικών στον αγώνα κατά της υπεξαίρεσης εσόδων του ΦΠΑ, που γίνεται σε βάρος τόσο των πολιτών, όσο και του δημοσίου. Αυτό φαίνεται και από το γεγονός ότι ο ρυθμός αύξησης των εσόδων του ΦΠΑ ήταν 12,9%, πολύ μεγαλύτερος από την αύξηση του ονομαστικού ΑΕΠ 7,2%.

Τέταρτον, τα τελευταία χρόνια υπάρχει μία σοβαρή μετατόπιση του φορολογικού βάρους από τους έμμεσους φόρους, που επιβαρύνουν κυρίως τα πλατιά λαϊκά στρώματα προς τους άμε-

σους φόρους που είναι και δικαίωτοι.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, σε απάντηση του άκομφου πολλές φορές και στείρου συνήθως αντιπολιτευτικού λόγου αντιπαράθετουμε την αδυσώπητη λογική των αριθμών, της πραγματικότητας και των επιτευγμάτων μας. Σε αντίκρουση της ευήκοης, κατά τα άλλα, λεξιλαγνείας της Αντιπολίτευσης, απαντούμε με την καταλυτική πειθώ της αλήθειας.

Πρέπει να πούμε, κύριοι συνάδελφοι, ότι σε ένα δημοκρατικό πολίτευμα η κριτική είναι επιβαλλόμενη, αρκεί να μην υπερβαίνει προφανώς τα όρια της σοβαρότητας. Η Αντιπολίτευση είναι και αυτή επιτρεπτή και επιβαλλόμενη αρκεί να μην υπερβαίνει και πάλι προφανώς τα όρια της ατομικής ευπρέπειας και της εθνικής αξιοπρέπειας.

Έτσι, λοιπόν, στο επιχείρημα που άκουσα πολλές φορές αυτές τις ημέρες να διατυπώνεται, ότι κάθε οικογένεια θα πληρώσει διακόσιες πενήντα χιλιάδες δραχμές επιπλέον, θα ήθελα να απαντήσω με τη λογική των αριθμών και της πραγματικότητας. Ασφαλώς το επιπλέον ποσόν των διακοσίων πενήντα χιλιάδων δραχμών ανά οικογένεια θα βγαίνει από τη διαίρεση των εννιακοσίων πενήντα δισεκατομμυρίων δραχμών που αναγράφουμε στον Προϋπολογισμό ότι θα επιτύχουμε επιπλέον έσοδα. Διαιρούν, το ποσό αυτό υποθέτω, με τα τέσσερα εκατομμύρια επτακόσιες χιλιάδες οικογενειακές δηλώσεις που υποβάλλονται -δεν θα πω ότι είναι λάθος ο υπολογισμός, ούτε θα μείνω στο ό-τι το πηλίκον είναι μικρότερο από διακόσιες χιλιάδες, αυτό είναι το τελευταίο που θα έλεγα- και βγαίνει ο μέσος όρος.

Όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, με αυτήν ακριβώς τη λογική προσθέτουν στο εισόδημα των 35% των απόλυτα αφορολόγητων Ελλήνων, που δεν πληρώνουν ούτε μία δραχμή φόρο το εισόδημα των μεγαλοεπιχειρηματιών.

Στο εισόδημα των τραπεζικών εταιρειών προσθέτουν το εισόδημα του συνταξιούχου αγρότη, στο εισόδημα του μεγαλοεπιχειρηματία προσθέτουν το εισόδημα του ανέργου και στο εισόδημα του μεγαλοεισοδηματία προσθέτουν το εισόδημα του χαμηλόμισθου μισθωτού και βγάζουν ένα μέσο όρο, ότι δηλαδή στον καθένα αναλογούν φόροι διακοσίων πενήντα χιλιάδων (250.000) δραχμών.

Αγαπητοί συνάδελφοι, τα πράγματα όμως είναι τελείως διαφορετικά. Εκτός από το γεγονός ότι με τα φορολογικά μέτρα που πήραμε, το 35% των Ελλήνων φορολογουμένων δεν πληρώνει ούτε μισή δραχμή φόρο, θα πρέπει να μνημονεύσω με τα απολογιστικά στοιχεία που έχουμε -όχι τα προϋπολογιστικά- οι μισθωτοί, παρά το γεγονός ότι φέτος δήλωσαν οι ίδιοι εισοδήματα διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές πλέον το 1999 πλήρωσαν λιγότερο δώδεκα δισεκατομμύρια (12.000.000.000) φόρους.

Οι συνταξιούχοι, παρά τη φυσιολογική αύξηση των εισοδημάτων τους πλήρωσαν είκοσι πέντε δισεκατομμύρια (25.000.000.000) λιγότερους φόρους από ό,τι το 1999.

Οι άνθρωποι της αγοράς, οι έμποροι, οι ελεύθεροι επαγγελματίες πλήρωσαν κατά 53% λιγότερο φόρο το 2000, σε σχέση με το 1999. Και για του λόγου το αληθές, θα καταθέσω όλα αυτά τα στοιχεία που είναι στοιχεία της Γενικής Γραμματείας Πληροφορικών Συστημάτων του Υπουργείου Οικονομικών και προκύπτουν από την εκκαθάριση των φορολογικών δηλώσεων.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Απόστολος Φωτιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία έχουν ως εξής:

(Να φωτογραφηθούν οι σελ. 366, 367, 368)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ταυτόχρονα θα ήθελα να πω ότι οι ομόρρυθμες, ετερόρρυθμες, γενικότερα οι προσωπικές εταιρείες πλήρωσαν φέτος 35% λιγότερο φόρο από ό,τι το 1999.

Εν τέλει, για να επανέλθω στους μισθωτούς, οι μισθωτοί έχουν πληρώσει σε ποσοστό 2,22% λιγότερους φόρους, παρά τη σημαντική αύξηση των εισοδημάτων τους, οι δε συνταξιούχοι

πλήρωσαν 6,57% λιγότερους φόρους από ό,τι φέτος. Καταθέτω τα στοιχεία.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Απόστολος Φωτιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία τα οποία έχουν ως εξής:

(Να φωτογραφηθούν οι σελ. 370, 371)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Μα, θα μου πείτε, δεν υπάρχει μια αντίφαση μεταξύ του ισχυρισμού ότι πετύχαμε πρόσθετα έσοδα φέτος της τάξης των οκτακοσίων δισεκατομμυρίων (800.000.000.000) δραχμών ή προσδοκούμε μία αύξηση των φορολογικών εσόδων της τάξης των εννιακοσίων πενήντα δισεκατομμυρίων (950.000.000.000) δραχμών για το 2001 και της εξαγγελίας μείωσης των φορολογικών συντελεστών; Όχι δεν υπάρχει καμία απολύτως αντίφαση, διότι παρά τις μειώσεις της φορολογίας που κάναμε τα τελευταία χρόνια, παρά το διπλασιασμό του αφορολόγητου για όλους τους Έλληνες, παρά το γεγονός ότι μειώσαμε τη φορολογία των προσωπικών εταιρειών από το 35% στο 30% και ακολούθως στο 25%, προχωρήσαμε στη μείωση της φορολογίας των μη εισηγμένων στο χρηματιστήριο ανωνύμων εταιρειών, μειώνουμε τον καταληκτικό συντελεστή φορολογίας φυσικών προσώπων από το 45% στο 42,5% και 40% αντίστοιχα για τα επόμενα δύο χρόνια, παρά το γεγονός ότι θεσμοθετήσαμε για πρώτη φορά στην ιστορία της Ελλάδος -είμαστε η μοναδική χώρα στην Ευρώπη που το έχουμε πράξει- την τιμариμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, παρά το γεγονός ότι θεσπίσαμε αυξημένα αφορολόγητα όρια ειδικότερα για οικογένειες με πάνω από τρία παιδιά και πήραμε μια σειρά από άλλα μέτρα για τους αγρότες -και θα έρθω ευθύς αμέσως σε αυτά- είχαμε την αύξηση των εσόδων μας για το 2000 και την πρόβλεψη ακόμα μεγαλύτερης αύξησης για το 2001, για τον απλούστατο λόγο ότι μέσα από την εκμετάλλευση και την ωρίμανση του συστήματος ελέγχου του TAXIS καταφέραμε τελικώς και η φορολογική συνειδηση των Ελλήνων φορολογουμένων να ενισχυθεί και να δηλωθούν επιπλέον έσοδα το 2000, από τις επιχειρήσεις και μόνο, της τάξης των πεντακοσίων δισεκατομμυρίων (500.000.000.000) δραχμών. Πεντακόσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) δραχμές επιπλέον σε σχέση με το 1999 εισπράξαμε μόνο από τις επιχειρήσεις. Από δε τα επιπλέον έσοδα από το ΦΠΑ, τα οποία οφείλονται στο ρυθμό ανάπτυξης της οικονομίας μας, της αύξησης, δηλαδή, του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, αλλά και στους ελέγχους και στην εμπέδωση μιας ενισχυμένης φορολογικής συνειδησης, καταφέραμε να έχουμε αυξημένα έσοδα της τάξης των τριακοσίων δισεκατομμυρίων (300.000.000.000) δραχμών και πλέον.

Ενδεικτικά θα σας πω μόνο, ότι μετά την έναρξη διασταύρωσης των στοιχείων, τα οποία το TAXIS επεξεργάζεται και σε συνεργασία με το Σώμα Δίωξης του Οικονομικού Εγκλήματος, μόνο το μήνα Νοέμβριο είχαμε μια αύξηση των εσόδων από ΦΠΑ της τάξεως του 35%. Στο ίδιο περίπου 25% ήταν η αύξηση τον Οκτώβριο και πιστεύουμε ότι θα έχει γίνει συνειδηση σε όλους όσους τελικώς μέχρι σήμερα υπεξαίρουσαν το ΦΠΑ από τον φορολογούμενο πολίτη ή από το κράτος, ότι την πρώτη ημέρα του επόμενου μήνα θα γνωρίζει ο κάθε προοιστούμενος της ΔΟΥ ποιος φορολογούμενος δεν υπέβαλε δήλωση του ΦΠΑ και θα ελέγχεται την επόμενη μέρα και όχι μετά από πέντε ή δέκα χρόνια, αν έπεφτε στο τυχαίο δείγμα ελέγχου από τους ελεγκτές. Είναι ένα σημαντικό επίτευγμα της Κυβέρνησής μας.

Όμως, θα ήθελα να πω, ότι η θετική πορεία των εσόδων του Προϋπολογισμού κατά το 2000, καθώς και η δημιουργία για τρίτη συνεχή χρονιά ενός σημαντικού πλεονάσματος εσόδων, διαμόρφωσε τις προϋποθέσεις, ώστε το 2001 η εκτέλεση του Προϋπολογισμού να μην εξαρτάται από την επιβολή νέων φόρων ή την αύξηση των παλαιών.

Αντίθετα, αυτές οι εξελίξεις μαζί με τους υψηλούς ρυθμούς οικονομικής ανάπτυξης των τελευταίων χρόνων έκαναν δυνατή τη λήψη μιας σειράς μέτρων για την ουσιαστική μείωση, τόσο της άμεσης, όσο και της έμμεσης φορολογίας, υλοποιώντας στο έπακρο τις προγραμματικές μας, αλλά και τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις.

Βρισκόμαστε στον πρώτο χρόνο μετά τις εκλογές και είναι θα έλεγα πρωτοφανές, πρωτόγνωρο για τα ελληνικά δεδομένα, να υλοποιεί η Κυβέρνηση το 100% των προεκλογικών της δεσμεύσεων στο πρώτο φορολογικό νομοσχέδιο, που έφερε μετά τις εκλογές.

Έτσι, λοιπόν, θα μνημονεύσω τη θεσμοθέτηση της τιμариμοποίησης που ήταν πάγιο αίτημα, ιδιαίτερα των εργαζομένων,

τη μείωση του ανώτατου συντελεστή της φορολογικής κλίμακας, την αύξηση του αφορολόγητου ορίου, την αύξηση κατά είκοσι χιλιάδες της μείωσης του φόρου λόγω τέκνων για οικογένειες που έχουν πάνω από τρία παιδιά, την έκπτωση των δαπανών για την αγορά των ηλεκτρονικών υπολογιστών, την απαλλαγή από τους γονείς του τεκμηρίου του αυτοκινήτου μέχρι δύο χιλιάδες κυβικά εκατοστά, δηλαδή δεκατέσσερις ίππους, για οικογένειες που έχουν πάνω από δύο παιδιά, δηλαδή, με τρία παιδιά, την κατάργηση του τεκμηρίου των πιστωτικών καρτών, την αύξηση του εμβαδού της κατοικίας, για το τεκμαρτό εισόδημα από ιδιοκατοίκηση για οικογένειες με τρία παιδιά και για την απόκτηση κατοικίας από τις ίδιες οικογένειες, αύξηση του υπολογισμού του εμβαδού κατά σημαντικό ποσοστό. Για την απόκτηση πρώτης κατοικίας, αύξηση από πέντε εκατομμύρια επτάκοσιες χιλιάδες (5.700.000) σε δέκα εκατομμύρια (10.000.000) δραχμές, την προσαύξηση του αφορολόγητου για το τρίτο και επέκεινα παιδιά, για την αγορά του οικοπέδου κατά 50% και τη χορήγηση αύξησης στις συντάξεις του ΟΓΑ κατά δέκα χιλιάδες (10.000) την επόμενη διετία.

Για τους αγρότες επιπλέον την αύξηση των ανωτάτων ορίων των γεωργικών απαλλαγών στη φορολογία μεταβίβασης ακινήτων, για όλους τους αγρότες από τα είκοσι εκατομμύρια (20.000.000) στα τριάντα εκατομμύρια (30.000.000), αύξηση αφορολόγητου κατά 50%, για τις όμορες εκτάσεις από σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) στα εβδομήντα δύο εκατομμύρια (72.000.000) δραχμές. Αύξηση για τις γεωργικές απαλλαγές στη φορολογία των κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών, για όλους τους αγρότες από το διπλάσιο που ήταν στο τριπλάσιο αφορολόγητο, στα σαράντα εκατομμύρια (40.000.000) από τα τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) που ήταν προηγούμενα.

Αύξηση του ανωτάτου ορίου των γεωργικών απαλλαγών στη φορολογία μεταβίβασης ακινήτων για τους νέους αγρότες στα εκατόν ογδόντα εκατομμύρια δραχμές. Μέχρι εκατόν ογδόντα εκατομμύρια δραχμές για τους νέους αγρότες υπάρχει αυτή η αυξημένη αύξηση των απαλλαγών. Επίσης αύξηση των γεωργικών απαλλαγών στη φορολογία κληρονομιών, δωρεών και γονικών παροχών για τους νέους αγρότες από το τριπλάσιο στο τετραπλάσιο και μέχρι του ποσού των εκατόν ογδόντα εκατομμυρίων δραχμών πάλι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, έχω τριάντα λεπτά ως συναρμόδιος Υφυπουργός και όχι είκοσι. Πάντως θα συντομεύσω.

Έλεγα, λοιπόν, ότι τα πρόσθετα έσοδα μας έδωσαν τη δυνατότητα να προβούμε σε φορολογικές ελαφρύνσεις, αλλά ταυτόχρονα και σε κοινωνικές παροχές. Μας έδωσαν τη δυνατότητα να δώσουμε το επίδομα θέρμανσης των ογδόντα δισεκατομμυρίων (80.000.000.000) δραχμών σε δύο εκατομμύρια περίπου Έλληνες, μεταξύ των οποίων είναι οκτακόσιες χιλιάδες συνταξιούχοι του Ο.Γ.Α., τετρακόσιες χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχοι δικαιούμενοι το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης, πεντακόσιες χιλιάδες αμειβόμενοι με τα κατώτατα όρια μισθών και ημερομισθίων και διακόσιες περίπου χιλιάδες μακροχρόνια άνεργοι. Ταυτόχρονα μας έδωσαν τη δυνατότητα της αύξησης του ΕΚΑΣ κατά επτά χιλιάδες (7.000) δραχμές, δηλαδή ποσοστό 35%, της αύξησης, όπως είπα προηγούμενα, της σύνταξης του αγρότη, που μετά από δύο χρόνια και στο εξής θα επιβαρύνουν τον Προϋπολογισμό με διακόσια είκοσι δισεκατομμύρια (220.000.000.000) δραχμές κάθε χρόνο, δηλαδή, η φετινή αύξηση κατά δέκα χιλιάδες (10.000) δραχμές και η επόμενη αύξηση επίσης κατά δέκα χιλιάδες (10.000) για τα επόμενα χρόνια.

Έτσι, λοιπόν, μας έδωσαν τη δυνατότητα να μπορούμε σήμερα να πούμε ότι κάθε Έλληνας έχει ένα αφορολόγητο όριο ιδιαίτερα σημαντικό. Θα πάρω ένα μεσαίο παράδειγμα. Εργαζόμενο ζευγάρι -όχι μισθωτοί- με δύο παιδιά, έχει σήμερα αφορολόγητο έξι εκατομμύρια επτακόσιες είκοσι οκτώ χιλιάδες 6.728.000). Αν το ανδρόγυνό είναι μισθωτοί, δημόσιοι ή ιδιωτικοί υπάλληλοι, το αφορολόγητο ποσό ανεβαίνει στα επτά εκατομμύρια τριακόσιες πενήντα χιλιάδες (7.350.000), παίρνοντας υπόψη μόνο τρεις παραμέτρους, το αφορολόγητο, την έκπτωση για τα παιδιά και τις οικογενειακές δαπάνες. Αν ο' αυτές προσθέσου-

με και τις υπόλοιπες απαλλαγές από τους τόκους της πρώτης κατοικίας ή από ιατρικές δαπάνες ή δαπάνες φροντιστηρίων και άλλες απαλλαγές, το ύψος του αφορολογήτου ανεβαίνει ακόμη περισσότερο. Άλλα παραδείγματα: Είναι έξι εκατομμύρια (6 .000.000.000) για ζευγάρι εργαζομένων χωρίς παιδιά και με πέντε παιδιά το αφορολόγητο όριο είναι εντεκάμισι εκατομμύρια

(11.500.000).

Παραθέτω το σχετικό πίνακα στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Α. Φωτιάδης, καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

(Να φωτογραφηθεί ο πίνακας σελ. 380)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ο ρυθμός αύξησης του ονομαστικού Α.Ε.Π. για το 2001 εκτιμάται ότι θα είναι 8%, όσο περίπου και το ποσοστό αύξησης των φορολογικών εσόδων του τακτικού Προϋπολογισμού. Αυτό σημαίνει ότι η φορολογική επιβάρυνση της οικονομίας ως ποσοστό του Α.Ε.Π. θα παραμείνει περίπου στα ίδια επίπεδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με τη φορολογική της πολιτική βελτιώνει τον τρόπο κατανομής του εισοδήματος και διασφαλίζει ένα δείκτη προστασίας για τις χαμηλότερες οικονομικά τάξεις. Επίσης ενισχύει την αγροτική οικονομία, μειώνει το κόστος του χρήματος, στηρίζει τις πολυμελείς οικογένειες, βελτιώνει την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και κατανέμει τα φορολογικά βάρη με τρόπο ώστε να μην επιβαρυνθούν τα αδύνατα κοινωνικά στρώματα κατά τη μεταβατική περίοδο των μακροοικονομικών και διαρθρωτικών προσαρμογών της ελληνικής οικονομίας.

Οι φορολογικές ελαφρύνσεις, που εισάγονται, δημιουργούν κίνητρα για την οικονομική αποτελεσματικότητα των συντελεστών παραγωγής και των επιχειρήσεων τόσο στο εσωτερικό όσο και στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς όφελος της ελληνικής οικονομίας.

Το φορολογικό σύστημα απλοποιείται σε σημαντικό βαθμό για τη διευκόλυνση των φορολογουμένων. Η απλοποίηση επιτυγχάνεται με την κατάργηση πληθώρας κατηγοριών τελών και χαρτοσήμων. Πλέον των χιλίων περιπτώσεων χαρτοσήμου έχουν καταργηθεί. Ταυτόχρονα δε, καταργήθηκε και το χαρτόσημο ως έννοια, ως ένσημο. Τέρμα δηλαδή το "σάλιο" και η επικόλληση στα χαρτιά, τέρμα η ταλαιπωρία και επιβάρυνση όλων των συναλλασσομένων με την κατάργηση εκατό φόρων υπέρ τρίτων καθιερώσαμε την ηλεκτρονική υποβολή δηλώσεων και την ενοποίηση φορολογικών διαδικασιών, ώστε ο φορολογούμενος να μην είναι υποχρεωμένος να επισκέπτεται συχνά τις Δ.Ο.Υ.

Με αυτόν τον τρόπο περιορίζεται σημαντικά η ταλαιπωρία των φορολογουμένων και ταυτόχρονα μειώνεται το κόστος διαχείρισης και είσπραξης των φόρων. Ειδικότερα θα ήθελα να αναφερθώ στο ότι ήδη από την άνοιξη φέτος άρχισαν να λειτουργούν συστήματα εξυπηρέτησης του Έλληνα φορολογούμενου. Δύο χιλιάδες φορείς έχουν τη δυνατότητα χορήγησης πιστοποιητικών φορολογικής ενημερότητας στους Έλληνες φορολογούμενους. Δύο χιλιάδες, τράπεζες, συμβολαιογράφοι, νομαρχίες, δήμοι, δημόσιες υπηρεσίες μπορούν να εξυπηρετούν τον Έλληνα πολίτη. Αν αυτό συνδυαστεί και με τη δυνατότητα που έχει ο Έλληνας φορολογούμενος να χρησιμοποιεί το εκκαθαριστικό του σημείωμα ως αποδεικτικό φορολογικής ενημερότητας, κάτι το οποίο σχεδιάστηκε από πέρσι και εφαρμόζεται φέτος για πρώτη φορά, καταλαβαίνει κανένας ότι έχει πραγματικά περιοριστεί σημαντικά η ταλαιπωρία στον τομέα αυτόν. Ταυτόχρονα θα ήθελα να πω ότι ένα εκατομμύριο Έλληνες πολίτες έχουν επισκεφθεί τη σελίδα του INTERNET και το τηλεφωνικό κέντρο του Υπουργείου Οικονομικών, έχουν ζητήσει πληροφορίες μέσα σε τρεις ή τέσσερις μόλις μέρες εφαρμογής του συστήματος. Πενήντα χιλιάδες επιχειρήσεις έχουν λάβει κωδικό πρόσβασης στο TAXIS NET και συνεργάζονται για τις φορολογικές τους υποθέσεις με το διαδίκτυο του Υπουργείου για την υποβολή των δηλώσεων ΦΠΑ. Από τις αρχές του καινούριου χρόνου δίνεται η δυνατότητα υποβολής και των δηλώσεων φόρου εισοδήματος μέσω του INTERNET, όπως επίσης δίνεται η δυνατότητα πληρωμής του φόρου διά του INTERNET BANKING ή του PHONE BANKING ή των παγίων εντολών ή ακόμη πληρωμή φόρων με τις χρεωστικές και σε ορισμένες περιπτώσεις, σε ορισμένες τράπεζες, με τις πιστωτικές κάρτες. Δίνεται η δυνατότητα της συναλλαγής των Ελλήνων φορολογουμένων απευθείας από το σπίτι τους ή το γραφείο τους, χωρίς την αναγκαστική παρουσία τους στις Δ.Ο.Υ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να μιλήσουν και οι Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Είναι λάθος δικό μου, κύριε συνάδελφε, έπρεπε να βάλω χρόνο τριάντα λεπτών, γιατί είναι συναρμόδιος Υφυπουργός.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Αγα-

πητέ συνάδελφε, κατανοώ ότι πιθανόν ορισμένα πράγματα να μη σας ευχαριστούν αλλά επί πέντε μέρες ακούγαμε ανακρίβειες, ακούγαμε λαϊκίστικα επιχειρήματα, του στυλ τρεις το λάδι, τρεις το ξίδι, τρεις το λαδόξυδο. Διαφείτε το εισόδημα του εφοπλιστή ή του μεγαλοεπιχειρηματία και του αγρότη ταυτόχρονα διά του δύο και βγάζετε συντελεστές για να αποδείξετε ότι επιβαρύνετε φορολογικά ο ελληνικός λαός. Σας έδωσα στοιχεία απολογιστικά, που φαίνεται ότι το 1/3 των Ελλήνων δεν πληρώνουν καθόλου φόρους, το υπόλοιπο 1/3 πληρώνει ελάχιστους φόρους και το άλλο 1/3 -ασφαλώς υποθέτω ότι θα σας πειράζει- πληρώνουν κάποιοι φόρους. Και βεβαίως πληρώνουν φόρους αυτοί που έχουν και κατέχουν, αυτοί οι οποίοι τα παλαιότερα χρόνια βρισκόταν έξω από το κέντρο το επίκεντρο του ενδιαφέροντος Υπουργείου.

Η βαθμιαία αλλά μεθοδική εξυγίανση που πραγματοποιήθηκε τα τελευταία χρόνια και στα δύο σκέλη του προϋπολογισμού συνέβαλε στη διατήρηση και στην εδραίωση υγιούς και διατηρήσιμης δημοσιονομικής πολιτικής. Με αυτόν τον τρόπο η δημοσιονομική πολιτική μετατράπηκε από περιοριστικό παράγοντα της οικονομικής ανάπτυξης της χώρας που ήταν μέχρι το 1993 σε αποτελεσματικό μέσο πολιτικής για την προώθηση της οικονομικής και κοινωνικής ευημερίας. Προωθούμε τον εκσυγχρονισμό και την αναδιάρθρωση όλων των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών με σκοπό την αποτελεσματικότερη συλλογή των φόρων, την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη, τη μείωση των εξόδων είσπραξης για το κράτος και την ελαχιστοποίηση του κόστους συμμόρφωσης για το φορολογούμενο.

Το Υπουργείο Οικονομικών πραγματοποιεί σήμερα το μεγάλο άλμα για την αντιμετώπιση των προκλήσεων της μετά ΟΝΕ εποχής. Απελευθερώνουμε πολύτιμο παραγωγικό χρόνο από τις φορολογικές υπηρεσίες, τις επιχειρήσεις και τους φορολογούμενους, προκειμένου να μειωθούν τα έξοδα συλλογής φόρων για το κράτος αλλά και για τον πολίτη.

Φιλοδοξούμε να συμβάλουμε με νέους τρόπους αντίληψης στην προετοιμασία της κοινωνίας μας προς μια ψηφιακή εποχή του νέου αιώνα, για να μπορέσει να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τις προκλήσεις του μέλλοντος.

Κύριοι συνάδελφοι, ο ισχυρισμός σας ότι τα μεγέθη του Προϋπολογισμού είναι πλασματικά έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την εμπειρία που έχουμε από τα προηγούμενα χρόνια. Σας υπενθυμίζω ότι ακριβώς τα ίδια λέγατε και πέρσι και πρόπερσι, όμως τελικώς διαψευστήκατε. Τα φορολογικά έσοδα του 2000, όπως ανέφερα προηγούμενα, όχι μόνο έφθασαν το στόχο τους, αλλά υπήρξε και μία θετική υπέρβαση, πρόσθετα έσοδα σε πρωτοφανές ιστορικό επίπεδο των οκτακοσίων δισεκατομμυρίων (800.000.000.000) δραχμών. Ο ρυθμός ανάπτυξης είναι ανώτερος από αυτόν που είχαμε προβλέψει και σίγουρα ανώτερος από την πρόβλεψη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, το οποίο προέβλεπε ανάπτυξη 3,7% για φέτος, ενώ εμείς ξεπερνάμε το 4%.

Το έλλειμμα διαμορφώνεται σε χαμηλότερα επίπεδα απ' ό,τι εμείς είχαμε προβλέψει, από το 1,2% σε 0,6%. Στο ίδιο πράγμα να σας υπενθυμίσω ότι υπήρξαν "κασσάνδρες", στελέχη κορυφαία του κόμματός σας, τα οποία στοιχημάτιζαν ότι δεν πρόκειται ποτέ να μπούμε στην ΟΝΕ, γιατί δεν θα πετυχαίναμε ποτέ τους στόχους.

Η επανειλημμένη διάψευση αυτών των προβλέψεων σας έπρεπε να αλλάξει τη στενή και μόνιμα αρνητική σας κριτική διάθεση και να προσπαθήσετε να συμβάλετε εποικοδομητικά στην πορεία προς τα εμπρός. Ο Προϋπολογισμός του 2001 με την αποτελεσματική και δίκαιη κατανομή των βαρών, τη μεγάλη εξοκονόμηση δαπανών για τόκους και την ταχύρρυθμη οικονομική ανάπτυξη έχει πλέον τη δυνατότητα να στηρίξει ουσιαστικά τους τομείς υγείας, παιδείας και κοινωνικής πρόνοιας. Ο Προϋπολογισμός αυτός είναι ιστορικός, αφού αποτελεί το επιστέγασμα των προσπάθειών του ελληνικού λαού για την ανόρθωση της οικονομίας και την εξασφάλιση συνθηκών σταθερότητας και ανάπτυξης, οι οποίοι επιτρέπουν την ικανοποίηση των προσδοκιών του για την ευημερία και δικαιοσύνη.

Η υπερψήφιση αυτού του Προϋπολογισμού απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής θα σημαίνει την πανηγυρική και ομόθυμη εί-

σοδο της χώρας μας στη νέα εποχή, στα πλαίσια της ΟΝΕ, με τις νέες προκλήσεις και τις νέες δυνατότητες.

Με βάση τις κοινές μας, υποθέτω, επιδιώξεις για μεγαλύτερη οικονομική και κοινωνική ευημερία του ελληνικού λαού, σας καλούμε να υπερψηφίσετε τον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Καρασμάνης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας μέχρι στιγμής τη συζήτηση επί του Προϋπολογισμού του 2001, αισθάνομαι ως θεατής ενός έργου, μιας "παράστασης" που έχουμε ξαναδεί. Και μάλιστα μιας κακοποιημένης παράστασης. Πριν από ένα χρόνο ακριβώς, στην ίδια αυτή Αίθουσα, ζήσαμε την κυβερνητική προσπάθεια να πείσει και το Σώμα και την κοινή γνώμη για το "θαύμα" του προηγούμενου Προϋπολογισμού, για το περιβόητο "νοικοκύρεμα" της οικονομίας για τη "μεγάλη επιτυχία" της επικείμενης -τότε- ένταξης στη ζώνη του ευρώ.

Την ίδια κακοπαιγμένη απλοϊκή παράσταση βλέπουμε και φέτος, ζούμε και φέτος. Την ίδια προσπάθεια να εμφανιστεί ως "μέγα επίτευγμα" ο συζητούμενος Προϋπολογισμός, ο Προϋπολογισμός που από την πρώτη προσεκτική ματιά απομυθοποιεί πλήρως και το δήθεν "νοικοκύρεμα της οικονομίας" και το δήθεν "θαύμα της σύγκλισης" και -κυρίως- τις μεγαλοστομίες περί της δήθεν "κοινωνικής πολιτικής" της σημερινής Κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Δεν κουράζεται ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, ο κ. Γιάννος Παπαντωνίου, να επαναλαμβάνει σε κάθε ευκαιρία εντός και εκτός Κοινοβουλίου, ότι αυτός ο Προϋπολογισμός "είναι και ο τελευταίος που συντάσσεται σε δραχμές, αφού ο επόμενος θα συνταχθεί σε Ευρώ". Και το διατυμπανίζει αυτό, ως...πανάκεια, σαν φάρμακο για κάθε οικονομικό και κοινωνικό πρόβλημα. Ωσάν να έχει σημασία για τον άνεργο, για τον συνταξιούχο, για τον αγρότη, για τον επαγγελματία, για τον πολύτεκνο, αν θα μετράνε σε δραχμές ή σε Ευρώ, τις συντάξεις της πείνας, τη συρρίκνωση των εισοδημάτων, τις περικοπές των επιδομάτων τους, τα συσσωρευμένα χρέη τους τις ακάλυπτες επιταγές τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν χάνει επίσης ευκαιρία το οικονομικό κυβερνητικό επιτελείο, να διατυμπανίζει ότι είναι και "ο μοναδικός Προϋπολογισμός των τελευταίων τριάντα πέντε χρόνων που είναι πλεονασματικός". Χωρίς όμως κανείς τους να μπαίνει στον κόπο να εξηγήσει το γιατί, αφού "νοικοκύρεψαν την οικονομία και πέτυχαν και... περίσσευμα", όχι μόνον δεν αυξάνουν τις δαπάνες για τους μεγάλους κοινωνικούς τομείς αλλά, αντίθετα τις συρρικνώνουν ακόμη περισσότερο αφήνοντας τη χώρα μας θλιβερό ουραγό της Ευρώπης στην υγεία, την παιδεία, τις κοινωνικές υπηρεσίες, την αγροτική υποδομή και ανάπτυξη.

Κύριοι Υπουργοί

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Όσο και αν "μαγειρευτούν" κάποια στοιχεία και μεγέθη, όσα λογιστικά τεχνάσματα και να επιστρατευτούν, οι τελικές εγγραφές ενός Κρατικού Προϋπολογισμού δεν μπορούν να κρύψουν την πραγματική εικόνα και την κατάσταση της οικονομίας.

Κύριοι της Κυβέρνησης

Για πιο νοικοκύρεμα της οικονομίας μιλάτε, όταν η ανεργία στη χώρα σύμφωνα με τους μετριοπαθέστερους υπολογισμούς έχει ξεπεράσει προ πολλού το 12%, με θύματα κυρίως τους νέους που στην πιο παραγωγική ηλικία, στα πρώτα τους βήματα, βλέπουν να φυλλορροούν οι ελπίδες και η λαχτάρα για δουλειά και κοινωνική καταξίωση;

Είναι τραγικό, είναι σημάδι εσχάτης κοινωνικής παρακμής και αποτελεί οξύνωρο σχήμα αλλά και πρόκληση στο κοινό αίσθημα, μια κυβέρνηση να θριαμβολογεί για δήθεν "νοικοκύρεμα" της οικονομίας με το δείκτη της ανεργίας.

Για ποια πολιτική με ανθρώπινο πρόσωπο μιλάτε, όταν ο ένας στους τέσσερις Έλληνες ζει αποδεδειγμένα κάτω από τα όρια της φτώχειας;

Για ποια "πλεονάσματα" περηφανεύεστε, όταν στους σημαντικότερους οικονομικούς και κοινωνικούς τομείς σ' αυτούς

στους οποίους καθρεφτίζεται η οικονομική ευρωστία μιας χώρας αλλά και η σωστή διαχείριση των πόρων της -αντί για αύξηση των δαπανών έχουμε μειώσεις ή, στην καλύτερη περίπτωση, καθήλωση στα ίδια επίπεδα;

Αλλά ας δούμε για του λόγου το αληθές έναν έναν τους μεγάλους τομείς μέσα από τις σελίδες του... "θαυματοουργού" Προϋπολογισμού σας, κάνοντας την αναπόφευκτη σύγκριση, όχι με τους ισχυρούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τους οποίους όπως μας λέτε μας έχετε κάνει... ισότιμους, αλλά με τους κοινοτικούς μέσους όρους;

Στην παιδεία: Πέρσι ο προϋπολογισμός πρόβλεπε δαπάνες ίσες με το 3,5% του ΑΕΠ. Φέτος οι δαπάνες μειώνονται οριακά στο 3,45%. Ο μέσος κοινοτικός όρος των δαπανών για τον νευρολογικότατο αυτόν τομέα είναι στο 5,2%.

Στην υγεία, στο μέγιστο δηλαδή των κοινωνικών αγαθών που η παροχή του αποτελεί -όπως και η Παιδεία- αυτονόητη υποχρέωση μιας ευνομούμενης Πολιτείας: Πέρσι δώσατε το 3%, φέτος δίνετε το 2,98%, 5,5% είναι ο μέσος κοινοτικός.

Με τους ρυθμούς που ακολουθούμε σ' αυτούς τους τομείς πρέπει να περάσουν τριάντα τέσσερα χρόνια στη παιδεία, εκατόν είκοσι χρόνια στην υγεία.

Να πάμε και στον τομέα της γεωργίας. Στον τομέα που με αποκλειστική ευθύνη της σημερινής Κυβέρνησης και των ομογύλων προκατόχων της διέρχεται τη σοβαρότερη και πλέον παρατεταμένη κρίση. Τη ζουν όλοι οι τομείς μικροί και μεγάλοι:

- Οι παραγωγοί οπωροκηπευτικών για τους οποίους και το 1996 και πριν λίγες βδομάδες προσυπογράψατε κανονισμούς καταστροφικούς. Που τους αφήσατε ειδικότερα φέτος έρμαιο μερίδας των εμπορών και των μεσαζόντων, που εκβιάστηκαν να δώσουν τον ιδρώτα τους για ένα κομμάτι ψωμί και εν τούτοις -ακόμη περιμένουν να πληρωθούν! Με συνέπεια να περνούν σήμερα δραματικές ώρες και να προετοιμάζονται για τα πιο μαύρα Χριστούγεννα της ζωής τους.

- Οι βαμβακοκαλλιεργητές που λόγω της αδυναμίας να διεκδικήσουν αύξηση του πλαφόν, εξαναγκάζονται σε περιορισμούς της καλλιέργειάς τους και σε διαρκή συρρίκνωση του εισοδήματός τους.

- Οι κτηνοτρόφοι με το εισόδημά τους να συρρικνώνεται χρόνο με τον χρόνο από τα πρόστιμα δισεκατομμυρίων για υπέρβαση της γαλακτοπαραγωγής ή από τις συνεχείς μειώσεις των εξισωτικών αποζημιώσεων.

- Όλοι όσοι περιμένουν επί μήνες και μήνες τις πληρωμές των επιδοτήσεων καπνών, εξισωτικών κλπ.

Κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης,

δεν υπάρχει τάξη εργαζομένων στον τόπο μας που να έχει εμπαιχθεί τόσο απροκάλυπτα και επί τόσο διάστημα όσο ο αγροτικός κόσμος.

Ένα χρόνο πριν, στις 18 Δεκέμβρη 1999, ως εισηγητής και τότε επί του προϋπολογισμού του 2000, είχα επισημάνει με στοιχεία ότι διατυμπανίζατε κατά κόρον παροχές με προγράμματα για νέους αγρότες και για ένταξη σε προγράμματα πρόωρης συνταξιοδότησης -και μάλιστα με πολύ μεγάλες συντάξεις- χωρίς να τα έχετε διασφαλίσει με τον Προϋπολογισμό του 2000 τα αναγκαία κονδύλια για να υλοποιήσετε τις εξαγγελίες σας.

Τις ίδιες παροχές προπαγανδίζατε και πριν τις εκλογές του Απριλίου. Και κάνατε χιλιάδες αγρότες να τρέχουν να υποβάλουν αιτήσεις να ενταχθούν στα προγράμματα. Και αφού καταφέρατε να εξαργυρώσετε τις ελπίδες τους σε ψήφους, καταχωρίσατε τα μεγαλεπήβολα προγράμματα στα συρτάρια, ακριβώς γιατί, όπως είχα έγκαιρα καταγγείλει, δεν είχατε και δεν έχετε τους αναγκαίους πόρους και την απαραίτητη κοινοτική έγκριση.

Και ο προϋπολογισμός του 2000, όχι μόνον δεν εγγυάται κάποια βελτίωση στην αγροτική πολιτική αλλά, τουναντίον, διαιωνίζει την εικόνα που τείνει να γίνει καθεστώς. Την αποθάρρυνση της αγροτικής απασχόλησης, την παντελή απουσία κινήτρων υποδομής και ανάπτυξης, την αποεπένδυση και -συνακόλουθα- την καταδίκη της υπαίθρου σε εξαθλίωση και μαρασμό αφού, αντί για αύξηση των αγροτικών δαπανών, τις... μειώνει στο 1,2% από το 1,3% που ήταν πέρσι!

Ένας Προϋπολογισμός που:

- Για τα εγγειοβελτιωτικά έργα και τη διαχείριση των υδάτινων πόρων, περιορίζει τα κονδύλια από 58 δισεκατομμύρια πέρσι σε 45 δισεκατομμύρια φέτος, προδιαγράφοντας ακόμη μεγαλύτερη επιδείνωση στο πρόβλημα του νερού που εξελίσσεται ήδη στο υπ' αριθμόν Ι για τη Γεωργία.

- Για το πετρέλαιο αγροτικής χρήσης διαιωνίζει τον εμπαιγμό. Προβλέπεται μόλις 500 εκατομμύρια για την αύξηση -κοροϊδία της επιστροφής φόρου από 40% σε 50%. Και κρατάει για άλλο ένα χρόνο στα συρτάρια τις κυβερνητικές διαβεβαιώσεις από το 1995 -ακόμη και δια στόματος Πρωθυπουργών- για πλήρη κατάργηση του ειδικού φόρου.

- Για τον αμαρτωλό ΕΛΓΑ για τον οποίο δεν προβλέπει καμία αύξηση στη χρηματοδότηση του. Γεγονός που προεξοφλεί ότι και φέτος θα ακολουθήσει την ίδια γνωστή τα τελευταία χρόνια πρακτική.

- Οι συνταξιούχοι του ΟΓΑ, τους οποίους επιχειρείτε να εμπαίξετε με το πεντοχίλιο της... αύξησης. Και τους έχετε καταδικάσει να φυτοζωούν με 45 χιλιάδικα το μήνα, εξαιρώντας τους σε μια επίδειξη πρωτowanφούς αναληψίας και από το Ε-ΚΑΣ.

- Οι εκατοντάδες χιλιάδες αγροτοκτηνοτρόφοι παραγωγούς τους οποίους είκοσι χρόνια τώρα έχετε αφήσει απροστάτευτους μέσα στις συμπληγάδες των ληστρικών επιτοκίων της ΑΤΕ. Και τους κοροϊδεύετε κάθε τόσο με δήθεν "ρυθμίσεις επί ρυθμίσεων" χωρίς να κάνετε στην ουσία τίποτα για να τους απαλλάξετε από τα παράνομα πανωτόκια που τους έχουν γονατίσει.

Κύριοι συνάδελφοι, ακόμη και οι πρωτοετείς των οικονομικών επιστημών γνωρίζουν, ότι ο αψευδέστερος καθρέφτης της οικονομίας μιας χώρας είναι το χρηματιστήριο της. Και η ελληνική οικονομία έχει τον καθρέφτη της: Τις εκατοντάδες χιλιάδες θύματα των αετονύχηδων που εξέθρεψε η κυβερνητική προπαγάνδα, τα τρισεκατομμύρια που έχουν χαθεί και τους αναρίθμητους εγκλωβισμένους. Μια εικόνα που -ανε δεν είναι χειρότερη- δεν έχει σε τίποτα να...ζηλέψει από την αξέχαστη "πιραμίδα" της τριτοκοσμικής Αλβανίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Σας παρακαλώ, ο-λοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Για όλους αυτούς τους ανθρώπους, που παρασύρθηκαν στο τζόγο από τις κυβερνητικές μεγαλοστομίες για "οικονομικά θαύματα", για "συγκλίσεις και ισότιμες συμμετοχές στους ισχυρούς της Ευρώπης", ο Προϋπολογισμός του 2001 δεν προβλέπει καμία οδό διαφυγής. Διότι δεν προβλέπει, δεν προδιαγράφει καμία πορεία ανάκαμψης και ανάπτυξης. Διότι είναι ένας Προϋπολογισμός συνέχεια του προηγούμενου.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαστε μόνον εμείς, οι Βουλευτές της Αξιωματικής και λοιπής Αντιπολίτευσης που καταψηφίζουμε τον κυβερνητικό Προϋπολογισμό. Μέρα με τη μέρα τον καταψηφίζουν όλοι και περισσότεροι Έλληνες. Είναι αυτοί που παρακολουθούν αυτές τις μέρες από την τηλεόραση να απομυθοποιούνται και να καταρρέουν οι κυβερνητικές μεγαλοστομίες και τα λογιστικά τεχνάσματα. Είναι όλοι όσοι ζουν στο πετσί τους τις συνέπειες της οικονομικής πολιτικής της κυβέρνησης και τα αξιόδοδα της παρατεταμένης κρίσης.

Είναι όλοι αυτοί που από ελάχιστα έως καθόλου ενδιαφέρονται αν αυτός θα είναι ο τελευταίος Προϋπολογισμός που συντάσσεται σε δραχμές. Αυτοί για τους οποίους σημασία θα έχει ο τελευταίος προϋπολογισμός που θα συνταχθεί από κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Και ο πρώτος που θα συνταχθεί από κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με όραμα αλλά και στόχους την ανάκαμψη, την έξοδο από την κρίση, την πραγματική ανάπτυξη, την οικονομική πολιτική με πραγματικά ανθρώπινο και κοινωνικό πρόσωπο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Τζιόλας έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΤΖΙΟΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην αναγκαστικά ολιγόλεπτη παρέμβασή μου θα ήθελα πρώτα απ' όλα να υπογραμμίσω το διττό χαρακτήρα του Προϋπολογισμού του 2001.

Από τη μια κατοχυρώνει και εμπεδώνει τις κατακτήσεις της περιόδου 1993-2000 και την κορυφαία πολυσήμαντη πράξη ένταξης στην ΟΝΕ και από την άλλη προβλέπει και προωθεί δύο δέσμες στόχων για τις μεγάλες λαϊκές κατηγορίες των μισθωτών, των συνταξιούχων, των αγροτών, των μικρομεσαίων. Μείωση φόρων και ενίσχυση των κοινωνικών δαπανών σε όλο το αντίστοιχο φάσμα. Στην υγεία, την πρόνοια, την παιδεία, την ασφάλιση, την περίθαλψη.

Όλα αυτά, όμως, καθώς και άλλες πλευρές που συνθέτουν τον ελπιδοφόρο και κοινωνικό Προϋπολογισμό του 2001, εϋστοχα και ομόπλευρα έχουν παρουσιασθεί μέχρι τώρα από άλλους συναδέλφους.

Θα επιδιώξω, λοιπόν, η δική μου η συμβολή να κινηθεί σε ένα από τα πλέον καίρια ζητήματα, για το δυναμισμό και τις προοπτικές της εθνικής μας οικονομίας αλλά και της κοινωνίας μας.

Πρόκειται για τον τομέα της αγροτικής οικονομίας, που ορθά κατ' άλλους διανοητές και μελετητές αποκαλείται "σύγχρονο αγροτικό ζήτημα".

Πέρα από την κατά καιρούς ομολογούμενη σημασία του θέματος και του γεγονότος της προέλευσής μου από μία κατ'εσχρήν υποβαθμισμένη αγροτική περιοχή, αυτή των μεθοριακών Γρεβενών, η ανάγκη να αναφερθώ στο θέμα της αγροτικής οικονομίας προέρχεται κυρίως από δύο μείζονες σημασίας εκτιμήσεις-θέσεις.

Η πρώτη αφορά στο ότι αναφερόμαστε στο 20% του ενεργού πληθυσμού της χώρας, το οποίο μάλιστα με την άμεση, έμμεση και συμπληρωματική οικονομική δραστηριότητά του συγκροτεί πάνω από το 42% της πραγματικής οικονομίας, ενώ εξακολουθεί να αποτελεί σε οικογενειακή σύνθεση, μαζί με τις γυναίκες και τα παιδιά τους, τον κορμό, την κυρίαρχη κοινωνική βάση όλης της ελληνικής περιφέρειας.

Η δεύτερη εκτίμηση-θέση αφορά στο ότι τουλάχιστον στην πατρίδα μας κάθε συνασπισμός εξουσίας, για να εξελιχθεί σε πολιτική δύναμη εξουσίας, δηλαδή να είναι ικανός να ασκήσει εξουσία και να είναι κυβέρνηση, πρέπει στην κοινωνική του βάση να συμπεριλαμβάνει με σταθερότητα και διάρκεια τα αγροτικά λαϊκά στρώματα.

Μόνο μία ευρεία κοινωνική συμμαχία με τη συμμετοχή των αγροτικών στρωμάτων μπορεί να εξελιχθεί σε πλειοψηφική και να αποτελεί το καθοριστικό θεμέλιο στήριξης της κυβερνητικής πολιτικής εξουσίας. Η διάσταση αυτή αποτέλεσε και αποτελεί και πρέπει να αποτελεί για το ΠΑΣΟΚ σημείο κλειδί για τη στρατηγική του, τα προγράμματά του, τις κυβερνήσεις του.

Μετά τις αναγκαίες αυτές επισημάνσεις έρχομαι τώρα στην ουσία.

Η ελληνική γεωργία μετά τη θεαματική πρόοδο της εκμηχάνισής της και τη ραγδαία αύξηση των βιομηχανικών εισροών που οδήγησαν σε μεγάλη αύξηση των φυσικών αποδόσεων βρίσκεται πλέον και λόγω των ευρύτερων διεθνών και ευρωπαϊκών αλλαγών μπροστά σε μία νέα φάση.

Το μέγεθος των αγροτικών εκμεταλλεύσεων, η ενίσχυση των συλλογικών προσπάθειών των αγροτών και κυρίως των συνεταιρισμών, η αλλαγή κατεύθυνσης της παραγωγής με στόχο την ποιότητα, η διαφοροποίηση στα παραγόμενα αγροτικά προϊόντα αλλά και μεταξύ των πεδινών, ημιορεινών, ορεινών και νησιωτικών περιοχών, το επίπεδο εκπαίδευσης και συμβουλευτικής στήριξης και τέλος ο τρόπος οικονομικής διαχείρισης, όλα αυτά αποτελούν τα κρίσιμα πεδία για μία νέα σύνθετη, ολοκληρωμένη αναγκαία πολιτική διαρθρωτικών αλλαγών.

Τα δεδομένα στις σημερινές συνθήκες είναι διαφορετικά. Η μακροοικονομική πολιτική εντός της ΟΝΕ θα κινείται πλέον σε πλαίσια συναλλαγματικής σταθερότητας και δημοσιονομικής αυστηρότητας. Η μεταρρύθμιση της ΚΑΠ, της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, το 1992 και οι ανάλογες σημαντικές αποφάσεις της Συνόδου του Βερολίνου το Μάρτιο του 1999 έδωσαν νέες κατευθύνσεις. Και ενώ τουλάχιστον μέχρι το 2006 η ΚΑΠ θα παραμένει κοινοτική, ωστόσο δεν θα ευνοεί την εντατική γεωργία, ούτε πλέον τη μαζική παραγωγή, δηλαδή τους μεγάλους παραγωγούς που διαθέτουν αφθονία εδάφους και παραγωγικών συντελεστών. Παράλληλα θα στρέφει την υποστήριξή της στην περιφερειακή και κοινοτική συνοχή, ενθαρρύνοντας τη διαφο-

ροποίηση των αγροτικών προϊόντων αντί της εξειδίκευσης, ενθαρρύνοντας επίσης -και πρέπει να το σημειώσω- τις συμπληρωματικές εθνικές πολιτικές, οι οποίες αποκτούν υψηλό βαθμό σημασίας σε θέματα όπως η αγροτική φορολογία, η ενέργεια, η έρευνα, οι όροι λειτουργίας του πιστωτικού συστήματος.

Για να αναφέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα των περιθωρίων των εθνικών πολιτικών στον εθνικό τομέα, αναφέρομαι στη Γαλλία ως μία μεγάλη ευρωπαϊκή γεωργική χώρα.

Στη σημερινή Γαλλία η κρατική παρέμβαση υπέρ της γεωργίας ανέρχεται στο 100% της αξίας της ακαθάριστης αγροτικής παραγωγής. Αυτό λοιπόν το πλαίσιο κατευθύνσεων της ΟΝΕ και της αναμορφωμένης Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, καθώς και η ραγδαία διεθνοποίηση της GATT, δηλαδή η αύξηση του διεθνούς ανταγωνισμού, αποτελούν το νέο δυναμικό πλαίσιο εντός του οποίου πρέπει να κινηθεί η εθνική μας πολιτική σε μία νέα πορεία ισόρροπης αγροτικής ανάπτυξης, αξιοποιώντας τις δυνατότητες που παρέχουν οι πόροι του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Υποστηρίζοντας τις σοβαρές, διαρκείς και θετικές προσπάθειες της Κυβέρνησής μας με επικεφαλής τον Πρωθυπουργό Κώστα Σημίτη και τις αντίστοιχες της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Γεωργίας, χρειάζεται να αναδείξουμε και να υπογραμμίσουμε ορισμένες βασικές διαστάσεις αυτής της μεγάλης νέας μας προσπάθειας.

Πρώτον, για την εφαρμογή μιας τέτοιας νέας σύνθετης αγροτικής πολιτικής, με επάρκεια μελέτης σχεδιασμού και βάθος χρόνου, χρειάζεται μία επιτελική κεντρική μονάδα υψηλής επισημοποίησης και πολιτικής στάθμης.

Δεύτερον, η διαφοροποίηση και η ποιότητα αποτελούν στις σημερινές συνθήκες τα κλειδιά της επιτυχίας στη νέα μας αγροτική πολιτική. Υπάρχουν τουλάχιστον τέσσερις και όχι μία ελληνική γεωργία. Η πεδινή, η ορεινή, η παραθαλάσσια και η περιαιτική, με εντελώς διαφορετικά χαρακτηριστικά, διαφορετικές δυνατότητες και διαφορετικό μέλλον.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ**)

Τρίτον, τα συστήματα συμβουλευτικής στήριξης, εκπαίδευσης και πληροφόρησης των αγροτών χρειάζονται πλήρη αναδιάρθρωση, είτε τα συστήματα αυτά διατηρήσουν το δημόσιο χαρακτήρα τους είτε αποκτήσουν συνεταιριστικό χαρακτήρα.

Τέταρτον, η αγορά, εθνική, περιφερειακή, ευρωπαϊκή και διεθνής στις στάσεις της και τις ανάγκες της πρέπει να αποτελεί μόνιμη υπόθεση στις αναλύσεις και στις μελέτες μας. Η αγορά πρέπει να είναι στο κέντρο των στοχεύσεών μας.

Οι πραγματικές δυνατότητες πρέπει να αναλυθούν και να αποτελέσουν πλαίσιο δράσης για κάθε μεσομακροπρόθεσμο σχεδιασμό. Το εθνικό και περιφερειακό σχέδιο και η αντίστοιχη πολιτική υποδομών, δικτύων και τιμολογίων για τους υδάτινους πόρους, οι συγκεκριμένοι και ενημερωμένοι εδαφολογικοί χάρτες, ευρύτεροι και ανά περιοχή, η συστηματική έρευνα για τις αποδόσεις και τις ποικιλίες, αποτελούν απαραίτητα στοιχεία για μια σύγχρονη αγροτική πολιτική με βάθος χρόνου.

Όπως επίσης καθοριστικό είναι το στοιχείο της ανανέωσης και της κινητοποίησης των τοπικών δυνάμεων, του ανθρώπινου δυναμικού, των αγροτών και των συνεταιριστικών οργανώσεών τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα σήμερα, μετά τον πρώτο κύκλο του 1981-1989, όπου κερδίστηκε το μεγάλο ιστορικό στοίχημα να έρθει ο λαός στο προσκήνιο, μετά το δεύτερο επιτυχημένο κύκλο του 1993-2000, όπου κερδίστηκε το επίσης ζωτικό για το έθνος στοίχημα της ισχυρής Ελλάδας, βρίσκεται μπροστά στον τρίτο κύκλο με την αυγή του νέου αιώνα, με τη νέα κυβερνητική μας ηγεσία.

Οι άξονες στους οποίους πρέπει να κινηθούμε και που αποτυπώνονται στο νέο Προϋπολογισμό είναι:

Πρώτον, ανάπτυξη με έμφαση στην περιφέρεια, στην αγροτική οικονομία και την ενδοχώρα και στους τομείς συγκέντρωσης συγκριτικών πλεονεκτημάτων.

Δεύτερον, απασχόληση με έμφαση στους νέους, τους επισημόνους και τις γυναίκες.

Τρίτον, κοινωνική αλληλεγγύη και κοινωνική δικαιοσύνη σε ό-

λο το φάσμα των πτυχών ενός σύγχρονου κοινωνικού κράτους.

Τέταρτον, δραστήρια συμμετοχή και παρεμβάσεις σε όλα τα τεκτονόμενα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στη γεωστρατηγική μας περιοχή, στις διεθνείς οργανώσεις.

Σαν ΠΑΣΟΚ έχουμε τη θέληση. Σαν κοινωνία έχουμε τις δυνατότητες. Σαν δημοκρατική Αριστερά συγκεντρώνουμε τις ευρύτερες και ισχυρότερες προϋποθέσεις να πετύχουμε. Μπορούμε να πετύχουμε και πάλι.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, γίναμε δημοκρατική Αριστερά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Το λόγο έχει ο κ. Τρυφωνίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η Κυβέρνηση χρησιμοποιώντας την εικονική πραγματικότητα σαν βασικό επικοινωνιακό εργαλείο προπαγάνδας του συνήθως ανύπαρκτου έργου της, δεν θα μπορούσε να αφήσει την ευκαιρία του Προϋπολογισμού ανεκμετάλλευτη. Έτσι η Κυβέρνηση Σημίτη βάφτισε πλεονασματικό τον Προϋπολογισμό του 2001, και τον παρουσίασε στη Βουλή, όταν αδειάσει στα στοιχεία αποδεικνύουν ότι ο Προϋπολογισμός αυτός είναι ελλειμματικός κατά τουλάχιστον 1,5 τρισεκατομμύρια περίπου. Διότι αποκρύπτει επιδοτήσεις ύψους περίπου 630 δισεκατομμυρίων δραχμών προς τις ζημιωγόνες ΔΕΚΟ και τις παρουσιάζει στον Προϋπολογισμό σαν κεφαλαιακές μεταβιβάσεις. Επίσης, όταν υπερεκτιμά τα έσοδα, το πλεόνασμα των ασφαλιστικών ταμείων κατά 300 δισεκατομμύρια, όταν αποκρύπτει τόκους που θα καταβάλει το δημόσιο για το χρέος ύψους 350 δισεκατομμυρίων και ενώ δεν αναγράφεται η αγνώστου ύψους δαπάνη από τις επιστροφές φόρων.

Από εκεί και ύστερα κάθε συζήτηση για την αξιοπιστία του Προϋπολογισμού του 2001 νομίζω ότι είναι περιττή.

Ο Προϋπολογισμός έχει στην ουσία μετεξελιχθεί σε ένα είδος υπόθεσης εργασίας σχετικά με τη διαχείριση των οικονομικών του κράτους. Το πλησίωμα -δεν θα χρησιμοποιήσω τη λέξη ταύτιση- των οικονομικών στοιχείων που αναφέρονται στον Προϋπολογισμό με την πραγματικότητα που θα διαμορφωθεί το επόμενο έτος, θα περιέχουν οπωσδήποτε στοιχεία του τυχαίου.

Έτσι και οι στόχοι στους οποίους αποβλέπει αυτός ο Προϋπολογισμός, είναι στην ουσία εκπεφρασμένες ευχές. Οπωσδήποτε ορισμένα στοιχεία του Προϋπολογισμού προδιαγράφουν τάσεις και προοπτικές, όπως για παράδειγμα η απογοητευτική μείωση κατά 50% του κονδυλίου στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, που αφορά στον οικισμό και το περιβάλλον στον φετινό Προϋπολογισμό.

Ένα όμως είναι απολύτως βέβαιο: Η γενική φιλοσοφία του Προϋπολογισμού αυτού παραμένει η ίδια, αυτή των τελευταίων χρόνων. Είναι η ίδια πολιτική φιλοσοφία που χρόνια τώρα κρατά την Ελλάδα δέσμια των αναχρονιστικών της δομών. Τα χρόνια περνάνε και οι ευκαιρίες χάνονται η μία μετά την άλλη. Στο δύσκολο και ανταγωνιστικό περιβάλλον της παγκοσμιοποίησης η χώρα μας αδυνατεί να εκμεταλλευτεί τα συγκριτικά της πλεονεκτήματα και τις δυνατότητές της.

Έτσι, δεν επιτελείται η κατάλληλη θεσμική και οργανωτική ανασυγκρότηση που θα οδηγούσαν με την ανάπτυξη των αντίστοιχων υποδομών σε μία διαχρονική, αναπτυξιακή πορεία.

Από την άλλη μεριά όπως είναι φυσικό, δεν εξασφαλίζονται ικανοί, σωστοί και σταθεροί πόροι που θα επέτρεπαν την άσκηση μιας σωστής κοινωνικής πολιτικής, που τόσο πολύ έχει ανάγκη η χώρα μας, ιδίως τα τελευταία χρόνια.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. χρόνια τώρα διατηρεί αλώβητο ένα καθεστώς, ένα πλέγμα δομών και νοοτροπιών ξεπερασμένο, που αναπτύχθηκε με δεδομένα και ανάγκες άλλων εποχών, ένα πλέγμα δομών που εξυπηρετεί τις μικροκομματικές σκοπιμότητες και τις πελατειακές ανάγκες του κυβερνώντος κόμματος, ένα περιβάλλον που αποτέλεσε το θερμοκήπιο μέσα στο οποίο αναπτύχθηκε μια εξαιρετικά ολιγομελής άρχουσα τάξη που στηρίζεται και τρέφεται από τον ιδιότυπο αυτόν κρατισμό αλλά και από τις καθεστωτικές πρακτικές που εφαρμόζει το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Με το νέο Προϋπολογισμό για άλλη μια φορά πολύ λίγοι θα γίνουν πολύ πλουσιότεροι, ενώ πάρα πολλοί θα προστεθούν στις στρατιές των νεόπτωχων που χρόνια τώρα, σταθερά το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δημιουργεί. Ήδη πάνω από δύο εκατομμύρια Έλληνες ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας.

Όπου φτώχεια, εκεί αναπτύσσεται εύκολα και ο τζόγος. Δεν είναι τυχαίο που η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. διεκδικεί το χαρακτηρισμό της κυβέρνησης τζόγου. Κατόρθωσε να μετατρέψει ακόμα και το χρηματιστήριο από θεσμικό όργανο οικονομικής ανάπτυξης σε ναό του τζόγου, εκεί που χάθηκαν πάρα πολλά τρισεκατομμύρια δραχμές από τον απλό λαό προς όφελος ελαχίστων μνημόνων.

Τη στιγμή που το τραπεζικό σύστημα δύσκολα και με σκληρούς όρους χρηματοδοτεί μικρομεσαίους που θα ήθελαν να αναπτύξουν τις επιχειρήσεις τους, την ίδια χρονική στιγμή η Κυβέρνηση επέτρεπε στο τραπεζικό αυτό σύστημα να χρηματοδοτεί απλά και εύκολα τα υποψήφια θύματα που θα ανατροφοδοτούσαν και θα μεγάλωναν τον τζίρο του χρηματιστηρίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν τρέφει μόνο την ανισότητα μέσα στην κοινωνία ανάμεσα στα κοινωνικά στρώματα. Η πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τρέφει την ανισότητα και ανάμεσα στις περιφέρειες της χώρας και στο κέντρο. Η Ήπειρος είναι η φτωχότερη περιφέρεια της χώρας και της Ευρώπης και επτά από τις δεκατρείς περιφέρειες της χώρας συγκαταλέγονται στις φτωχότερες της Ευρώπης.

Δεν φταίει όμως μόνο η λανθασμένη πολιτική που ασκεί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Φταίει και η ανικανότητά του, η αδυναμία του να παράγει έργο ουσίας. Ουδέποτε στη χώρα όσο επί των ημερών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τόσα πολλά χρήματα ξοδεύτηκαν για να παράγουν τόσο λίγο και κακής ποιότητας έργο. Τα έργα χαρακτηρίζονται από χρονική και οικονομική υπέρβαση και είναι συνήθως κακής ποιότητας.

Το παραγωγικό δυναμικό της χώρας και στον πρωτογενή αλλά κυρίως στο δευτερογενή τομέα κάθε χρόνο και συρρικνώνεται. Οι αντίστοιχες υποδομές αντί να εκσυγχρονίζονται, κάθε χρόνο απαξιώνονται σταθερά.

Το φυσικό αέριο παραμένει ουσιαστικά ανεκμετάλλευτο για την ελληνική οικονομία και με νόμο που ψήφισε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη Βουλή απαγορεύεται να χρησιμοποιηθεί στη δυτική Ελλάδα και στην Ήπειρο.

Η ελληνική περιφέρεια στενάζει κάτω από την πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η ανεργία, κυρίως μεταξύ των νέων, είναι κοινωνικά απαράδεκτη και εθνικά ανεπίτρεπτη.

Το πόσο λάθος και πόσο εγκληματική είναι η πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. φαίνεται από την εφαρμογή του Β' Κοινοτικού Προγράμματος Σύγκλισης.

Παρ' όλες τις διακηρύξεις του ΠΑΣΟΚ η απόσταση που χωρίζει σήμερα την Ήπειρο από το μέσο όρο της Ελλάδας μετά την εφαρμογή του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης μεγάλωσε και αντί να έχουμε σύγκλιση έχουμε απόκλιση. Είναι πιθανόν να έχουμε το ίδιο και με το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης στην Ήπειρο και σε άλλες περιοχές της χώρας, αν δεν αλλάξει η πολιτική του ΠΑΣΟΚ. Η χώρα χρειάζεται μια νέα πολιτική που να φέρνει αποτέλεσμα, που θα λύσει τα προβλήματα που ταλανίζουν τον πολίτη, τον αγρότη, τον υπάλληλο, το συνταξιούχο, το νέο και τη νέα, τον επιχειρηματία και τον έμπορο.

Οι Έλληνες χρειάζονται ένα κράτος σύγχρονο και ευέλικτο με αναβαθμισμένο το ρυθμιστικό ελεγκτικό του ρόλο. Χρειάζονται μία κυβέρνηση που δε θα έχει ανάγκη να καταφεύγει στις μακέτες για να δείχνει το ανύπαρκτο έργο της ή στην εικονική πραγματικότητα για να πείσει το λαό για τον παράδεισο μέσα στον οποίο ζει. Η χώρα χρειάζεται έναν προϋπολογισμό που θα επιφέρει τις τομές που έχει ανάγκη η σύγχρονη ελληνική κοινωνία, για να απελευθερωθούν οι δυνατότητες του Έλληνα και της ελληνικής κοινωνίας, ώστε να κτίσουν μια σύγχρονη ανταγωνιστική οικονομία με κοινωνικό πρόσωπο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κωσιώνης): Ο κ. Γιαννακόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελ-

φοι, είναι αλήθεια ότι ο Προϋπολογισμός του 2001 σηματοδοτεί την αρχή μιας νέας πορείας για τη χώρα μας, αφού η συμμετοχή μας στην ΟΝΕ ανοίγει νέες προοπτικές για την ανάπτυξη, την απασχόληση και την κοινωνική ευημερία. Κανείς αντικειμενικός αναλυτής δεν μπορεί να αμφισβητήσει τις επιδόσεις της ελληνικής οικονομίας, που σε πολλές περιπτώσεις ξεπέρασε του αρχικούς στόχους.

Παρά, όμως, τις όποιες βελτιώσεις, απαιτούνται και λαμβάνονται νέα μέτρα για την ενίσχυση των χαμηλών εισοδημάτων, όπως πρώτον, η αύξηση των αφορολογητών ορίων, η τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, που ήταν αίτημα των εργαζομένων εδώ και χρόνια, η αύξηση των επιδομάτων για άτομα με ειδικές ανάγκες, η αύξηση του ΕΚΑΣ, η αύξηση των κατωτέρων συντάξεων του ΙΚΑ.

Δεύτερον, η ενίσχυση των οικογενειών με τρία παιδιά και άνω που κατά την άποψή μου δεν αρκεί για να βοηθήσει τις πολύτεκνες οικογένειες και να αμβλυνθεί το δημογραφικό πρόβλημα που έχει η χώρα μας.

Τρίτον, η ενίσχυση των αγροτών με μέτρα που λαμβάνονται και είναι προς τη σωστή κατεύθυνση αλλά δεν δίνουν λύσεις στα προβλήματα της αγροτιάς. Ο αγροτικός κόσμος δεν σώζεται από μία αύξηση της σύνταξης των δέκα, των δεκαπέντε ή των είκοσι χιλιάδων. Η αγροτική οικονομία θα είχε καταρρεύσει αν δεν υπήρχαν οι επιδοτήσεις οι οποίες ανέρχονται στο 50% του αγροτικού εισοδήματος. Σήμερα συρρικνώνεται η αγροτική κοινωνία που από το 28% ή 32% έχει φθάσει στο 20%. Το πρόβλημα της αγροτικής κοινωνίας σήμερα δεν είναι η παραγωγή προϊόντος, γιατί παραγωγή έχουμε και μάλιστα πολύ καλή. Το πρόβλημα είναι η διάθεση του προϊόντος και οι τιμές των προϊόντων.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΧΤΑΣ (Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας): Και η ποιότητα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι και η ποιότητα, μέσα στην ανταγωνιστική οικονομία. Δεν είμαι από εκείνους που λένε ότι το κράτος και η πολιτεία θα πρέπει να διαθέσουν το προϊόν. Δεν λέω ότι φταίει μόνο το κράτος γιατί φταίει και το κράτος αφού πρέπει να δώσει τις κατευθυντήριες γραμμές πάνω σ' αυτή την υπόθεση. Φταίει και οι παραγωγοί, οι συνεταιρισμοί, που δεν ανταποκρίθηκαν στις απαιτήσεις του αγροτικού πληθυσμού. Φταίει και οι έμποροι.

Αναλογίζομαι εάν σε πέντε ή σε δέκα χρόνια καταργηθούν οι αγροτικές επιδοτήσεις, τι θα γίνει στην ύπαιθρο, τι θα γίνει με την τιμή του λαδιού που είναι στις εξακόσιες δραχμές, όταν το κόστος παραγωγής είναι πάνω από επτακόσιες.

Τέταρτον, η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας της απασχόλησης αλλά και των κινήτρων για εργασία με μειώσεις των φορολογικών συντελεστών με διάθεση κινήτρων είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά και πάλι δεν νομίζω ότι μπορούν να λύσουν το πρόβλημα.

Η ανεργία ανέρχεται επίσημα στο 11% και αν δεν λύσουμε αυτό το πρόβλημα, παρά τις όποιες αντιξοότητες υπάρχουν με τους ξένους εργαζόμενους κλπ., δεν μπορούμε να λέμε ότι ζούμε σε μία ευνομούμενη πολιτεία. Γιατί μία ευνομούμενη πολιτεία πρέπει να δίνει στους πολίτες της στέγη και εργασία. Το ελληνικό κράτος έχει δώσει στέγη, η εργασία όμως είναι το μεγάλο ζητούμενο της ελληνικής νεολαίας.

Στον τομέα της παιδείας δεν δικαιούμαστε να αναστατώνουμε συνεχώς, με ανεργάτιστες αλλαγές, τη νεολαία.

Στον τομέα της υγείας ελπίζω ότι το νυστέρι θα μπει βαθιά και προς τη σωστή κατεύθυνση.

Στην περιφερειακή ανάπτυξη νομίζω ότι υστερούμε σημαντικά. Ιδιαίτερα στην Περιφέρεια Πελοποννήσου πιστεύω ότι υπάρχουν πάρα πολλές κακοτεχνίες στα έργα, καθυστερήσεις, ανισοκατανομή των έργων μεταξύ των νομών και όπως πάντα, η Δημόσια Διοίκηση δεν έχει την καλύτερη εικόνα, παρά τις όποιες προσπάθειες έχουν γίνει προς τη σωστή κατεύθυνση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω απασχολήσει αυτή την Αίθουσα εδώ και τρία περίπου χρόνια με ένα πάρα πολύ σημαντικό ζήτημα. Πρόκειται για το αναχρονιστικό, άδικο, τοκογλυφικό και ασύδοτο τραπεζικό σύστημα, το οποίο όχι μόνο δεν έχει πρωταγωνιστικό ρόλο στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας, αλ-

λά αποτελεί τροχοπέδη, στοχεύοντας μόνο και μόνο και με τα πάσης θυσίας στα υπερκέρδη. Αυτό συμβαίνει, γιατί το φαινόμενο της αύξουσας γεωμετρικής προόδου που ακολουθεί ο ξέφρενος πολλαπλασιασμός του χρέους από τα πανωτόκια έχει οδηγήσει σε πραγματική απόγνωση το σύνολο σχεδόν των κτηνοτρόφων, των μικρομεσαίων, των βιοτεχνών, των επαγγελματιών γενικότερα και κάθε δανειολήπτη, κύριε Υπουργέ.

Οι νομοθετικές ρυθμίσεις στις οποίες προβήκαμε, δεν έλυσαν το πρόβλημα. Έχω την εντύπωση ότι σε ορισμένες περιπτώσεις το περιέπλεξαν.

Ως δικηγόρος και ως Βουλευτής οκτώ περίπου χρόνια γνωρίζετε πολύ καλά ότι έχω ασχοληθεί πολύ με το θέμα αυτό. Ήμουν δε εκείνος που τα τελευταία χρόνια με τροπολογία ανακίνησα το θέμα.

Δεν μπορείτε, κύριε Υπουργέ, να λέτε στις απαντήσεις σας ότι ο νόμος "κυλάει ομαλά", γιατί τότε εμπαιζύουμε τους δανειολήπτες. Στην κυριολεξία ο νόμος δεν κυλάει ομαλά. Ελάχιστοι ευνοήθηκαν. Και, ναι, μεν οι αγρότες είχαν εξαιρεθεί, αλλά ούτε οι αγρότες τελικά ευνοήθηκαν. Γιατί η εγκύκλιος 55 της ΑΤΕ είχε πολύ ευνοϊκότερους όρους από το άρθρο 30 του τελευταίου νόμου.

Κύριε Υπουργέ, ποσώς με ενδιαφέρει εάν η απόφαση της νομισματικής επιτροπής 289/80 ήρθε με απόφαση της Νέας Δημοκρατίας. Το πρόβλημα είναι ότι αυτό το πρόβλημα υφίσταται ακόμα. Το θέμα έχει αποτελέσει τροχοπέδη πραγματικά στην ανάπτυξη και στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας. Έχει ταλανίσει την ελληνική κοινωνία και πιστεύω ότι οι ρυθμοί ανάπτυξης του τόπου θα ήταν πολύ μεγαλύτεροι, αν πραγματικά είχαμε τολμήσει να πάρουμε μέτρα πολύ πιο θαρραλέα προς τη σωστή κατεύθυνση.

Κύριε Υπουργέ, συνήθως σας λένε οι τράπεζες ότι αν πάρτε τα σωστά μέτρα, θα πιναχθεί στον αέρα το τραπεζικό σύστημα. Ουδέν ψευδέστερο τούτου! Εμείς που ασχολούμαστε με το θέμα, δεν θέλουμε σε καμία περίπτωση να τινάξουμε το σύστημα στον αέρα. Απλά όμως μέσα σε τούτον τον τόπο δεν μπορούν οι τράπεζες να αποτελούν εξαίρεση, να είναι οι μόνες που δεν εφαρμόζουν τους νόμους. Σας πληροφορώ δε ότι κατ' επανάληψη έχουμε φέρει νόμους όπως το ν. 2251/94 περί προστασίας των καταναλωτών, που όριζε και απαιτούσε σαρωτικές αλλαγές των όρων των δανειακών συμβάσεων και τον εκσυγχρονισμό του τραπεζικού συστήματος. Δεν έγινε τίποτα!

Πρόσφατα, χωρίς να το πάρει κανείς "χαμπάρι", καταργήθηκε το χρυσοφόρο τοκοτέχνασμα του διπλού ημερολογιακού έτους και επίσης το χρυσοφόρο τοκοτέχνασμα των ετεροχρονισμένων ημερών των Βαλέρ.

Επιτέλους, αποφασίστε με θάρρος αλλά και με γνώση, διότι πρέπει να γνωρίζεις το ζήτημα, να δεις ποια είναι η έκτασή του, να το καταλάβεις, να το κατανοήσεις και να δεις τις συνέπειες που έχει επιφέρει.

Κύριε Υπουργέ, με το νέο χρόνο πιστεύω ότι θα σκύψετε με μεγαλύτερη σοβαρότητα πάνω σε αυτό το ζήτημα. Θα ήθελα να ήταν εδώ ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας να με ακούσει, γιατί όπως είπα και προηγουμένως, η Βουλή σε αυτό το θέμα ομονοεί και ομοφωνεί: Κάντε το, υλοποιήστε το, δείτε ξανά το νόμο, ο οποίος δεν κυλάει ομαλά. Και όχι μόνο δεν κυλάει ομαλά, αλλά δημιουργεί στρεβλώσεις και αυτό θέλουν οι τράπεζες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε. Ξεπεράσατε το ένα λεπτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί οι τράπεζες στην κυριολεξία ασυδοτούν μέσα στα πλαίσια των νόμων του κράτους. Πιστεύω ότι έχετε την ομοφωνία όλων των πλευρών, κύριε Υπουργέ. Νομίζω πως δεν υπάρχει άλλο ζήτημα που όλες οι πλευρές της Βουλής ομονοούν σε αυτό. Νομίζω πως θα πρέπει να το δούμε και να φέρουμε πραγματικά εκείνες τις διατάξεις που οι τράπεζες δεν θα πνίγουν τους δανειολήπτες αλλά θα ακολουθούν την πραγματική αναπτυξιακή πορεία της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, συμφωνούμε με τον ομιλήσαντα και εκτιμούμε τη συνέπειά του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κοσιώνης): Ο κ. Δημοσχάκης

έχει το λόγο.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις τέσσερις ημέρες συζητάμε στη Βουλή όπως θα συζητήσουμε και αύριο τον Προϋπολογισμό του 2001. Ακούμε όλοι μας και όλος ο ελληνικός λαός τους διθυράμβους των μελών της Κυβέρνησης, των συναδέλφων Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι ο υπό ψήφιση Προϋπολογισμός είναι πλεονασματικός, ίσως να είναι και το όγδοο θαύμα μετά τα επτά θαύματα της αρχαιότητας. Αλλά και να ήταν έτσι μετά από είκοσι χρόνια διακυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. θα ήταν αυτό είδηση, θα ήταν κοσμοϊστορικό γεγονός; Εδώ κάποτε όταν η Ελλάδα στηριζόταν στους δικούς της πόρους επί διακυβέρνησεως της χώρας προ του '67 επί Καραμανλή, όλοι οι προϋπολογισμοί ήταν πλεονασματικοί.

Ακούσαμε τους συναδέλφους εισηγητές της Νέας Δημοκρατίας και άλλους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, όπως και συναδέλφους των άλλων κομμάτων της ελάσσονος Αντιπολιτεύσεως, ότι ο Προϋπολογισμός είναι ελλειμματικός και όχι πλεονασματικός. Άλλωστε ο έγκριτος δημοσιογράφος ο κ. Νικολάου στο "ΒΗΜΑ" έγραφε με έναν τίτλο "Αλαζονεία και κομπασμοί" ότι ο Προϋπολογισμός του 2001 όχι μόνο δεν είναι πλεονασματικός, αλλά αφήνει και ένα έλλειμμα της τάξεως των οκτακοσίων είκοσι πέντε δισεκατομμυρίων (825.000.000.000) δραχμών, το οποίο εσείς, κύριε Υπουργέ, βαφτίζετε "πλεόνασμα", όπως οι καλόγεροι καθολικού μοναστηρίου ονόμαζαν τα κοτόπουλα ότι είναι νηστήσιμα για να τα φάνε τη Σαρακοστή.

Από την προσθήκη των περισσευμάτων που υπάρχουν ακόμη ορισμένα ασφαλιστικά ταμεία που έχουν μερικά περισσεύματα δεν βάλατε χέρι και σε αυτά, όπως και ορισμένα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου τα συγκολλάτε εκεί και παρουσιάζετε περισσεύματα.

Κομπορημονείτε και λέτε παντού ότι τέρμα τα δανεικά, ότι δεν θα δανειζόμαστε άλλο, ενώ ξέρετε πολύ καλά ότι θα δανειστούμε για το 2001 πλέον των πέντε τρισεκατομμυρίων δραχμών για να εξυπηρετήσουμε το δημόσιο χρέος, το οποίο ανέρχεται αλματωδώς.

Όλα αυτά ισχύουν υπό μία προϋπόθεση ότι το ευρώ και το δολάριο θα έχουν ισοτιμία και το ότι το πετρέλαιο θα έχει μειωτικές τάσεις. Αλλά τι αξία έχουν τα νούμερα, οι ψυχροί αριθμοί, σύμφωνα με τα λεγόμενα της Κυβέρνησης; Ευημερούν τα νούμερα βεβαίως, αλλά υπάρχει ευημερία, υπάρχει ελπίδα στο λαό; Έρχονται καλύτερες ημέρες ή έρχονται μπόρες και θύελλες;

Αυτά τα είκοσι χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που κυβερνάτε τον τόπο, εισέρευσαν στην πατρίδα μας δεκάδες τρισεκατομμύρια από το 1981: "Μεσογειακά Προγράμματα", Α' και Β' Πακέτο Ντελόρ. Το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης ήδη το χειρίζεστε, έρχεται, FEOGA, LEADER και άλλα προγράμματα που ουκ έστιν αριθμός, δεν έχουν τέλος.

Θα περιμένε κάποιος ότι το βιοτικό επίπεδο του Έλληνα θα βελτιωνόταν, το κατά κεφαλήν εισόδημα θα ανέβαινε. Απεναντίας, αν συγκρίνουμε και το βιοτικό επίπεδο και το κατά κεφαλήν εισόδημα σε σχέση με την Ευρωπαϊκή Ένωση δεκαετία του '70 το '78 συγκεκριμένα, υπολείπεται κατά είκοσι οκτώ ποσοστιαίες μονάδες.

Σήμερα, με όλα αυτά που εισέρευσαν, υπολείπεται 31%. Και το δημόσιο χρέος, ενώ τότε ήταν κάτω του ενός τρισεκατομμυρίου δραχμών -περίπου εξακόσια εβδομήντα δύο δισεκατομμύρια- σήμερα πλησιάζει τα πενήντα τρισεκατομμύρια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας ελθουμε στα καθ' ημάς. Μιλάτε σήμερα όλοι σας γλυκόλογα και ωραία. Μίλησε ο συντοπίτης μου Υπουργός Οικονομικών με ωραία νούμερα -λες και κατ'αγεται από το φεγγάρι, δεν κατοικεί στον Έβρο, δεν περιφέρεται νυχθημερόν, όπως κι εγώ, στα χωριά του Έβρου- ότι εκεί όλοι ευημερούν, όλοι ευτυχούν και λένε "αρχηγέ, προχώρα, σε θέλει όλη η χώρα".

Ένας προϋπολογισμός έχει αξία, όταν ανταποκρίνεται στις ανάγκες, όταν λύνει τα προβλήματα του λαού. Και ο Προϋπολογισμός αυτός ούτε στις ανάγκες του λαού ανταποκρίνεται ούτε λύνει τα προβλήματα του λαού.

Γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το αγροτικό επάγγελμα έγινε απαξιωτικό, έγινε αποκρουστικό. Κανείς δεν θέλει να γίνει αγρότης. Το χωριό που ήταν κάποτε ζωντανό κύττα-

ρο της κοινωνίας μας εξαφανίζεται. Και εξαφανίστηκε τα τελευταία είκοσι χρόνια της διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Όταν χάνεται το χωριό, αγαπητοί συνάδελφοι, χάνεται ό,τι καλύτερο έχει η πατρίδα.

Εκπροσωπώ τους κατοίκους -όπως ο κύριος Υπουργός Οικονομικών και άλλοι συνάδελφοι- μιας ακριτικής περιοχής της πατρίδας μας, του Έβρου, που έπρεπε να σφίξει από ζωή, από νέους ανθρώπους, από ζωντάνια. Εκεί θεριεύει η μετανάστευση, εσωτερική και εξωτερική, εξαφανίζονται πόλεις και χωριά.

Οι αγρότες, που φρουρούν όχι μόνο τα σύνορα του Έβρου, αλλά τα σύνορα όλης της Ελλάδος, σήμερα, από την εκσυγχρονιστική Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την πατρώα γη. Και πλέον εκεί μένουν μόνο γεροντάκια, με πενιχρή σύνταξη, για την οποία επιφέρει ο κύριος Υφυπουργός. Είπε ότι συνολικά το ποσό φθάνει τα διακόσια δισεκατομμύρια δραχμές. Δεν τόλμησε να πει ότι δόθηκε πέντε χιλιάδες αύξηση. Και υπάρχουν πολλοί συνάδελφοί του που έκαναν διακοπές στην Ελούντα με ένα εκατομμύριο τη βραδιά. Να συγκρίνουμε τα ποσά -πέντε χιλιάδες αύξηση ο ένας, ένα εκατομμύριο έξοδα ο άλλος σε μια βραδιά- και να δούμε τι λογαριασμός θα βγει.

Μόνο τώρα που συζητάμε τον Προϋπολογισμό, δείτε την αναληψία της Κυβέρνησης. Έφθασαν αυτές οι μέρες, Χριστούγεννα πλησιάζουν και στους σιτοπαραγωγούς του Νομού Έβρου περικόπτουν χιλίες τετρακόσιες δραχμές το στρέμμα, γιατί παραβίασαν -λέει- το πλαφόν της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δηλαδή, αν τυχόν επιβαρύνονταν όλοι οι σιτοπαραγωγοί της Ελλάδας από μία δεκάρα τι θα γινόταν; Τους τιμωρήσατε, γιατί φυλάττουν τα σύνορα. Έρχεται η Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης και τους περικόπτει 20% των στρεμματικών εκτάσεων από ζαχαρότευτλα. Σε άλλες περιοχές, πιο προνομιούχες, τους περικόπτουν 4% με 6%. Η μόνη ελπίδα γι' αυτούς τους ταλαιπώρους εκεί ήταν τα ζαχαρότευτλα. Και περικόπτουν το 20%.

Και μετά επιαιρώμαστε ότι ευημερεί η πατρίδα

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Τι εννοείτε "περικόπτουν";

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Τους μειώνουν κάπου τριάντα χιλιάδες στρέμματα επί συνόλου ενενήντα χιλιάδων στρεμμάτων, κύριε συνάδελφε.

Τους προτρέπετε να κάνουν εναλλακτικές καλλιέργειες. Τι να καλλιεργήσουν; Λαμπόγυαλα;

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Μυαλά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κουσιώνης): Κύριε Δημοσχήκη, μην απαντάτε στις προκλήσεις, παρακαλώ.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Η ανεργία η οποία έπρεπε από τη σοσιαλιστική Κυβέρνηση -έστω κατ' όνομα- να μειώνεται, θεριεύει.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τη δεκαετία του '80 είχατε τις δεξαμενές του ελληνικού δημοσίου, των ΔΕΚΟ και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης άδειες. Τακτοποιήσατε εκατοντάδες χιλιάδες πελατεία, που είναι σήμερα η κομματική σας βάση. Κι από εκεί υπάρχει η αφετηρία σας για όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις. Σήμερα στέρεψαν οι πηγές, γέμισαν οι δεξαμενές και αφήσατε τους νέους άνεργους και στη μοίρα τους. Διέξοδα απασχόλησης; Βεβαίως, υπάρχουν. Πού; Στις καφετέριες για τους νέους και τις νέες. Και πού αλλού; Στα σουπερ μάρκετ, σ' αυτά τα "καταραμένα" μονοπώλια, όπου δουλεύουν νέοι και νέες για τέσσερις ώρες αντί πινακίου φακής.

Φθάσατε εσείς που βρίζατε τα μονοπώλια, σήμερα να τα εξαπολύετε σε όλη την πατρίδα.

Δείτε και ένα άλλο. Το 1981, όταν παρακαλούσαν οι δήμοι να πάει κανένας κύριος ή καμία κυρία για οδοκαθαριστής, ήταν αποκρουστικό το επάγγελμα. Σήμερα με το ΠΑΣΟΚ δείτε στις λίστες των δήμων. Υπάρχουν στρατιές ολόκληρες να γίνουν οδοκαθαριστές. Έγινε ελκυστικό το επάγγελμα του οδοκαθαριστή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κουσιώνης): Τελειώνετε, κύριε Δημοσχήκη.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Και επειδή ειπώθηκαν πάρα πολλά -να μην πω για το χρηματιστήριο- για το πώς παίρνει το ΠΑΣΟΚ τις εκλογές, θα σας πω ότι είναι εύκολη υπόθεση. Γίνετε πρυτάνεις τώρα στα εκλογομαγειρέματα. Βγάλате παραμονές εκλογών από τα συρτάρια σας αιτήσεις για συντάξεις εθνικής αντίστασης και μοιράζατε δεκάδες χιλιάδες. Τους στέλνατε τα χαρτιά, τους λέγατε να συμπληρώσουν τα δικαιολογητικά και τους λέγατε, σε λίγο θα πάρεις σύνταξη. Ψήφισαν λοιπόν, τι να κάνουν; Ήθελαν να πάρουν σύνταξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Κουσιώνης): Κύριε Δημοσχήκη, έχει τελειώσει ο χρόνος σας. Έχετε πάρει και από την αρχή λίγο.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Μοιράσατε πρόωρες συντάξεις και προγράμματα για τους νέους. Στα χαρτιά βέβαια δεν πήρε κανένας τίποτα.

Ελληνοποιήσατε εκατοντάδες χιλιάδες αλλοδαπούς παράνομους.

Χρησιμοποιήσατε τα καράβια του συχωρεμένου του Σφηνιά και κάνατε τριακόσιες χιλιάδες δωρεάν μεταφορές. Να, ποιοι σας ψήφισαν. Για τριάντα χιλιάδες μας περάσατε. Έτσι κερδίσατε στις εκλογές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπροεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**.)

Εννοείται ότι έναν τέτοιο Προϋπολογισμό, που ωραιοποιεί τα πράγματα, δεν θα τον ψηφίσω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, να σεβόμαστε και το χρόνο των υπολοίπων συναδέλφων.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Έβρος είναι ακριτική Θράκη. Ο κ. Δημοσχήκης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Αυτό δεν σημαίνει ότι επειδή είναι από τη Θράκη θα πρέπει εγώ ως Θρακιώτης να του δώσω περισσότερο χρόνο από τους άλλους συναδέλφους. Αυτό θεωρείται προνομιακή μεταχείριση, την οποία δεν θέλω να κάνω. Είχαμε δε στο Βήμα Θρακιώτη, στα υπουργικά έδρανα Υπουργό Θρακιώτη και στην Προεδρική Έδρα Θρακιώτη. Θα κάνουμε συντεχνία εδώ!

Η κ. Θωμά έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΘΩΜΑ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του Προϋπολογισμού, κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία, αποτυπώνει τη πραγματικότητα, το σήμερα, κάνει απολογισμό του χθες, βάζει τα θεμέλια και τις προϋποθέσεις, σχεδιάζει το μέλλον και σαν τέτοια θα πρέπει να θέτει τουλάχιστον όλους μας, κόμματα και Βουλευτές, σε θέση ευθύνης. Πολλές φορές η συζήτηση αυτή ακροβατεί ανάμεσα στην αριθμολαγνεία με εμμογή στα νούμερα και τα ποσοστά από τη μια μεριά και από την άλλη σε μια θεωρητική ανάλυση των ιδεολογικών και πολιτικών προσανατολισμών του καθενός.

Επιτρέψτε μου να θεωρώ λάθος και τις δύο εκδοχές. Την πρώτη, γιατί αρνείται να δει ότι πίσω από τα νούμερα υπάρχει ο άνθρωπος, υπάρχει το διαθέσιμο εισόδημα των εργαζομένων, υπάρχει το δικαίωμα στην εργασία, υπάρχει το δικαίωμα στη ζωή.

Την άλλη εκδοχή την αρνούμαι, γιατί αρνείται να αναγνωρίσει ότι τον όποιο στόχο θέσει κανείς επιβάλλεται να τον εντάξει στη σημερινή πραγματικότητα, στις σημερινές συνθήκες και δεδομένα.

Ο υπο συζήτηση Προϋπολογισμός θεωρώ ότι καταφέρνει να συγκεράσει και να εξισορροπήσει και τις δύο εκδοχές. Καταφέρνει να αποδείξει ότι είναι ανθρωποκεντρικός από τη μια μεριά και από την άλλη ότι μπορεί να παρακολουθήσει και να ανταποκριθεί στις προκλήσεις και τις ανάγκες της νέας εποχής, του νέου οικονομικού περιβάλλοντος, στο οποίο καλείται να κινηθεί η χώρα μας και η οικονομία μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο υπό συζήτηση Προϋπολογισμός είναι ο προϋπολογισμός που βρίσκει τη χώρα μας μέσα στην ΟΝΕ, είναι ο πρώτος σε ευρώ και λαμβάνει σαφώς υπόψη του αυτή την πραγματικότητα και τις δεσμεύσεις τις οποίες συνεπάγεται. Αλλά είναι και ο προϋπολογισμός εκείνος ο οποίος καλείται να αντιμετωπίσει με τον πλέον αποτελεσματικό και θετικό τρόπο το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης αλλά και να προετοιμάσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Θεωρώ ότι μπορεί να μην είναι ο ιδανικός, ο άριστος. Είναι όμως σίγουρα εφικτός, ελπιδοφόρος και αισιόδοξος. Είναι ο προϋπολογισμός, ο οποίος αποτυπώνει τα αποτελέσματα της

συνεχούς και αταλάντευτης προσπάθειας της Κυβέρνησης και του ελληνικού λαού επί επτά χρόνια για την εξυγίανση της οικονομίας μας, εξυγίανση την οποία ποτέ δεν θεωρήσαμε, παρά το γεγονός ότι κατηγορηθήκαμε, ως αυτοσκοπό, αλλά σαν προϋπόθεση για την άσκηση και εφαρμογή του βασικού πυρήνα της πολιτικής μας, που ήταν και παραμένει κατ' εξοχήν κοινωνικός και αναπτυξιακός.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν θα επεκταθώ σε όλα τα θέματα και τα ζητήματα που αναφέρονται στο Προϋπολογισμό. Άλλωστε περισσότερο αρμόδιοι από εμένα είναι οι αρμόδιοι Υπουργοί που αναφέρθηκαν σ' αυτόν. Όμως θεωρώ κορυφαίο ζήτημα και πρόβλημα για τον τόπο -πιστεύω ότι σε αυτό θα ομονοήσουμε όλοι- το θέμα της ανεργίας.

Γιατί η ανεργία, κύριοι συνάδελφοι, σαν σύγχρονη μάστιγα δεν απειλεί μόνο την αξιοπρέπεια, την υπόσταση, το χαμόγελο του άνεργου πολίτη, δεν θέτει μόνο στο περιθώριο τον νέο μας, που τον καθιστά πολλές φορές αυτοκαταστροφικό αλλά και καταστροφικό στην κοινωνία, αλλά έχει και απρόβλεπτες συνέπειες και επιπτώσεις στη διατήρηση του κοινωνικού ιστού.

Ο μόνος τρόπος αντιμετώπισης του μεγάλου αυτού προβλήματος απ' όλες τις οικονομικές θεωρήσεις προτείνεται και είναι η οικονομική ανάπτυξη. Στο σημείο αυτό τα νούμερα του Προϋπολογισμού μας οδηγούν στην αύξηση της τάξης του 5%, όταν ο μέσος όρος στην Ευρώπη είναι 2,8%. Αυτό μεταφράζεται σε επενδύσεις και δημιουργία θέσεων απασχόλησης. Το δε Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων προβλέπει δαπάνες αυξημένες από το 2000 και γνωρίζουμε ότι οι μεγάλες δημόσιες απαντήσεις για μία οικονομία σαν την ελληνική αποτελούν βασική και απαραίτητη προϋπόθεση για την οικονομική ανάπτυξη.

Πέραν αυτής της πρωτογενούς επίπτωσης οφείλουμε και πρέπει να δούμε την αναζωογόνηση της περιφέρειας, τη δημιουργία υποδομών, τη συγκράτηση του πληθυσμού στην επαρχία και την απασχόλησή του εκεί. Και εδώ αξίζει να αναφέρω τη δέσμευση της Κυβέρνησης για απορρόφηση του μεγαλύτερου μέρους του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου στην περιφέρεια. Είναι μία προοπτική, η οποία μας δίνει τη βεβαιότητα ότι στο τέλος της τετραετίας θα έχουμε επιτύχει το στόχο μας για μία οικονομία περισσότερο σταθερή, για μία κοινωνία περισσότερο δίκαιη.

Και αν αποτελεί βέβαια επιτακτική ανάγκη να αντιμετωπίσουμε το μείζον εθνικό πρόβλημα της ανεργίας, η επίλυση του οποίου αποτελεί το μεγάλο στοίχημα της Κυβέρνησης για τα επόμενα χρόνια, το ίδιο επιτακτική είναι και η ανάγκη για την αντιμετώπιση των προβλημάτων των εργαζομένων και των συνολικών αποδοχών τους, των εργαζομένων που πρέπει να αναγνωρίσουν ότι σήκωσαν το μεγαλύτερο βάρος της ενταξιακής διαδικασίας. Άλλωστε πρόσφατη έκθεση της επιτροπής στον τομέα του πληθωρισμού, βασικό μέγεθος για την ένταξή μας, αναφέρει ότι οι θετικές εξελίξεις του οφείλονται στο χαμηλό εργατικό κόστος.

Και εδώ ο υπό συζήτηση Προϋπολογισμός απαντά. Προβλέπει αυξήσεις πάνω από τον πληθωρισμό, ενώ τονώνεται το εργατικό εισόδημα με την αύξηση του αφορολόγητου και την τιμариθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας.

Παραπέρα, η αύξηση της κατώτερης σύνταξης, η κάλυψη της ασφαλιστικής εισφοράς των εργαζομένων, η αύξηση του ΕΚΑΣ, το επίδομα της θέρμανσης, η μείωση του φορολογικού συντελεστή για τις προσωπικές επιχειρήσεις, η κατάργηση του ΕΦΤΕ, η αύξηση της επιστροφής του ειδικού φόρου κατανάλωσης του πετρελαίου στους αγρότες, η επιδότηση του ΟΓΑ και του ΕΛΓΑ, είναι μερικά από τα μέτρα της δέσμης των μέτρων, που μπορεί να μην επαγγέλλονται τον κοινωνικό παράδεισο για τους πολίτες, αλλά σαφώς αποτελούν δείγματα κοινωνικής ευαισθησίας και κοινωνικής δικαιοσύνης.

Και αν σε αυτά προσθέσουμε την αύξηση των ποσοστών για την υγεία, την παιδεία, την κοινωνική ασφάλιση και απασχόληση, τότε δικαιούμαστε χωρίς αλαζονεία, με πραγματικά στοιχεία και δεδομένα να υποστηρίξουμε ότι αυτός ο Προϋπολογισμός είναι και κοινωνικός και αναδιανεμητικός και αναπτυξιακός.

Δύο λόγια για το δημόσιο χρέος, του οποίου η απρόβλεπτη και εκτός ελέγχου αύξηση δημιουργεί ψυχολογικές, οικονομικές και αναπτυξιακές αγκυλώσεις στην οικονομία.

Η Κυβέρνηση κατάφερε τα τελευταία χρόνια όχι μόνο να αναστρέψει την ανοδική του πορεία, αλλά και να προχωρήσει σε σταδιακή αποκλιμάκωση. Ακούστηκαν φωνές ότι η μείωση δεν είναι εντυπωσιακή. Εδώ, κύριοι συνάδελφοι, είναι η πρόκληση της άποψης αλλά και της πρότασης. Δεν την ακούσαμε την πρόταση.

Δύο λόγια για τον πληθωρισμό: Είναι γνωστό σε όλους ότι ο μεγαλύτερος εχθρός του λαϊκού εισοδήματος είναι ο πληθωρισμός. Εκτός της επιστημονικής αλήθειας αυτής της άποψης...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, ένα λεπτό, για να ολοκληρώσω.

...νομίζω ότι καλύτερα από τον καθέναν το γνωρίζουν τα ελληνικά νοικοκυριά, οι προϋπολογισμοί της ελληνικής οικογένειας. Ο στόχος του 2,3% είναι ρεαλιστικός στόχος, στόχος που θα σταθεροποιήσει το εισόδημα των εργαζομένων και θα δώσει πραγματικές και όχι ονομαστικές αυξήσεις στα εισοδήματά τους.

Τέλος, κλείνοντας, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ότι κατανώ ειλικρινά την ανάγκη της Αντιπολίτευσης, και δη της Μειζονος, για κριτική, έστω πολλές φορές στείρα και άδικη. Αρνούμαι όμως να κατανοήσω τις μηδενιστικές και ισοπεδωτικές τοποθετήσεις που ακούστηκαν απέναντι σε έναν Προϋπολογισμό, ο οποίος αποτελεί εθνική υπόθεση και εθνικό χρέος και όχι εργαλείο και μέσο για την άσκηση μικρόψυχης και μικροκομματικής αντιπολίτευσης και θεραπείας, ενδεχομένως, εσωτερικών μας προβλημάτων.

Κρίμα, κύριοι συνάδελφοι! Για μια ακόμη φορά χάθηκε από αυτήν την Αίθουσα η ευκαιρία να συμφωνήσουμε σε όλα εκείνα, τα οποία αποτελούν κοινό τόπο και δεν αμφισβητούνται και να πείσουμε τον Έλληνα πολίτη, ο οποίος μας παρακολουθεί, ότι οι Έλληνες πολιτικοί μπορούν να διαλέγονται και μέσα από διάλογο να αναζητούν και να βρίσκουν τις λύσεις για τα προβλήματα του τόπου. Αντίθετα, αυτή η συζήτηση από πλευράς Αντιπολίτευσης μετατράπηκε σε θέαμα και μονολόγους εντυπώσεων.

Με τη βέβαιη υπερψήφιση του Προϋπολογισμού, κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση θα προχωρήσει στο δύσκολο δρόμο που έχει επιλέξει για ανάπτυξη, οικονομική σταθερότητα, κοινωνική δικαιοσύνη και ευημερία. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Με φέρντε σε δύσκολη θέση, κύριοι συνάδελφοι.

MARIA ΘΩΜΑ: Μα, κύριε Πρόεδρε, κάτσαμε έως τις δώδεκα το βράδυ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ναι, αλλά δεν είναι σωστό.

Ο κ. Σκανδαλάκης έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΚΑΝΔΑΛΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις ημέρες ακούγοντας τους ομιλούντες, ιδιαίτερα τους Υπουργούς και τους συναδέλφους από την κυβερνητική παράταξη, αισθάνθηκα ότι ή εγώ δεν ζω στην Ελλάδα ή αυτοί ζουν και νομοθετούν στην Ελβετία!

Επί σειρά ετών προσπαθήσαμε να πείσουμε την Κυβέρνηση ότι η οικονομική πολιτική που ακολουθεί βρίσκεται σε λάθος δρόμο. Και βρίσκεται σε λάθος δρόμο, διότι βλέπουμε να αυξάνεται η ανεργία, οι πλούσιοι να γίνονται πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι.

Σήμερα αποδεικνύεται πως είχαμε δίκιο. Σήμερα που η Κυβέρνηση αναγκάζεται να υιοθετήσει τις πλέον εξωπραγματικές υποθέσεις προκειμένου να μας πείσει ότι ο Προϋπολογισμός που καταθέτει είναι πλεονασματικός.

Προχθές ακούσαμε τους φορείς, τους οποίους είχε την ευγενή καλοσύνη η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας να ακούσει, να λένε τα εντελώς αντίθετα. Δικοί σας άνθρωποι! Ακούσαμε τον Πρόεδρο της ΓΣΕΕ να λέει ότι δεν θα υπάρχει αναβάθμιση, με αυτόν τον προϋπολογισμό ακούσαμε τον Πρόεδρο της ΓΕΣΕΒΕ να λέει ότι υπάρχει έλλειμμα, ότι οι οικονομικά ασθενέστερες τάξεις θα καταπιεστούν. Ακούσαμε τον κ. Αντωνόπουλο να λέει ότι αυτός ο Προϋπολογισμός δεν θέτει φιλοδοξίες και στόχους. Ακούσαμε τον κ. Λιώλιο της ΠΑΣΕΓΕΣ να λέει ότι πολλές χιλιάδες αγροτικά νοικοκυριά αντιμετωπίζουν το

φάσμα της συλλογικής χρεοκοπίας. Αλλά αυτά εσείς δεν τα ακούσατε!

Σε όλες λοιπόν, τις επισημάνσεις και παρατηρήσεις και αντιρρήσεις που διατυπώσαμε όλα αυτά τα χρόνια η απάντηση των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν εκνευριστικά στερεότυπη: 'Ότι κτίζουμε μία Ελλάδα ισχυρή, κτίζουμε μία Ελλάδα του αύριο, προωθούμε την οικονομική ανάπτυξη.

Κοίταξα, λοιπόν, την εκλογική μου περιφέρεια, τη Λακωνία, να δω, υπάρχει εκεί Ελλάδα ισχυρή, υπάρχει εκεί ανάπτυξη; Εκτός και η Λακωνία συννορεύει με την Ελλάδα.

Βρισκόμαστε, λοιπόν, στην αρχή της τρίτης χιλιετηρίδας και οι κάτοικοι της Λακωνίας σε δύο μέρη, στη Μάνη και στο Ζάρακα, δεν έχουν να πουν νερό, διψούν. Διψούν και πίνουν ή μάλλον καταπίνουν την πίκρα τους και τις ψεύτικες υποσχέσεις των εκσυγχρονιστών. Διαθέτουμε το χειρότερο οδικό δίκτυο στην Ελλάδα. Διαθέτουμε ένα αεροδρόμιο που δεν λειτουργεί. Διαθέτουμε λιμάνια που δεν μπορεί κανένα καράβι να προσεγγίσει. Αυτά όλα η Κυβέρνηση τα βλέπει με αδιαφορία και εγκατάλειψη. Η γέφυρα της ιστορικής Μονεμβασίας είναι έτοιμη να καταρρεύσει. Αυτό το λέτε ανάπτυξη εσείς. Τα σπήλαια του Δυρού μέρα με την ημέρα καταστρέφονται από την πράσινη αρρώστια, ενώ οι βιολογικοί καθαρισμοί έχουν εγκαταλειφθεί.

Είναι τόσο μεγάλη η ανάπτυξη που συντελέστηκε στο Νομό Λακωνίας, που τα προϊόντα, τους οι παραγωγοί τα πετάνε. Το λάδι δεν μπορούν να το πουλήσουν. Αυτό το λέτε ανάπτυξη εσείς και βοήθεια προς το γεωργικό τομέα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Λάκωνες βιώνουν την αδιαφορία και την εγκατάλειψη και τον εμπαιγμό της πολιτείας. Η ισχυρή Ελλάδα του κ. Σημίτη υπήρξε μόνο στα προεκλογικά φυλλάδια. Ποια είναι η απάντησή του φετινού Προϋπολογισμού σε αυτήν την απαράδεκτη κατάσταση; Τι προοπτικές δίνει; Δυστυχώς, τίποτα και καμία προοπτική.

Λόγω του περιορισμένου χρόνου, θα σταθώ επιγραμματικά σε δύο τομείς, στον αγροτικό τομέα και στον τομέα της υγείας και πρόνοιας, για να αποδείξω τους ισχυρισμούς μου.

Είναι δυνατό να προχωράμε σε μία από τις δυσκολότερες χρονιές της τελευταίας δεκαετίας για τον Έλληνα αγρότη και εσείς να μειώνετε τις δαπάνες στον αγροτικό τομέα; Είναι δυνατόν για δημόσιες επενδύσεις στη γεωργία παρ'ότι διατίθενται φέτος πολύ λιγότερα χρήματα σε σχέση με πέρσι και παρ'ότι οι ανάγκες είναι επιτακτικότερες εσείς να λέτε ότι υπάρχει ευημερία; Είναι δυνατόν τα κονδύλια για το εγγειοβελτιωτικά έργα να μειώνονται τραγικά, τη στιγμή που όλοι παγκοσμίως αναγνωρίζουν πως το μεγαλύτερο πρόβλημα που θα αντιμετωπίσει η υφήλιος και ειδικότερα η Ελλάδα στο μέλλον θα είναι η έλλειψη νερού; Τι κάνετε με αυτό; Τίποτα. Τρύπες στο νερό.

Είναι δυνατόν η υπόσχεση για το φθινό πετρέλαιο, για την αγροτική χρήση, για μία ακόμα χρονιά να παραμένει απραγματοποίητη υπόθεση;

Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η υγεία πάσχει, το ξέρουμε. Ότι η υγεία είναι στη μονάδα εντατικής θεραπείας, το γνωρίζουν όλοι. Αλλά είναι γεγονός ότι δεν περίμενα οι δαπάνες να μειώνονται τη στιγμή που η χώρα μας είναι η τελευταία στις δαπάνες στο χώρο της υγείας και στην πρόνοια σε όλο τον αναπτυσσόμενο κόσμο. Εκτός και βέβαια την Ελλάδα δεν τη θεωρείται μέλος των αναπτυσσόμενων χωρών.

Αποδεικνύεται, λοιπόν, ανάγλυφα η αδιαφορία της εκσυγχρονιστικής Κυβέρνησης του κ. Σημίτη προς τους πολίτες αυτής της χώρας.

Οι μειώσεις στα κονδύλια του τομέα αυτού προδιαγράφουν ότι θα συνεχιστούν οι τεράστιες ελλείψεις σε ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, ότι τα νοσοκομεία και τα κέντρα υγείας παρά τις φιλότιμες προσπάθειες του Υπουργού Υγείας, δεν θα αναβαθμιστούν, ότι θα συνεχιστούν οι τεράστιες ελλείψεις στο απαιτούμενο τεχνολογικό εξοπλισμό, ότι θα συνεχιστούν οι ελλείψεις σε κτιριακό και ξενοδοχειακό εξοπλισμό, και ότι θα συνεχιστεί η επιδείνωση του δημογραφικού προβλήματος. Αποδεικνύεται, λοιπόν, από τα στοιχεία του Προϋπολογισμού πως αυτή η Κυβέρνηση αδιαφορεί πραγματικά για τα καθημερινά βασανιστικά προβλήματα του πολίτη.

Φαίνεται πως έχει επικεντρώσει την προσοχή της σε ένα και

μόνο θέμα. Πώς θα μοιράσει την πίτα των Ολυμπιακών Αγώνων. Αυτό την απασχολεί μόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προϋπολογίζουν ουσιαστικά οι κύριοι της Κυβέρνησης την υποβάθμιση των παρεχομένων υπηρεσιών υγείας, την κοινωνική αδικία, τη φτώχεια και τη δυστυχία. Επαίρονται πως καταθέτουν μετά από πολλά χρόνια ένα πλεονασματικό προϋπολογισμό, πιστεύω όμως πως καταθέτουν έναν προϋπολογισμό παραλογισμό, έναν παραλογισμό που θέλει να μετατρέψει τη δυστυχία και τη φτώχεια σε παράδεισο, την αποτυχία σε επιτυχία, τη φορομνηχτική επίθεση σε ελάφρυνση, το έλλειμμα σε πλεόνασμα.

Καταθέτουν ακόμα ένα παραμύθι αριθμών που το μόνο που πλεονάζει είναι η κοινωνική αναληγσία, η σκληρότητα προς τις ασθενέστερες οικονομικά τάξεις, προς τους συνταξιούχους και η αδιαφορία προς τον πολίτη.

Πλεονάζει πιστεύω ένα πράγμα, κύριε Υπουργέ. Η αναξιοπιστία και η αριθμολαγνεία, πλεονάζει η υποκρισία και το ψέμα και λείπει πραγματικά το ενδιαφέρον για τον άνθρωπο. Λείπει η ανταμοιβή για τις θυσίες που επί σειρά ετών λέγατε στον ελληνικό λαό να κάνει.

Είναι πράγματι ο προς ψήφιση Προϋπολογισμός ένας πλεονασματικός προϋπολογισμένος παραλογισμός. Και παραλογισμός εμείς δεν ψηφίζουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Ζαμπουνίδης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΜΠΟΥΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 2001, που κατέθεσε η Κυβέρνηση στη Βουλή, πράγματι βάζει στόχους για υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, μείωση της ανεργίας και απελευθέρωση πόρων για κοινωνική πολιτική. Έχω εμπιστοσύνη σ' αυτούς τους στόχους για το νέο Προϋπολογισμό, κρίνοντας εκ των δεσμεύσεων και πεπραγμένων που προέκυψαν από την υλοποίηση του προϋπολογισμού του 1999 και του 2000, όπου οι βασικοί στόχοι τηρήθηκαν, όπως η ένταξη στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Έστω όμως και αν δεν δεχτούμε πλήρως το επίπεδο της τελικής εφαρμογής των στόχων του νέου Προϋπολογισμού για το 2001, βέβαιο είναι ότι η εξαγγελθείσα οικονομική πολιτική θα κριθεί από την επίτευξη τριών μεγάλων στόχων, δηλαδή την αύξηση του ρυθμού ανάπτυξης στο 5%, ώστε το ΑΕΠ να υπερβεί τα σαράντα πέντε τρισεκατομμύρια (45.000.000.000.000) δραχμές, την εξασφάλιση περαιτέρω πλεονάσματος στον Προϋπολογισμό, τακτικό και γενικό, και τη μείωση του δημοσίου χρέους.

Η εξασφάλιση των ανωτέρω στόχων του Προϋπολογισμού θα αποτελέσουν τα πλέον επιβεβαιωτικά στοιχεία της συνεχιζόμενης εδώ και χρόνια από τις Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ δημοσιονομικής εξυγίανσης και σταθεροποίησης της οικονομίας. Ο στόχος της αύξησης του ρυθμού ανάπτυξης της χώρας στο 5% είναι πράγματι ένας πολύ μεγάλος στόχος, είναι ένα μεγάλο στοίχημα για την Κυβέρνηση και τη χώρα μας γενικότερα.

Στέκομαι σ' αυτόν το στόχο ιδιαίτερα, γιατί πιστεύω ότι η Κυβέρνηση τον θέτει για πρώτη φορά στην πρώτη θέση των επιλογών της.

Στο σημείο όμως αυτό θα ήθελα να αναφερθώ και σε μια σειρά από θέματα τα οποία κατά την άποψή μου δεν προσεγγίζονται από το πλαίσιο της πολιτικής εφαρμογής του νέου Προϋπολογισμού.

Ως Βουλευτής του ακριτικού Νομού Έβρου έχω αναφερθεί και σε αντίστοιχες παλαιότερες συζητήσεις παλαιότερων προϋπολογισμών και έχω σταθεί ιδιαίτερα στα ερωτήματα και στις πραγματικές αναζητήσεις των παραμεθωρίων περιοχών, όπως για παράδειγμα έχω αναφερθεί σε αντίστοιχη συζήτηση εδώ στη Βουλή για τα κίνητρα του αναπτυξιακού νόμου 2601/98 στη Θράκη.

Ξαναλέω λοιπόν και σήμερα, όπως και τότε, ότι λυπάμαι, αλλά δυστυχώς δικαιώνομαι. Είχα και τότε, όπως και κατά τη συζήτηση του ν. 2601/98, προτείνει να παραμείνουν τα κίνητρα, όπως προέβλεπε ο ν. 1892/90, τουλάχιστον μέχρι να ολοκληρωθούν οι υποδομές με τα μεγάλα έργα, την Εγνατία, τους κάθε-

τους άξονες, τα λιμάνια κλπ.

Δυστυχώς, τόσο εγώ όσο και οι επιχειρηματικές οργανώσεις και τα επιμελητήρια της περιοχής μας δεν εισακουστήκαμε. Και όπως είχα τονίσει, τα αποτελέσματα δείχνουν να είναι πολύ αρνητικά, αν λάβουμε υπόψη μας και το εντελώς αρνητικό, γραφειοκρατικό, ανασταλτικό περιβάλλον των επιφορτισμένων με την προώθηση και παρακολούθηση των επενδύσεων κρατικών υπηρεσιών στις περιοχές αυτές.

Τα θέματα αυτά έχουν τεθεί και στον αρμόδιο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας επανειλημμένα και μάλιστα τεκμηριωμένα με γραπτά υπομνήματα της Ομοσπονδίας Επαγγελματικών Βιοτεχνικών και Εμπορικών Σωματείων της Θράκης και του Έβρου. Και λυπάμαι που επαναλαμβάνω μετά από δύο χρόνια τα ίδια, αλλά θεωρώ ότι από τη στιγμή που μέχρι σήμερα δεν έχει υπάρξει καμία σοβαρή απάντηση σε όλα αυτά, έχουμε ευθύνες απέναντι στους επιχειρηματίες της περιοχής, τόσο για την αδικαιολόγητη μείωση των επιχορηγήσεων όσο και για τις κακές υπηρεσίες που παρέχονται και οι οποίες τείνουν να δημιουργούν προβληματικές επιχειρήσεις πριν καν αυτές λειτουργήσουν, καθυστερήσεις πληρωμών κλπ.

Επανερχομαι λέγοντας ότι στον Προϋπολογισμό θα πρέπει να υπάρχουν ειδικά κίνητρα για τους κατοίκους, τους βιοτέχνες και τους επιχειρηματίες των ακριτικών περιοχών. Για τους ήρωες των παραμεθωρίων περιοχών μας, που η Ευρωπαϊκή Ένωση, σε αντίθεση με όσα οι αρμόδιοι ισχυρίστηκαν για να καταργήσουν τα μέχρι του 1998 κίνητρα, με έγγραφό της στις 24.2.98 τοποθετείται λέγοντας ότι το όριο επιχορήγησης καθαρά ισόδυναμο για την περιοχή της Θράκης ορίστηκε από 1.1.2000 στο 50% με δυνατότητα αύξησης στο 65% όταν οι ωφελούμενες επιχειρήσεις είναι μικρομεσαίες.

Αυτά είχε πει η Κομισιόν και δεν μπορώ να κατανοήσω ποια ευρωπαϊκή πολιτική της χώρας μας και ποιοι ιθύνοντές μας αρνούνται και δεν δέχονται αυτήν τη διάταξη της Κομισιόν.

Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι η Κυβέρνηση πρέπει να προβλέψει από τώρα την επαναφορά των ελκυστικών κινήτρων για τη Θράκη το συντομότερο, αφού δεν υπήρχε κανένας ισχυρός λόγος για τη μείωσή τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειαζόμαστε ειδικές προβλέψεις στον Προϋπολογισμό. Τόσο για τα έργα υποδομής, που σωστά γίνονται στην περιοχή, όσο και για το σχεδιασμό λειτουργίας πιο άμεσων θεσμών, όπως για παράδειγμα το κυβερνητικό συμβούλιο παραμεθωρίων περιοχών. Και αυτό γιατί η ανάπτυξη την οποία εξαγγέλλουμε χρειάζεται νέα, σύγχρονα και ευέλικτα στρατηγικά εργαλεία, που θα ανταποκρίνονται στις ανάγκες αυτής της περιοχής, την εποχή που για τη Θράκη, για τον Έβρο σημαίνει πολλά.

Σημαίνει πολλά, αν θέλουμε να αξιοποιήσουμε τις θετικές πλευρές της Συμφωνίας του Ελσίνκι και να περάσουμε μέσα από τις αναπτυξιακές συνθήκες του ειρηνικού ανταγωνισμού σε μια εθνοφελή συνεργασία με την Τουρκία αλλά και τις βαλκανικές και παρευξινικές χώρες.

Χρειαζόμαστε, λοιπόν, επιτάχυνση και πόρους από τον Προϋπολογισμό προς νέες κατευθύνσεις σ' αυτά τα κρίσιμα για το μέλλον τμήματα της χώρας μας, αντί να αφήνουμε τα πράγματα ως έχουν και τις πιο πολλές φορές να γυρνάμε πίσω εξαιτίας των απρόβλεπτων προβλημάτων από καταστροφές στην υφιστάμενη παραγωγή, ζωνοόσοι, πλημμύρες και όλα αυτά τα δεινά που χτύπησαν τη Θράκη και τον Έβρο.

Πρέπει ακόμη να διαθέσουμε ειδικά κίνητρα για τους αγρότες αυτών των περιοχών. Γιατί ο αγρότης της Θράκης, αγαπητοί συνάδελφοι, ο αγρότης του Έβρου δεν έχει τα ίδια πλεονεκτήματα με τους αγρότες των άλλων περιοχών της Ελλάδας. Νομίζω ότι όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα θα συμφωνήσουμε ότι η παρουσία τους στην περιοχή αυτή μας ενδιαφέρει και είναι κρίσιμη, όχι μόνο για οικονομικούς λόγους όχι μόνο για εθνικούς λόγους, αλλά γιατί όχι και για ευρωπαϊκούς.

Έχω αναφερθεί από το Βήμα αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλές φορές στο εισόδημα των Ελλήνων αγροτών, το οποίο έχει υποστεί τη μεγαλύτερη μείωση έναντι των υπολοίπων αγροτών της Ευρώπης. Το 1998 οι τιμές μειώθηκαν κατά 5,1% και το αγροτικό εισόδημα κατά 16,4%, σύμφωνα με τα

στοιχεία του EUROSTAT.

Ειλικρινά σε μια περίοδο όπου οι ζωνοόσοι και οι πλημμύρες χτυπούν και το εισόδημα των αγροτών μειώνεται, ήρθαν κάποιοι από την ελληνική βιομηχανία ζάχαρης έτσι ξαφνικά στέλνοντας ένα φιρμάνι και λένε, περικόπτουμε την παραγωγή των τεύτλων στην περιοχή κατά είκοσι πέντε χιλιάδες περίπου στρέμματα.

Ξέρετε τι σημαίνει, κύριοι συνάδελφοι, αυτό το πράγμα; Ότι θα φύγουν από το βόρειο Έβρο τρεις με τέσσερις χιλιάδες οικογένειες.

Ξέρετε τι σημαίνει για να φέρουμε τρεις χιλιάδες και τέσσερις χιλιάδες οικογένειες στον Έβρο; Όλο το πρόγραμμα για τους Ελληνοποντίους, που τόσα χρόνια χρειάστηκαν και τόσα δισεκατομμύρια κόστισε; Δεν είναι τρεις χιλιάδες Ελληνοπόντιοι. Αυτό σημαίνει πως, αν χρειασθεί να πουλήσουμε το εργοστάσιο ζάχαρης μετά από λίγους μήνες, δεν θα μπορέσουμε να ξαναφέρουμε αυτούς τους ανθρώπους. Είκοσι πέντε χιλιάδες στρέμματα είναι η μοναδική παραγωγή δυναμική. Μας μένει μόνο το καλαμπόκι και το σιτάρι. Και ζητάμε εμείς αυτοί οι αγρότες να μείνουν εκεί. Να φυλάνε Θερμοπύλες. Ξέρετε και άλλους τέτοιους; Ειλικρινά, δεν ξέρω ποιοι το σκέφθηκαν. Ξέρω κάποιους γραφειοκράτες από την ελληνική βιομηχανία, για να φέρουν κάποια κέρδη στην ελληνική βιομηχανία. Και δεν ξέρω αν είναι με τη συναίνεση της Αγροτικής Τράπεζας. Όμως ο Υπουργός Γεωργίας έχει ευθύνη γι' αυτό το πράγμα και αύριο το πρωί νομίζω ότι πρέπει να το αποκαταστήσει αυτό το αδίκημα. Γιατί δεν μπορείς να παίρνεις τέτοιες αποφάσεις αποσπασματικές και εγκληματικές για την περιοχή. Γιατί δεν αποκαθίστανται, δεν είναι εύκολο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ, τελειώνετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΜΠΟΥΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μόνον αυτό και κλείνω.

Γιατί, όταν θέλεις να αντικαταστήσεις κάποια προϊόντα στην περιοχή, φροντίζεις να έχεις σχέδιο, να προτείνεις κάποια άλλα προϊόντα, να δώσεις τη δυνατότητα σε κάποιους παραγωγούς να παράγουν κάτι διαφορετικό. Πώς είναι δυνατόν έτσι ξαφνικά, εν μία νυκτί, να αποφασίζετε;

Γι' αυτό παρακαλώ τον Υπουργό Γεωργίας και παρακαλώ και τον Πρωθυπουργό, γιατί για μένα είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα που δημιουργείται στην περιοχή ότι μέσα από κάποιες οικονομίστικες λογικές θα οδηγήσουν στο μαρασμό το βόρειο Έβρο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Ζαμπουνίδη, δεν έχετε άλλο χρόνο. Σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΜΠΟΥΝΙΔΗΣ: Ελπίζω αυτό το μήνυμα να το πάρει ο Υπουργός Γεωργίας. Πραγματικά, έχει δίκιο ο συνάδελφος Δημοσχάκης, που αναφέρθηκε σε αυτό. Και νομίζω και ο κύριος Υπουργός και όλοι μαζί θα πρέπει να κάνουμε αυτήν την προσπάθεια, για να λύσουμε αυτό το πρόβλημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Καρατζαφέρης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μήπως είναι δυνατόν να μας πείτε ποιοι θα μιλήσουν ακόμη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Από τη στιγμή που ζήτησαν και ο κ. Ματζαπετάκης και ο κ. Λεονταρίδης να μιλήσουν, θα μιλήσουν και αυτοί. Θα σταματήσουμε στον κ. Λεονταρίδη.

Ορίστε, κύριε Καρατζαφέρη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ: Μη φοβάστε, κύριε Υπουργέ, εγώ δεν θα μιλήσω σαν τον προλαλήσαντα συνάδελφο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για εγκληματικές ενέργειες του Υπουργού Γεωργίας και του Πρωθυπουργού, τις οποίες βέβαια χειροκρότησαν από κάτω οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μετά μανίας. Δεν ξέρω, κρίση αυτογνωσίας ήταν αυτή; Εγώ δέχομαι, κύριε Υπουργέ, να επικοινωνήσω με τους αριθμούς του Προϋπολογισμού, τους μαγικούς αριθμούς, που προσφέρουν τόσο απλόχερα τον εκαστασιασμό, ακόμα και τον ενθουσιασμό στα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου και σε κάποιες άλλες κατώτερες βαθμίδες του

εκσυγχρονιστικού κλαμπ όπως την εισηγήτρια, την κ. Ροδούλα Ζήση, που μας μετέφερε σε έναν κόσμο φανταστικό, που όλα κινούνται με αρμονία και συμμετρία. Είναι τόσο όμορφα σπαρμένοι οι αριθμοί, κύριε Υπουργέ, στις σελίδες της πολυσέλιδης έκδοσης, που αδυνατώ να παρακολουθήσω την αδυναμία προσεγγίσεως της ευδαιμονίας που αναδύεται διάχυτα σε όλο το εύρος του τόμου, από τους παρακατιανούς της κυβερνητικής, καθημερινής απαξίας, όλους αυτούς τους μη προνομιούχους που επένδυσαν τα όνειρα μιας ζωής πάνω σας για να διαπιστώσουν μετά από είκοσι έτη τέτοιον προϋπολογισμό, ότι πολλαπλασιάστηκε η φτώχεια τους και ο αριθμός τους, σε αντίθεση με τους συντάκτες του Προϋπολογισμού και τους εταίρους τους που έγιναν πλουσιότεροι και λιγότεροι. Γιατί είδα μια χρονιά απεργιών, διαδηλώσεων, διεκδικήσεων, απόγνωσης, πείνας, ανέχειας, είδα τα κελιά των φυλακών να γεμίζουν από μικροεμπόρους, είδα νοικοκυρές μανάδες να οδηγούνται στο πεζοδρόμιο σε όποιο κομμάτι έχει μείνει ελεύθερο από τις εισαγόμενες υποσυνήθειες του δίδυμου υπαρκτού σοσιαλισμού. Είδα την απόγνωση σε γερόντια, συνταξιούχους, σε απηυθετημένους στρατιωτικούς και αστυνομικούς, είδα τις σελίδες της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ γεμάτες από πλειστηριασμούς σπιτιών, που κάποτε, όταν δεν ευημερούσαν οι δικοί σας αριθμοί, στους προϋπολογισμούς ήταν γεμάτες χαρά, προσδοκία, όνειρα και προοπτικές των ελληνικών οικογενειών.

Γιατί είδα, παράλληλα με τα "Internet καφέ" να ξεφυτρώνουν, μετά από πολλά χρόνια, στις γειτονιές οι μπαλωματήδες, κύριε Υπουργέ, παλιά μαστόρια που γύριζαν κουστούμια εξίσου καλά όπως οι Υπουργοί σας αλλάζουν τα πραγματικά φθαρμένα έργα τους με φανταστικά λαμπερά, λες και έχουν βαλθεί να ξεπεράσουν σε αλαζονεία και φανφάρα και αυτόν το δήμαρχο της πρωτεύουσας.

Θα μου πείτε βέβαια ότι τόσο εσείς όπως και εκείνος είστε προϊόντα του ίδιου θερμοκηπίου. Στο ίδιο πρωθυπουργικό γραφείο σπουδάσατε να είσασιτε ΒΒΙΠ "Βαβούρα, βαβούρα, ιστορίε, παραμύθι". Το δούλεμα, η εκμετάλλευση των πάντων, η ίδια μεθολογία, η ίδια μιζέρια για να σας φταίνε εσάς τα τρία χρόνια της Νέας Δημοκρατίας, για εκείνον οι πρώην δήμαρχοι που συμβαίνουν και αυτοί να είναι της Νέας Δημοκρατίας. Και ο κόσμος, που δεν καταλαβαίνει από αριθμούς και ισοζύγια αλλά βλέπει τις βίλες, τις μεζονέτες και τα ρετιρέ να στεγάζουν υπουργούς και δημάρχους, διερωτάται μέχρι πότε θα παραμείνει θεατής της ίδιας παράστασης με άλλους ηθοποιούς, πότε στην κυβέρνηση πότε στην αξιωματική αντιπολίτευση και πότε σε δημαρχεία.

Ένας τέτοιος προϋπολογισμός "τέλειος" που λίγωσε στην κυριολεξία τους κυβερνητικούς Βουλευτές, αλλά που δεν έδωσε τα ράντζα από τα νοσοκομεία, ένας μοναδικός, όπως και πέρσι προϋπολογισμός, κύριε Υπουργέ, που χειροκροτήθηκε από το αβερωφικό αδέια μαντρί του ΠΑΣΟΚ, αλλά όχι από τους μαθητές και τους φοιτητές που συνεχίζουν την εκπαιδευτική τους προσπάθεια κάτω από άθλιες συνθήκες.

Ένας προϋπολογισμός που γέμισε με δονκιχωτικό κομπασμό τον κύριο Υπουργό-συντάκτη του, αλλά άδειασε τη ζωή επτακοσίων χιλιάδων ανέργων και δυόμισι εκατομμυρίων Ελλήνων που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας.

Ένας προϋπολογισμός ποιήμα που όμως δεν απέτρεψε τη γεωμετρική αύξηση της εγκληματικότητας, τις ληστείες, τις κλοπές, τις απάτες, τους εκβιασμούς.

Ένας προϋπολογισμός πλεονασματικός μας είπατε. Κύριε Ιωαννίδη της οικονομίας, τόσο όσο που στα θέματα άμυνας μπάζει από παντού, από παραγγελίες με γνώμονα τις μίζες και τις εκπώσεις μέχρι ελέγχους Αμερικανών αξιωματούχων έως και στο ίδιο το γραφείο του Υπουργού Εθνικής Άμυνας.

Ένας προϋπολογισμός πλεονασματικός μας είπατε. Έτσι είναι. Τόσο όσο που οι τόκοι καταθέσεων είναι 3,5% και οι χρεώσεις σε πιστωτικές κάρτες 20% για να απομυζήσετε το φουκαρά τον αποταμιευτή προς όφελος του Λάση, του Κωστόπουλου, του Σάλα και των λοιπών φίλων σας.

Ένας προϋπολογισμός ισοσκελισμένος. Απολύτως σωστό, συμφωνώ. Είναι ισοσκελισμένος. Από τη μια πλευρά δέκα εκατομμύρια διαμαρτυρόμενοι Έλληνες και από την άλλη χαμόγε-

λα αισιοδοξίας πλατιά φαρδιά στα πρόσωπα της διαπλοκής. Και έχουν κάθε λόγο αυτοί οι τύποι να είναι ευτυχείς. Μετά τον κ. Σημίτη ανακάλυψαν και άλλον σύμμαχο πυλώνα στις επιδιώξεις τους, τον κ. Αβραμόπουλο, έτοιμο να τους παραδώσει όλα τα υπόλοιπα εκτός από τα αεροδρόμια, εθνικές οδούς, ΛΟΤΤΟ, ιππόδρομο, ΟΤΕ, ΔΕΗ, κινητή τηλεφωνία που τους χαρίσατε εσείς.

Τελειώνοντας, κύριοι της Κυβερνήσεως, θέλω να σας συγχάρω που καταρρίψατε ένα ακατάρριπτο δόγμα και μπράβο σας. Να δουλεύετε τόσους πολλούς για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα. Αυτή κι αν δεν είναι κύριε Υπουργέ σφηνιά στο κοινωνικό μας ναυάγιο. Εσείς άδετε και το λαό θάβετε.

Ότι μέχρι τώρα προϋπολογίζατε τον προϋπολογισμό σας χωρίς να δίνετε φράγκο στους πολίτες το ξέραμε. Από φέτος με το ευρώ αποκτά νέο εύρος η αυταρέσκιά σας. Θα έρθει όμως ο καιρός που πραγματικά θα έρθει ο λαός στην εξουσία για να χαρεί τη δική σας απαξία. Και κάτι ακόμα. Κάποιες τέτοιες λογικές, σαν αυτές του προϋπολογισμού σας, εξέθρεψαν, κύριε Υπουργέ, κάτι κομματόσκυλα σαν τον στρατηγό Μπέλλα, δις αποστρατευθέντα και δις επανελθόντα στο πλοίοιο ταμείο του Πολεμικού Μουσείου, με μια τριώροφη βιλάρια που θα ζήλευε και ο πιο οικονομημένος σας Υπουργός, ένας τύπος να διεκδικεί σήμερα εκατόν είκοσι εκατομμύρια και να ενθυλακώνει τα σαράντα με μεθόδους που θα ζήλευε ο κ. Ρωχάμης.

Αυτά είναι, κυρίες και κύριοι, τα αποτελέσματα αυτής της λογικής. Να εκτρέφετε νομούς και εκβιαστές σε κάθε τόπο, σε κάθε μέρος, σε κάθε λογική της κοινωνικής μας παραμέτρου.

Λυπάμαι, αλλά θα καταψηφίσω τον Προϋπολογισμό σας σε όλα τα Υπουργεία και βεβαίως περισσότερο απ' όλα στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, γιατί εκεί το πράγμα, όπως σας είπα, κύριε Υπουργέ, μπάζει ιδιαίτερα επικίνδυνα για την Ελλάδα μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Ιωαννίδης έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μήπως μπορούμε να σταματήσουμε μετά τον κ. Ιωαννίδη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Εφόσον συμφωνούν οι συνάδελφοι...

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Ιωαννίδη, έχετε το λόγο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι αυτονόητο ότι ψηφίζω τον Προϋπολογισμό, γιατί ο Προϋπολογισμός αυτός μπορεί να μην είναι τέλειος, είναι όμως ο καλύτερος δυνατός.

Ψηφίζω τον Προϋπολογισμό, αλλά αφηφώντας τον Κανονισμό της Βουλής, δεν θα μιλήσω για νούμερα, για αριθμούς και για οικονομία. Θα μιλήσω γι' αυτό που με συγκλονίζει δύο μέρες τώρα, τα όσα συμβαίνουν στην Τουρκία. Γιατί η κτηνώδης βία και η βαρβαρότητα και η καταπίεση και η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι κάτι που δεν μπορούμε να το αποσιωπούμε. Και γιατί έχω την αίσθηση και την πεποίθηση ότι αυτό το Βήμα είναι πρώτα απ' όλα Βήμα ελευθερίας και ανθρωπιάς και πρέπει και από αυτό το Βήμα να ακουστεί η φωνή μας και η διαμαρτυρία μας για τα όσα εγκληματικά συμβαίνουν στη γείτονα χώρα...

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

...και για τη ντροπή των ισχυρών της γης. Οδεύουμε στα Χριστούγεννα, στη γέννηση του γλυκύτατου Ιησού, του μεγαλύτερου επαναστάτη στην ιστορία της ανθρωπότητας, που το κήρυγμά του είναι κήρυγμα αγάπης και ανθρωπιάς και σεβασμού του ανθρώπου. Αλλά πάπες και αρχιεπίσκοποι, πλανητάρχες, πρόεδροι κυβερνήσεων και σοσιαλιστικών κομμάτων της Ευρώπης σιωπούν μπροστά στα όσα συμβαίνουν στην Τουρκία.

Ξέραμε ότι ζούμε σε έναν κόσμο τρελό, σε έναν κόσμο παγκοσμιοποίησης, όπου εκατομμύρια παιδιά πεθαίνουν κάθε μέρα της πείνας ή από έλλειψη πόσιμου νερού. Αλλά ότι θα σιωπούσε η Ευρώπη, όταν στη γειτονιά της, σε χώρα που ζητά να γίνει μέλος της, συμβαίνουν όσα συμβαίνουν, δεν το περιμέναμε. Και κάποιος που είχαμε την τύχη στο παρελθόν να ζήσουμε ανάλογες καταστάσεις, είχαμε τότε τουλάχιστον τη συμπαράσταση της ευρωπαϊκής κοινής γνώμης, έστω φραστικά, και των

ευρωπαϊκών κυβερνήσεων.

Λέει ο Ρίτσος: "Αυτά τα κόκκινα σημάδια στους τοίχους, μπορεί νά'ναι και από αίμα", "όλο το κόκκινο στις μέρες μας είναι αίμα". Αυτά γίνονται στην Τουρκία. Αίμα γεμάτο στους τοίχους των φυλακών. Αν ζούσε -και μ' αυτό θα τελειώσω- ο μεγάλος Ρώσος ποιητής Μαγιακόφσκι- ένα, κατά τη γνώμη μου, από τα μεγαλύτερα μυαλά του αιώνα μας- θα επαναλάμβανε τους στίχους του, απευθυνόμενος στους ισχυρούς: "Ακούστε, παλιάνθρωποι, καρφωμένοι από τα λόγια μου τούτα βουβαθείτε. Αρπάχτε τον πιο παχύ, τον πιο δυνατό και σπρώχτε τον μέσα στη λάσπη και στους λογαριασμούς".

Δεν είναι κόσμος αυτός που ζούμε. Δεν μπορούμε να σιωπούμε πια. Και καλούμε την Ευρώπη να συναισθανθεί την ευθύνη της. Είμαι βέβαιος ότι η Ελληνική Κυβέρνηση θα πράξει το καθήκον της. Και είμαι βέβαιος, αγαπητοί συνάδελφοι, πως όσα είπα αγγίζουν όλους εσάς και πως συμφωνείτε για την παρέκβαση αυτή από τον Κανονισμό. Σας ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μπράβο, μπράβο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Λεονταρίδης έχει το λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συμπέρασμα που εξάγεται αβίαστα από τον κρατικό Προϋπολογισμό του 2001 είναι ότι δεν εκπληρώνονται δυστυχώς οι προσδοκίες του ελληνικού λαού ούτε υλοποιούνται οι κυβερνητικές εξαγγελίες, όπως τουλάχιστον διατυπώθηκαν προεκλογικά.

Το βασικό πρόβλημα του κρατικού Προϋπολογισμού είναι η απόσταση που χωρίζει την εικονική πραγματικότητα, που έχει κατασκευάσει το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης, από την πραγματικότητα που βιώνουν καθημερινά οι οικογένειες και οι εργαζόμενοι.

Πέρασαν ήδη οκτώ μήνες από τις εκλογές, οκτώ μήνες απραξίας για την Κυβέρνηση και τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας, διογκώνονται καθημερινά.

Το σοβαρότατο πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας, στο ξεκίνημα του νέου αιώνα είναι η απίστευτη έκρηξη της ανεργίας. Τα δε στοιχεία που υπάρχουν είναι κάτι παραπάνω από συγκλονιστικά. Η ανεργία σήμερα αγγίζει το 12% του οικονομικά ενεργού πληθυσμού και σπάει το ένα μεταπολεμικό ρεκόρ μετά το άλλο.

Οι κυβερνητικές διαβεβαιώσεις για σταδιακή μείωση της ανεργίας δεν έχουν μεγάλη αξία, αν κρίνουμε από τις υποσχέσεις που δεν πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου 1996-2000. Περισσότεροι από εξακόσιες χιλιάδες συμπατριώτες μας σήμερα είναι άνεργοι. Το 59% των ανέργων είναι γυναίκες. Ένας στους δύο νέους είναι άνεργος. Περισσότερο από εκατόν πενήντα χιλιάδες απόφοιτοι Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων μάλιστα σήμερα αναζητούν κάποια απασχόληση. Μια στις τέσσερις ελληνικές οικογένειες ζει σήμερα κάτω από το όριο της φτώχειας, δηλαδή πάνω από δύο εκατομμύρια διακόσιες πενήντα χιλιάδες Έλληνες.

Την περασμένη χρονιά έκλεισαν 89.000 μικρομεσαίες επιχειρήσεις ενώ δημιουργήθηκαν μόλις 19.000 νέες. Και όμως η ενίσχυσή τους και όχι ο διωγμός τους μπορεί να συμβάλει αποτελεσματικά στην αντιμετώπιση του εφιάλτη της ανεργίας.

Η πορεία του χρηματιστηρίου περνάει σήμερα τη μεγαλύτερη κρίση του αφού με τις ύποπτες κομματικές προεκλογικές μεθοδεύσεις οι απώλειες για τους μετόχους φθάνουν ήδη σε πολλά τρισεκατομμύρια δραχμές και πολλές χιλιάδες μικροεπενδυτές παραμένουν εγκλωβισμένοι σε μετοχές που δεν μπορούν να ρευστοποιήσουν. Οι άνθρωποι αυτοί βρίσκονται σε απόγνωση αφού για την αγορά των μετοχών τους προχώρησαν σε δανεισμό που τα κυβερνητικά στελέχη είχαν ενθαρρύνει. Μέσα σε δεκατέσσερις μήνες άλλαξαν τσέπες περίπου 15 τρισεκατομμύρια δραχμές από τα οποία τα 10 τρισεκατομμύρια δραχμές τα καρπώθηκαν περίπου τριακόσιοι έως τετρακόσιοι έχοντες και κατέχοντες.

Η εικόνα που παρουσιάζει σήμερα η ελληνική ύπαιθρος δυστυχώς πάει από το κακό στο χειρότερο. Οι δυσλειτουργίες, οι

καθυστερήσεις, οι γραφειοκρατικές αγκυλώσεις, τα κρούσματα χρηματισμού και διαφθοράς υπαλλήλων αλλά και τα φαινόμενα παρατυπιών και παρανομιών, όπως καταγγέλλονται σε επίσημα πορίσματα είναι δυστυχώς καθημερινές πρακτικές τις οποίες τουλάχιστον ανέχεται τόσα χρόνια η Κυβέρνηση.

Ο χώρος της παιδείας με τα σπασμωδικά και τα ασύνδετα εκπαιδευτικά μέτρα δεν αντέχει άλλα πλήγματα και τα χρονικά περιθώρια, για να καταστεί ικανή να ανταποκριθεί στις σύγχρονες απαιτήσεις της κοινωνίας του μέλλοντος, έχουν περιοριστεί επικίνδυνα.

Εκεί όμως που εδώ και μερικά χρόνια κτυπά συναγερμός αλλά εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, κλείνετε τα αυτιά σας, είναι η τραγική κατάσταση στην ελληνική ύπαιθρο, στον Έλληνα αγρότη και κτηνοτρόφο.

Στόχος του Προϋπολογισμού που κατέθεσε η Κυβέρνηση θα έπρεπε να ήταν η συγκράτηση του πληθυσμού στην περιφέρεια μέσω μιας ολοκληρωμένης πολιτικής πρότασης για την ανάπτυξη της υπαίθρου, της οποίας η αγροτική πολιτική είναι ένας ιδιαίτερος βασικός πυλώνας.

Αντ' αυτού ο Προϋπολογισμός δεν υπόσχεται τίποτα το ουσιαστικό για την επιτυχία του εθνικού αυτού στόχου. Η συνεχής και παρατεταμένη μείωση των εισοδημάτων των αγροτών, που είναι αποτέλεσμα των χαμηλών τιμών διάθεσης των προϊόντων και του υψηλού κόστους παραγωγής, η συνεχής μείωση της απασχόλησης και η έλλειψη επενδύσεων στον τομέα της γεωργίας, που τροφοδοτούν την ανεργία, οι μεγάλες αδυναμίες στα έργα υποδομής, στην πολιτική γης, στη διαχείριση των υδάτινων πόρων, η έλλειψη πολιτικής στην εμπορία και την τυποποίηση των αγροτικών προϊόντων, δημιουργούν μεγάλη αναστάτωση και απογοητεύσεις στον αγροτικό κόσμο.

Οι τιμές για τα κύρια αγροτικά προϊόντα μας, όπως βαμβάκι, καπνός, σιτηρά, εσπεριδοειδή, κινούνται στο επίπεδο τιμών των αρχών της δεκαετίας του 1990 και ακόμα χαμηλότερα. Άλλα πάλι προϊόντα, όπως το ρύζι, οι πατάτες, είναι ακόμα στις αποθήκες των παραγωγών, οι οποίοι θα κάνουν μαύρα Χριστούγεννα.

Εκτός αυτών όμως έχουμε και μια σοβαρή υστέρηση από την άλλη μεγάλη πηγή των εσόδων, δηλαδή των πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κανένα σχέδιο βελτίωσης και ανασυγκροτήσης των αγροτικών εκμεταλλεύσεων δεν έχει εγκριθεί τους τελευταίους οκτώ μήνες, όπως επίσης και καμιά πρόωρη συνταξιοδότηση. Και βεβαίως πολλές φορές οι καθυστερήσεις που υπάρχουν στην οικονομία δημιουργούν τεράστια προβλήματα και στις επιχειρήσεις.

Σε αυτούς, δηλαδή, οι οποίοι έχουν εφοδιαστεί με εργαλεία, μηχανήματα ή προσπαθούν να ανασυγκροτήσουν τις εκμεταλλεύσεις τους κι ενώ έχουν μεγάλα ανοίγματα, δημιουργείται δυστυχώς ένα φαύλος κύκλος και υπάρχει έλλειψη κυκλοφορίας χρήματος στην αγορά. Φυσικά έχει γίνει σύντηξη και το φαινόμενο οι καθυστερήσεις των επιδοτήσεων, των εξισωτικών αποζημιώσεων, που κυριολεκτικά πληρώνονται μέσα στις γιορτές ή μετά απ' αυτές χωρίς και η Κυβέρνηση να αλλάζει τόσα χρόνια τακτική.

Αλλά και στις αποζημιώσεις παρά τη μεγάλη αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών των αγροτών στον ΕΛΓΑ, οι αγρότες δεν απολαμβάνουν επαρκή κάλυψη ούτε αντικειμενική αποτίμηση των ζημιών τους ούτε έγκαιρη καταβολή των αποζημιώσεων την ίδια περίοδο που τρέχουν οι λογαριασμοί της Αγροτικής Τράπεζας. Και μέσα σ' αυτά τα τεράστια προβλήματα που υπάρχουν θηλιά στο λαιμό των αγροτών και κτηνοτρόφων είναι τα συσσωρευμένα χρέη, φυσικό επακόλουθο της ληστρικής πολιτικής και των παράνομων ανατοκισμών -πανωτόκια- που έχουν δημιουργήσει τεράστια οικονομικά προβλήματα σε πολλές χιλιάδες νοικοκυριά.

Οι ψευτορυθμίσεις, αγαπητοί συνάδελφοι της Κυβέρνησης, δεν λύνουν το πρόβλημα στα θύματα αυτά της ανάληπτης τραπεζικής πρακτικής. Παρά τις επανειλημμένες μέχρι τώρα ρεαλιστικές προτάσεις μας για επίλυση του θέματος των πανωτοκίων δεν δόθηκε οριστική λύση.

Όσον αφορά στις συντάξεις του ΟΓΑ, είναι ντροπή για τους υπερήφανους αγρότες με τέτοια ακρίβεια που υπάρχει σήμερα,

να αμείβονται με εξευτελιστικές συντάξεις, που δεν επαρκούν για να ζήσουν αξιοπρεπώς. Με δόσεις τους δίνετε πέντε χιλιάδες (5.000) δραχμές, χωρίς να υπάρχει κανένα ίχνος ευαισθησίας. Εμείς σας προτείναμε να δώσετε επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης, αλλά ακόμη το αρνείστε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν και το εγγύς μέλλον της ελληνικής υπαίθρου είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό. Αναμφίβολα οι ευθύνες της Κυβέρνησής σας για τα σημερινά αδιέξοδα του αγροτικού τομέα είναι πολύ μεγάλες. Σήμερα η ελληνική περιφέρεια, τα χωριά μας παρουσιάζουν έντονα σημάδια ερήμωσης και φτώχειας, εξαιτίας της εγκατάλειψης από την Κυβέρνηση και της απουσίας επιτελικού σχεδιασμού. Η οικονομική πολιτική που ακολουθήθηκε τα τελευταία χρόνια έχει οδηγήσει τις ελληνικές περιφέρειες σε οικονομικό μαρασμό και κοινωνική υπανάπτυξη. Ο πληθυσμός εγκαταλείπει τη γη του και εγκαθίσταται στα μεγάλα αστικά κέντρα.

Με την πολιτική σας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετατρέπετε σιγά σιγά την περιφέρεια σ' ένα απέραντο γηροκομείο και υπογράφετε το οριστικό τέλος μιας άλλης εποχής, που τα χωριά έσφουζαν από ζωή και νιότη. Οι εθνικές σας ευθύνες είναι τεράστιες κι αυτά τα μεγάλα προβλήματα δεν λύνονται με ευχολόγια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Λεονταρίδη, σας παρακαλώ, τελειώστε.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Άλλα μας λέγατε πριν από τις εκλογές, που δεν τα πραγματοποιήσατε. Στην ουσία κάνατε μετά τις εγκλογές άλλα, τα οποία δεν τα είπατε και ξεγελάσατε και εξαπατήσατε, αγαπητοί κύριοι της Κυβέρνησης, τον ελληνικό λαό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Λεονταρίδη. Σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Το μόνο που κάνατε σε αυτούς τους οκτώ μήνες είναι να έχετε υπό διωγμόν την Εκκλησία, και όλους τους Έλληνες οι οποίοι είναι δίπλα στην Εκκλησία να τους έχετε διχάσει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Κίρκος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ερωτώ και εγώ τη φωνή μου με τον προλαλήσαντα συνάδελφο κ. Φοίβο Ιωαννίδη, γιατί πραγματικά αποτελούν ντροπή για τον πολιτισμένο κόσμο αυτά που συμβαίνουν -και δεν καταδικάζονται δυστυχώς απερίφραστα- στην Τουρκία.

Είμαστε μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είμαστε μέλη της ΟΝΕ, έχουμε μπει στην ΟΝΕ, είμαστε στη Ζώνη του ευρώ, άρα είμαστε πολίτες, Έλληνες πολίτες, της Ευρώπης, και οφείλουμε να καλέσουμε τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης να καταδικάσουν αυτό το απεχθές έγκλημα που συντελείται αυτήν τη στιγμή στην Τουρκία με αίμα στους πολιτικούς κρατούμενους.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ο φετινός Προϋπολογισμός είναι αποτέλεσμα μιας διαδρομής που διανύσαμε τα τελευταία χρόνια με σχεδιασμό κυρίως από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και με προσπάθειες και θυσίες του ελληνικού λαού. Είναι Προϋπολογισμός που εστιάζεται θετικά με αλήθειες για ανοικτά ζητήματα-προβλήματα της οικονομίας, της κοινωνίας και του λαού μας.

Κανείς δεν υποστήριξε -ούτε μέλος της Κυβέρνησης, από αυτό το Βήμα αυτές τις ημέρες που κουβεντιάζουμε τον Προϋπολογισμό- ότι λύνει όλα τα προβλήματα που υπάρχουν. Και όμως -και όπως υποστήριξαν με επιχειρήματα οι αρμόδιοι Υπουργοί- είναι Προϋπολογισμός που κάνει βήματα προς τα μπρος, μέσα στα νέα δεδομένα, όπως αυτά διαμορφώνονται για την πραγματική σύγκλιση.

Δυστυχώς για τη Νέα Δημοκρατία που δεν έχει κατανοήσει -και το αποδεικνύει με την εναλλαγή των ομιλητών της στο Βήμα- πως ο λαός μας θεωρεί πολιτική ύβρι όταν ερμηνεύεται η ετυμηγορία του ως καθεστώς, έτσι και οι ακατάσχετοι επιθετικοί

προσδιορισμοί, που δίνονται καθ'έξιν και επαναλαμβάνονται κάθε χρόνο ίδιοι και απαράλλακτοι για τους προϋπολογισμούς των τελευταίων χρόνων, έτσι και για το φετινό, δείχνουν σαν να μην αντιλαμβάνονται πού βρισκόμαστε, τι προσπάθειες γίνονται και σε ποιο σημείο βρισκόμαστε. Ισοπεδώνουν τα πάντα και με αυτό προσπαθούν να αποπροσανατολίσουν τον ελληνικό λαό με ανακρίβειες, αφού αποφεύγουν να παραδεχθούν τα θετικά και να κάνουν προτάσεις για τις ελλείψεις ή τα ελλείμματα που ενδεχομένως υπάρχουν, που όπως προανέφερα, δεν είναι δυνατόν να μην υπάρχουν.

Η Νέα Δημοκρατία, με ένα διαπιστωτικό και αθεμελίωτο λόγο καταστροφολογίας νομίζει ότι κάνει κριτική, ενώ στην ουσία φανερώνει τη γύμνια της σε προτάσεις και ιδέες και γι'αυτό δεν πείθει. Και δεν το έχει κατανοήσει, δυστυχώς, αυτό. Και όταν ακόμα στις ελάχιστες φορές αρθρώνει λόγο με προτάσεις, είτε είναι βήματα προς τα πίσω είτε προτείνει με παραδοσιακά εργαλεία αντιμετώπιση νέων προβλημάτων, δηλαδή ιδέες νεοφιλελευθερισμού, που έχουν πρόσφατα δοκιμαστεί στη χώρα μας και έχουν αποτύχει και έχουν καταδικαστεί από τον ελληνικό λαό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κοινωνικός παράδεισος, που πολλοί από εμάς θα θέλαμε, δεν μπορεί να δρομολογηθεί και να υπάρξει χωρίς οράματα και φαντασία. Εμείς, η γόνιμη προοδευτική παράταξη, το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ασυμβίβαστα και σήμερα, όπως και σ' όλη τη μακρά πορεία, χωρίς διαχειριστικές λογικές, αγωνιζόμαστε για αλλαγές στο οικονομικό, το κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο.

Έχουμε την τόλμη και λέμε στο λαό την αλήθεια, την οποία άλλωστε βιώνει. Σύμφωνα με τις προεκλογικές και προγραμματικές δεσμεύσεις, αλλά και μετά την επιτυχία του στόχου της εισόδου της χώρας στην ΟΝΕ, τους αυξημένους ρυθμούς ανάπτυξης, τη σταθεροποίηση και συνεχή βελτίωση των δεικτών της οικονομίας και τα δεκαοκτώ τρισεκατομμύρια από το Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης -μια επιτυχία σημαντική της χώρας μας που δυστυχώς κι αυτή δεν αναγνωρίστηκε από την Αντιπολίτευση- που θα πάρει η χώρα μας στα επόμενα χρόνια, δημιουργείται πλέον η δυνατότητα στην Κυβέρνηση, ώστε οι προτεραιότητες που έχουν τεθεί να αποτελέσουν στόχους αιχμής της πολιτικής προσπάθειας με ριζοσπαστικά μέτρα προς την κατεύθυνση υλοποίησής τους.

Από πολλούς ομιλητές έχουν περιγραφεί αυτές οι προτεραιότητες από το Βήμα αυτό, αυτές τις μέρες που συζητούμε τον Προϋπολογισμό του 2001 και θα σταθώ σε μερικές απ' αυτές.

Πρώτον, το απεχθές πρόβλημα της ανεργίας. Είναι ένα σύνθετο ζήτημα, ένα σύνθετο πρόβλημα. Χρειάζεται να παρθούν όλα εκείνα τα απαραίτητα και απαιτούμενα δραστικά μέτρα για θετικό και μετρήσιμο αποτέλεσμα. Η μείωση της ανεργίας, με παράλληλη αύξηση της πλήρους απασχόλησης, έχει να κάνει με όλους τους τομείς της κυβερνητικής δραστηριότητας. Είναι επιβεβλημένη η ανατροπή των μηχανισμών που παράγουν την ανεργία όπως, παραδείγματος χάρι, το απελευθερούμενο δυναμικό από τον πρωτογενή τομέα και άλλα.

Και πώς θα γίνει αυτό; Με εντατικοποίηση των πολιτικών για βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των πολιτών της υπαίθρου και κύρια των αγροτών. Επίσης, με παράλληλη ενδυνάμωση των μηχανισμών που μειώνουν την ανεργία. Παραδείγματος χάρι, εκπαίδευση του ανθρώπινου δυναμικού στις νέες τεχνολογίες, όπως η αγορά εργασίας το ζητά.

Η μείωση της ανεργίας και η αύξηση της απασχόλησης είναι αναγκαία προϋπόθεση για την εξάλειψη της φτώχειας και της περιθωριοποίησης.

Δεν μπορεί, λοιπόν, κανείς παρά να συμφωνήσει με την κυβερνητική άποψη που ονόμασε την τετραετία ως "τετραετία απασχόλησης". Για τη διαφύλαξη και βελτίωση του πραγματικού εισοδήματος των Ελλήνων πολιτών, τη λεγόμενη "δίκαιη" κατανομή του εισοδήματος, την ισόρροπη περιφερειακή ανάπτυξη, ειδικά την ανάπτυξη της υπαίθρου, τις πολιτικές για τη γεωργία και το εισόδημα του αγρότη πρέπει -εν όψει της μεγάλης ευκαιρίας που λέγεται Γ' Κοινωνικό Πλαίσιο Στήριξης- με απόλυτη ειδικευση, με ακρίβεια και ευαισθησία να κινητοποιηθούν όλοι οι φορείς της περιφέρειας και το ανθρώπινο δυναμικό της και

με τον καθαρό όρο "σεβασμός στην αυτοτέλεια" όλων αυτών των φορέων της περιφέρειας, αλλά και την αποδοχή του ελέγχου από μέρους τους.

Στην υλοποίηση αυτών των πολιτικών πρέπει να τονίσω πως θεωρώ απαραίτητη την κινητοποίηση του δυναμικού των απόδημων Ελλήνων, που έχει τεράστιες δυνατότητες για θετική συμβολή.

Επίσης οι παλιννοστούντες ομογενείς νεοπρόσφυγες που, παρά την ψήφιση του νόμου που τους αφορά και που έχει μεγάλες δυσκολίες στην υλοποίησή του, πρέπει να τυχουν ιδιαίτερης προσοχής.

Η δημόσια υγεία και κυρίως η πρωτοβάθμια, η δημόσια παιδεία, είναι τομείς προτεραιότητας και οι μεταρρυθμιστικές προσπάθειες, που ξεκίνησαν, στα επόμενα χρόνια πρέπει να ενταθούν, να εντατικοποιηθούν με γοργότερους ρυθμούς.

Είναι βέβαιο ότι υπάρχουν και θα υπάρξουν αντιστάσεις, όπως πάντα, για μια πορεία προς τα εμπρός, από τις ελάχιστες δυνάμεις της στασιμότητας, που βρίσκονται παντού και με βερμπαλισμό θέλουν να εμβολίσουν αυτήν την πορεία.

Όμως, μία πολιτική αλλαγών που την καθορίζουν οι ανάγκες του ελληνικού λαού και μόνο αρκεί να υπάρχει αντιστοιχία λόγων και έργων, δεν έχει να φοβηθεί τίποτα.

Όλα αυτά, βέβαια, με δεδομένη την πολιτική βούληση προϋποθέτουν την αλλαγή της Δημόσιας Διοίκησης σε όλα τα επίπεδά της με προσανατολισμούς που οι σύγχρονες ανάγκες το απαιτούν, για αποτελεσματικό και αναπτυξιακό ρόλο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρώ ότι η ανάπτυξη και η αλληλεγγύη, το κοινωνικό κράτος και οι διαρθρωτικές αλλαγές είναι ο πυρήνας του περιεχομένου της διακηρυγμένης πολιτικής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. της πολιτικής μας, με κέντρο τον άνθρωπο.

Καλώ την Κυβέρνηση με θάρρος και γενναιότητα να προχωρήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός αυτός δημιουργεί πραγματικό πλεόνασμα, δίνει προοπτικές και εξόδους, όπως στη σχέση άμεσης και έμμεσης φορολογίας κ.α., είναι δηλαδή προς φιλολαϊκή κατεύθυνση. Νοιάζεστε για τον άνθρωπο και γι' αυτόν το λόγο τον στηρίζω.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Χαϊτίδης έχει το λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, ήθελα και εγώ να καταδικάσω όσο μπορώ πιο έντονα τα απάνθρωπα, αιματηρά γεγονότα, τα οποία συνέβησαν και φοβούμαι ότι συνεχίζουν να συμβαίνουν στη γειτονική Τουρκία και να υπενθυμίσω ότι σοσιαλιστική είναι, δυστυχώς, και η Κυβέρνηση της Ελλάδος, η οποία εισώπησε, όπως εισώπησαν και οι άλλες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις τις οποίες προηγουμένως επιτυχώς ο κ. Ιωαννίδης ανέφερε και καταδίκασε.

Ιδιαίτερα εισώπησε ο Υπουργός των Εξωτερικών, ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου, ο οποίος σε κάθε ευκαιρία υπερηφάνως ισχυρίζεται ότι χάρη στις δικές του ενέργειες και την τακτική του "έσυρε την Τουρκία προς τον ευρωπαϊκό δρόμο και την ευρωπαϊκή συμπεριφορά.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΤΖΙΟΛΑΣ: Κανένας από όλους αυτούς δεν σιώπησε.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΧΑΪΤΙΔΗΣ: Ευτυχώς που υπήρξε διακομματική πρωτοβουλία και όχι κυβερνητική, ώστε να διασωθεί η τιμή του πολιτικού κόσμου της Ελλάδος με ένα ψήφισμα και ένα έγγραφο καταδίκης, το οποίο υπέγραψαν περισσότεροι από πενήντα Βουλευτές.

Θα έρθω τώρα στον Προϋπολογισμό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ανεπίτρεπτη η προσπάθεια της Κυβέρνησεως να παρουσιάσει το άσπρο-μαύρο με την ευκαιρία της συζήτησης του Προϋπολογισμού του έτους 2001, αναφορικά με την οικονομική και την εν γένει πορεία της χώρας. Επιχειρεί να παραπλανήσει όχι μόνο με τη χρήση λογιστικών τεχνασμάτων αλλά και με τη θρασύτατη απόκρυψη ή μετονομασία οι-

κονομικών μεγεθών, με την επίκληση επιτυχιών εκεί όπου βοούν οι αποτυχίες, με την επίρριψη ευθυνών από τους θύτες στα θύματα.

Ερωτάσθε, κυρίες και κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησεως: Είναι απόδειξη ευημερίας του λαού η κατακόρυφη αύξηση της ανεργίας του;

Είναι απόδειξη υγιούς οικονομίας οι συνεχείς δανεισμοί του κράτους; Είναι επιτυχής και υγιής η μείωση ενός πληθωρισμού που βασίζεται σε κυβερνητική ανοχή ή και χρησιμοποίηση για την απασχόληση λαθρομεταναστών, ακόμα και σε μεγάλα κρατικά έργα με χαμηλά ημερομίσθια και χωρίς ασφάλιση;

Είναι δυστυχώς αυτή μία πρακτική των τελευταίων ετών, που εκτός από το στοιχείο της παρανομίας οδηγεί σε ανεργία αντίστοιχους ειδικευμένους Έλληνες εργαζομένους, ενώ την ίδια ώρα απαραίτητες για την ανάπτυξη του τόπου ειδικότητες περιέρχονται στα χέρια ξένων που τις μονοπωλούν ήδη.

Αποτελεί άραγε πλεόνασμα η οφειλή κάθε Έλληνα ποσού άνω των τεσσεράμισι εκατομμυρίων (4.500.000) δραχμών λόγω του ανεξέλεγκτου πλέον κρατικού εξωτερικού δανεισμού;

Αποτελεί άραγε στοιχείο ευημερίας ο συνεχής δανεισμός των Ελλήνων από τις τράπεζες, γεγονός που υποθηκεύει το μέλλον όλων των οικογενειών και ιδιαίτερα των παιδιών, μία πρακτική που σε λίγο θα μεταφέρει όλα τα περιουσιακά στοιχεία των Ελλήνων στην κυριότητα των τραπεζών και τους πολίτες σε απόλυτη εξάρτηση από αυτές;

Αποτελούν εξυγίανση του δημοσίου οι καθημερινές σχεδόν αποκαλύψεις εκμαυλισμού δημοσίων λειτουργών;

Αποτελεί δείγμα επιτυχούς κοινωνικής πολιτικής η επίσημη υπογραφή μοιολογία διάλυσης των νοσοκομείων και ανάγκης πλήρους αναμορφώσεως ή αντικαταστάσεως του Ε.Σ.Υ;

Συνιστά παροχή δωρεάν παιδείας η επιβάρυνση κάθε ελληνικής οικογένειας με ποσό εξήντα χιλιάδων (60.000) έως εκατό (100.000) χιλιάδων δραχμών το μήνα για κάθε παιδί για φροντιστήρια και συμπληρωματικά βιβλία;

Αποτελεί προσπάθεια επιλύσεως του δημογραφικού προβλήματος η πλήρης αδιαφορία και η μείωση των ελαχίστων μέχρι σήμερα παροχών προς τους πολυτέκνους;

Αποτελεί εκπλήρωση στοιχειώδους καθήκοντος έναντι των συνταξιούχων αγροτών, αλλά και έναντι κάθε άλλης κατηγορίας εργαζομένων, η καθήλωση των συντάξεων, ιδιαίτερα των αγροτικών, σε επίπεδα που δεν επιτρέπουν την επιβίωση ούτε στην Αλβανία ή σε άλλες τριτοκοσμικές χώρες;

Αποτελεί σοβαρή προσπάθεια μειώσεως της ανεργίας το τέχνασμα της προσωρινής απασχόλησης ανέργων για διάστημα τριών έως οκτώ μηνών;

Αυτός ο εμφανής και προκλητικός εμπαιγμός των Ελλήνων από την Κυβέρνηση ευθύνεται κατά μεγάλο μέρος για την αναξιοπιστία του πολιτικού κόσμου στα μάτια του μέσου πολίτη.

Όλοι οι Έλληνες βλάπτονται και διαμαρτύρονται. Όλοι οι Έλληνες νιώθουν καθημερινά στο λαιμό τους το βρόγχο ενός καταπιεστικού καθεστώτος το οποίο τους ελέγχει ρίχνοντάς τους ψυχία επιβιώσεως, αφού προηγουμένως τους εξουθένωσε και τους ταπείνωσε. Ιδιαίτερα οι Έλληνες των ακριτικών περιοχών, όπως ο Νομός Σερρών, αγρότες, βιοτέχνες, επαγγελματίες, έμποροι, συνταξιούχοι, αδυνατούν να επιβιώσουν. Οι αγρότες εγκαταλείπουν τη γεωργία, τα παραδοσιακά επαγγέλματα και συγκεντρώνονται στις πόλεις σε μία αγωνιώδη προσπάθεια για ένα μεροκάματο.

Ο μισός πληθυσμός του Νομού Σερρών έχει εγκαταλείψει την πατρίδα του και έχει δημιουργηθεί ένα μεγάλο κύμα εσωτερικής και εξωτερικής μετανάστευσης. Αφήνουν πίσω τα υπάρχοντα και τις οικογένειές τους και κυρίως κάθε προοπτική ανάπτυξης της περιφέρειας. Και το πιο επικίνδυνο αφήνουν ένα μεγάλο κενό που καλύπτεται από ξένους οι οποίοι γίνονται ήδη πλειοψηφία σε ορισμένες περιοχές. Ας προσέξουμε, κύριε Υπουργέ. Έτσι ξεκίνησε η εγκατάσταση Αλβανών στο Κοσσυφοπέδιο, που κατέληξε στην απόσχισή του.

Όμως εμείς στη Νέα Δημοκρατία δεν εφαρμόζουμε δομική αντιπολίτευση, δηλαδή και κακόπιστη άρνηση, όπως δίδασκε και συνέγραφε ο καθηγητής κ. Σημίτης. Έχουμε προτάσεις για την ανάπτυξη της Ελλάδος και για την επίλυση των προβλημά-

των των Ελλήνων.

Γι' αυτό καλούμε την Κυβέρνηση, για όσο διάστημα ακόμα υφίσταται, να λάβει τα εξής μέτρα:

Βάση κάθε αναπτυξιακής προσπάθειας πρέπει να είναι η αποκατάσταση σχέσεων εμπιστοσύνης μεταξύ πολιτών και κράτους.

Πρέπει να καταργηθεί κάθε δέσμευση της Κυβέρνησης προς αφανή αλλά γνωστά οικονομικά κέντρα και να γίνει η εξυγίανση φορέων, όπως το χρηματιστήριο, τα οποία στο παρελθόν ζημίωσαν ή κατέστρεψαν χιλιάδες συμπολιτών μας.

Η Ελλάδα είναι και θα παραμείνει χώρα κυρίως γεωργική. Απαιτείται αναδιάρθρωση των καλλιεργειών, κατασκευή όλων των απαραίτητων έργων υποδομής για παραγωγή ανταγωνιστικών προϊόντων. Απαιτείται η πλήρης εκμετάλλευση των μοναδικών ελληνικών κλιματολογικών και εδαφικών συνθηκών για την παραγωγή και εξαγωγή υγιεινών εκλεκτών βιολογικών, γεωργικών και αγροτικών προϊόντων, η ανάπτυξη βιολογικής παραγωγής τροφίμων σε μία περίοδο που η Ευρώπη αναζητά απελπισμένα υγιεινά τρόφιμα.

Η Ελλάδα με το μικρό κλήρο, όπως συμβαίνει και στο Νομό Σερρών, δεν μπορεί να ανταγωνιστεί τις άλλες χώρες ποσοτικά, πάρα μόνο ποιοτικά σε αυτόν τον τομέα παραγωγής. Προτείνουμε να ασχοληθεί επιτέλους η Κυβέρνηση με την ανάπτυξη νέων μορφών παραγωγής και απασχόλησης. Η αξιοποίηση της γεωθερμίας και της γεωργικής βιομάζας σε νομούς όπως ο Νομός Σερρών, η πλήρης εκμετάλλευση των ομβρίων και των πηγών υδάτων με την ταχύρρυθμη κατασκευή αρδευτικών λιμνοδεξαμενών, η επιδότηση εκμετάλλευσης της αιολικής και της θαλάσσιας ενέργειας σε όλη την ακριτική και νησιωτική Ελλάδα θα οδηγήσουν σε εξοικονόμηση πολύτιμου συναλλάγματος, σε δημιουργία θέσεων εργασίας και συγχρόνως θα επισφραγίσουν την ελληνική κυριαρχία σε περιοχές που σήμερα αμφισβητούνται ακριβώς γιατί απουσιάζουν από αυτές κάτοικοι και παραγωγικά έργα.

Ανάλογες θα είναι οι ευεργετικές επιπτώσεις στην ελληνική οικονομία από την παραγωγή προϊόντων υψηλής τεχνολογίας. Ο ελληνικός λαός υφίσταται αβοήγητος θυσίες για τον άρτιο εξοπλισμό των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας. Όμως αυτές οι πανάκριβες επενδύσεις θα είναι αναποτελεσματικές εάν δεν εξασφαλιστούν συνθήκες αξιοπρεπούς διαβίωσης του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, που αναγκάζονται να καταφεύγουν σε δεύτερη εργασία.

Δεν μπορούμε να απαιτούμε αποτελεσματική εσωτερική και εξωτερική ασφάλεια με στελέχη που συνθλίβονται από το καθημερινό άγχος επιβίωσης των οικογενειών τους. Όμως "οικ έπ' άρτω μόνον ζήσεται άνθρωπος"! Εκτός από τις υλικές προϋποθέσεις είναι αναγκαία η προστασία και η προαγωγή αξιών και θεσμών, στα οποία οφείλουμε την επιβίωσή μας ως έθνος.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία αντί να είναι στόχος πολεμικής και υπονομεύσεως, πρέπει να βοηθηθεί στο πνευματικό, εθνικό και ενωτικό κοινωνικό της έργο. Όλοι οι φανοί και αφανείς εχθροί της πρέπει να γνωρίζουν ότι χωρίς την Ορθοδοξία δεν θα υπήρχε ούτε Ελληνικό Κράτος ούτε οι ίδιοι θα είχαν την πολυτέλεια να την πολεμούν.

Με αυτές τις καλόπιστες παρατηρήσεις και τις εποικοδομητικές προτάσεις, αν γίνουν αποδεκτές, μπορούμε να βλέπουμε αισιόδοξα το μέλλον. Η Κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να τις αποδεχτεί και να τις εφαρμόσει.

Η καταψήφισή του παραπλανητικού και αντιαναπτυξιακού Προϋπολογισμού του 2001 αποτελεί την πρώτη προϋπόθεση για την οικονομική και κοινωνική ανάκαμψη της Ελλάδας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Ματζαπετάκης έχει το λόγο.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΑΤΖΑΠΕΤΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός που συζητούμε είναι ένας προϋπολογισμός με ιστορική σημασία. Είναι ο πρώτος πλεονασματικός προϋπολογισμός μετά από τριάντα πέντε χρόνια και είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός σε δραχμές. Από του χρόνου οι κρατικοί μας προϋπο-

λογισμοί θα γίνονται σε ευρώ. Αλλά είναι και ένας προϋπολογισμός που έχει ιδιαίτερη προσωπική σημασία για μένα. Αποδεικνύει και αυτός την ορθότητα της απόφασης, που έλαβα πριν από ένα περίπου χρόνο για την προσχώρησή μου στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. Αποδεικνύει, δηλαδή, ότι η Κυβέρνηση Σημίτη πραγματικά αποτελεί μια επιτυχεστάτη Κυβέρνηση, που με σαφές όραμα και σταθερά βήματα οδηγεί τη χώρα μας στην ανάπτυξη και στην πρόοδο. Και είναι σπουδαίο για μένα να συμμετέχω σε μία παράταξη που, όχι μόνο με εκφράζει ιδεολογικά, αλλά και πραγματοποιεί ένα μεγάλο εκσυγχρονιστικό και αναπτυξιακό έργο.

Ο Προϋπολογισμός που καλούμαστε να ψηφίσουμε έχει μια ειδική σημασία, γι' αυτό ας δούμε πρώτα απ' όλα τα πραγματικά δεδομένα με αντικειμενικότητα και χωρίς αντιπολιτευτικό πάθος.

Αυτά που εξασφάλισε ως τώρα η Κυβέρνηση Σημίτη είναι πραγματικά μεγάλα επιτεύγματα, που σφραγίζουν θετικότητας τη μοίρα και το μέλλον του ελληνικού λαού. Ο πληθωρισμός μειώθηκε στο 2,5%. Το δημόσιο χρέος μειώθηκε σημαντικά. Ο ρυθμός ανάπτυξης έχει φθάσει στο 5%. Το πλεόνασμα άγγιξε τα 450 δισεκατομμύρια δραχμές και η ψαλίδα έμμεσων και άμεσων φόρων έκλεισε κατά πολύ και μάλιστα σε μια περίοδο που οι διεθνείς συγκυρίες - αύξηση του δολαρίου και σχεδόν διπλασιασμός της τιμής του πετρελαίου - κλόνιζαν ακόμα και τις ισχυρότερες οικονομίες.

Όλα αυτά είναι έξοχα οικονομικά και πολιτικά επιτεύγματα. Και αυτό δεν το ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ή εμείς οι συμπολιτευόμενοι Βουλευτές, αλλά το διακηρύσσουν δημόσια εκείνοι οι διεθνείς οργανισμοί μαζί με τους επαίοντες τους για την Κυβέρνησή μας, που κατόρθωσε να βγάλει τη χώρα μας από το περιθώριο της οικονομικής υπανάπτυξης και της διεθνούς απομόνωσης. Γιατί κακά τα ψέματα, με άδεια τσέπη ούτε εξωτερική πολιτική μπορείς να ασκήσεις ούτε την άμυνα της χώρας μπορείς να εξασφαλίσεις ούτε βιομηχανική ή αγροτική πολιτική μπορείς να προσφέρεις και, βεβαίως, ούτε παιδεία, υγεία και πρόνοια.

Ο φετινός Προϋπολογισμός έρχεται να εμπεδώσει τις μεγάλες αυτές επιτυχίες της Κυβέρνησης και να χαράξει τα επόμενα βήματα της ανάπτυξης. Για πρώτη φορά η Κυβέρνηση θα μπορεί τώρα να ανακαταλάβει στον ελληνικό λαό, που με θυσίες συνέβαλε στην καλή οικονομική πορεία της χώρας, τον κοινό πλούτο, που παρουσιάζεται στον Προϋπολογισμό ως πλεόνασμα. Και η ανακατανομή αυτή θα έχει τη μορφή κοινωνικών δαπανών, εισοδηματικών ενισχύσεων, αύξηση των ενισχύσεων στα κοινωνικά Υπουργεία (Παιδείας, Υγείας, Εργασίας) και εφαρμογή της εργατικής πολιτικής που θα μειώσει μέχρι το 2004 τη μάλιστα της ανεργίας στο 7%.

Αν δούμε τον Προϋπολογισμό με αντικειμενική ματιά, είναι φανερό πως εξασφαλίζει:

Πρώτον, ανάπτυξη στη χώρα μας. Συμβάλλει σε αυτό η καλύτερη δυνατή αξιοποίηση του ενός τρισεκατομμυρίου δραχμών από το Ταμείο Συνοχής.

Δεύτερον, ανταγωνιστικότητα στην οικονομία μας.

Τρίτον, σταθερότητα και προσαρμογή της οικονομίας μας στα επίπεδα της Ευρώπης.

Τέταρτον, κοινωνική σύγκλιση και μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων.

Και, πέμπτον, έχει ένα σαφή αναδιανεμητικό χαρακτήρα.

Η ειδική, λοιπόν, σημασία αυτού του Προϋπολογισμού είναι ότι θέτει με σαφήνεια τους οικονομικούς και πολιτικούς στόχους της Κυβέρνησης για την μετά την ένταξή μας στην ΟΝΕ εποχή. Η απόλυτη επιτυχία της Κυβέρνησης στην προσπάθεια ένταξης της χώρας μας στην ΟΝΕ το 2000 αποτελεί και την καλύτερη εγγύηση ότι εξίσου επιτυχής θα είναι και η πορεία της από το 2001 και μετά.

Χαίρομαι που θα υπερψηφίσω αυτόν τον Προϋπολογισμό. Χαίρομαι που με την ψήφο μου θα δώσω στον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας την ευκαιρία να έχει κονδύλια, για να δαπανήσει προς όφελος του ελληνικού λαού. Αλλά μερικοί δεν θα τον αφήσουμε να καλοπεράσει. Γιατί το απέραντο εργοτάξιο, που είναι σήμερα η Ελλάδα, θα πρέπει να επεκταθεί και προς νότον, προς τρίτη μεριά, η οποία μάλλον ξεχάστηκε.

Πρέπει να σταθούμε ιδιαίτερα στη χάραξη μιας νέας αγροτικής πολιτικής, που εκτός από έργα τεχνικής υποδομής και μέτρα ενίσχυσης του αγροτικού εισοδήματος θα επιτρέπει στους αγρότες μας να αντιμετωπίζουν με δυναμισμό και πρωτοβουλία την επαγγελματική τους δραστηριότητα, δημιουργώντας νέου τύπου μεγάλες μονάδες για μεγάλους στόχους και πρότυπες μορφές καλλιέργειας.

Είναι αισιόδοξο ότι ο Υπουργός Γεωργίας σήμερα ακριβώς εξήγγειλε τις αποφάσεις της Κυβέρνησης προς αυτήν την κατεύθυνση. Είμαι σίγουρος ότι σύντομα θα δούμε ορατά τα αποτελέσματα.

Για μια χώρα σαν τη δική μας, για ένα λαό που χαρακτηρίζεται για το πνεύμα, για την υψηλή του ευφυΐα, θα πρέπει πολύ να προσέξουμε και να ενισχύσουμε μια άλλου είδους καλλιέργεια, στον τομέα της παιδείας εννοώ, της τεχνολογίας και του πολιτισμού. Αν δεόντως ενισχύσουμε την τριπλή αυτή κατεύθυνση, τότε να είσθε σίγουροι ότι οι καρποί θα είναι πολλαπλάσιοι και η διάκρισή μας παγκόσμια.

Θα επιμείνουμε να μην ξεχαστεί και κάτι άλλο ζωτικό και καιρικό, οι απόδομοι Έλληνες, η καρδιά της Ελλάδας που χτυπάει σε όλες τις γωνιές του κόσμου. Εδώ και τώρα πρέπει να συμπεριλάβουμε ειδικά κονδύλια για τους αποδήμους μας. Χρειάζονται σχολεία, δασκάλους, χρειάζονται μέσα επικοινωνίας με την πατρίδα, χρειάζονται χειροπιαστές κινήσεις, που θα αποδεικνύουν την αγάπη και το ενδιαφέρον μας γι' αυτούς.

Τελειώνοντας απευθύνομαι ιδιαίτερα στους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης και τους ζητώ να θυμηθούν τι έλεγαν κατά τη συζήτηση του περσινού και του προπέρσινου προϋπολογισμού, αλλά και πιο πριν. Όπως και τώρα έτσι και τότε μαύρα τα έβλεπαν. Όπως και τώρα έτσι και τότε προέβλεπαν παταγώδεις αποτυχίες της Κυβέρνησης και καταστροφές για τον ελληνικό λαό. Κατανώ την αντιπολιτευτική σκοπιμότητα, η αντιπολίτευση όμως θα έπρεπε να ασκείται με μεγαλύτερη προσοχή, μια

και τα γεγονότα συνεχώς διαψεύδουν τις απαξιωτικές θέσεις της Αντιπολίτευσης.

Εδώ με σοβαρότητα, με ακατάβλητη εργατικότητα και σταθερά βήματα, αγνοώντας τη μεγάλη αρρώστια του καιρού μας, το περιβόητο πολιτικό κόστος, ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ προχωράνε από επιτυχία σε επιτυχία και οικοδομούν ένα σίγουρο μέλλον για τους Έλληνες.

Και εδώ θέλω να τονίσω ακόμη ότι δεν είναι μόνο πως η χώρα μας πραγματικά αναπτύσσεται με δυναμισμό, δεν είναι μόνο ότι η Ελλάδα είναι πια αξιόπιστος διεθνής εταίρος. Είναι και κάτι άλλο, πολύ σημαντικό, σας διαβεβαιώνω: είναι ότι οι Έλληνες μετά τις πραγματικά μεγάλες επιτυχίες της χώρας μας ανέκτησαν την αυτοπεποίθησή τους. Πιστεύουν πια στον εαυτό τους. Πιστεύουν ότι μπορούν να πετύχουν και τα πιο δύσκολα. Και αυτό ξέρουμε πού τα οφείλουμε. Τα οφείλουμε σε έναν ηγέτη που μπορεί να εμπνέει εμπιστοσύνη, στον Κώστα Σημίτη και στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρήλθε ο διατεθείς χρόνος και για τη σημερινή συνεδρίαση της τετάρτης ημέρας επί του Προϋπολογισμού.

Δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.59' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Παρασκευή 22 Δεκεμβρίου 2000 και ώρα 10.30, με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών: α) Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών οικονομικού έτους 2001, β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1999 και γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1999.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

